

خهونه‌کانی بلوژستان

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رتووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د سه‌یب

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

خهونه کانی بلوژستان

رۆمان

نُهحمه دی مهلا

ناوی کتیب: خهونه کانی بلوژستان - رۆمان
نووسینی: نُهحمه دی مهلا
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۳۰۵
دهرهینانی هونه ری: به دران نُهحمه د حه بیب
به رگ: ئاراس نُهکره م
پیت لیدان: کارزان ئاوره حمان + عه زیز عه بدو لخالیق
هه له گری: دلشاد مسسته فا + هه ندرین شیرزاد
هه له گری سه ر کۆمپیوتهر: عه زیز عه بدو لخالیق
سه ره رشتیاری کاری چاپخانه: ئاوره حمانی حاجی مه محمود
چاپی یه که م، هه ولیتر- ۲۰۰۴
له کتیبخانه ی به رپوه به رایه تیبی گشتیی رۆشنبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره (۳۱۷) ی سالی
۲۰۰۴ ی دراوه تی

دهبیتته گوند و لاتهریک بهرامبهر به پیشکته و تنه کانی ئیسپانیا ههنگاوی پیره میردانه دههاویتی. به شارستانییه تیک دهکات کهلی تمهن، ههتاوه پر وزه کهی ورده ورده قووت دات. خه لکه کهی نارازین لهم ناوابونه، به لام بی دهسه لاتانهش سهیری ناوابونی خویان دهکن.

من و پالوما دابه زین و به گهرمی تهوقه م له گهل خه زورم کرد و پاشان سندووقه کهم کرده و و جانناکانم داگرت و پالوما له گهل باوکی جی هیشت و چوم ئوتومبیله که پارک کهم. کاتیک گه رامه وه، ههردووکیان چاوه روانیان دهکردم و پیکه وهش قسه یان دهکرد، باوکی سهیریکی پالوما ی کرد و به زهوقه وه وتی:

- ده تهوی سهر له نه نکت بدهین، نه گهر حهز ده کهی بابرۆین، ئوتومبیله که شم له جاده ی مایۆر راگرتوه.

ئه ویش به کسه ره لایمی دایه وه:

- باشه، زۆر باشه، با سهر له نه نه بدهین و سهیریکی منیشی کرد.

- بو نا! منیش حهز ده کهم بیم له گهل تان.

«نه نه»، واته دایکی خه زورم، ته مه نی ۹۳ سال بو، بهک دوو سال ده بو له پی که وتبو و له سهر کورسیبه کی پیچکدار دایانابوو و له «خانه ی پیران» ده ژیا. سهره رای ته مه نی، چاوه کانی هیشتا زیت بوون و زاکیره شی ته واو له کارا بو.

سواری ئوتومبیله که بووین و دوا ی ده دهقه گه یشتینه شوینیک به ئاسته م له ده ره وه ی ئه لمه دین بوو، که وتبووه به شی سه ره وه و له قه دپالی ته پۆلکه یه ک خانویه کی سی نه م به رزبووه وه. له سیمای ده ره کیدا شوینیکی پاک و ته میز بوو. له ده رگای حه وشه نزیک بووینه وه، چاومان به دوو راهیبه که وت، جلو به رگی سپییان له بهر بوو، کاتیک خه زورمیان بی نی و زه رده خه نه یان بو کردین و به کسه ریش زانیان بوچی هاتووین.

هه ندیک له سالۆنه که راهه ستاین و پاشان ورده ورده به ره و قاوشه که به ئاسپایی ههنگاومان دهن. شوینیکی سه غله تکهر و منیش له شوینی وا دلم ده گووشری و فزولییانهش سهیری راست و چه پم ده کرد؛ هه موو ده رگاگان داخرا بوون. پیره میرد و پیره ژن، تاک تاک، یا دوو دوو، به ئاسپایی مه رگه وه به ته نیشتمانا ههنگاویان دهن. وه کو ئه وه ی سیبه ری به رجه سته ی مه رگ ببینم.

وه کو زۆر شه مه ی دیکه، من و هاوسه ره کهم - پالوما - بریارمان دا بچینه «ئه لمه دین»: شارۆچکه یه که هه ر سه د کیلومه تریک له «میگیتلورا» وه دووره، مه به ست له و گونده یه که ته نها هه ر سالیکه لیی ده ژین. ده ورو به ری سه عات یانزه و نیوی به یانی سواری ئوتومبیل بووین و له سه ره خو جاده ی «ئه لمه دین» مان وه رگرت، جاده یه کی چۆل و هۆل هه ر له جاده کانی «فارویست» ده کات. ده ورو به ری سه عات یه کی پاش نیوه رۆ گه یشتینه جی و له بهر ده رگا که باوکی چاوه رپی ده کردین؛ خو ی گو ی بوو، چاکه ت و پانتولیکی به هارانه ی له بهر کردبوو، به که یف دیار بوو. جانناکانمان داگرت و ئوتومبیله که مان له پشتی مالیانه وه راگرت.

برینی ئه و سه د کیلومه تره به سه عات و چاره کی ته واو ده بیت، به ناو دار زه یتنوون و کیلگه کانا تیده په رین، له هه ندی شوین گلیکی سوور و چه ند دار به روویه ک سروشتی لای خو مانی له لا ده بوو ژانده وه، کاسیتیکمان خسته سهر ته سجیله که و هه نده ی نه برد گه یشتینه ئه و په ر ده قه ری «لا مانچا»: واته شارۆچکه ی «ئه لمه دین»، ره چه له کی ئه م ناوه ش عاره بییه، واته «ئه لمعدان»، کاتی خو ی جیوه یان له ژیر خاک ده ره ی ناوه. کاتیکیش سهیری کلیسا و کۆشکه قووته عاره بییه که ی ده که یین، هه ست به وه ده که یین که ئه م شارۆچکه یه ته مه نی ز پیری خو ی هه بووه، له سه رده می کدا، پاچکه ی گالیسکه کانی فینیقی و رۆمان و پاشانیش عاره بی ئه نده لووس ئه م خا که یان پیشیل کردوه. سهره رای ئه وه ی گوندیکی لاتهریک و دوورده سته، وه کو هه موو ئیسپانیه کان، دانیشتیوانی ئه لمه دین زۆر شانازی به گونده که ی خو یانه وه ده کن و سروودی نیشتیمانی تایبه تیشیان دارپشتوه و له مونا سه بات و بۆنه ئایینی و نیشتیمانیه کان گروپی کۆراله که یان چاکه ت و پانتۆله قاوه بییه کانیان ده رده هین که له بهر ئوتوو کردنی زۆر بریقه ده ده نه وه و به ده نگی به رز ئه م سرووده و گۆرانی دیکه ش دووپات و ده پات ده که نه وه.

«ئه لمه دین» که وتۆته سهر سیکوچکه ی سی هه ریم: «ئیکسترامه دوورا»، «کاستییا لمانچا» و «ولاتی ئه نده لووس». سهره رای سه رده می ز پیری، ئه م شارۆچکه یه ورده ورده

ئىمەش وەكو ئەوان، ھىدى ھىدى ھەنگاومان دەنا، وەكو ئەوھى نەبادا ھىمىنيان لى تىك بدەين. دواى چەند ھەنگاوتىك دەرگاىەكم بىنى تۆزىك كرابووه، ھەلوئىستەىەكم كرد و ئەوانىش بەھەنگاوى تەنك بەرەو قوولايى قاوشەكە دەرۆيشتن. لە شەقى دەرگاگەوھ سەبرى ژوورەوھم كرد، كەللەى پىرەمىردىكم بىنى، قژ بژ و رىشىكى درۆيش تا سەر سىنگى شۆرپووه و لەسەر كورسىيەك دانىشتبو و خەرىكى نووسىن بوو. لەبەردەم دەرگاگە ھەلوئىستەىەكم كرد و پالۆما و باوكىشى لەسەر خۆ بەرەو ژوورى «نە» دەرۆيشتن. كەمىك لە دەرگاگە نرىك بوومەو و بەئاستەم دەرگاگەم كردهو و پىرەمىردەكە سەرىكى ھەلپرى و دوو چاوى سەوز، وەكو دوو بەردى ژىر كانىاوتىكى فىنك و سازگار تىم پروانىن.

لەخۆم پرسى «خودايە دەبى لە كوئى ئەم روخسارەم بىنى؟» وەكو ئەوھى ئەم روخسارە لە قوولايى زاكىرەمەوھ چەقەرە بكات، ئاشنا، لە ھەمان كاتىشدا نامۆ. بەبى ئەوھى فەرمووم لى بكات لە دەرگاگەى نرىك بوومەو و پاشان بەئامازەىەكى دەستى فەرمووى لى كردم و زەرەخەنەىەكىش لەسەر لىوھەكانى ترووكا.

- رۆژ باش.

- رۆژ باش.

- نامەوى كات لى بگرم، دەبىنم خەرىكى نووسىنى.

- دەمىكە خەرىكم ياداشتەكانم دەنووسمەوھ. تا ئىستا ھەوت سەد لاپەرەم نووسىوھ، گەشتوومەتە ئەو شۆبنەى كە سەرەتاي ھەفتاكان بوو چوومە سويسرا.

لە دلى خۆم وتم «سويسرا» و ئەم پىرەمىردە و ئەم خانەى پىرانە! ھەندەى دىكە فزوولى كردم.

- جەنابت لە سويسرا بوويتە.

- سەرەتا لە فەرەنسا بووم، سەرەتا... مەبەستم دواى شەرى ناوخواى ئىسپانىيە، دواى ئەوھى جەنەرال فرانكو شەرەكەى بردەوھ و ئىمەى «كۆمارىيەكان» زۆرەمان تووشى راوانان و ھەندىكمان بەرەو تاراوگە ھەلاتىن و ھەندىكمان وەكو دەسبەسەر لە ئىسپانىا ماينەوھ. فرانكو... واتە چل سالى بەدبەختى و كوئىرەوھرى و... چى بلتىم... مەگەر رۆژىك ئەم ياداشتەنە بوونىتەوھ.

بىرەم دا بگەرئىمەوھ تا مەرگى خۆم ئامادە كەم. ھىوادارم پىش ئەوھى بشمرم ئەم ياداشتەنەم تەواو كردبى. ئەگەرىش نا، ئەوھ بەلایەنى كەم لەسەر خاكى خۆم دەمرم، ئەمەش تەنھا نىزامە و دەمىكىشە بەم خەيالەوھ دەژىم. مەبەست لە گەرئەوھم تەنھا ئەوھ بوو، ھەزم نەكرد گۆرەكەم لە بەستەلەكە بىت، لىرە ھەر نەبىت ھەتاو گۆرەكەم گەرم دەكاتەوھ. من بەرەچەلەك خەلكى ئەلمەدەين نىم، خەلكى «چىون»م، خۆ دەزانى «چىون» تەنھا ھەر پىنج كىلۆمەتر لىرەوھ دوورە، بەلام كاتى لە «چىون» لەداىك دەبىن، ھەلبەتە خەلكى «چىون» نىن. لەم ناوھ كەسم نەماوھ، خوشكىكم ھەىە لە مەدرىد و ئەوئىش ھاوتەمەنم، بەھەققەت تەنھا ھەر سالى دوو سال لەمن بچووكترە و سالى دووجار سەرم لى دەدات. بەلام... ئەو كورسىيە پراكىشن و فەرموون دانىشن.

كورسىيەكى قاوھى لە تەنىشت پەنجەرەكە دانرابوو، رامكىشا و لە تەنىشتى دانىشتەم، ھەزى دەكرد برىك لەو بەسەرھاتانەى خۆىم بۆ بگىرئىتەوھ.

- كە شەرى ناوخوا دەستى پىكرد جەنابتان تەمەنتان چەند دەبوو؟

زۆر بىرى نەكردەوھ و يەكسەر وەلامى دامەوھ:

- تەمەنم ھەقەدە ھەژدە سالان دەبوو، وەكو زۆرەى دانىشتوانى ئەم ناوچەىە، ئىمە سەر بەكۆمارىيەكان بووین...

ھاوتەرىب لەگەل ئەو پىرەمىردە بىرم بۆ ئەو رۆژە باراناووبىە دەچوو كە ھەستم دەكرد وەك فىرارىكى بى ئامانج تەواو بىزار بووبووم؛ بەسستى بىرم دەكردەوھ و نەمدەزانى چى بكەم. ئىشتىھام بۆ شت نەدەچوو، ھەزم دەكرد كات سەرەوژىر غل بىتەوھ، بەلام نەمدەزانى لە كوئى پىوتىست دەكات مىلەكەى راوہستى، يا لە كوئى مەىن! ھىشتا دەستم بۆ كتىبىك نەبردبوو، فىكرەىەكى دىكە داگىرى دەكردم و نە كتىبەكەم دەخوتىندەوھ نە فىكرەكەش شتىكى لىوھ دەسگىر دەبوو بۆ ئەوھى بىتە پڕۆزەىەك، ھەر نەبى بىتە شتىك و خۆمى پىوھ خەرىك كەم. چ شتىك لەم بىست سالى روى نەدا! لەشم جى گشت ئەو توئرانەى تىبا نەدەبووھ، توئرى كات و شۆبن بوون، يەك لەسەر ئەوى تر كەلەكەى دەبەست، بارستايىان زىادى دەكرد و سەغلەتى دەكردم. ھەزم دەكرد لەش سووك بىم، ئەم بىكارىيە و دەسبەتالىيە نەمكرۆژى. ھەزم دەكرد پىاسە بكەم ھەموو شتەكان فەرامۆش

که‌م، بیری له شینایی ناسمان بکه‌مه‌وه، سه‌یری ساده‌یی خاک بکه‌م، سه‌یری خوژ بکه‌م، هه‌ستم ده‌کرد له سه‌یرکردنی قه‌د تیر نابم و به‌ته‌واویش قه‌دناییبیم. سه‌یری ناسۆم ده‌کرد، سه‌یری دوورم ده‌کرد، سه‌یری پتشی خوۆم ده‌کرد، سه‌یری چه‌ند بستتییکی پتشی خوۆم ده‌کرد، هه‌نگاه‌کانم، یا راستر نووکی پتلاوه‌که‌م ده‌بینی و خرمه‌ی ده‌هات و ده‌که‌وته سه‌ر خوژکه‌، سه‌یری ناسمانم ده‌کرده‌وه، سه‌یری ناسۆم ده‌کرد. چه‌زم ده‌کرد زۆر شت ببینم، به‌لام هه‌یچی نوۆیم نه‌ده‌بینی.

نه‌مده‌وتیرا بریار بده‌م، زۆر شت هه‌بوون ژیا‌می ده‌حه‌جماند. بیری له جارن ده‌کرده‌وه، ئەو کاته‌ی ته‌نها جانتایه‌کی بچووکم هه‌بوو، جانتایه‌ک بوو هه‌یچی تیا نه‌بوو، به‌لام قورس بوو؛ هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو بوونی تیا‌یه، نیشتیمانه‌که‌می تیا‌یه، خاک و زاکیره‌می تیا‌یه، خیرا ده‌مپتچییه‌وه و سه‌فه‌ریکی چه‌ند رۆژم ده‌کرد. ئیستا واییه، شته‌کان زۆر گۆرانکاریان به‌سه‌را هاتوون. ره‌نگبێ کاربگه‌ری ته‌مه‌ن بیت، تا سال، وه‌کو‌گه‌لای قورسی خه‌زان به‌دره‌ختی له‌شمانه‌وه زیاد ده‌کات، هه‌نده‌ی دیکه ته‌مه‌ل و له‌ش قورس و گه‌لخۆ ده‌بین. قه‌د به‌ساده‌یی بیری له شتی‌ک ناکه‌ینه‌وه، هه‌میشه له ده‌وری پنتیک ده‌یان لق و چل و پۆی لێ جودا ده‌بیته‌وه، یه‌ک ئەوی دیکه‌یان نویترا‌لیزه ده‌کات، یه‌ک ئەوی تر ده‌سپیته‌وه، دژاره‌کان به‌ره‌و رووی یه‌کتر دین. توانای ئەو‌م نییه، دره‌ختیک به‌رووتی ببینم، دره‌ختیک و به‌س، هه‌میشه بانگه‌شه‌ی سیاقی خو‌ی ده‌کات، واته بانگه‌شه‌ی ته‌ونه ئالۆزکاه‌کانی ده‌وربه‌ری خو‌ی ده‌کات و ئیتر دره‌خت ده‌بیته شتیکی دیکه و بیزارم ده‌کات. بیری دیت کاتیک که منال بووم، تازه چووبومه قوتابخانه، ده‌ستم ده‌دایه کاغه‌زیکه‌ی سپی و پارچه په‌رۆیه‌کیشم له نه‌وت ده‌ساوی و ده‌مساوییه سه‌ر کاغه‌زه‌که و شه‌فافی ده‌کرد و له‌سه‌ر وینه‌ی دره‌ختیک دامده‌نا و به‌قه‌له‌میکه ره‌شیش وینه‌که‌ی پشته‌وه‌م ده‌قوازته‌وه سه‌ر کاغه‌زه نه‌وتایه‌که‌هه. فووم لێ ده‌کرد و نه‌وته‌که ده‌بووه هه‌لم و دره‌ختیکم ده‌بینی. دره‌ختیک و به‌س. چه‌ندیش دلخۆشی ده‌کردم!

ئیمرو زوو له خه‌وه هه‌لسام، هه‌ندیک سه‌یری ته‌له‌فزیۆنم کرد، هه‌یچ شتیکی وای نه‌بوو. بۆنی قاهه هات به‌به‌ر لووتما؛ قاهه‌یه‌کم به‌شیره‌وه خواره‌وه، هه‌رچه‌نده ئەمه‌ خووی من نه‌بوو، چونکه هه‌میشه به‌یانیان دوو قاهه‌ی ره‌ش و که‌میک تال ده‌خۆمه‌وه. زۆرم چه‌ز له‌وه به‌یانیا‌یه، به‌ته‌نها، قاهه‌یه‌ک لێ ده‌نیم و نانی به‌یانی بوخۆم ناماده ده‌که‌م. به‌ته‌نها له‌زه‌ت له‌وه قاهه‌ خواره‌وه‌وه ده‌بینم. ماوه‌ی قاهه‌لتی کردن کورته، ره‌نگه هه‌ر له‌به‌ر

ئه‌مه‌ش بیت، چیت و له‌زه‌تی زۆره. نه‌ له‌وه کورت‌تریش ده‌بیت، نه‌ ده‌شکرێ درپۆه‌ی پی بدری، هه‌ر وه‌کو ئیوارانی هاوین، هه‌ر نه‌ختیک دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌تاو ئاوا ده‌بیت، شینایی ناسمان و تاریکی ئیواره له یه‌ک ده‌تالین و بۆنی فینکی و ره‌نگتیکه‌ی زۆر تاییه‌ت، بو ماوه‌یه‌کی زۆر کورت ناسمان داگیر ده‌کات؛ بالنده‌ی رۆژ به‌په‌له‌ن بو ئەوه‌ی بگه‌رینه‌وه هه‌یلانه‌کانیان و بالنده‌ی شه‌وانیش ورده ورده په‌یدا ده‌بن. له راستیدا من چه‌زم له‌وه چرکه‌ساتانه‌یه که ده‌رژینه یه‌ک‌تره‌وه، جوژه عه‌شقیکی ئیرو‌تیکه، ده‌لتی جووتبوونی شته‌کانی وجوده. سهر‌ئامپزه، گه‌ر به‌وریایی سه‌یری بینه‌نگی ئەو چرکه‌ساتانه بکه‌یت، هه‌ست ده‌که‌یت ده‌تسینه سه‌ریه‌کتر. هه‌ر ئەو شته کورت‌خایه‌نانه‌ن که له‌زه‌تی ته‌واومان ده‌ده‌ن؛ وه‌کو هه‌وره تریشقه‌یه‌که له‌ناکا و بگرمیتنی و دنیا بو چرکه‌یه‌ک داگیرسیتنی و جوژه پزیکتیکه‌ی کاره‌با به‌خشه و رۆ ده‌جیته هه‌ناوی زه‌مینه‌وه و ئاوسی ده‌کات، جوژه جه‌نگتیکه‌ی پیتوسته، بو ئەوه‌ی هه‌میشه زاکیره‌ی زه‌مین ببوژنیتته‌وه و زه‌مه‌نی خه‌لقی تیا وریا کاته‌وه. کاتیک ناسمان ده‌گرمیتنی، زۆر جار هه‌ست ده‌که‌ین ئەوه زه‌مینی ژیر پیمان هه‌ریکه ده‌گرمیتنی و ئافرانده‌وه‌یه‌کی تره.

به‌لام ئەو له‌حه‌زه کورتانه زۆر ده‌گمه‌ن، ناتوان لۆچه‌کانی ژیا‌نم پر بکه‌نه‌وه. بۆیه هه‌میشه ده‌مه‌وی له ده‌ستی ئەو کاتانه هه‌لتیم و ئەو رۆژگار درپۆزانه له‌سه‌ر پیتسته‌که‌م کۆنه‌بنه‌وه. بۆیه ده‌مه‌وی له‌م بیزاریه هه‌لتیم، به‌لام چۆن هه‌لتیم؟

به‌ته‌بیعه‌ت، من کاربایه‌کی راسیۆنالم، به‌لام ئەم ته‌بیعه‌ته قه‌د ئەوه‌ی لێ قه‌ده‌غه نه‌کردووم که گوێ بو هه‌ستی شه‌شه‌م قولاغ نه‌که‌م و له ریکه‌وته‌کانیش ورد نه‌بمه‌وه. چه‌زم کردووه گوێ له بێ ده‌نگی لاسکه گیایه‌ک شل بکه‌م و بزانه چۆن له نشوفا‌کردنی خو‌ی ورد ده‌بیته‌وه، له خو‌ره‌ی جوگه‌له‌ش رامام و چه‌زم کردووه زمانه ئاوییه‌که‌ی راقه بکه‌م و کاتیک منال له‌ژیر مانگی چواره‌ش دیته‌وه دنیا، ئایا ئەمه جوژه نه‌تییه‌که به‌لایه‌ن ئەستیره‌کانه‌وه؟ چه‌زیشم کردووه بزانه سبه‌ی له چ مه‌تریالیک دروست ده‌بیت. ئایا به‌قلپ و دیو‌کردنی فینجانی قاهه‌که‌م، هه‌یچ شتی‌کم بو ناخوینیتته‌وه؟ به‌هه‌ردوو ناوله‌پم سه‌ری قورسمم راگرت و سه‌یری فینجانه‌که‌م ده‌کرد. له دلێ خوۆم ده‌مگوت، به‌لکو سه‌رتاپای چاره‌نووس و قه‌ده‌رم تووشی گۆرانکاری بین و له جیهانی په‌ناهه‌نده‌یی بو یه‌ک‌جاره‌کی رزگارم بیت.

جاریکی دیکه، سه‌رله‌نوێ به‌شوینه‌وه به‌ستری‌مه‌وه و سه‌بینه‌ن سلاو له به‌رجه‌سته‌کانی

دوره‌بهری خۆم بکه‌م و بمناسنه‌وه و بیانناسمه‌وه. ئەم رۆژگارانه هەر به‌بێهۆده، به‌بێ
حیکمهت و هه‌کو‌گه‌لۆه به‌نیکی ئالۆزکاو به‌ره‌و نشیوییه‌کانی ژیان غل ده‌بنه‌وه. وه‌خته
به‌باشی ئەو رۆژه‌م نه‌یه‌ته‌وه یاد که ولاته‌که‌م تیا یا جیه‌یه‌شت، نازانم چهنده‌ شه‌مه‌ بوو،
نازانم چهنده‌ مانگ بوو و له‌ چ وهرزیکیش بوو. تهنه‌ا هەر ههنده‌ ده‌زانم خه‌لکی کویم.
خه‌لکی ئاسیام، ئاسیای پانوپۆر!!

کوپی ئاسیا؟ رۆژه‌لاتی ئاسیا، ئاسیای ناوه‌راست، یا ئەگه‌ر راسته‌تر بوتریت، ده‌بێ
بوتریت له‌ رۆژه‌لاتی ناوه‌راسته‌وه هاتووم. به‌لام نازانم مه‌به‌ست له‌ ناوه‌راستی چیه‌؟
نه‌خێر ناوه‌راستی هیچ شتیکی نییه، به‌لکه‌ له‌ قه‌راغه‌کانی دنیاوه هاتووم. به‌کورتی نازانم
چۆن وه‌سفی جوگرافیای ناوچه‌که‌م بکه‌م، باشووری ولاته‌ یا باکووری ولاته‌. شتیکی
سه‌یره، باشوور هه‌میشه‌ باکووری شوبنیکی دیکه‌یه. ئا ئەمه‌یه‌ نیسه‌به‌تی شوین. ئەوه‌ی
په‌یوه‌ندی به‌کاتیشه‌وه هه‌بیت: واته‌ په‌یوه‌ندی به‌میژووه‌وه هه‌بیت؛ ئەوه‌نده‌ ده‌زانم من
به‌چه‌کی شه‌وم. ئەوه‌ی له‌ ره‌حمی شه‌ویشه‌وه بکه‌وه‌یته‌ خواره‌وه عه‌ودالی دنیا ده‌بیت. زۆر
به‌پێچه‌وانه‌ی زاھیده‌کان، ئەوان له‌ دنیا ده‌ترسن و ته‌رکی ده‌کن، من هه‌میشه‌ به‌ره‌و رووی
ده‌چم و ده‌مه‌وی بیخوام. دنیا ته‌لاقی من ده‌دا، نه‌ک من، من هه‌میشه‌ وه‌کو بووکیک
سه‌یرم کردووه. دنیا بۆمن هه‌میشه‌ له‌ به‌رگی سه‌پیده‌دایه، رۆژه‌لاتیش وه‌کو شه‌ده
سه‌رپۆشه‌ بۆی. رۆژه‌لات هه‌مومانی فیره‌ شیع‌ر کردووه، حیکمه‌ته‌کانی رۆژه‌لات زۆر
ناسکن، وه‌ک ته‌له‌موو وان، بۆیان هه‌یه، لا ته‌رازووی که‌ون تیک بدن یا هه‌تاو له‌ دوای
هه‌تاو له‌ ئەنگه‌سته‌چاوه‌کانی میژوودا هه‌لبێن. حیکمه‌تی رۆژه‌لات وه‌کو مؤمیک وایه
له‌سه‌ر گولیکی نیلۆفه‌ر له‌ ناوه‌ندی هه‌وزه ئاوێک داگیرسابیت.

منیش کاتی ئەوه‌یان بۆ نه‌ره‌خساندم به‌دیار ئەو حیکمه‌ته‌وه ئیشک بگرم، هه‌ندی
وه‌ختی خۆمی بۆ خه‌رج بکه‌م و بزانه‌م هه‌وز له‌ کوئیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه و له‌ چ
کوئیکیشه‌وه باهۆز هه‌میشه‌ له‌ گه‌ردایه. چونکه‌ زه‌نگ لیتی دا. مه‌به‌ست له‌ زه‌نگی
سه‌فه‌ره. دوای قافله‌که‌ که‌وتم. خه‌ونی زۆر ساده‌م هه‌بوو. شه‌رم ده‌کرد باسی خه‌ونه‌کانم
بکه‌م. خه‌ونی ساده‌ بوون. به‌لام ئەگه‌ر بوام بۆ به‌خسێ ده‌توانم باس له‌ هه‌ندیکیان بکه‌م.
کاتیکی ته‌مه‌نم شازده‌ سالان بوو، هه‌زم ده‌کرد له‌ هه‌ریمی دۆک، له‌ باشووری ولاتی
فه‌ره‌نگدا، شایه‌ریکی تر و به‌دوور بوومایه، ئەوانه‌ی به‌شانوبالی «مه‌دام» دا هه‌لده‌ده‌ن.
کاتیکی ته‌مه‌نم بوو به‌هه‌ژده، هه‌زم ده‌کرد له‌ سالۆنه‌کانی پاریس، له‌ ناوه‌ندی سه‌ده‌ی

هه‌ژده‌م، قاوه‌ فری بکه‌م، نامه‌ فه‌یله‌سووفیه‌کانم بخوینمه‌وه. هیشتا به‌ته‌واوی ته‌مه‌نم نه‌بوو
بووه بیست، دنیای جوان و خنجیلانه‌ تا ده‌هات لیم دوور ده‌که‌وته‌وه. ده‌ستم به‌خویندنی
هونه‌ر کرد، چونکه‌ ده‌ست و پێ سپی بووم، له‌م ژبانه‌ پانوپۆره‌ شتیکی ئەوتۆ فیره‌ نه‌بووم،
خه‌ونه‌ هه‌رزه‌کاریه‌کانم به‌رووما ده‌ته‌قینه‌وه و رۆژگار بوو به‌و گه‌لۆه‌ی که‌ منی به‌خۆبه‌وه
پێچیه‌ته‌وه و هه‌ردووک بێ مه‌به‌ست به‌ره‌و خه‌ره‌ند شوێ ده‌بینه‌وه.

له‌ هه‌وت ولات نیشته‌جێ بووم. نازانم بۆ ده‌بوايه‌ هه‌وت ولات بکه‌م، ژماره‌ی هه‌وت،
چهندين سیحر و چهندين پرسیای ماتماتیکی له‌ ده‌ورخۆ کو کردۆته‌وه. به‌لام بۆ من ئەم
ژماره‌ هه‌وته‌ بێ مه‌به‌ست بوو. هه‌وت ولاتی جیاواز، هه‌وت دنیای جیاواز. له
هه‌ندیکیان به‌بێ شناسنامه، به‌بێ کارتی ئیقامه‌ت ژبانم تیا یا بردۆته‌ سه‌ر، له
هه‌ندیکیشیان تهنه‌ا هەر له‌ کامپ بوومه، زه‌مینتیکی شیدار و پر له‌ قور و چلپاو له
ژیره‌وه‌م و له‌ سه‌ره‌وه‌ ناسمانیکی قوول. شه‌وان رووم له‌ دیوار ده‌کرد و ده‌خه‌وتم. ئەوانه‌ی
شه‌وان روویان له‌ دیوار ده‌که‌ن و ده‌خه‌ون، میرده‌زه‌می سیبه‌ر سوار ئەسته‌ویان ده‌بێ،
کابووس تیا یا نا ده‌خه‌وتیت، به‌ماندوویی ده‌نوون و به‌ماندوویی له‌ خه‌و هه‌لده‌ستن. له
سه‌ره‌تای هه‌شتا‌کانی سه‌ده‌ی رابردووش ریم که‌وته‌ شاری ژنیف. چهنده‌ سالیک له‌و شاره
سارد و سه‌ر ژبام. کاتیکیش هەر ولاتیکیم جێ هیشته‌وه، بۆ ئەوه‌شی به‌م کاره‌ بلیم مال
گوازته‌وه چهنده‌ نامه‌یه‌ک و چهنده‌ کتیبیکم له‌گه‌ل خۆم پێچاوه‌ته‌وه، ئەگینا هیچ شتیکی
ئەوتۆم نه‌بووه. ئەوا وا بۆ بیست سال زیاتر ده‌چیت که‌ فایل و کاغه‌زی هه‌لگه‌چرا و
ده‌فته‌ری زه‌رد هه‌لگه‌چرا و کتیبی جوراوجۆرم له‌م خانووه‌وه بۆ ئەو خانووه، له‌م شاره‌وه بۆ
ئەو شاره، له‌م ولاته‌وه بۆ ئەو ولاته‌ له‌گه‌ل خۆ گوازتۆته‌وه. هەر جاریکیش که‌ جه‌ردم
کردیتان، ئەوه‌ هه‌ندیکم لێ فری داو، ئەوه‌ی که‌ دوینیش به‌سووده‌خشم زانیوه، ئیمپۆ بێ
سوودن و فریم داو. به‌لام نازانم هۆی چیه‌، هیشتا هه‌ندی کاغه‌زی بێ سوودم
هه‌لگرتووه و به‌سووده‌خشی ده‌زانم. ره‌نگی تهنه‌ا هەر به‌مه‌به‌ستی کات پێچینه‌وه بێت و
به‌س. بۆیه‌ زۆرجاریش که‌ شتیکی ئەوتۆ سه‌رنجی رانه‌کیشاوم و بیزاریی داگیری کردووم
چوومه‌ به‌نه‌کانی ده‌وریانم لێ کردۆته‌وه و تۆزه‌کانی قه‌دیانم ته‌کاندووه و ناوله‌م پێیان
هیناوه و ده‌میک به‌ده‌ستم نه‌وازشم له‌گه‌لینا کردووه. هەر وه‌ک کوئیریک، سه‌ره‌تا
ویستوومه‌ به‌په‌نجه‌ و به‌ناوله‌پ بیانخوینمه‌وه، پاشان کردوومه‌ته‌وه و لاپه‌ره‌کانیانم
هه‌لداونه‌ته‌وه، کاتیکیش به‌م کاره‌ هه‌لساوم نیازیکی زۆر دیاریکراوم نه‌بووه، به‌لکه‌
تهنه‌ا بۆ نوێکردنه‌وه‌ی گشت ئەو یادگاریبانه‌ بووه که‌ له‌گه‌ل ئەو شتانه‌، رۆژیک له‌ رۆژان

هه م بوونه، هه جار و توژی یادگاریشم بهسه رابانا جی هیشتهوه. پهنگه میژووی شه خسی خۆم تهنها هه ئه م جوژه په یوه ندیبانه بیت.

هه لاسامه سه رپن، که میک به ژوو ره که یا هاتوچۆم کرد. یه کتی له زهنگی دا، چووم ده رگام کرده وه بینیم، پۆسته چی بوو، باوه شی زهرف و نامه ی پتی بوو، خۆی له قه مسه له یه کی موشه ما پیچی بووه وه. رۆژباشی لئ کردم و دهستی برده ناو جانتا چه رمه که ی و زهرفیتی تیا ده رهینا و له گه ل پینووسی که دایه دهستم و وتی: «بی زهحمهت، ئیمزایه که لیره و یه کیکی دیکه ش ئا لیرانه، لیره له ناو ئه و لاکیشه یه». هه رچه نده هیشته دنیا زۆر ساردی نه کردبوو، به للام بارانیکی نه رم دهباری. پۆسته چییه که خوا حافیزی لئ کردم و سواری ماتۆره زه رده که ی بووه وه. سهیری پشته وه ی زهرفه که م کرد، سالار ناویک، له پاریسه وه ئه م نامه یه ی بۆ ناردووم. سالار... سالار، نه ده هاته وه یادم که سالار ناویکم له پاریس ناسیبیت.

هاته وه ژوو ره وه، زهرفه که م له سه ر میزه که دانا و دالغه یه که برده مییه وه، زۆر ئۆتۆماتیکیانه هه گبه کاغه زه کانم هه لگرت و وه کو منالیک نووساندبوومه خۆمه وه. سهیری کتیبخانه بچو که که شم ده کرد، هه ندی وینه و دوو ئه کواریل که هیچ چیژیکم لئ نه ده بینی، له قه راغ کتیبه کان به لاری دامنا بوون، به رچاوم که وتن. هه میسه ش بیری ئه وه ی له لا دروست ده کردم که رۆژتیک دادی هه ردووکیان توپ هه لده م، چونکه له راستیدا ئامازه یان بۆ ده ستره نگینی من نه ده کرد، زیاتر ئامازه یه که بوون بۆ که مژیم. دواتریش ورده ورده نیگام که وته سه ر ده سکی چه کمه جه ی بیرو که م، ده ستم بۆی برد و کردمه وه، چاوم به ده فته رتیکی ته له فۆن و ئه درتسه کۆنه که م که وت، ده لیم کۆن چونکه له ده فته ره نوئییه که م هیچ شتی ئه وتۆی سوودمه ندی تیا نییه: ته نها ژماره ی ته له فۆنی ده زگای ناو و غاز و کاره با و ژماره ی ته له فۆنی ته کسی و ئه درتسی ویتسه گه ی شه مه نده فهر و ههروه ها ته له فۆنی ژن و میردیک که له کۆلانه که ی پشتمانه وه ده ژین، هه ندی جار ته له فۆنمان بۆ ده که ن، جا یا ئیمه ده چین ئیواره له لایان ده بین، یا ئه وان دین و پیکرا شتی که ده خۆین و شتی که ده خۆینه وه و ده نگویاس و هه والی هه فته، ئه وه ی که له رادیو و ته له فزیۆن گوتمان لئی بوو بیت، به بی ئه وه ی که سمان سه غله ت کات، دووباره ی ده که ی نه وه. هه سته یش ده که م ئه وان دلایان له ئیمه خۆشته ره، به للام له وه ش بیگومانم که ئه وانیش ئیمه له خۆبان به دلخۆشته ره ده بین. هه ر ئه مه شه توژقالی دلخۆشیمان ده داتی. هه میسه وا هه ست ده کریت

که ژبانی ئه وانی دی، له هی ئیمه پر مانا تر و خۆشته ره. چونکه سه رکردنی دنیا له ده ره وه، واته له دیده نیگای سیاحه تمه دارانه وه سهیری روالهت و دیارده کان بکریت، هه میسه جوژه تامه زرویه کی درۆزنانه ی پتویستمان پتی ده به خشی؛ چونکه به بینینی قاوغ و قه پیلکی ژبان رازی بوونیش هیز و توانای خۆی ده وئ!

لاپه ره ی ده فته ره به رگ قاوه ییه که م هه لدا یه وه. له هه ر لاپه ره یه که چه ندین ناو نیشان و ژماره ی ته له فۆنی جوړاوجۆری له سه ر نووسرابوو، هه ندیکی به کۆریتکتۆری سپی کۆژابوونه وه و شتی دیکه ی له سه ر نووسرابوو، زۆره شی به ده ست و خه تی خۆم نووسرابوون و هه ندیکی نه بیت که به ده سته خه تی ئه و که سانه نووسرابوون که ژماره که ی خۆیانیا تیا نووسی بوو. ئه درتسی نووسه ره رووسه که م بینی، که هه ر به خه تی پشیله ده چوو، نه ده خویترایه وه. دوو برای رووس بوون، هه میسه به یه که وه ده یان بینی. برا گه وره که م له په یمانگای زمانی بیگانه ناسی. ده میک بوو له یه ک پۆل بووین، به للام نه م ده زانی نووسه ره، تا ئه و رۆژه ی که ده بوا یه هه ر که سه و باسی ولاتی خۆی بکات، ئه و وینه ی په یکه رتیکی پووشکینی پتی نیشان داین، په یکه رتیک بوو که تیا یا پووشکین به پتوه راوه ستاوه و به ده ست ئامازه بۆ شتی که ده کات؛ ئه و رۆژه بوو باسی ئه وه شی کرد که خۆشی نووسه ره. جا ئه و په نا هه نده رووسه به زمانیکی زۆر قۆشمانه باسی ئه و شاعیره ی بۆ کردین. له سه ره تای سالانی هه شتاوه له ژنیف بوو، له ده سته برجنیف رای کردبوو. ئه درتسی ئه و نووسه ره په نا هه نده رووسه م قه د به کار نه هینا؛ به للام هه میسه ده مبینی له گه ل برا که ی به ناو شارا پیاسه ده که ن. تا رۆژتیکیان بینیم له «بازاری کتیچ» کتیبه تازه چاپوه که ی له سه ر میتزیک داناوه و ئیمزای بۆ ئه و که سانه ده کرد که کتیبه که یان لئ ده کری. کتیبیک بوو باسی ته جره به ی خۆی له رووسیای کۆمۆنیست ده کرد، سی سه د، به لکو چوار سه د لاپه ره ده بوو، له به رگیکی زۆر نایابیشدا چاپ کرابوو. ئه و سه رده مه باوی کتیبی وا زۆر بوو!

لاپه ره ی ده فته ره ی ته له فۆنه کانم هه لدا یه وه، هه ر ناویک، هه ر ژماره ی ته له فۆنیک به سه ره اتیک بوو، هه ر خه تیک چیرۆکیک بوو و هه ندی جاریش له نیوان دوو ناو نیشان، به سه ره اتیکی تایبه ت خۆی مه لاس دابوو.

هه ر با بۆ نمونه باسی «ئان» بکه م. ئه وه ناو نیشان و ژماره ی ته له فۆنه که یه تی: کچیکی خرپنی گوشتن بوو، لایه نگیری ترۆتسکییه کانی ده کرد. باوکی ستۆدیۆبه کی وینه ی هه بوو

و ههروهه ها له په یانگای دیکۆز سازی شاری ژنیفیش دهرسی دهو ته وه، کابرایه کی گۆشه گیر و تنهها بوو. دایکیشی فهره نسی بوو، ئەو تاقه ژن بوو به به ژن و بالای کچه که یا هه لیده دا و پیتی وتبوو «به ژن و بالات هه ره له ژنه کانی تابلۆی رۆنیسانس ده کات» به نمونه ش ناوی تابلۆکانی بیرتۆلۆچی ده برد. نانیس ئەمه تاقه پیا هه لدان بوو که دلێ پیتی خۆش بوو و پرواشی پیتی ده کرد. یه ک دوو ژماره ی دیکه ش که هی په نا هه نده عیراقییه کان بوو. ئەمه ش ژماره کۆنه که ی حازمه، حازم خه لکی به غدا بوو، بارۆکه ی ده کرده سه ر، دانه کانی پیتشه وه ی گۆزی، کورپکی که لله خری سوور و سپی بوو، هه میشه ش هه ر پینه ده کنی. له گه ل ئەنسه ره کانا، ماوه به ک له پشت ئاشان ژیا بوو. ئەمه ش هی ئەبوو نیزاله، پیاویکی گیر و گه وāl و زل، خه لکی ناسرییه بوو، ئەویش له ریگای کوردستانه وه ده رچوو بوو، به یرووت و دیمه شق و عه قه به ی وه کو گیرفانی ده ناسی. ئەمه نه ک تنهها ناوی راسته قینه یان نه بوو، به لکو له نیوان ناسرییه و ژنیف چهن دین ناویان گۆریبوو، تا خۆشیان به زه حمه ت ناوه راسته قینه که ی خۆبیانیان ده هاته وه یاد. هه ر لاپه ره یه کم هه لده دایه وه، ناویک و شوینیک و یادگارییه ک بوو، به ره و رووما ده ته قیبه وه.

ئهو ده فته ره وا بۆ پا زده سال دهن چی له لامه. له کۆتایی ده فته ره که ش، ده فته ریکی دیکه هه بوو، ئەمیانم به ئەو بتره وه لکاندبوو، که می له وه ی پیتشوو پانتر بوو، بۆیه به مه قه س قه راغه کانیم بریوو و له هه ندی شوینیش چهن د پیتی ناویشانه کان قرتابوون؛ به لām ئەمه گرینگ نه بوو، چونکه هه ر به بنینیان یه کسه ر ناوی ئەو که سانه م ده هاته وه یاد. زۆریه ی هه ره زۆری ئەو که سانه ی که لیتره ناویشان و ژماره ی ته له فۆنیان هه یه، هه ندیکیان هه رگیز ته له فۆنم بۆ نه کردوون، هه ندیکیشیان داوی ئەوه ی ژنیفم جیه یشتوو، ئیتر هه والیان نازانم؛ ئەوانیش هیچیان بۆ نه نووسیووم، گوومان ده کم که زۆریه ی زۆریانیش ناویشانی منیان هه بیته. چونکه له م پا زده ساله، پا زده جار زیاتر مالم گۆریوه. هه ندی ژماره هه ن هه ر نازانم هی کین، ره نگیی شه وانی درهنگ کاتی له باره کان بیهره و شه رابم خوار دبیته وه، ته عاروفم له گه ل خه لکه لیک کردی بۆ رۆژی داوایش هه موو شته کانم له بیهره چوو بیته وه، هه ر به نه مانی کاریگه ری مه سته یی، ئیتر یاداشته کانیسی له گه ل خۆی سربیتته وه.

لاپه ره یه کیان زۆر سه رنجی راکیشام. کاتی خۆی ناویشان و ژماره ی ته له فۆنی ناتالیم له سه ری نووسیوو. له دوو شوین نووسیومنه ته وه و هه ر دوو جاره که شی سربومنه ته وه.

جاریکیان به مادده یه کی چری سپی کوژاونه ته وه و پاشان به قه له میکی مه ره که بی ره ش، ناویشانیکی دیکه یان له سه ر نووسراوه، جاریکی دیش، به توره بیه وه ناویشانیکی دیکه یان له سه ر نووسراوه؛ به هه ر حال، هیچ شوینه واریکی ئەو ناویشانه ناخویندریتته وه. ده فته ره کم هه لگرت و ئەو لاپه ره یه م خسته به ر رۆشایی په نجه ره که، به لām هیچ شتیک نه ده خویندرایه وه، نه ناوه که ی دیار بوو، ته نانه ت حه رفیکی ناوه که شی دیار نه بوو. ده بی چ بریاریکی نا ئاشنا ئەو ناویشانه ی وا پیت سربیتته وه.

دوو ناویشان: یه کیکیان ناویشانی گه ره کی کاروژ، له شاری ژنیف، دووه میشیان ناویشانی شاری قیفتی بوو. مالی ناتالی بۆ ماوه ی سالیک چونه قیفتی، باوکی به رپوه به ری ده زگایه ک بوو و نه قلی ئەوی کرا، پاشان جاریکی دیکه ش گه رانه وه ژنیف و ئیتر ناتالی کاریکی دۆزییه وه و له گه ل کچیکی دیکه خانوه کیان به کری گرت و به یه که وه ده ژیان.

بۆ داچار ناتالیم له شاری ژنیف بینی. وا بزانه زستانی سالی ۱۹۹۲ بوو. به لām، ئەوکات من ژنیفم به یه کجاره کی جی هیشتبوو و له بیزه نسۆن ده ژیانم، بیزه نسۆنیش شاریک بوو ده که وته سه ر سنووری سویرا، ئەگه ر شه مه نده فه ریکی راسته وخۆ هه بوایه، ئەو ماوه یه تنهها هه ر سه عات و نیویک ده بوو، به لām دوو جار شه مه نده فه ر گۆرین، وا ی ده کرد هه ندی جار به سی سه عاتیش ئەو ماوه یه نه بردیت.

باشه ده بی که ی بوویته بریاری ئەوه م دا بیته که به یه کجاره کی ئەم ناویشانه بسرمه وه. هه لبه ته ده بی داوی سه فه ره که ی ۱۹۹۲ بیته. ئەو سه فه ره ش، داو ته قه للا بوو بۆ ئەوه ی په یوه ندیییه که مان رچه به کی سروشتی وه رگرت. په یوه ندیییه ک بوو هه شت سالی خایاند، به بی ئەوه ی بیسته په یوه ندیییه کی سروشتی. ئەم په یوه ندیییه وه کو ژیله مۆیه ک وابوو، زۆریه ی شه وان له سه ری دنووستم.

له پرێکدا فیکره یه کی بو ده له ی دیکه میشکی داگیر کردم. ده لیم بو ده له چونکه له سه رچاوه ی هاجیسیکی فالاهه هه میشه فیکره ی وا یه خه ی گرتووم. چۆن بتوانم ژماره ی ته له فۆنی ناتالیم چنگ که ویتته وه! ئەوه ی جیی گوومان نییه، ئەویش ئەوه یه هه ر ده بی له شاری ژنیف بیته، خۆ ناوی خانه واده شی ده زانم، ناوی «ناتالی پرووت» بوو. ناویش به سه بۆ ئەوه ی له ئەنفۆرماسیونی نیوده و له تی داوی ژماره که ی بکم. ئەمه به مه رجی ئەگه ر ژماره ی ته له فۆنه که به ناوی خۆیه وه بیته، کی نالی ئیستا له گه ل کورپکی براده ری ناژیت،

نه‌بوو، به‌ژیل رایگرت‌بوو، رهنګی که‌ستانه‌ی هه‌بوو، به‌ئاسته‌م گواره زیوینه‌کانی داپۆشیبوو. له هه‌ندئ شوپن نه‌گه‌ر به‌ر تیشکی هه‌تاوی نه‌و به‌هاره بکه‌وتایه، وه‌کو زمانه ناگر چرووسکه‌ی ده‌هات و له‌گه‌ل سیحره به‌سته‌له‌که‌ه‌ی چاوشی جوړه ته‌لیسمیتی دروست کردبوون. لاواز و که‌مئ کورته بالاش بوو، هه‌میشه جلویه‌رگی ره‌شی له‌به‌ر ده‌کرد و خاشخاشی زیوینی ده‌کرده پیتی راستی، له‌رۆش‌تندا ریتمی ده‌دایه هه‌نگاوه‌کانی. به‌تایبه‌ت له‌وه‌زی خه‌زاند، کاتیکي گه‌لا ژه‌نگنه‌کانی گه‌ره‌کی کاروژ و گه‌ره‌کی تاکاسیا، له‌سه‌ره‌تای مانگی خه‌زه‌لوهردا هه‌لده‌وه‌ران، زړه‌ی په‌لپه‌له و هه‌لوهرینی گه‌لا مه‌عه‌دنییه‌کان، بانگه‌شه‌ی سروشتیان ده‌کرد.

ئیسنا ناتالی ته‌مه‌نی سی و پینچ ساله. ژنیکی کامل. بېگومان رهنګی چۆته‌وه سه‌ر دایکی. بۆیه‌که‌م جاریش دایکیم بینی، داهاتووی ناتالیم له‌چاوانی ده‌خوینده‌وه. به‌تایبه‌ت له‌سیمای دهره‌کی وه‌کو یه‌ک واپوون؛ ته‌نها ته‌مه‌ن له‌یه‌کتر جودایانی ده‌کرده‌وه. دایکی قژی به‌بۆیاغیتی مه‌یله‌و سوور بۆیاغ ده‌کرد، هه‌لبه‌ته بۆشاردنه‌وه‌ی نه‌و تاله سپییانه بوو، که‌ورده‌ورده ده‌ده‌که‌وتن. کاتئ دایکیم بینی، تازه به‌تازه پیتشانگایه‌کی هاوبه‌شم کردبووه‌وه، دیاره هه‌واله‌که‌ی له‌ناتالییه‌وه بیستبوو، بۆیه‌پیتی وتم: «پیتشانگایه‌که‌باش بوو، سه‌رفیاتی هه‌بوو؟». منیش وتم: «به‌لئ باش بوو». نه‌موت سه‌رفیات نه‌بوو، چونکه‌ئمه‌ه شکستی منی ده‌گه‌یاند، نه‌ویش زیاتر له‌سه‌ری نه‌رۆیشت. سه‌یری چاوی دایکیم کرد، به‌ختیاریم نه‌ده‌خوینده‌وه. نه‌ویک له‌ناوچه‌ی نه‌لمانیزمانی سویرادا، له‌ناوچه‌ی لووسیرن گه‌وره بوویت و داوی میترده به‌رپوه‌به‌ره‌که‌ی که‌وتی، ره‌نگی شاری ژنیقیشی زۆر به‌دل نه‌بوویت و که‌میکیش هه‌ست به‌ته‌نهایی بکات، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی مه‌مکی چه‌پی تووشی شیرپه‌نجه بووبوو و بۆبنپرکردنی نه‌م ئافه‌ته، ناچار بووبوون مه‌مکیکی لی بکه‌نه‌وه، نه‌مه‌ش به‌نیسه‌ت ژنیکه‌وه زۆره، نه‌ک ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌ی شیرپه‌نجه نه‌خوشییه‌کی کوشنده‌یه، به‌لکو نه‌خوشییه‌که‌له‌چه‌قی ژنایه‌تی و دایکایه‌تی داوه. له‌سه‌ر هه‌مووشییه‌وه، خه‌می کوره‌گه‌وره‌که‌ی ده‌خوارد که‌تووشی نه‌خوشییه‌کی ده‌روونی هاتبوو و جارناجاری به‌مست ده‌بیکیشایه دیواری ژوره‌که‌ی خۆیا. نه‌مانه خه‌م بوون، له‌چاوی ناتالیش ده‌خویندرانه‌وه، به‌لام خه‌میک بوون، له‌لای ناتالی له‌گه‌ل جوانیدا ئاویزان بوون. ره‌نگی منیش ته‌نها هه‌ر شه‌یدای نه‌م جوړه جوانییه بوویتم، ره‌نگیسه‌ نه‌م سه‌و‌داسه‌رییه له‌مه‌ش زیاتر هه‌لبگرت.

کاتیک ناتالی دایکی پیتشکه‌ش کردم، له‌وه‌وه پیتش تابلۆیه‌کم به‌ماده‌ی گواش کردبوو، پۆرتیتیکی ناتالی بوو، ئیمزا و ناو و میتووی له‌سه‌ر نه‌بوو، له‌ ۱۹۸۶ کردبووم؛ نه‌و ساله، بئ حه‌سانه‌وه هه‌ر خه‌ریکی تابلۆکیشان بووم، به‌بۆیاغی ناوی، به‌رۆنی، به‌گواش، به‌قه‌له‌می خه‌لووز، له‌سه‌ر په‌رۆ و دار و دیواری ماله‌که‌م تابلۆم ده‌کیشا و نه‌و تابلۆیه‌م پیتشکه‌شی ناتالی کردبوو، بۆیه دایکی ده‌یزانی هونه‌رمه‌ندم. زۆر به‌ریتز و دلخوشییه‌وه ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم. کراسیکی سوور و پانتۆلیکی ره‌شی له‌پن بوو، به‌گۆره‌وییه‌کی گولداره‌وه له‌سالۆنه‌که ده‌سوورایه‌وه. پاشان چوو له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیش، که‌وته قسه‌کردن له‌گه‌لم. باسی نه‌وه‌ی ده‌کرد که‌سویرا ولاتیکی بچکۆله‌یه و خه‌لکیکی زۆریشی دینئ بۆ نه‌وه‌ی روخسه‌تی ئیقامه‌یان بدریتی و ئیشیش بۆ هه‌مووان نییه. به‌ناسکی قسه‌ی ده‌کرد، هه‌ر به‌کچۆله‌یه‌کی ده‌کرد، سووک سووک ده‌جولایه‌وه و داوای لی کردم ئایا ده‌مه‌وی شتیکی بخۆمه‌وه. منیش له‌وه‌لامدا وتم په‌له‌مه و نامه‌وی زۆر دانیشم.

زهنگی ته‌له‌فۆن لییدا، دایکی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ئه‌لمانی دووجار نه‌وه‌ی دووباره کرده‌وه که‌ده‌بئ کئ بیت له‌سه‌ر خه‌ت، سه‌یری ناتالی کرد و ئاورپیکیشی له‌من دایه‌وه و سه‌ری له‌قاند. ناتالی وتی:

- دایه‌ئوه کییه له‌سه‌ر ته‌له‌فۆن؟

- نازانم یه‌کیکه به‌ئه‌لمانییه‌کی شر قسه‌ ده‌کات و ابزانم ده‌لئ ده‌مه‌وی له‌گه‌ل ناتالی قسه‌ بکه‌م!

ناتالیش سه‌یریکی منی کرد و لیوی داچه‌قاند. ده‌یویست بلئ که‌سینکی وانا ناسم که‌ به‌ئه‌لمانییه‌کی شر قسه‌ بکات. نه‌و بیکانانه‌ی که‌له‌ژنیف ده‌یاناسم، به‌فه‌ره‌نسی قسه‌ ده‌که‌ن. ته‌له‌فۆنه‌که‌ی گرت ده‌ست و به‌فه‌ره‌نسی قسه‌ی کرد.

- نه‌وه‌تۆی؟ له‌کوئی؟

...

ناتالی به‌دایکی وت که‌قه‌له‌میکی بداتی، بۆ نه‌وه‌ی شتیکی پی بنوسی. دایکی چووه‌چیتخانه‌که، له‌سه‌ر میتزه بچوکه‌که‌قه‌له‌میکی داندراوو و هه‌لگرت و بردی و دایه‌ده‌ست ناتالییه‌وه؛ نه‌ویش له‌سه‌ر نه‌سکه‌میبه‌ بچوکه‌که‌ی که‌له‌ته‌نیش ته‌له‌فۆنه‌که‌ داندراوو دانیش و شتیکی نویسی. نازانم ناوینشان بوو یا دیارکردنی رۆژیکی ژوان!

ته له فوننه که ی دانایه وه و پارچه کازه که ی نووشتانده وه و خستییه گیرفانی پانتولله که ی و چووه ژووریکه دیکه. دایکی که له سهه قه نه فه که ی بهرامبهر دانیشتبوو، هات و له ته نیشتم دانیشتم، زوریش لیم نریک نه بووه وه، له نیوانمان جیتی به کیکی دیکه ده بووه وه. پر چاوانی قه تیبسی خه م بوون. وتی:

- ده زانی ناتالی ژیانیکی هه رزه کاری سه خت ژیاوه.

ئه مه نهی نی درکندنه، به تاییه تی سه باره ت به عه قلییه تی ئه لمانه کان، هه ر وا به هه وانته دروست نابیت. کاتیک نهی نییه ک لای به کیکی ده درکینین، ته نها مانای ئه وه نییه، که ئیتر ئه وی دیکه شتیکی ده زانی که بایه خداره، به لکو جوهره نریکبونه وه به کیشه، جوهره په یامیکه مانا و مه به سستی تری له پشته وه یه. ئایا ئه وه ی پی لیک نادریته وه که بلئی «من توم و هکو هاوری بو کچه که م قبوله!» یا رهنگبی ماوه به کی گه لی زور بیت که که سیکی دیکه ی، بیتجه له کچه که ی و کوپه نه خوشه که ی و میرده به پتوه به ره که ی نه بینیبی که شتیکی لا درکاند بیت که به نیسبه ت خو به وه ته نها دو باره کردنه وه بیت و به نیسبه ت ئه وی تریشه وه په یامیکی نوئی بیت؟ گرینگ، به م هاتنه ته نیشته شه وه، قسه که ی پیشووی خو ی سه باره ت به من هه لده وه شینیتته وه: «راسته سو بسرا بچووه که به لام جیتی به کیکی وه کو توی تیا ده بیتته وه».

سه یری چاوه غه مباره کانیم کرد.

ئیسستاش بهرامبهر به حهوت ژماره ی ته له فوننی حهوت ژنم که ناویان ناتالی پروته. پروت پاشناویکی ئه لمانییه، ناتالیش واته «له دایکبون». به لام نازناوی ناتالی باربارایه، ره چه له کی ئه م ناوه ش یونانییه و «به ره ری» یش که به واتای بیگانه دیت، به کیکه له ئیشتیقا قه کانی.

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ده ستم بو سه ماعه ی ته له فوننه که برد و بو چند چرکه به ک خسته مه سه ر گویمه وه. هازه به کی کپ ده هات و خه ت کرایه وه. هه ستم کرد له چاوچوقانیکدا له نیوان ژووره که ی من و شاری ژنیف توونیلنیک کرایه وه. ئیمره حه قده ی خه زه لوه ره، دره خته کانی ئاکاسیا وا خه ریکن خو یان پروت ده که نه وه. شه قامی مادلین غه مگین دادیت. قیره ی نه وره سه کانی ئیواره ش بو نی ده رباچه یان پییه. زور به نه وره سی خویری ده که ن، ئه و نه وره سه انه که نه وره سه ایه تی خو یان له ده ست داوه، له جیاتی ئه وه ی له قه راغ گه میی و پا پوره کانی ده رباچه ی لیمان بنیشنه وه، ده هاتن له سه ر ئاریه ل و ستاره کانی خانووبه ره کان ده نیشته نه وه. ناشرین و نابوت خو یان ده نواند. ئیتر هه ر له و روزه انه وه قینم له و بالئدانه یه: بالئدنه ره چه له کی سه گیان هه یه. منیش حه زم له ته لیسم و نه ی نییه کانی چاوی پشیله یه. شازاده ی شه وان و تا تخووبی شه یدا ییش موچرک به خشن.

دوو جوانی هه ن پیک ده که ن: پزیشکی پر ته لیسمی چاوی پشیله و چاوه مه رمه ربیه کانی ناتالی. پشیله نازه لیکه له سه ر سنووری کیتوتی و مالیتی ده ژیت. هه ر بو یه شه شازاده ی شازادانه. له سالونه کان، له سه ر فه رش شاهانه ده نویت و به بی ناره زووی خاوه نه که شی ده چیت له هه یوانه که، بهرامبهر به دوا تیشکی خو رنشین پال ده که ویت، دوا تیشکی چه ماوه ی خو رنشین ده خواته وه کاتیکیش برسیی ده بیت ده میا ویتی و خو ی به لاقی خاوه نه که ی ده خشین، ده لپی شه هه ر زاده و توند ره ی دلئ شه هه ر یار هیتور ده که اته وه. هه ندی جاریش ون ده بیت، به سه ر ستاره کانا ئاودیو ده بیت و که س نازانی ئه و پشیله ونانه له چی ده که رین! شه وان ی پزیش، وه کو منالی ورکن ده نوو زینه وه و ده گرین و له زاگیره هه ره قوله کانیشیانه وه مره ی پلنگ ده بوو ژیتته وه، هه میسه و هه میسه کات و وه ختی خو یان ده شیوتین، بو ئه وه ی خاوه نه که یان سه ر له که بن و به بینی ره گه زی پشیله ده رنه که ن. پشیله دژ به راهاتن ئیش ده کات. نازه لیکه قه د وه کو پیوست مالی نابیت بو یه جوانه!

چی بکه م؟

ژماره به ک لیده م و بزنام کئ هه لی ده گرت؟ چ ناتالییه ک به زمانی فه رنسییه ک که له هه جه ی ئه لمانی پیوه یه، وه لام ده داته وه ده بی دوا ی ده سال چی به یه کتر بلتین؟ کاتیک دیمه وه یادی، ده بی بیر له چ رووداویک، بیری بو چ روزه نیک، بو چ له حزه به ک بچیت. ئایا له حزه خوشه کان به کسه ر داگیری ده که ن، یا له حزه سامناک و ترسناکه کان؟

تایا سه رسام ده بیت، یا په یوه نندییه ئینسانیه کان ههنده سواندوتی، ههسته کانی له و رووه نابزوتین؟ یا شکستییه کانی په یوه نندی ته رایی له ناو رۆحه سارده کهی نه هیتستوتوه، یا به پینچه وانوه، هه تاوتیکی دهگمن جهسته باریک و لاوازه کهی گهرم کردوتوه و پری له سوز و خوشه ویستی کردوه و شیریی دایکایه تیش مهکه تورته کانی نه رمونول کردوه؟ دهیان پرسباری وام له خو دهکرد و بیرم له بیهووده بی ئه فیکریه ش ده کرده. بۆ ده رگایه کی تهواو له سهر ئه و رابردوه دانه خه م و له نیو لۆچه کانی رابردوو، له سوچیکی تاریکی زاگیره، گلکۆیه کی گهرمی بۆ هه لئه که نم و زینده چالی نه که م!

به للام ئه فسوسوس! دوو سفرم لیدا، پاشان چل و یهک، دواپی بیست و دوو، پاشان ژماره ی (ئه ویک) زهنگ لیدیدا ههر بهو زهنگانه دهچوو که کاتی خو، کاتیک به ته نه، له ماله سارد و سره که م، به دیار ته نهاییه وه داده نیشتم، بونی وه حه شتناکی دههات، بونی په ناههنده بی ژووره که می هه ند دهته نی، چوو بوونه نیو پانتایی ئه و رهنگانه ی که دهیویست گهرماییی رۆژه لاتم بۆ بگوازنه وه و بی هووده ش ده مویست ته له فونی بۆ بکه م، ته له فونم ده کرد، هاتنی و نه هاتنی ههر دهیسووتاندم مه خابن! بونی بهسته له ک له بونی رهنگ زور به هیزتر و به گورتر و گهوره تر بوو. ئه و ئیوارانه ی که بی دهسه لات چاوه رپی ئه وه م ده کرد که پشیله که م به ئاسپایی ده رگاکه بکاته وه و بیته ژووره وه پیش ئه وه شی بیته ژووره وه ههر له چیتخانه که وه میاوی پینی و خو ی رابکیشی و بیت نازم له لا بکات.

ئه و زهنگانه ته نه زهنگی سامناکی بوون، نه ک زهنگی سامناک بوون، سامناکییه و قه واره ی وه رگرتوه. ژووره که ی ده کرده مه چوارچیوه و منیش ده بوومه به شیک له و سامناکییه. ئیتر خو م له شته کانی دیکه جودا نه ده کرده وه. من و شت یه ک شت بووین.

زهنگ لی ددهات و لی ددهات... کهس ته له فونه که هه لئاگریت. «ئه و» له مال نییه، نه هاتوتوه، له سه فه ره، ئه مجاره شیان چوتوه بۆ نیپال، بۆ سه رزه مینی هیمنیی. کئی ده لئی ئه مه زهنگی مالی ئه وه، یا مالی ئه وانه؟ زهنگ لیبی ددها و ههر لیبی ددها.

ئه مجاره نۆره ی ژماره ی دوومه مه. دوو سفر و چل و یهک و بیست و دوو ژماره که ی «ئه و». وه للامی ده زگای ته له کۆمینی کاسیون: «ئه مه ژماره یه وه رنه گیراوه». (واته هی کهس نییه) ژماره ی سییه مم لیدا: پیره ژنیک وه للامی دامه وه، به فه ره نسییه کی زور ره وان قسه ی کرد و وتی: (من بیست و حه وت ساله له م ماله ده ژیم و میترده که شم ئه و بۆ شه ش سال دهچی کۆچی دواپی کرده وه و نه کچیشمان هه به ناوی ناتالی بیت، نه کوریش شک

ده بهین). ژماره ی چوارم کهس له مال نییه. ژماره ی پینجه م: منالیک هه لیگرت و وتی: «دایه دایه»... پی دهچوو منداله که بۆ لای دایکی رابکات، دهنگه که ورده ورده دوو ده که وتوه هه رچه نده بی ئه ده بیسه، به للام چاوه رپی وه لامم نه کرد و سه ماعه که م له شوین خو ی دانایه وه، ژماره ی شه شه م: مه شغول بوو. ژماره ی حه وته م: پیاویک هه لیگرت. چی بلیم؟ بی سی و دوو وتم: (من... ئه ری بی زه حهت ناتالی له ماله؟ ئه ویش هاواری کرد: (ناتالی، ناتالی، یه کیک ده یه وی قسه ت له گه ل بکات). پاشان زور به ریزه وه پینی وتم: (ئه ری جه نابتان کین؟) منیش وتم: (من هاوارییه کی کونی ناتالیم، ماوه یه کی زوره له یه کتر دابراوین، ئیمپرۆ حه زم کرد قسه ی له گه ل بکه م. (هیتشتا به ته وای پرسته که م ته واو نه کردبوو، (ناتالی) سه ماعه ی ته له فونه که ی هه لگرتبوو وتی:

- ئه لوو.
- ناتالی، منم.
- تو کیتی.
- کچی من! نامناسیته وه؟
- نه خیر، نازانم کیتی؟
- پینکه نیم و پیم وت:
- هاهاهاها.... پیت نالیم! که می چاوه رپی که، با هه ندی گویت له دهنگم بیت، ههر ئیستا دهنگ و پینکه نینه که م ده ناسیته وه، هاهاهاهاها...
- داوای لیبوردنت لی ده که م، نازانم کیتی، ناتاسم، ناوت چیبیه؟
- کچی چون؟... ناوی چی حالی چی!... تو ناتالی نیت؟
- به لئی... به لئی من ناتالیم. به للام ئه ی تو کیتی؟
- هاهاهاهاها... چون کیم. من! ئه ی نامناسیته وه. ئه ی ئارمۆنیکاکه ت نایه ته وه یاد. ئه ی ریستۆرانی هیندییه که. ئه ی کۆنسیرتی موسیقا، ئه ی به یه که وه نه چووین گوی له موسیقای رۆک ئاندرۆل بگرین. ئه ی نایه ته وه یادت سه ره تا وتم نایه م، پاشان له بهر خاتری تو په شیمان بوومه وه و دوا به دوا تو خو م گه یانده ئه وی! ئه ی بیرت نایه ت چون سه مام ده کرد! ئه ی خو پۆرتریته که ت دیته وه یاد. ئه و تابلۆیه ی که ئیمزام نه کرد. ده زانی

راهبیه‌کانی ده‌کرد، چاوه‌کانیشی دوو هه‌لماتی گرپوون، حه‌زیکێ نه‌پینی په‌پکه‌ی تیا خواردبوو په‌نجه‌کانی ناسک بوون، له‌ بن سکی پشیله‌که له‌ هیلانه‌یه‌کی گهرم ده‌گه‌ران: دۆزیبوویانه‌وه. ههر بۆیه‌ ئه‌و سیمایه‌ خه‌والووه‌یان دابووه‌ چاوه‌ برژانگ درێژه‌ کلرێژه‌کانی. کراسیکێ که‌تانی ره‌شی له‌بهر بووه‌، دوو قۆچچه‌ش ترازاون و به‌شیکێ سینه‌ رووته‌ سپییه‌که‌شی ده‌رکه‌وتوون، به‌بێ ئه‌وه‌ی خه‌سله‌تیکێ ئیرووتیکێ پێ به‌خشن، نیگا داوه‌تی سه‌فایه‌کی فه‌یله‌سوفانه‌ی ده‌کرد. جوژه‌ رووتیه‌ک بوو له‌سه‌ر سنووری ئاشکرا و نه‌پینیدا بوو، رووتیه‌کی ئیرووتیک بوو.

ئه‌و ئیواره‌یه‌، شیومان پیکه‌وه‌ خوارد، هه‌ندیک گرتیمان له‌ موسیقا گرت. کچه‌که‌ی دیکه‌ له‌ مال نه‌بوو. ناتالی چوو ئه‌لبومی وینه‌کانی ده‌ره‌تیا و ئه‌مه‌ش شیوه‌یه‌ک بوو بۆ ئه‌وه‌ی باسی ئه‌و ماوه‌یه‌م بۆ بکات که‌ یه‌کترمان تیا نه‌بینی بوو، خۆی له‌ چوار سال ده‌دا. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ چه‌رمه‌که‌ دانیشترین و جارناجاریکیش سه‌یریم ده‌کرد. حه‌زم ده‌کرد ده‌سیک به‌قژه‌ خاوه‌که‌یا به‌پینم. ده‌ستی نایه‌ سه‌ر وینه‌یه‌ک و وتی:

- ئه‌مه‌ش کچه‌که‌ی هاوڕێمه‌. ده‌زانی تووشی غیره‌ هاتووه‌، حه‌ز ناکات له‌گه‌ل که‌سی دیکه‌ ده‌رچم.

- باشه‌ بۆ له‌وانه‌یه‌!

- نا نا. پرواناکه‌م، به‌لام گیرۆده‌م بووه‌. منیش دواجار به‌ئاشکرا و به‌بێ پێچوپه‌نا پێم وت که‌ من ئازادم هه‌ر که‌سیک به‌براده‌ر هه‌لده‌بێژم. ئه‌ویش هیچی بۆ نه‌مایه‌وه‌ ته‌نها بێده‌نگی نه‌بیت، به‌لام پێی ناچی کار له‌ غیره‌که‌ی کردبیت.

ئه‌و شه‌وه‌ زۆر باسی ئه‌و کچه‌ هاوڕێیه‌ی بۆ کردم هه‌ستم کرد ناتالی کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌کی جارانی نییه‌، ده‌چوووه‌ بنجوبناوانی شته‌کانه‌وه‌ و لیکیان ده‌دایه‌وه‌ و ئه‌نجه‌تی لۆژیکێ بۆ ده‌هینانه‌وه‌ جارانی زۆر گویتی بۆ شل ده‌کردم، ئه‌مجاره‌یان ده‌که‌وته‌ گفتوگۆ له‌گه‌لم.

چونکه‌ ئه‌و کاته‌ی ناسیم، زۆریه‌ی ئه‌و ئیوارانه‌ی که‌ یه‌کترمان ده‌بینی، باسی پارکردنی خۆم بۆی ده‌کرد. هه‌روه‌ها باسی هونه‌رمان ده‌کرد و تابلۆ نوییه‌کانم پێی نیشان ده‌دا.

ئیواره‌یه‌کیان پیکرا چوینه‌ (شانوار)، واته‌ (پشیله‌ی ره‌ش)، بارێک بوو، به‌تاییه‌ت ئیواران، هونه‌رمه‌ند و ئه‌لته‌رنه‌تیه‌که‌کانی ژنیف و خه‌لکی چه‌پی داهااتنی؛ منیش زۆر ده‌چوومه‌ ئه‌وی. ئه‌و ئیواره‌یه‌ زۆر ماینه‌وه‌، بیره‌ی زۆرمان خوارده‌وه‌، موسیقاش به‌ده‌نگی

به‌رز لێ ده‌درا. که‌می مه‌ست بووبوین، تاکو ده‌رگیان دانه‌خست هه‌ر دانیشترین. پاشان وتی: (ئه‌گه‌ر حه‌ز ده‌که‌ی وه‌ره‌ بۆ مالمان). چۆن ناتالی داوه‌تی مالی خۆبانم ده‌کات! بروام نه‌ده‌کرد؛ که‌می بێده‌نگ بووم، له‌ هه‌قغه‌تدا که‌می تاسام، پاشان له‌ وه‌لامدا وتم:

- بۆ که‌س له‌ مال نییه‌؟

- نا، باوکم له‌ سه‌فه‌ره‌ و دایکیشم چوووه‌ بۆ لوسپین.

ده‌ستم نوقم کرده‌ ناو ده‌ستی و به‌ره‌و مالیان شۆربوینه‌وه‌. نیوان (شانوار) و مالیان ته‌نها هه‌ر سه‌د دوو سه‌د مه‌تریک ده‌بوو له‌ راستیدا ئیوارانی وا زۆرکه‌م روویدا په‌یوه‌ندی من و ئه‌و له‌ نێو بگه‌ره‌ به‌رده‌ ده‌ژیا. هه‌میشه‌ تووشی ئالۆزکان ده‌هات ئه‌و حه‌زی ده‌کرد مبینی، به‌لام ته‌نها ئه‌و کاتانه‌ی که‌ ئاره‌زووی لیبیت. به‌لام من زۆر جار ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد، پیکرا به‌شه‌قامه‌کانا پیاسه‌ بکه‌ین و بچینه‌ چنشتخانه‌ و یا له‌ مالکه‌م پیکرا دانیشین. به‌کورتی حه‌زم ده‌کرد هه‌میشه‌ له‌گه‌لما بیت، با هیچیش نه‌که‌ین. خۆ ناتالی ته‌نها هیمنی و ئه‌قین و حه‌وانه‌ی نه‌ده‌دامی، به‌لکو ئیحساسیکێ نویتی تیا دروست ده‌کردم. وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ هه‌میشه‌ به‌ره‌و رووی خۆم بیمه‌وه‌ و به‌ره‌و خودی خۆم بروم. هه‌میشه‌ هه‌ستی نوێ، له‌ ناوه‌وه‌م چه‌که‌ره‌ی ده‌کرد. له‌ سه‌رووی هه‌مووشیه‌وه‌، هه‌ستم ده‌کرد ناتالی سببه‌ری خۆمه‌ و به‌رامبه‌ر به‌خۆرنشینم و هه‌ر هه‌نده‌ نابات سببه‌ره‌که‌م کال ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌ل تاریکی ئیواره‌دا ئاوتیه‌ ده‌بیت و ده‌تووتیه‌وه‌. ده‌تووت گوئیکی ته‌مه‌ن کورته‌ و هه‌ره‌نده‌ نابات ده‌ژاکێ و به‌دیار په‌ره‌ زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌کانیه‌وه‌ ده‌بێ دۆش داپینم. زۆر که‌م رووی ده‌دا پراوپرم هیمنی و خۆشه‌ویستی بیت. عه‌سرانی وا زۆر که‌م رووی ده‌دا، به‌تاییه‌ت وه‌ک ئه‌و عه‌سه‌ری که‌ بۆ یه‌که‌م جار، له‌ ته‌نیشتم دانیشتبوو و ئه‌و دانیشتنه‌ هه‌ردووکی خا و کردبوینه‌ و ده‌ستم بۆ قۆچچه‌ی سه‌رووی کراسه‌ له‌ خم هه‌لکیشراوه‌که‌ی برد و به‌دوو په‌نجه‌ ترازاندم، پاشان قۆچچه‌ی دووهم و دوا به‌دوای ئه‌وه‌ش زۆر له‌سه‌رخۆ قۆچچه‌کانی دیکه‌م ده‌تراناند. ئه‌مه‌ یه‌که‌م جار بوو ده‌ستم به‌ر قۆچچه‌ی کراسه‌ ره‌شه‌که‌ی بکه‌ویت، ده‌تووت لاسکی رووه‌کیکی ره‌شی زل هه‌لده‌ده‌مه‌وه‌ و له‌ گوئیکی ئه‌فسانه‌یی ده‌گه‌ریم، به‌تراناندنی هه‌ر قۆچچه‌یه‌کیش شه‌پۆلۆکۆیه‌ک له‌ بۆنی ئه‌و له‌شه‌ فیتکه‌ هورووژمی نه‌پینی بۆ ده‌هینام. ئا له‌و کاته‌ حه‌زم ده‌کرد کاتیش وه‌کو له‌شمان خا و بیته‌وه‌، خا و بیته‌وه‌ تا سنووری وه‌ستان. بۆ یه‌که‌م جار سینه‌م بینی ئه‌مه‌ یه‌که‌مین سینه‌ بوو له‌ هه‌ر هه‌موو ژیاوما بیبینم.

سینه‌یه‌ک بوو سپیده تیا یا چاوی ده‌کرده‌وه، چه‌وزاو بوو ماسی تیا یا حوّل ده‌بوون. به‌لّی! بینینی سینه‌ی کیرتیک هم‌میشه هەر به‌یه‌کم و هه‌وه‌لین بینین ده‌ژمیردریت. هه‌موو نه‌زموننیک له‌ژیاندا، تیکه‌ه‌لکیش و ته‌فاعول و کاریگه‌ری له‌گه‌ل نه‌زموننه‌کانی پیش خۆی ده‌کات، ته‌نهما نه‌زموننی عیشق نه‌بیت، له‌سه‌ر یه‌کتر که‌له‌که‌ نابه‌ستان و توپژ له‌سه‌ر یه‌کتر ناگرن و له‌سه‌ر یه‌کتریش کوژاننه‌وه و تیکه‌ه‌لکیشی یه‌کدیش نابن. ئەم نه‌زمونانه هه‌رگیز نابنه‌ کوژنه‌زمون، به‌لکو هه‌میشه هه‌ر ده‌گمهن و تاک و هه‌تیوون. عیشق هه‌میشه تاقانه و به‌ته‌نهایی ده‌مینیتته‌وه. عیشق دره‌ختی زۆره، به‌لکو دارستانی عیشقیش هه‌یه، به‌لام هیچ دره‌ختیکی به‌یه‌ک ناکات و هیچ میوه‌یه‌کیشی هاوچه‌شن و هاوشپوه‌ی نییه، بۆیه هه‌میشه له‌ده‌شتاییه‌کانی عیشقدا هه‌میشه هه‌ر غه‌ربین، هه‌میشه بیتکه‌س و بی‌مه‌ئواین، هه‌میشه هه‌ر له‌کونجی تاریکی داین، هه‌میشه‌ش ژوانمان له‌گه‌ل نه‌سريندا هه‌یه. عیشق مه‌مله‌که‌تیک‌ی تاکه، هه‌ست ده‌که‌بن تاقانه و فری دراوین و هه‌نسک له‌شمان ده‌پییو و له‌مه‌نزلی راسته‌قینه ده‌گه‌رپن.

په‌نجه‌کانم له‌میوانی سینه‌ی بوون، په‌نجه‌ی شایه‌قمانم به‌ره‌و لووتم برد، بۆنیکی ماددی له‌هه‌ردوو کوونه‌لووتمه‌وه سینه‌ی بۆندار کردم، له‌ززه‌تیک بوو تا تخوویی پژمین، چه‌زیک بوو له‌پال چه‌سه‌ره‌تی، ده‌تووت نیتر ئەم ده‌سته‌هی خۆم نییه، ده‌ستی رووناکییه و له‌هه‌ریمه‌کانی خه‌یاله‌وه پیرۆزیایی لی‌کراوه، سپی هه‌لگه‌را بوو، ده‌مبینی چۆن زه‌نگۆل زه‌نگۆل عه‌تری لیوه‌ده‌کتی، ئای که‌سه‌رخۆشی ده‌کردم! هه‌روه‌ها ترسیتی چه‌ه‌نه‌میشه می‌شکی داگیر ده‌کردم، هه‌میشه له‌پال ئەم له‌ززه‌ته‌مه‌زانانه، ترسیتیک ده‌چۆرییه نیو که‌لینه‌کانی وجودم و بی‌بایه‌خی بوونی له‌لا ده‌بووژانده‌وه هه‌تاویک بوو له‌ودیه‌گه‌لا که‌سه‌که ورده‌کانه‌وه ئاوا ده‌بوو، گومانی له‌لا دروست ده‌کردم که‌جاریکی دیکه هه‌ل‌دیتته‌وه. به‌رامبه‌ر به‌سروش منالیک بووم ته‌نهما پروام به‌و شتانه‌ده‌کرد که‌وجودیان هه‌بوو.

پروام به‌و شتانه‌ده‌کرد که‌له‌پیش هه‌سته‌کانم هه‌ل‌ده‌تووتان. ده‌روازه‌ی نه‌ستم کلۆم داخراوو. سه‌ره‌تای ژوانه‌کانم هه‌میشه چه‌یه‌که‌تاریک بوو، چه‌یه‌که‌باریک بوو هه‌میشه به‌ره‌و کوژایی ده‌بیردم. چه‌عشق‌تیک‌ی دهم داخراوو؛ چه‌ندیش فراوان بوو. چه‌ندئێ دژواری و دژایه‌تی له‌ده‌ورم کوژده‌کرده‌وه!! عیشق بوو وه‌کو فواره‌یه‌که دژایه‌تییه‌کانی وجودمی توپ هه‌ل‌ده‌دا.

هه‌میشه و هه‌میشه، ئای که‌وشه‌یه‌کی قورس و له‌ش بلحه. ئەم وشه‌یه‌باگراوه، ئاوسه، توپژیه‌نده و هاوسه‌نگی غه‌می عیشقی دروست ده‌کرد. بۆیه هه‌میشه که‌ناتالی ده‌هات، موچرک‌تیک له‌شی هیشک هه‌ل‌ده‌گه‌راندم ته‌زوویه‌که‌بوو له‌په‌ره‌ی پشتمه‌وه ده‌هاته‌خواری و له‌نووی پیمدا په‌نگی ده‌خواره‌وه، بۆیه هه‌میشه خۆم ده‌بینییه‌وه به‌ته‌نهما، له‌ژووره‌که‌م دام. بیزار و سه‌رسام، سه‌رسام و سه‌ودا چه‌ژم له‌هیچ شتیک نه‌ده‌بینی، ته‌نهما هه‌ر ناوم ده‌خواره‌وه، یا نه‌وه‌تا شه‌رابی (کوژ دوو رۆن)، مه‌گه‌ر ته‌نهما هه‌ر نه‌وه‌توانه‌خومارییه بوویت، گه‌رمای هه‌تاوی په‌زه‌کانی بۆ نیو هه‌ناوم گوازتیتته‌وه و گه‌رمایی گشت نه‌وه‌بنارانه‌ی بۆ گوازتیتته‌وه که‌به‌رامبه‌ر به‌هه‌تاوی گه‌لاوپیژ و خه‌رمانان، ره‌شاییه‌کی باینجانی ده‌به‌خشیه‌گشت نه‌وه‌بۆله‌تریانه‌ی که‌له‌ژپه‌ر گه‌لامیوه‌کانن و ورده‌ورده‌پیده‌گه‌ن و شیله‌یه‌کی شیرینیشیان تیا ده‌زا؛ هه‌ر نه‌وه‌شیرینییه‌شه‌که‌ده‌بیتته‌دایکی تام‌تیک‌ی که‌موکه‌یه‌که‌تال و تیکه‌ل به‌بۆنی ته‌خته‌ی به‌رمیله‌زله‌کان ده‌بیت و له‌هه‌مووشییه‌وه بۆنی هه‌لووژیه‌که‌که‌زۆر به‌ناسته‌م تا کونه‌که‌پوو به‌رز ده‌بیتته‌وه. رۆح‌تیک‌ی زیندوو ده‌بیزوینتی. رۆحی هه‌تاوه و دژ به‌شیرینی ده‌جنگتی. ئەنیشکم له‌سه‌ر میزی باری (لیۆن دۆر) داده‌نا و دوو دیسی دوو دیسیم ده‌خواره‌وه ده‌روازه‌یه‌که‌بوو ده‌کرایه‌وه...

هه‌ر به‌دوو په‌نجه‌لایه‌کی کراسه‌که‌یم لادا، دوو مه‌مکی تورت ده‌رکه‌وتن. له‌هه‌قچه‌ت جووتی مه‌مکوژله‌بوون، وه‌کو دوو قومی کیتی، وه‌کو دوو هه‌رمیتی بناره‌کان، گۆپکه‌کانی که‌موکه‌یه‌که‌به‌ره‌و سه‌ره‌وه به‌ناسته‌م به‌رزبوووه‌وه، به‌دوو ده‌نووی په‌مه‌یی په‌نگی قومریه‌کانیان ده‌کرد، چه‌زم ده‌کرد هه‌ر به‌لیوان ماچی بکه‌م، هه‌ر به‌لیوان گازی لی‌بگرم، گه‌رمییه‌که‌ی بخۆمه‌وه. ده‌وری گۆپکه‌که‌ش به‌ناسته‌م په‌نگی په‌مه‌یی هه‌بوو، به‌ناسته‌م خالی توختر، وه‌کو دلۆپه‌په‌نگی فلچه‌ی لیژانیتیک‌ی بلیمه‌ت، به‌جوژی نه‌وه‌په‌نگانه‌له‌نیو عه‌فیه‌وییه‌ت و لیژانییه‌وه پهرژیتیتته‌سه‌ر تابلۆکه‌ی، ئا ئاوها ده‌وری گۆپکه‌ی مه‌مکوژله‌تورته‌کانی دابوون به‌یاریکی نه‌می‌بوو بۆ شه‌یدایه‌کی ته‌نهما. هه‌ر به‌و گردانه‌ده‌چوو که‌گله‌کو و مه‌زاری شه‌خس‌تیک‌ی له‌دوو توخ‌ه‌شار درابیت، به‌سه‌ر و نه‌پینی و نه‌فسانه‌ده‌ور درابیت، به‌و گردانه‌ده‌چوو که‌خه‌یالی میلی ئافران‌دیتتی و خه‌یال‌تامیز، به‌خشل و گه‌نجینه‌ی شاره‌ی ناو گۆزه و جه‌له‌ی به‌ره‌شمار ده‌وردراو. چه‌پانتاییه‌که‌بوو به‌رامبه‌ر به‌بینیم ده‌کرایه‌وه، رۆشبینی ده‌کردم، ئەمه‌ئیشراقی چه‌قیقی له‌ش بوو، به‌رامبه‌ر به‌گومرایی من هه‌ل‌ده‌هات چه‌له‌ززه‌تیک بوو له‌نیو تاریکستانی نه‌شکه‌وته‌له‌بن نه‌هاتوه‌کانی جه‌سته‌ده‌ده‌وشایه‌وه، چه‌ثاقیق‌تیک‌ی راسته‌قینه‌بوو، ئاماژهی بۆ ئافه‌تیش

دهکرد. چ سهراچاوهی خه یالیک بوو، چ ته رایبیه ک بوو هه موو ته مه نی هه رزه کاری ده کرده یهک دوو تنووک و له قوولایی بووندا فیچقهی دهکرد و وهکو فواره و تهوژمی ههستی ناوهکی دهو روژاندم.

ناو له پی دهستی راستم خسته ژیر مه مکی چه پی، به هیواشی به رزم کرده وه، ته زوویهک وهکو بروسکه جهستهی هه ژاندم، له ززه تیکی تاریک بوو، جهستهی سیخناخ کردم. قهده پروام نه دهکرد، عه سرانیکی هه نده هیمن، ئەم تیشکه هه نده به ریزنه بیارته سه رم. ئەو رۆژه ههستم کرد که ناسوی لهش هه لدیت و شکوفه دکات، به لام له گه ل ئەو هه ژانه، ناتالی دهستی بو کراسه کهی برد و دهستی کرد به پیوه دانی قویچه کان، له خواره وه به رهو سه ره وه پیدا هات. منیش سه یرتیکیم کرد و وتم:

- ده زانی دوو مه مکو له ی زو شه نگت هه ن؟

له سه ر پوخساری ههستم به هیچ ناماژ به ک نه کرد. وام ههست کرد که پروام پی ناکات، هه لسا به سه ر پی و وتی:

- ده بی برۆم. ده رزم هه یه ده بی بگه ریمه وه مال.

ئەو ته زووه ئوخژن به خشه یه کسه ر کوژایه وه و وهکو مۆمییکی داگیرساو وابوو بکه ویتته زه لکاوتیکه وه. ههستم کرد که ساردیبه ک جهستهی داگیر کردم. ده مار گرژبیبه ک بوو تا تهوقی سه رم به رزبووه وه. ئەمه دوا سنووری بگره و به رده بوو. ههستم کرد له شم له ژیر دهستم ده ترازوی و خوی راده پسکینتی. توره بیبه ک بوو نه مده ویترا ده ربه خم، حه قیقه تیکی ناوهکی خۆم بوو نه مده ویست ئاشکرای که م، پهنگی ده خواره وه.

گومانم له گشت ئەو له حزانه کرد که پرویان دا، ئاگریکی له ززت له نیوان هه لایسان و کوژانه وه دا بوو، وهکو له پرتیکدا ئەسپیکی چه مووش لغاویکریتته وه، به توره بیبه وه:

- بو ده رۆیتته وه؟

ناتالی زور له سه ره خو به رهو ده رگا که ده رۆیشت و دهستی به ده سه کی ده رگا که کهوت و سه یرتکی کردم. چ سه یرکردنیکی سارد بوو، چ کوژانه وه یه کی لیوه ده تکا! پری له قسه بوو، قسه ی بی وشه، بی بیت قسه ی پشتی قسه بوون. باشه بوچی ناتالی وام لیده دکات؟

- نا نا، ئاخ ده بی برۆم.

ده رگای له دوا ی خوی داخست و منیش به ته نه ها، له دووری چند مه تریک

راوه ستا بووم. قه ده رتیک به راوه ستاوی مامه وه. سه یری ژووره که م کرد. تیشکی هه تاوی ده مه و ئیواره لایه کی رۆشن کرد بووه وه. تا هه تاویش نه ییتوانی ئەو ژووره م بو فراوان بکات.

گه یشت بوینه بهر ده رگای مالیان. دهستی بو جاننا ره شه بچووه که ی برد و کللیکی لی ده رهینا. ده رگا که ی کرده وه. ئەمه یه که مین جار بوو بچه مالیان. سه ره تا چوینه سالئونه که، له سووچی سالئونه که ش باریک هه بوو، ده یه ها شووشه ی ئەلکولی تیا دانرابوو: جین، مارتینی سوور و سپی، فریر ئەنجه لیکا، پاستیسی مه حه لی و ئەوه ی له باشووری فه ره نسا ده گیریتته وه، سی و چوار جوړه ویسکی، کونیاک، شه رابی بوژدو و ریوخی ئیسپانی... که مۆکه یه ک سه رنجی شووشه کانم دا. وتی:

- ئەم شووشانه باو کم کریوتینی، هه رچه ند زۆریه یان زور کۆن و وهختیان به سه ر چووه، به لام ده ی... شتیک ناخۆیتته وه؟

- با، ئەگه ر جین هه بیت.

له باره که نزیک بووه وه و ملی شووشه یه کی گرت و هینای. له سه ر ره فه کانیش دوو باده ی هینا و دوو باده مان خواره وه. نیوه ی شه و تیپه ری بوو. هه ردووک له سه ر ته خته یه ک نه فه ریبه که ی ئەو خه وتین. ئەو قاتی بیجامه ی تهخت سپی خالی کرده بهر. حه زم ده کرد ئەو شه وه ته نه ها هه ر بوئی بکه م. بوئی قزیم ده کرد، بوئی پیسته که یم ده کرد، بوئی له شیم ده کرد. ده ستیم ده گووشی، ده سته بچووه که ی وهکو بالنده ی ئاوی و ابوو، هه ندی جار خوی لیم راده پسکان. منیش هه ر به بوژن ده مناسیبه وه و ده مدۆزیبه وه و ده مویست ده سته مۆی بکه م. کاتیک دوو ده ست له یه کتر ده ئالین، له گه ل یه کتر ده دوین، ده چنه دیالوگی بی بنی زمانه کانی له شه وه، تووره ده بن، له یه ک ده توژین، ئاشت ده بنه وه، شیدار ده بن، خاو ده بنه وه، درژ ده بن، جاریکی دیکه خاو ده بنه وه، ده نوون؛ نووکی په نجه کان له خو شیدا تووشی شاگه شکه ده بن. هه ر په نجه و شه خسیبه تی تایبه تی خوی ده دۆزیتته وه. ناو له پیش ده بیته گوړه پانی په نجه کان، شتی له ناو تومار ده کرت، شتی تیا ته فسیر ده کرت، له و به یاره خه ونیش مه زنترین شازنه لیتی راده کشی، خه ته کانی ناو له پ به ره و ئیحتیمالی جوړاوجور ده چن، خه تیکه تا لیواره کان ده روا ت و ئینجا به ره و خه رهند شوړ ده بیته وه، خه تیکی دی، ئەمه یان هی ته مه ن درتیبیه و له پرتیکدا له ناوقه دا ده پچریت و کهرت ده بیت، ئەوه یان هی ئەقین و عیشقه، له ته نگه رتیه کان تووشی هه لاکه ت ده بیت و له گه ل

دنیا به کی بودله بوو، کۆبووه دهی پۆخله واتنی کۆناهووشیاری بوو. نا له و کاته دا، نا- میژوو دههاته زمان و ههر ئه ویش بوو، له هه قه تدا کۆتایی به هه موو شتییک هیتا. به میوه به کی کرچم ده کرد و قه دهه به هیز قه پالتیکی لئی دای. له گۆره پانی ئه و ئه زمونه دا، جیتی دوو (من) ده بووه وه. منیک ئاره زوو پالی پتوه ده نا و هانی ده دا، بانگه شهی ده کرد، منیکی دیکه ده بوست هه موو ئه و شتانهی که دروست بوونه بروختیتته سه ره یه ک و خاپووری کات. منی دووه م زال بوو، ئه و جلله وی گرتته ده ست و ویستی به ته وای فراموشی کات. ئه و فراموشییه شه تنه ها ههر چوار سالی خایاند. چوار سال گه لئی زۆره، به لام ئه گه ره به ئازار بپتوریت ته مه نی چا و چو قانیتی هه به و به س.

ئه م فراموش کردنه، تنه ها ههر به سه فه رتیکی هه تاهه تایی ده بوایه چاره سه ره بکریت. هه توانیک بوو ده بوایه بدریتته دم بای سه فه ر.

ویستم به بی مالتا وایی سه رما و سۆله ی شاری ژنیف و ئه م عیشقه بی مانایه شه بۆ هه تا هه تایی زینده چال که م. مه زترین سه فه ری گۆره گۆر بوو، ئه زمون نامیزترین کۆچ بوو که له ژیانم پیی هه لسا بیستم. دواتریش له هیچ له حزه به کی ژیانمدا لیتی په شیمان نه بوومه وه.

ئه زمونو نیک بوو تنه ها له سه ره لاپه ره کانی رابردو دا، به به شتییک له ژیان حسییی بۆ ده کرا، ئه گینا به ته وای فراموشم کردبوو.

ژبانی نویم له پارسه وه ده ستی پیکرد. شاری رووناکیبی و ئیلهام. شاری فریشته و جنۆکه. ههر خپرا پارسم خووشویست. شاریکی کۆن، له قه د دیوار و له هه ندی بنمیچ، میژووی کۆناهووشیاری خۆم ده خوینده وه. قه ده رتییک له په نجه ره یه ک راده مام و به خۆم ده وت: (ده بی پشتر ئه م په نجه ره یه م له جیگایه کی دیکه نه بینیبی). له ده روازه یه ک ورد ده بوومه وه و ده موت: (تایا ئه م ده روازه یه م له کووچه ی عاره بان له تاران نه بینیبی، یا له کووچه کانی شیخ عومه ره له به غدای پایته خت؟) زۆر جار چمکی خه ون و واقع ده پرژانه هه ناوی به کتره وه و ده تالۆزکانه نیو به کتریه وه. منیش عاشقی و شهیدای ئه م گه مه سحر او بیانه بووم. زۆر جار به تاقی تنه ها له باخچه ی لۆکسو مپۆرگ، به رامبه ره فه واره کان داده نیشتم، پیره ژنیکم ده بینی توتکه سه گیکی پیبوو ده یخسته باوه شی ته نهایی خۆی پی ده پروانده وه، یا شاعیریکی فارس ده هات و له سه ره ته خته یه ک داده نیشتم و له سه ره پارچه کاغه زیک شیعی بۆ غوریه تی ده هۆنییه وه، یا ئه وه تا پۆلۆنییه کی قژ زه رد، به ته ماحه وه

ده پروانییه وه هیمنی و هاونا هه نگی ئه م باخچه به. منیش ههر زۆر زوو ئاشنای ئه و شاره بووم، ده چومه گه ره کی باربیس و به پی به پتیلیکانه کانا سه رده که وتم و ده چومه به رده م کلیسای (سه کری کۆیر) واته (دلی پیروژ) و له وییه وه وه کوراسنیاک سه بیری پارسم ده کرد و به خۆم ده وت (کی کی ده به زینتی؟) عاشقی ئه و سه ره به ستیه درۆزانه ی پارسم بووم، چ که شخه بیه ک بوو، دوور له چاوان و ئازادانه ئیواران به نووکی قۆنده ره که م شه قم له به رد ده دا و نه که سم ده ناسی و نه که سیکیش هه بوو بمناسی. نا له و شاره دا، ده متوانی ئه نو نیمای خۆم بپارێزم و ئازاد بم. ده سه تال به کۆلانه کانا به بی تامانج پیاسه م ده کرد. مندالیی خۆم له گه ره که کانی که رکوک ده هاته وه یاد. مه به ستم له و شاره به که تیر عاشقی نه بووم و تیریش ته ماشایم نه کرد. به ته نیشتم دوکانه ریز بووه کانی سه ره رووباری (سین) تیده په ریم وه ک بلتی به سه ره پردی ته به قچه لیدا تیبه په ریبیتم. ده چومه گه ره کی گه له ریه کان، زۆر جار نه ده چومه ژووره وه، ههر له په نجه ره کانه وه سه بیری تابلۆکانم ده کرد، تنه ها ئه گه ره شتییک سه رنجی راکیشامایه، ئینجا ده چومه ژووره وه.

ههر تنه ها پیاسه کردن به شاری پارسیدا، ئینسان هه ست به وه ده کات که به ناو پیتانگایه کدا ده گه ری، هه میسه شتی سه ره و نو و سه رنجراکیش ده بینریت.

به لام شه ش مانگ تینه په ری بوو، جاریکی دیش هه ستم به بیزاری کرد. وه کولیمۆبه کی گوشراو خۆم ده بینیه وه، هه ستم به به تالیی زات ده کرد؛ له گه ره که کۆنه کان به سه ره وینه ی جۆراو جۆرا ساقه م ده کرد و تووشی هیلنج ده هاتم و بیرم له شارۆچکه به کی هیمن و هه وا سازگار ده کرده وه. هه ستم ده کرد له پارسی شه نگدا کاته کانم تیده په رن و شتییک به شتییک ناکه م. شاریک بوو خه ریک بوو قووتی ده دام و نغرو ی ده کردم. هه ندی له حزه هه موو شته به هادار و به نرخه کان بایه خ و نرخیان پوچ ده بووه وه. له نیو فه زایه کی فراوان، هه ستم ده کرد بوومه ته پووشیکی دم باهۆز.

کۆتایی خه زه لۆه ره بوو گه یشتمه بیزه نسۆن. بیزه نسۆن واته ده فته رتیکی سپی هیچ لئی نه نووسراو؛ ناوی خۆم له په یمانگای هونه ره جوانه کان نووسی. که سم نه ده ناسی و که سیش نهیده ناسیم. له دلی خۆم ده موت، که واته ده رفه تی ئه وه م ده بی به شینه یی ئه م ده فته ره نوویه له سه رخۆ پر که مه وه، به هیمنی و راشکاوییه وه خویندنه که م ته واو ده که م، تا ده روازه ی ولات والا ده بیته و ده گه رتیه مه کاوله که ی خۆمان.

سه ره تا شته کان به شیوه یه ک له شیوه کان به هیمنی تیده په رین، هه ندی جاریش سه رم له

پاریس ددها و لهو ماوه‌یه‌شدا، ژاکلینم ناسی، ئه‌ویش قوتابیییه‌کی به‌شی ته‌شکیلی بوو، یه‌ک دوو جاریش به‌یه‌که‌وه چووبینه پاریس و چهند جارتیکیش داو‌ته‌تی مالی خۆبانی کردم؛ له شارۆچکه‌یه‌کی نزیکه‌ی بیزه‌نسۆن بوو. کچیکه‌ی میهره‌بان بوو، به‌لام جوانیییه‌کی تایبه‌تی نه‌بوو، زۆر چالاکانه ئیشتی ده‌کرد و گورجوگۆل بوو.

تا پۆلی سییهم رۆژگاره‌کانم سروشتیانه تینه‌ده‌په‌رین. وه‌کو زاهدیکه‌ی هاوچه‌رخ ده‌ژيام، ئیشتی هونه‌ریم ده‌کرد و چاوه‌روانی زۆر شتی‌شم نه‌ده‌کرد. له به‌شی ناوخۆ ده‌ژيام. به‌شی ناوخۆش که‌وتبووه گه‌ره‌کی پلانواز؛ بیست سی ئه‌پارتمانی چوار نه‌مۆی ده‌بوون، هه‌ر ئه‌پارتمانی له چوار یا پینچ ژوور پینکه‌تبوو، کردبوویه‌نه خانوو بو قوتابیان.

ئێواره‌یه‌کی زستان بوو، باهۆزی زاکیره جارتیکه‌ی دیکه‌ش هه‌ژاندمی، زستانی تووشی بیزه‌نسۆنی هه‌نده‌ی دیکه بل‌حاند. ئه‌و ئێواره‌یه له‌گه‌ڵ جۆن دانیشتبووم؛ جۆن خه‌لکی لیبریا بوو، کابرایه‌کی که‌ته و زل بوو. زۆر شتی له‌مه‌ر لیبریاوه بو باس کردبووم. له کاتی قسه‌کردن هه‌ندی جار تیرمی دیبلۆماسی به‌کارده‌هینا. پیتی ده‌چوو که‌سێکی نزیک نیوه‌نده دیبلۆماسیییه‌کان بیت. باسی هه‌ندی سه‌فه‌ره‌کانی خۆی بو ده‌کردم پیتی ده‌چوو یا ئه‌وته سکرتری بالیوزیک بووبیت، یا بو ماوه‌یه‌ک حیمایه‌ی پیاویکی سیاسی کردیت. له پیتش شه‌ری ناوخۆی لیبریاوه له فه‌ره‌نسا بوو، کاتیکیش شه‌ری پاشاگه‌ردانی ده‌ستی پیکرد، ئیتر بریاریدا له فه‌ره‌نسا مینیتته‌وه و هه‌ولێ ئه‌وه‌ی ددها که مافی په‌ناهه‌ندیته‌ی بدریتتی و هاوسه‌ر و مناله‌کانی به‌یتتی.

پیکه‌وه له مه‌ته‌غه‌که دانیشتبووین، شه‌رابی بۆردومان ده‌خوارده‌وه. جۆن مه‌نجه‌لێکی گه‌وره‌ی نابوو هه‌ر ئاگره‌که و مریشکیکی ساغی تی کردبوو. جار ناجاری قه‌پاغه‌که‌ی سه‌ری هه‌لده‌دايه‌وه و به‌که‌وچکیکی مس، فوجاوه‌که‌ی فر ده‌کرد و سه‌ری با ددها و سه‌ری منی ده‌کرد: (! oh la la que delicious = پیییاح که به‌تام و له‌زه‌ته!) که‌میک راده‌ما و فریکه‌ی دیکه‌ی ده‌کرد. قه‌پاگی قووتووه‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌کرده‌وه و له‌ناو کیسه‌یه‌کی نایلۆن به‌هاری ئه‌فریقایی ده‌رده‌هینا و ده‌یکرده سه‌ر مریشکه‌که، به‌که‌وچکه‌که‌ش، فوجاوه‌که‌ی ده‌کرده سه‌ر؛ هالا و بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌فریقایی به‌رز ده‌بووه‌وه، بو که‌پووی من بۆن و به‌رامه‌یه‌کی ئیگزۆتیک بوو.

جۆن که‌لله‌یه‌کی زلی هه‌بوو، قژی زوو زوو ده‌تاشی و هه‌ر جارتیکیش بیتاشییایه، واته به‌گوتیان سفری ده‌کرد. به‌بانیان زوو له خه‌و هه‌لده‌ستا و یه‌که‌م شت ئه‌وه بوو، گسکه‌که‌ی

ده‌گرت هه‌ست و ژووره‌که‌ی ده‌مالی و هه‌ر به‌و به‌یانیییه‌ش ته‌له‌فزیۆنی داده‌گیرساند و زۆر جار بو قه‌وه‌لتیش برنج و شله‌یه‌کی ئه‌فریقایی لی ددها و منیش چاو به‌خه‌وه‌وه به‌ره‌و حه‌مامه‌که ده‌چووم، ده‌یزانی به‌یانیان ته‌ماحی قه‌وه‌لتی وا ناکه‌م، به‌پیکه‌نینه‌وه فه‌رمووی لی ده‌کردم. منیش زۆر جار له وه‌لامدا ده‌موت: (چۆن، ئه‌گه‌ر بیت و به‌م به‌یانیییه ئه‌مه بخویت، من بو ئیواری ناگه‌ریمه‌وه!). ئه‌ویش ده‌یدا به قاقای پیکه‌نین.

ئه‌و ئیواره‌یه باسی خیزان و مناله‌کانی خۆی بو کردم. باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد چۆن بتوانی ده‌ریانکات و بیانه‌یتته فه‌ره‌نسا. منیش باسی ژنیقم بو ده‌کرد، باسی هه‌لاتنه‌که‌ی خۆم بو کرد و پیم ده‌وت: (چۆن، له شاری ژنیف رزگارم بو!!) هه‌ندی به‌سه‌ره‌اتی خۆم بو ده‌گێرایه‌وه و باس هاته سه‌ر ئه‌م چیرۆکه‌ی که ئیستا خه‌ریکم ده‌یگێرمه‌وه: حه‌کایه‌تیکه‌ی بی مانا و هه‌ستیشم ده‌کرد شتیکی بی که‌لک به‌لام پتیبست رووی دا. به‌نه‌به‌یه‌کی زۆر درامیی چیرۆکه‌که‌م ده‌گێرایه‌وه، له هه‌ق‌ه‌ت چیرۆک نه‌بوو، به‌لکه‌ به‌شیک بوو له ژبانی راسته‌قینه‌ی خۆم، ئه‌ویش به‌ژێر چاوه‌وه هه‌ندی جار سه‌ری ده‌کردم و جارنا جارتیکیش ده‌یدا به قاقای پیکه‌نین و ده‌یوت: (کوره عیشتی چی و ته‌ره‌مashi چی! تو شه‌یدی). له گه‌رمه‌ی گێرانه‌وه بووم، هه‌لسایه سه‌ری و چوو که‌وچکه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه و سه‌رقاپی مه‌نجه‌له‌که‌ی هه‌لدايه‌وه، شالاوی له هه‌لمی بۆندار به‌رزبووه‌وه و که‌وچکه‌که‌ی رۆکرده مه‌نجه‌له‌که‌ و که‌وچکیکی پر کرد و فووی لی ده‌کرد و ده‌ستی کرده‌وه به‌پیکه‌نین و سه‌ریکی منی کرده‌وه و فوجاوه‌که‌ی فر کرد و وتی:

- (مهمم، ئای که چه‌ور و به‌له‌زه‌ته! هه‌ر ئه‌مه‌یه کیمیای ژبان! بو ته‌له‌فزیۆنیکی بو ناکه‌ی؟ هه‌ر شته و تامی خۆی. کێ نالی، ره‌نگه ئیستا به‌جۆریکی دیکه بیر بکاته‌وه. به‌راسته‌م، پرۆ ته‌له‌فزیۆنیکی بو بکه. مهمم. خۆ ژماره‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌یت هه‌لگرتووه؟

که‌وچکه‌که‌ی دانا‌یه‌وه و جارتیکه‌ی دیکه‌ش ده‌ستی کرده‌وه به‌قاقای پیکه‌نین. به‌م دوا پیکه‌نینه که‌می ئیزعاج بووم. له دلێ خۆم وتم)

به‌خوا کابرایه‌کی بلح و بی هه‌سته. له‌به‌رئه‌وه‌ی جۆن بنج و بناوانی ئه‌م چیرۆکه‌ی نه‌ده‌زانی و نه‌شیده‌زانی فری دانی ژماره‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ی چهنی که‌وتوته سه‌رم. پیم وت:

- نا، نایزانم، به‌لام ناسانه دۆزینه‌وه‌ی. ته‌له‌فزیۆنی دایکیم هه‌یه.

جارتیکه‌ی دیکه‌ش ده‌ستی کرده‌وه به‌پیکه‌نین.

- پرۆ تهلهفۆنى بۆ بکه و داوه تیشی بکه، با بیت بیزه نسۆن بیینی. کیژان ههز به سه فهه و سیاحت دهکهن.

هه ندی له قسه کانی جۆن رامام. له بهرته وهی به ته وای له دهردی ئه و عیشقه چاک نه بوو بوومه وه، هه ر ختوکه دانیککی کهم بهس بوو، بۆ ئه وهی گر و گلپه ی ئه و عیشقه سه ر له نوێ سه ر هه لدا ته وه. قه مسه له کهم کرده بهر و خۆم پێچیه وه و به جۆنم وت: (هه ر ئیستا دیمه وه).

چومه خواره وه. له کابینه که ی به رامبه ر ئه پارتمان ه که، له ته نیشته و یستگه ی پاسه کان، ته له فۆنم بۆی کرد. زۆر به دلخۆشیه وه ته له فۆنه که ی هه لگرت، به راستی سه رم سوپما و ناتالی وا به په رۆشه وه هه زی ده کرد بزانی چی ده کهم و بۆچی ئه م چوار ساله به ته وای هه وائلم نازانی، منیش پیتم وت (که قوتابی هونه ره جوانه کانم، ئیستاش وا له پۆلی سییه مم). ئه ویش پیتی وتم، (ده زانی منیش هه ز ده کهم بیمه فه رنه سا و له به شی دیکۆری ناوما ل له قوتابخانه ی هونه ری بخوینم. بیستومه له پاریس قوتابخانه یه کی گرینگ و به ناوبانگ هیه. ده مه وئ بیمه ئه وئ، تۆش رانوما ییم بکه یته). ئه م هه وائله، شاگه شکه ی کردم. له دلێ خۆمدا وتم، ئه گه ر راستیش نه کات، ئه مه ئاماژه یه کی رونه و ده یه وئ لیم نزیک بیته وه پیتم وت: (که واته بۆ نایه ی سه رپک له بیزه نسۆن به دیت. ده زانی ژنیف لیره وه زۆر نزیکه).

ئه ویش هه ر خیرا فیکره که ی قبول کرد و وتی: (ته له فۆنم بۆ بکه ره وه و بۆ ئه وه ی پیته بلیم که ی دیم، تاکو مه و عیدیک دابنن. (دوای چوار سال زۆر به ئاسانی ده می ئاخوتن کرایه وه و زۆر به سادیه ی پیکه وه که وتینه دوو. له سه ر مه و عیدی ته له فۆنیکی دیکه ته له فۆنه که مان داخست. زۆر به دلخۆشی ده رگای کابینه کهم له دووی خۆم داخست و خیرا سه رکه و قمه وه.

گه رامه وه لای جۆن و ویستم ئه نجامی ته له فۆنه که ی پێ رابگه یه نم جۆن له چیشته خانه که خه ربکی نان خواردن بوو. لاقه مریشکیکی سوور کردبووه و قاپی برنجی لێنا بوو و به شله وه ده بخوارد و ههروه ها شووشه یه ک شه رابیشی دانا بوو. هیشته مامۆستا چینیی و قیه تنامیه که نه هاتبوونه وه. هه ر یه که یان به زه ماله ی یه ک سالی هاتبوون.

هه ردووک له ولاته که ی خۆیان مامۆستای زمانی فه رنه سی بوون. جۆنیش ئینگلیزییه کی زۆر باشی ده زانی و فه رنه سییه که ی خراب نه بوو. هه ندی جاریش هه ر بۆ که شخه یی یه ک

دوو وشه ی ئینگلیزی ده ترنجانده قسه کانییه وه. لاسایی زمانی ده وله مه نده پیست سپیه کانی ئه فریقای ده کرده وه.

هه ر منی بیینی، به په نجه ئاماژه ی بۆ کردم و چاوه روانی وه لامی نه کرد و پیتی وتم:
- نه موت! نه موت! کوره من ده یاناسم. ته له فۆنی دوای چوار سال هه ر وابه خۆراییی کۆتایی نایه ت،

- راستت کرد. ناتالی کچه که ی جارن نییه. خوین گه رم و رۆح سووک دیار بوو، له کاتی قسه کردنیش هه ستم ده کرد زه رده خه نه یه کی له سه ر لیه وه و ددانه ورده کانی ده رده که ون.

- ها. هیشته وه کو عاشق ده ویتی؟ ده زانی کامیرونه کان ئه م دوای نیوه رۆیه گه یشتنه کرووس (کرووسیش ده زگایه کی ره سمی بوو کاروباری قوتابیانی ریک ده خست).

ئه مه ی به پیکه نینه وه وت پاشان که وچکیکی له پلاو برنجه که دا و خستیه ده مییه وه و ده سته به جایی کرد. زۆر به له زه ته وه نانی ده خوارد. منیش گه رامه وه ژووره که م، ژوورپکی بچوکی قوتابیانه. میتریک بۆ نووسین و خویندنه وه، چرایه کیشی له سه ر داندرا بوو قه ره و پله یه ک و دوو ئه سکه مبیله. ژووره کان نابوت بوون. ده ستم دایه کتیبیکی کاندنیسیکی لاپه رکانم هه لده دایه وه و بیریشم هه رله گفتوگۆی ته له فۆنه که بوو...

III

ئەم پرسیارە ژان کلۆد کردی.

- دیارە وشە بەتالکردن، بیری بۆ فرۆید پراکتیشای؟

- نا نا، ھەر لە شیبووی ئیشکردنت دیارە.

- چۆزانم... ناشمەوی باسی ھونەر بکەم.

دەستم کرد بە نانخواردن. ئەوان لە نیو خۆیان دەستیان بەقسە کردەو.

ژان کلۆد دەبوست درێژە بەبیرکردنەوەکانی بدات. کەمۆکە بەش ریشی دەرچوو بوو، دەست و پەلی باش نەشوشتبوو، ھیشتا بۆیاغی رۆنی پیتو بوون. سەیری ژاکلینی کرد و چەتالە کەشی بەدەستەو وەکو فلچە راگرتبوو:

- گرتی ھونەری ئیمپرو لەو دا خۆی نادۆزیتەو کە فیگەر نەکەین، بەلکو چۆن ئەو فیگەرانە بکەین. فیگەر دژی ھونەر نییە، ھەموو تەجریدیکیش گرەو ناباتەو. گرینگ ئەو ھەوێ کە نابیت تابلۆ چیرۆکیکی تایبەت بگێریتەو، نابیت سەرد بیت و باسی شتی بکات. وەکو ھەر ھەموو ھونەری سەدەکانی ناوەند، بەلکو تا سەردەمی راپەرین و بەشیکی زۆری سەدە نۆزدەھەمیش یا ئەو دا خۆیان بەئایینەو، ئەو دا خۆیان بەئەفسانەو خەریک دەکرد و دەیانویست بەھونەری تەشکیلی حەکا یە تیکمان بۆ بگێرنەو. ھونەری راستەقینە دەبیت خۆی ئەفسانەوی خۆی دروست کات. باسی خۆمان بۆ بکات.

ژاکلین لەم خالەیا لەگەڵ ژان کلۆدا نەبوو:

- بۆ ھەمیشە ھەر دەبێ زمانیکی رۆمانسییانە بەکاربھێنین بۆ ئەو ھەوێ باسی ھونەری پلاستیکی بکەین.

- چونکە ھیشتا ھەر رۆمانسین. تۆ بۆ وا دەزانی، لە رۆمانسییانەت رزگارمان بوو.

- ئەی تۆ بۆ پەیکەرە دەستەکەت کرد. من باس بەفیکرە شاراوکە ھە پشتمەو دەکەم، بیرم بۆ تەزوو نھتینیە دەچیت کە پالێ پیتو نای بۆ ئەو ھەوێ پەیکەرە ئەو دەستە زەبەلا حە بکەیت. ئایا فیکرە دەست، فیکرە یەکی رۆمانسی نییە!

مەبەستیش پەیکەرە دەستیکی بوو کە ژاکلین کردبووی و زۆر گەورەبوو، نە لە ژوورەکە جیتی دەبوو نە لە پەیمانگاش داینابوو، بردبوو مائی دایکی. دایکیشی بەژنیکی زۆر حەزباز دەچوو، پتەو بوو، زۆر لە خانمە قەرەجەکانی ئەندەلوسیی دەکرد.

سلاوم لە دوو قوتابی کرد کە لە پیتش ئەتوولیبە کە راوہستابوون. چووم و دەرگای سنووقە میتالە لاکیشەبیە درێژکولە کەم کردەو و فلچە و ئەدەواتی رەسم دەرھینا. ماوہی یەک دوو مانگ دەبوو خەریکی بەرھەمێک بووم، شتیکی ئەوتۆم نەکردبوو، توویبە رەشە کەم رژاندە سەر تابلیتە کە و ھەندێ سوور و شینی تۆخم تیکەل کرد؛ لەگەڵ رۆنی تەرابەنتین ھەموویم تیکەل کرد و رەنگیکم گرتەو، سەرەرای ئەو ھەوێ شین و سوریشم تیکەل کردبوو، ھەر رەش دەچوو، لە راستیدا رەشیکی قەترانی بوو. فلچە ئەستورە کەم دەرھینا و تابلۆکەم سادە رەش کرد؛ بوو بەمۆنۆکروم. تەواو رەش بوو بەلام تەواو نەبوو، نەشمەزانی بۆچی تەواو نەبوو رەشیکی دیکەم گرتەو، کەمۆکە یەک سوورایی لیبەو ھەموو سەعات، ھەموو ئەو سەر لە بەیانیبە خەریکی رەشکردنی رۆخساری تابلۆکەم بووم.

نیوەرۆ داھات و چوومە چیشخانە قوتابیان، کۆمەلێ برادەری قوتابی لەسەر میتزیک دانیشتبوون، چوومە لایان ژاکلین، کیزتیکی جوان بوو، لە پۆلی چوارەم بوو، خەلکی شارۆچکە دۆل بوو، دیار بوو ئەم سەر لە بەیانیبە لە ئەتوولیبە کە بینبوومی:

- دەرکێ ئەو رەشە کە تۆ لیبی بگەرپی و جوودی ھەبیت؟

لەولاوہ ژان کلۆد بەپیتکەنین و کەمیتک بەتەوزیشەو وەلامی دایەو:

- ئاسانترین رینگا بۆ ئەو ھەوێ خۆت لە کۆسپی ھونەری قوتار بکە، ئەو دەستکردنی مۆنۆکرومە!

منیش ھاتمە وەلام، وەکو ئەو ھەوێ وەلامی ھەردووکیان بدەمەو:

- خۆدزینەو لە چی؟ پاشان، من لەو ناگەریم شتیکی نوێ بدۆزمەو، بەلکو ھونەر بۆ من تەنھا خۆ بەتالکردنەو یە لە پۆخلەواتی ژیان.

- دیارە زۆر فرۆید دەخۆتینتەو؟

عسرا نیتکی به کشمه له گه ل ژاکلین چوینه دۆل، سهرتا سهرمان له ماله که ی پاستور دا، پاشان پیاسه یه کی ناو ره زه کانی دۆلمان کرد. پایز بوو، گه لای میو ورده ورده رهنگی ژه نگیان له سهر دهنیشت و دیمه نی زور سهرنج راکیش بوو. پاشان چوینه مالی دایکی بو ئه وه ی چایه ک بخوینه وه و ئه و رۆژه بوو که په یکه ری دهسته که ی پی نیشان دام. به قوره سوور دروستی کردبوو و پاشانیش له کوره که ی مه عهد سووری کردبوو وه. دهستی که ی پی نه په نجه کانی زور گرژ و په رتوبلا بوون. کاتیک که ئه و دهسته م بینی هیچ شتیکی پی نه ده وتم، به لام سهرنج راکیشیش بوو.

نانه که م خواردبوو، سیتیکی سه وزم به دهسته وه گرتبوو، به دهسه سرتیکی کاغه ز دهسریبه وه و سهیری ژاکلینم کرد و پیتم وت:

- له زور بابته نی حساس، کیشه ی رۆژه لات و رۆژتاوا قووت ده بیته وه. هونه ری ئیمه بو ئیمه هه میشه ههر وه کوفولکلور سهیری ده کرتیت. من له مه دا له گه لتانام، چونکه میژوو دکانی سهره له دانی هونه ری ته شکیلی جیاوازه. روانیینه کان ده گۆرتین. با باسی رۆژه لات نیسلامی نه که یین، چونکه وا ده زانن که من به رگریبه کی کویرانه ده که م. با باسی ئه فریقیا بکه یین. ئایا هونه ری ئه وان جیی مشتومره؟ ئه گینا گه وره ترین هونه رمه ندی ئه وروپا نه ده که وته ژیر کاریگه ری ئه م هونه ره وه. خو ئه وان له دیده نیگایه کی دیکه وه له هونه ر تیده گن. ئه وان هونه ر بو پیشانگا ناکن، به لکو هونه ر به شتیکه له ژبانیان، ئه وان له گه ل هونه ر یا هه ندی جار له ناو هونه ردا ده ژین.

قه پیتم له سیوه که م دا.

ژان کلۆد هاته وه لام:

بلا بلا بلا، هونه ر به ره مه، چه چه ق نییه.

به تووره بیبه وه سینیبه که م هه لگرت و به قه پ گرتنی سیوه که م به په له گه رامه وه ئه توولیه که.

له رپگاش بیرم له و قوتابیبه فره نسبیانه ده کرده وه. پاره یه کی زور ده دهنه کتیب و فلچه و رهنگی به ها و رۆژی یه ک دوو سه عات له دوری میژی نانخواردن ههر خه ربکی قسه کردن و له وچه دانن. خویان به گوگان و سیزان دوگاس و نازانم کیتی دیکه ش ناگۆر نه وه.

له راستیدا که سیکم نه ده دۆزیبه وه قسه ی له گه ل بکه م، هه ندی جار له چایه خانه که ی گرانقیل کاک عه زیم ده بینی. دیموکراتی ئیران بوو، ده پانزه سالتیک ده بوو ژن و مناله که ی جیهیشتبوو، ناوه ناو نامه یان بو دهنارد ژنه که ی شووی کردبوو وه و مناله که شی ئه وکات ته مهنی شانزه حه قده سالان ده بوو. کاک عه زیم له گه ل پیره ژنیک ده ژیا، له م دواییه ژنه که ی خانویه کی کرپسو و کاک عه زیم هه موو شه ویک له گه ل ئیرانیبه کانا ویسکی ده خوارده وه و به سیامه سستی ده گه رایه وه تا رۆژیکیان ژنه فره نسبیبه که به یه ک وشه به ته واوی دلی کاک عه زیم ده شکینتی و به و نیوه شه وه جانتاکه ی ده پیچینه وه و ده چینه لای به هروزی هاو پیتی. یه ک دوو هه فته ی دیکه ی له پلانواز خانویه ک به کری ده گری و به تاقی ته نها ده ژیا. رادیویه کی بچووی هه بوو، ئه ریله تاییه تی بو دروست کردبوو و له درزی په نجه ره که وه به رزی کردبوو وه بو ئه وه ی شه پۆلی دنای دوور بگریت، تا گوئی له رادیوی دهنگی کوردی و اشنتون بیت. چه ندین سالیس به سه ر ژبانی پینشمه رگایه تیا تیه ری بوو، به لام ههر جار یک باسی ئه و رابردوو نه زیکه ی ده کرد، هه ندی جار ههر به په نجه ئامازه ی بو په نجه ره که ی ده کرد و جا باسی قووته ی شاخیک بوایه، که ندریک بوایه یا باسی له دۆلیک یا گوندیکی بگردبايه، ئه وه وای ده زانی له پشت په نجه ره که وه یه. یا هه ندی جار، سه ره رای ئه وه ی مه سافه ی پینچ شه ش هه زار کیلومه تریشی لیوه دوور بوو، ده بوت: (کوره قووته ی فلان، ئا ئه وه ی پشته وه). کاک عه زیم ته نها ههر به جه سه ته له بیزه نسۆن ده ژیا، ئه گینا سه رتا پای هه ست و شعور و بوونی له ولاته که ی خو ی بوو.

هه ندی جار ته له فۆلمان بو یه کتر ده کرد و ئیواره یه کمان پیکه وه ده برده سه ر. چه ند جار یک پیتم ده وت: (بو نارۆیته وه سه ریک له کوردستان بده بته وه، ئیرانیبه کان عه فوعامیان ده رکردوه) ئه ویش له وه لامدا پیتی وتم: (به گویم کردی، ته له فۆنم بو سه فاره کرد، وتیان ئه گه ر له کرده وه کانت په شیمان بیته وه، ئه وه پاسه پۆرتت ده دهنی و به مۆله ت ده توانی سه ر له نیشتمان بده بته وه) ئه ویش به تووره بیبه وه ته له فۆنه که داده خات و ده لی: (نیشتمان بو ئیوه، من هه رگیز په شیمان نا مه وه).

به حه سه ره ته وه ده بوت: (کی عه فوی کی ده کات. ئه وان ده بی داوای عه فوو له ئیمه بکه ن. ئه وان گوند و شاریان سووتاندوین، ئه وان ئینسانه کافمانیان تیکداوه). هه میشه یه کترمان بگرتبايه، ئه وه باسه کان ده گه یشتنه وه سه ر سیاسه ت. زور جار کاتیک له گه ل په ناهه نده کورده کانی دیکه کۆده بوینه وه، جا چ له ژنیف بوايه، چ له پاریس، چ له

ولایتیکی دیکه، زۆر جار باسی سیاسته تیش دهگه یشته بنبهست له و هه موو په ناهه ندانهی که له و ماوه بیه بینم ته نها به هرۆز نه بیته کوره دهوله مه ندیکی سنه یی بوو. هه میسه قسه یه کی بسمارکی دهوته وه و ده بوت: (دهوله ت دۆستی نییه، ته نها هه بهرزه وه ندی هه یه و بهس، ئیمهش تا دهوله تمان نه بیته، دۆستمان نابیته). (منیش زۆر جار بیدهنگ ده بووم، چونکه ئه وهی راستی بیته من زیاتر خه ریکی جیهانه که ی ناوه وهی خۆم بوو. باسی ئه و مه وزووعه شم له لای کهسیان نه ده کرد.

IV

ده بوایه ئه و ئیواره یه ته له فۆن بۆ ناتالی بکه م. ده ورو بهری سه عات هه شتی ئیواره گه رامه وه به شی ناوخۆ. به شی ناوخۆ له سه نته ری شاره وه به پاس چاره که سه عاتیگ دوور ده بوو. له بنه ره تدا، ئه م گه ره که بۆ ئه و کرێکارانه دروست کرابوو، که دوا ی شه ری دووم له مه غریب و جه زائیره وه بۆ کرێکاری هاتبوون. یا راسته شیف و خاوه ن کار و مو قاو یله کان ده چوونه ئه و ولاتانه و به دوا ی کرێکاری هه رزان به هادا ده گه ران، کۆیان ده کردنه وه و ده یانه ییتان، به خه ونی گه و ره وه هاتن و به خه ونی بچوو که وه ده ژیان. لاهه بیتکاره کانی مه راکیش و ریبات و جوتیاره راکردو وه کانی قه راغ سه حرا ی گه و ره یان کۆده کرده وه و ئه وانیش سه ره تا بۆ شهش مانگ، یا بۆ سالتیک ده هاتن، پاشان شهش مانگ بوو به شهش سال و شهش سالتیک بوو به بیست و سی و هه ر نه گه رانه وه با وه شی زیدی خۆیان. مه به سته سه ره کی له دروست کردنی ئه و گه ره که ئه وه بوو که ئه و حه مکه کرێکارانه ی که به ره چه له ک له شو ان و جوتیاره عاره ب و به ره ره کانی ئه فریقای با کوور پیکه اتبوون، تیکه له کۆمه لگای بوورژوازی شاری بیزه نسۆن نه بن و هیمنی ئه و بوورژوازه تیک نه دن. بۆیه له ده ره وه ی شار ئه و خانووانه یان بۆ دروست کردبوون؛ به لام دوا ی بیست سی سال، پلانواز بووه به شتیک له شاره که و به شتیک زۆری باله خانه ی شه قامی شامپانیاش کرابوو ئه پارتمانی قوتابیان.

هه موو سالتیک، قوتابییه کی زۆر له کیشوهری ئه مه ریکا و ئاسیا و ئه فریقا وه ده هاتن. زۆر به یان بۆ فیتربوون و ته واو کردن و ده وراتی خۆیه ییز کردنی زمانی فه ره نسی ده هاتن. هه روه ها قوتابی به شه زانستییه کانی دیکه شی لیبوو. له هه ققه ت، شه قامی پلانواز هه ر به ده واری ره به ندان ده چوو. دیمه نیککی زۆر سه رنجرا کیش و تایبه ت بوو، ده یان زمان و کولتوور و ره نگ و عه قلییه ت له یه ک گه ره ک، به لکو له یه ک شه قامدا پیکه وه هه لسوکه وتیان ده کرد.

زۆر باسی به شی ناوخۆم بۆ ژاکلین کردبوو، چونکه ئه و ژوو ریکی له شه قامی ئه رنست ریتان گرتبوو، ژوو ریکی بچوو ک کاتی خۆی شوینی راگرتن و به ستنه وه ی ئه سپ بوو.

خانویه کی دهروازه گورهی هه بوو، که وتبووه ناو چه قی شاره کۆنه که وه، ده که وته دامپنی کاتیدراله که وه. زۆریه ی زۆری نه و خانوانه دهروازه کانیاں بو گالیسکه و عاره بانچی دروست کرابوو و جاده کانیش زۆر بهرین نه بوون، ته نها جیتی تیپه پینی یه که ئوتۆمبیلی لی ده بووه وه هزی ده کرد بیت سهر له بهشی ناوخو بدات، چونکه باسی نه وه م بو کردبوو که سودانی و قیتنامی و کوربایی و یابانی و سه ریلانکی و کامیرونی و تورک و خه لکی جیپۆتی و دورگهی سیشیل و گوادولوپ و مارتینی و هند ده هاتی. زۆر جار له یه ک مالدا دانیشتوانی چوار یا پینج کیشوهر کۆده بوونه وه، خه لکی ده دوانزه ولاتی جیاواز به یه که وه داده نیشتین. بۆن و بهرامه و به هاراتی جیاوازیش ئیواران له چیشته خانه ی نه پارتمانه کانه وه بهرز ده بووه وه. نه و ئیوارهی یه ژاکلین هات نۆزه ی قوتابییه چینیه که بوو که چیشتمان بو لیتی، چونکه هه موو شه مه یه ک ده بویه یه کتی خواردنیکی تاییه تی ولاته که ی خویمان بو دروست بکات. و پرای نه وه چیشی خواردنیکی تاییه تی ده که یین، بواریشمان بو دهره خسی بو نه وه ی به کتر زیاتر بناسین و پیکه وه قسه بکه یین. ژاکلین زۆر هزی له و په پکه سووره یه بوو که قوتابییه چینیه که کردبووی، جو ره نانیک بوو که له مه نجه لی زۆر تاییه ت دروستی ده کرد په پکه سووره بوو به هه لم دروست کرابوو. به لام که س نه بوو زۆر حه ز له و شروویه بکات که قوتابییه قیتنامیه که به تاییه ت له گه ل خوی هینابووی. کاتی به ساردی ببخواردایه، نه وه ته نها هه ر بونی ماسی هه بوو، به لام کاتیک بکولایه وه نه وه ده توت له ناو مه نجه له که که لاکی سه گیکتی توپیو ده کولتی. تکامان لیتی کرد که نه و شروویه ته نها هه ر به ساردی بکاته نیو چیشته که یه وه، چونکه که سمان ته حه موولی نه و بۆنه مان نه ده کرد. منیش هه ر بو پیکه نین پیم وت: (من دۆستی هه موو میلله تانی دنیا م، به لام هه روه زی له گه ل لووتیان ناکه م).

V

دهرگام کرده وه، قوتابییه چینیه که م بین، نه ویش تازه هاتبووه وه، چای لیده نا. سلووم لی کرد. وتی:

- چایه کی سه وزی سایگۆن ناخۆیته وه؟

- نا سوپاس، هه ر ئیسته له گر انقیل قاوه یه کم خوارده وه.

دهستم بو باغه لم برد، کارتیکتی ته له فۆنم له گیرفاندا دهرهینا و جانتاکه م له سه ر بو فیه ی مه تبه غه که دانا و خیرا چوممه وه خواره وه. دل م که وته خوریه. ده بی چی بلتی، ئایا دیت یا نه؟ له شه قامه که په ریمه وه، سه رنجی کابینه که م دا، یه کیکتی دیکه ی تیا بوو، خه ربکی ته له فۆن کردن بوو، چاوه روانم کرد. نه یه کی باران له سه رخو دهباری، به نا چاری چوممه ژیر که پری پاسه که ی ته نیشته کابینه که و سه یری پۆسته ری ریکلامه یه م کرد که له دیوی ژووره وه ی که په رکه هه لئو سرابوو. چاوم بری بووه پۆسته ره که و خه یالیشم له لایه کی دیکه بوو، له پر گویم له (ئه سه لاموعه له یکه ای زۆر فه سیح بوو، ئاو پم دایه وه، سه یرم کرد سه للال بوو. منیش هه ر له سه ر نه بره که ی نه و وه لامیم دایه: عه له یکه سلام وره حموتوللا و به ره کاتوهو.

گه یشته ژیر که په رکه و ده یوست دابه زیتته ناو شار. سه للال یه مه نی بوو. ده موچا و په قه له یه ک بوو، دانگر، ریشیکتی ته نکی هه بوو، له بهشی زمانه وانی، له ژیر چاودیری مامۆستایه کی میسری، خه ربکی ئاماده کردنی نامه ی ماسته ر بوو. هه روه ها پیتش نویشی له مزگه وته که ی بیزه نسۆن ده کرد. کورپیکتی ده م به خه نده ی گوشه گیر بوو. زۆر به زه حمه ت ده هاته دوو، که میش قسه ی له گه ل هیترا ن ده کرد.

من به بۆنه ی قوتابییه چینیه که ده مناسی، وا بزائم پیکه وه دهرزیان هه بوو، یه ک دوو جار سه ری له نه پارتمانه که مان دا و داوای نۆتی له قوتابییه چینیه که ده کرد. پیکرا چای سه وزیان ده خواره وه. خه لکی مه ئه رب بوو، په نگ و ئادگاری عه ره به کۆچه ره کانی هه بوو. له مه ر له کسیه که وه با به تیکتی ئاماده ده کرد. زۆریش به شانویالی مامۆستاکه یدا هه لیده دا و ده یوت ئیبراهیم عه للامه یه که بو خوی. بو پرکردنه وه ی نه و بو شاییه ی که ده بویه یا له و

ریکلامه یه ورد بهوه یا ههولئی ئهوه بدهم سه للال بهینمه قسه، دووه مم هه لیزارد:

- عه للامه که چۆنه؟

سه ره تا تینه گه یشت، پاشان هه لیدایه وه:

- مه بهست له ماموستا ئیبراهیمه، به راستی زمان پاراوه. کوره ره خنه له بینشینیهست ده گرت و به ته رجهمه کانی قورتاندا چۆته وه، ره خنه ی له زۆریه یان گرتووه. ده زانی چهن جار قورتان ته رجهمه ی فه ره نسی کراوه؟

- چهن جار؟

- دوانزه جار، دوانزه جار دایکی کتیب وه رگتپراوه ته سهر زمانی فه ره نسی.

- ئه ی باشه، به م ئیواره دره نگه بۆ کوئی ده چی؟

- قاموسه کهم له لای تۆنی ده هینمه وه. ئه م شه وه بهی مادده یه که له مهر له کسیکی (پئی ره شه کانی) جه زائیر ناماده بکه م.

- مه بهست له فه ره نسییه کانی جه زائیری پیش سه ره به خۆبیه.

- به لئی. ده زانی ئه وان وشه گه لئیکی عاره بیان له گه ل خۆیان هیناوه ته نیو زمانی فه ره نسییه وه.

- ئه مه شتیکی سروشتیه، سه ده یه که، سه ده و نیویک کهم نییه.

- نا برای خۆم، ئه مه په یوه ندی به کاته وه نییه. ئه مه مه سه له یه کی سه ره مده ییه، ئه ی نه تبیسستوه خودای ته عالا ده فه رموی: (نحن له لحافظون).

منیش ههر به عاره بی وه لام دایه وه:

- أنتم أم ارجل السود.

کابراهی کابینه که ده رگاکه ی کرده وه و رۆیشت. منیش خوا حافیزیم له سه للال کرد. له دلئ خۆمیشا بیرم ده کرده وه باشه سه للال و زانستیان وتووه. ئه و له قوونه وه له شت ده کۆلئته وه. قوتابی ماسته ره و سه یه نی ده بیته ماموستا له زانکۆی سه نعا.

کارته کهم تیکرد و سه ماعه کهم هه لگرت و ژماره کانم لئ دا، دامخسته وه. جار تیکی دیکه کارته کهم ده رهینا و سه ره له نوئی تیم کرده وه و سه ماعه کهم خسته سه رگوئی و

ژماره کهم لیدا. جار تیک، دوو جار، سی جار، هه لیکرت:

- ئه وه تۆی ناتالی! وا دیاره له مائی! چۆنی؟

- زۆر باشم. ئه ی تۆ چۆنی

- ok.

- که ی نیازته سه رمان لئ ده ی؟

- نازانم... به رای تۆ که ی بییم باشه؟ ره نگبئی ئیشت زۆر بی. چ رۆژتیک پئی باشه؟

- سی شه ممه ی داهاتوو باشه؟

- زۆر باشه، دوو شه م ئیواره که ی، ته له فۆنیکت بۆ ده که مه وه تا بزائم سه عات چهن ده گی؟

- زۆر باشه، چیت بۆ بهینم؟

- هیچ. با با، ده توانی پاکه تی شوکولاته ی جنیثم بۆ بهینئ. ده زانی کامانه؟ سیگۆشه کان، سیگۆشه کان، سیگۆشه درێژکۆله کان، به لام به مهرجئ وه کو ئه وه ی نیپال تفت و تیژ نه بییت.

سه ره تا نه یزانی ناماژه بۆ چی ده کهم، پاشان تینگه یشت و وتی:

- ئا ئا ئا.

ده ستی به پیکه نین کرد.

- باشه، له بیرم ناچیت... ده ی تا رۆژی دوو شه م.

سه ماعه کهم خسته وه جیگاکه ی خۆی و کارته کهم راکیشا و ملپیچه کهم باش ئالانده ملم و کابینه کهم جیه یشت. هه ستم کرد هه والئ مزگینییه که رۆ ده چیته گیانمه وه. بۆ چهن ساتیک دنیا م به ته وای فه رامۆش کرد، هیچ شتیک له پیش چاوم وجودی نه ما. یا به مانایه کی دیکه وجود له پیش چاوم سووک ده بو وه کو تۆیه له په موو به ره و حه واهه زرده بووبه وه. ئاواژتیک له بنی دنیا وه ده هاته به رگویم، به کورتی جار تیکی دیکه ش عیشق جله وی گرتوه ده ست و منی یه خسیریش ملکه چی فه رمایشه کانی بووم. هه ستم کرد، ناسمان شینه و نمه چیه ناکه ویتته سه ره شه قام و سه لالیش هه نده گه لحو نییه که له وه پیشتر بیرم لئ کردبووه و (پئی ره شه کانی نه لجه زائیر) یش مافی ئه وه بیان هه یه به وشه ی

عاره‌بی زمانی فەرهنسی ده‌لهمه‌ند بکه‌ن و هه‌روه‌ها نه‌وه‌شم له لا سه‌قامگیر بوو که مامۆستا ئیبراهیم عه‌للهمه‌یه‌کی بی‌هاوتایه و قوتابییه‌ چینیه‌که فەرهنسییه‌کی ره‌وان ده‌ناخفی و جۆنیش هه‌ز ده‌کات به‌یانیان به‌لاقه‌ مریشکی کولاو قاوه‌لتی بکات، ته‌نانه‌ت بۆنی شرووبی ماسییه‌که‌ش هه‌ند ناخۆش نییه، هه‌موو شتی‌ک له‌به‌ر چاوم شیاو و گونجاو و سروشتی بوو، ته‌نانه‌ت نه‌مزانێ چۆن له‌جاده‌که‌ په‌ریومه‌ته‌وه و کلێله‌که‌م له‌گیرفان ده‌رکردوه و خه‌ریکی ده‌رگا کردنه‌وه‌م.

پیش نه‌وه‌شی ده‌رگاش بکه‌مه‌وه، ده‌نگی مۆسیقایه‌کی به‌رز له‌ته‌سجیله‌که‌ی ژووره‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه. ده‌رگام کرده‌وه و چوومه‌ ژووره‌وه.

جۆنم بینی، به‌ته‌نها له‌سالتۆنه‌که‌ سه‌مای ده‌کرد و به‌زه‌وقه‌وه‌ چه‌پله‌ی لی‌ده‌دا. به‌بی نه‌وه‌ی هه‌ستی به‌هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی من کردی. له‌راستیدا غه‌رقی جیهانه‌که‌ی خۆی بوو و ئاگای له‌ده‌ره‌وه‌ی خۆی نه‌ما‌بوو. ده‌نگه‌ به‌هیزه‌که‌ی تۆنی تاینه‌ریش هه‌موو ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی داگیرکردبوو. منیش قه‌ده‌رێک سه‌رنجم دایم و...

- نه‌وه‌ چیه‌ جۆن؟ زۆر به‌که‌یف دیاری!

هه‌ر به‌سه‌ماکردنه‌وه و ئاورپکی لی‌دامه‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه:

- شازاده‌ی کامیرون هاتوه، شازاده‌ی شازادان.

له‌به‌رته‌وه‌ی جۆن سییه‌م سالی بوو له‌شه‌قامی شامپانیا ده‌ژیا و هه‌موو سالی‌کیش پیشوازی له‌قوتابیانی کیشوه‌ری ئه‌فریقا ده‌کرد. به‌تاییه‌تی کامیرونیه‌کان. چونکه‌ ئه‌وان هه‌موو سالی‌ک به‌زه‌ماله‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، بۆ ماوه‌ی نۆ مانگ ده‌هاتنه‌ دانیشگای فرانس کۆنتی؛ هه‌میشه‌ش بیست تا سی قوتابی ده‌بوون. جۆن هه‌ر له‌مانگی نۆه‌ ئیتر چاوه‌روانی ده‌کردن، ئه‌وانیش زۆر جار له‌به‌ر قیزه و ئیجراتاتی جیاواز کۆتایی مانگی ده، هه‌ندی‌ جاریش کۆتایی مانگی یانزه‌ ده‌گه‌یشته‌ بیه‌نسۆن. ئه‌مه‌ ببووه‌ عاده‌تی هه‌سه‌نیش، هه‌سه‌ن قوتابی به‌شی سۆسیۆلۆژیا بوو، هه‌وته‌مین سالی بوو، هیشتا هه‌ر لیسانس‌ه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که ته‌نها به‌سی سالی ته‌واو ده‌بیت.

ئه‌ویش هه‌ر کاتی‌ک بیزانیابه‌ قوتابییه‌ سودانییه‌کان دین، ده‌چوه‌ ویتستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و پیشوازی لی‌ده‌کردن. ئه‌م خوه‌ به‌راستی خوی قوتابییه‌ ته‌مه‌له‌کان بوو. هه‌سه‌ن، کورپکی کۆسه‌ی درێژی لاوز بوو، به‌ژنی زیاتر له‌سۆمالییه‌کان ده‌چوو.

سمیلتیکی ته‌نکیشی شاشی هه‌بوو. چوار پینج کچه‌ سوودانی ده‌دایه‌ دواي خویا و بازار و سوپه‌مارکت و ده‌زگا ده‌وله‌تییه‌کانی پین‌ده‌ناساندن. ده‌زگای کرووس و پرتیفیکتور و ریستورانی کانۆ و نه‌وه‌ی میتۆشان هتد. ئه‌م کاره‌ی زۆر به‌وریایی و لیپه‌سراوییه‌وه‌ ده‌کرد، به‌بی نه‌وه‌ی که‌سیش ئه‌م کاره‌ی پین‌راسپاردی، کردبووه‌ پيشه‌ی خۆی.

به‌لام جۆن، به‌شیه‌یه‌کی دیکه‌ پیشوازی له‌ کامیرون ده‌کرد. هه‌ر بۆ هه‌مان ئیواره‌ هه‌ر هه‌موویان بۆ شه‌ربه‌ت و چا خوارده‌وه‌ داوه‌ت ده‌کات، له‌راستیشدا له‌شه‌ربه‌ت و چا خوارده‌وه‌ تیده‌په‌ری. به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ش جۆن قاته‌ سپییه‌که‌ی ده‌رده‌کرد و هه‌ر له‌چیشته‌نگاوه‌وه‌ خه‌ریکی ئوتووکردنی پانتۆل و کراسه‌که‌ی ده‌بوو، سه‌ری ده‌شوشت و پشت ملی ده‌تاشی و بۆن و عه‌تری له‌خۆی ده‌دات.

سه‌ره‌پای هه‌موو شتی، پیتالوه‌ نووک باریکه‌که‌ی بۆیاغ ده‌کرد و چه‌وری ده‌کرد و تا چروسکه‌شی لی‌هه‌لده‌ستینایه‌ هه‌ر ده‌یسرییه‌وه. گۆره‌وییه‌ ته‌نکه‌که‌شی ده‌کرده‌ پی. ئه‌م خوه‌، که‌شیتک بوو جۆن بی‌ری له‌هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی ده‌کرده‌وه، ده‌سه‌سری‌تی ئاوربشمی درۆزانه‌شی ده‌خسته‌ گیرفانی سه‌ره‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی و بۆینباغی‌شی په‌نگاوه‌نگی به‌ته‌بیعه‌تی‌شی ده‌به‌ست. زۆر به‌پیتچه‌وانه‌ی هه‌سه‌ن، ئه‌و ده‌توت تازه‌ له‌حوشتر که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌ و زۆر کیتویانه‌ (عه‌جه‌ب)ی ده‌دایه‌ دواي خۆی و ده‌چوو له‌کابینه‌ ئه‌له‌کتربه‌که‌وه‌ چوار وینه‌ی فه‌وری پین‌ده‌گرت و هه‌ر خۆشی پینج فه‌رنکییه‌کی ده‌کرده‌ کونه‌که‌وه‌ و به‌پیکه‌نینه‌وه‌ به‌عه‌جه‌بی ده‌وت: (سه‌یری ئه‌و چوارگۆشه‌یه‌ بکه‌. مه‌جولیره‌وه‌. یه‌ک ده‌قه‌ نابات!) پاشان ده‌یدایه‌ تریقه‌ی پیکه‌نین و ده‌ستی عه‌جه‌بی ده‌گرت و هه‌ر دووک وه‌کو دوو منال به‌رامبه‌ر به‌ئاوینه‌ی کابینه‌که‌ راده‌وه‌ستان تا چوار وینه‌که‌ ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه‌. کاتی‌کیش ره‌سمه‌کان ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه، خیرا عه‌جه‌ب ده‌ستی بۆ درێژ ده‌کردن، هه‌ر زوو هه‌سه‌نیش به‌هه‌ردوو ناوله‌پی ده‌یکیشایه‌ سه‌ر هه‌ر دوو چۆکی خۆی و به‌تریقه‌ی پیکه‌نینه‌وه‌ پیتی ده‌وت: (راوه‌سته! ئیستا ساشواره‌که‌ وشکی ده‌کاته‌وه‌. راوه‌سته‌ خۆ ئیره‌ش خه‌رتووم نییه) به‌لام کاتی‌ک جۆن پیشوازی لی‌ده‌کردن، زۆر دیبلۆماسیانه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن. من هه‌ستم ده‌کرد له‌سالتۆنی بالیۆزخانه‌ی لیبریا. یا هه‌ندی‌ جاریش وه‌کو سه‌رۆکی هۆزیک، به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتیکیان به‌نه‌وازشه‌وه‌ ده‌چه‌مییه‌وه‌ و ده‌یوت:

(Je suis tout a fait d'accord avecvous, Monsieur) واته‌ (گه‌وره‌م من سه‌د له‌سه‌د ته‌بام

له‌گه‌ل ئیوه) یا ده‌ستی کچیتکیانی ده‌گرت و ده‌چه‌مایه‌وه‌ و پشتی ده‌ستی زۆر به‌ناسکی

دهگرت و ماچی دهکرد. له راستیدا ئەم رەفتاره، واتە (بیزمان) هی بوروژوازییه فەرەنسییهکان بوو، ئیستاش له هەندی ناوەندی زۆر تاییەت نەبیت، ئەگینا مومارەسە ناکریت، بە تاییەت لە ناو قوتابیان کە بە سروشت لەو قۆناغە ی ژباند دژ بەدابونەرتی باو دەجەنگن، نەخوازەلا دابونەرتیک کە هی سەدە ی نۆز دەهەم و هەژدەهەمیش بیت، بەلام بە نەیسەت کچە قوتابییە کە جۆرە ئینتیمایەکی بوروژوازیانە بوو، بۆیە ئەویش کە مۆکە یە ک بە نەوازشەو بە جۆن دەچەمییه و هەر وای دەزانی ئیتر ئەمە رەفتاری فەرەنسییهکانە.

جۆنیش زۆر بە کەشخەیی دەستی کچۆلە کە ی بەرەلا دەکرد و هەر بە چەماوێی و بەرپێزی جەنتلمانیکە و دەکشایەو، بۆ ئەو ی پیلانە کە ی هەر لە سەرەتاوە هەلنەو شیتەو، دەچوو لە ی خانمیک دیكە، یا ئاوری لە کورپیک دیكە دەدایەو. بە نەیسەت منیشەو، تا سنووری تراژیدیا کۆمیک بوو، بەلام هیچم نەدەوت و حەزم دەکرد بە شداری ئەو شانۆگەرییانە بکەم. پاشان دەچوو دەستی کورپیک دیكە و دەبوت (ها برای رەشتالەم چۆنی، دەنگ و باسی ولاتی گەرم لە چی دایە؟). هیشاش رستە کە ی تەواو نەکردبوو، چاوی لە خانمی خانمان دەگیرا. له راستیدا، جۆن ئەکتەر بوو، بەلام ئەو هەشی دەزانی ئەم کەشە پێویستە و بە شیکیشە لە سوننەتی ژبان. دەهاتە تەنیشتم، دەبچرپانە بناگۆتیم: (کۆرە وەرەو سەر تەختە ی شانۆ، چی دەکە ی لە ناو ئەو سپیکتاتۆرانە). مەبەستی بێنەرەن بوو، دەیدایە قاقای پیکەن.

ئەو ی کە جیتی سەرنج بوو لە ی ئەو پیتست رەشانه، ئەو بوو کە بەرامبەر بە یە ک خۆنیشان دەجوو لا و شتیک تیا یان دەوروژا لە سەر ووی ئاستی نە تەوا یە تییه و بوو. هەلبە تە من باسی دەرەو ی ولات دەکەم، بە تاییەت لە ولاتیک و هە کوفەرەنسا، میترووی کۆلونیالی و هە کۆ چەمۆلە بە سەر بیچمی خۆیان و ولاتی داگیرکراو و دەبینی. لە ناو خۆشیان زۆر جار بە نوو کتە باسی فەرەنسییهکانیان دەکرد.

هەر چە نە جۆن خەلکی لیبریا بوو، پە یو هندی لیبریا ش لە گەل ئە مەریکا دا زیاتر بە تینە، بەلام میترووی دیرینی ئەم ولاتانە لە زۆر خالدا یە ک دەگرەنەو. کچی نالێ ئەو خۆینە ی کە لە دەمارەکانی جۆن دەگەرێ تیکەلی خۆینێ ئە فریقییهکی دیكە نەبوو بیت. کچی نالێ، خۆینێ یە کچی لەو کۆیلە نازاد کراوانە نییه کە لە ئە مەریکا و هە پراوانە و لیبریا! کیش نالێ با پیرە گەورە ی ئەم نەبوو کە بە سەر پشستی پاپۆرانه و کە بە سەر ئوقیانوسی ئە تله سییه و هە تپە رنە بوو بیت و ئەو سە فەرە ئاوییه گیتز و وێژی نە کرد بیت و لە یە کچی لە کیتلگەکانی

شەکرەو، جارێکی دی هەلنە هات بیت!

جۆن هەر خەریکی سەمای خۆی بوو، منیش بە گالته وە پیتم وت:

- ئی!!! کە ی دەبیینی؟

- کە ی دەبیینم!! هاهاهاها.

دەستی کردەو بە پیکەن.

- کورە تو ئاگات لە چییه. هە ی کتۆل. هاهاهاها.

دایە قاقای پیکەن و بە دەوری خۆی دەخوولایەو. دەستی بۆ تەسجیلە کە برد و شریته کە ی گۆری، گۆرانیهکی دیكە ی دەنگ رەشەکان بەرز بوو و، لە سەر ریتمیک خیرا، کۆرسیکیش دەیانلوواند: بمبمبمبمبامبا، بمبمبمبمبامبا، بمبمبمبمبامبا.

- گۆی بگرە، هاوړتی خۆشە و بیستم، گۆی لەم ریتم و ئاهەنگە بگرە.

سەمای دەکرد و هەر دوو دەستی بۆ ئاسمان بەرز دەکردەو و چە پلە ی لی دەدات.

- گۆی لەم دەنگە گەرمە بگرە. تو هونەر مەندی، دە گۆی بگرە، ئا توخوا لەم دەنگە و هە رەنگ هەلناقووتی. هاهاهاهاها.

هەندی جار جۆن رستە ی هە نە شاعیرانە ی دەوت و منیش بە تە و زو و پیتم دەوت: (وا پروات دەبیتە شاعیر) ئەویش بە نیمچە جدییه کە و دەبوت: (من شاعیر نییم، من تینووی ئەو لە شە نەرمونۆلانەم کە لە کیشوهری زەوقەو هاتوون.)

منیش سەیری جۆنم دەکرد، چۆن ئەو لە شە گەورە رەشە ی خستۆتە جوو لەو، هەندی قۆپچە ی کراسە خە تە تە کەشی ترازای بوو، سکی کە میتیک دەرکە و تیبوو، لە بەر عارەق موو ه لولەکان گرتو بوو و نەو و هە کۆ و تیرگولی رەش دیار بوون نە عە کە ی دا کە نە و بە پیتی پە تی سەمای دەکرد و بە دەنگیکێ ناخۆش دەستی کردە گۆرانی.

- ئای ئای خۆ شازادە ی هەموو کامیرون لیبریه. تو ش هەر بە عاشقی بیتەو. هاهاها.

لیبریا ش لە ناو گەرمە ی شەری ناو خۆ بوو. سی سال زیاتر بوو، نە ژنە کە ی بینیوو، نە کور و کچەکانی، نە شیدە و بیست نۆستالژیا خە مۆکی بکات، نە شیدە و بیست چرکە یە ک چییه

له دهستی خۆی بدات، منیش پالم دابووه قهه دیواره که و له تهنیشت دەرگای ژووره کهم راوه ستابووم و سهیری جوئم ده کرد، گویم له دهنگی کللیتیک بوو، قوتابییه قیتنامییه که بوو هاته ژووره وه، سهیری جوئی کرد و ئیواره باشی کرد. جارتیکی دیکه سهیری جوئی کرده وه پاشان به پزهیه که وه لیم نزیک بووه وه:

- چی رووی داوه؟ زه مال که یان بو نوئی کردۆته وه، یا چی...؟

- کوره زه مالهی چی، کامیرۆنییه کی دیکه ی گرتووه.

پاشان هه ندی ورده کاری دیکه م بۆ گپرایه وه.

ئیواره، سهعات دهووبه ری ههوت، له ویستگهی بیزه نسۆن چاوه رپی ناتالیم ده کرد. ئە گه ر بیت و پتگرتیک یا ته گه ره کیان نه یه ته پیتش، شه مه نده فهره کانی فهره نسا به جو رتیک سروسشتی دوانا که ون. چوومه ناو ویستگه که وه، سه ره تا سهیری تابلۆی هاتن و چوونی شه مه نده فهره کانم کرد، شه مه نده فهرتیک سهعات ههوت له دۆله وه ده گاته بیزه نسۆن. له شۆسته ی ۱ راید ه گرتی. ویستگهی بیزه نسۆنیش بچووک بوو ته نها چوار هیلتی شه مه نده فهری تیا بوو و کاتیکیش له سه ره هه ر شۆسته یه کیش چاوه رپت بکردبا یه، سی شۆسته که ی دیکه ده بینرا. چوومه سه ره شۆسته ی ۱ و کات ناکاتیکیش سهیری سهعاته هه لئو اسراوه که م ده کرد. سهیری ئاراسته ی دۆلیشم ده کرد. ئیستا ناتالی له تهنیشت په نجه ره یه ک دانیشتووه و سهیری ده ره وه ده کات، ده بی بیر له چی بکاته وه...

له پرتکدا به مایکرۆفۆن، خانمیکی ویستگهی شه مه نده فهر ئه وه ی راگه یاند که شه مه نده فهری دۆل که له پارسه وه دیت، دوا ی چهند له حزه یه ک ده گاته شۆسته ی ژماره یه ک و تکایه له قه راغ شۆسته که دوور که ونه وه. له دووره وه گلۆپه کانی شه مه نده فهره که م بینی ورده ورده هیواشی ده کرده وه و له ویستگه که نزیک ده بووه خه لکتیکی زۆر له سه ره شۆسته که بوون. هه بوون بۆ سه فهر هاتبوون، هه شبوون بۆ پیتشوازی کردن له سه ره شۆسته که چاوه رپیان ده کرد، هه شبوون هه میشه کرد بوویانه عاده ت له دهوری ویستگه کان ژیان ده به نه سه ره. ئەم ساتانه هه میشه موچرکیتکی سه یرم تیا دروست ده کهن، سه فهر هه میشه ههنگا ویتکه به ره و مه جهوول.

شه مه نده فهره که ورده ورده هیواشی کرده وه و رایگرت. یه ک دوو جایی له شه مه نده فهره که وه دابه زین و خه ریکی کۆنترۆل کردن بوون، مه به ست سه یری راست و چه پی خۆیانیا ن ده کرد و ئاگا داری دابه زین و سه رکه وتنی موسافیره کان بوون. ئەوانیش داده به زین و به راست و چه پدا بلاوه یان لی ده کرد. منیش سه یری راست و چه پی خۆم ده کرد و موسافیره کان به په له به پیتشما تیده په رین. کچۆله یه کی جلوه رگ سیا، به جانتایه کی بچووه که وه دابه زی به ره و رووی چووم، به ئاسته م زه رده خه نه یه کی کرد، به ئاسته م لیومان نایه

سهر به کتر.

ماچیکي هيشک جانتاکم لئ وهرگرت:

- سه فهره که ت چژن بوو؟

- باش بوو، دوو جار ان گوريم، ده بوو له دۆل نيوسه عات چاوه رپئ بکه م.

- نيوسه عات باشه، هه ندئ جار سه عات يک زياتر ده بي چاوه روان بين، ئه مه ش په يوه ندى به کاتي گه يشتى شه مه نده فهره کانه وه هه يه؛ ئه و (TGV) يئ که تو پيئ هاتي له پاريسه وه ديت، وا نييه؟

به پيئکه نييه وه:

- با. سه پيئکي کردم و:

- زۆر نه گوراي.

- توش.

سه پيئکي تری کردم.

- با با، که مئ گوراي.

سه يري په نجه کانيم کرد، ئه نگووستيله که ي په نجه مه نيئي. ده ستيم گرت و سه يري په نجه بار يکه کانم کرد و پاشان که مۆکه يهک له چاوه که سکه کاني رامام.

ده زاني ونم کرد. نايه ته وه يادم له کوئ له په نجه م کردۆته وه و نه مخستۆته وه په نجه م. سه يري ده ستى منى کرد، ئه نگووستيله که ي من، تاقانه به په نجه مه وه بوو.

ماوه يهک دواي گه رانه وه ي ناتالي، هه ستم ده کرد ئه نگووستيله که تا ديت ئه نگووستم ده گووشئ. رۆژيئکيان چوومه لاي عه تاره تورکه که، که لله يه کي تا بلتي مه غولي هه بوو. له دوکانه که يدا، به روو بووم و به ره مه ي تورکي ده فرۆشرا: په نيبري تورکي و زه يتوون و پا قلاوه و قووتووي باميه ... هه روه ها شتي ديکه ي رۆژه لاتيشتي ده فرۆشت. منيش زۆر جار، ئيواراني يه کشه مه ده چوومه لاي، چونکه دوکان و با زاري ديکه هه مووي دا يانده خست.

عه سرائيک قوتوويه کي يه ک كيلۆبي باميه ي تورکيم به ده سته وه بوو، له گه ل کيسه يه ک نيسک و هه ردوو کيم دا يه ده ستى بو ئه وه ي نرخه که يانم پئ بلئ. سه پيئکي ده ستى کردم و وتي:

- ئه و ئه نگووستيله يه زۆر په نجه که ت ناگووشئ. ئه گه ر ده ته وي به مشار بوئى ده برمه وه، چونکه خراپه و هاتوچۆي خويئ سست ده کات.

که ي ده ته وي، وه ره به دوو ده قه بوئى ده برم.

يه کشه مي دوايي، هه ر به پياسه به ره و دوکانه که ي چووم، زه کي و مه ولووديش به راميه ر به دوکانه که ي راهه ستا بوون زه کي کورديکي تورکيا بوو، خه لکي مه رعه ش بوو. ئه گه ر سه رقال نه بوايه، ده هاته دوکاني تورکه که راهه وستا، چونکه خوئ هه ر به ته نيشته وه دوکان يکي گه سي هه بوو. مه ولووديش خه لکي (تيزي ئوزوو) بوو، له به ربه رکه اني جه زائير بوو. قوتابي به شي ميژوو بوو. گه يشتمه به رده م دوکانه که، سلاويکم ليئيان کرد، يه کسه ر دوکانداره که زاني بوچي هاتووم، چووه پشتي دوکانه که و مشاره ئاسنه که ي هيئا و ده ستم نايه سه ر ته خته که ي پيئشي و ده ستى کرد به برين. ئه گه ر يه کيک له ده ره وه ئيمه ي بيئنايه، يه کسه ر ده يوت هه ميسان عاره به کان خه ريکي ده ست برين. تورکه که ئه نگووستيله که ي گرت ده ست و سه يري نقيمه که ي کرد و وتي:

- ئه سله، وانبييه؟

- ئوخه ي!! له په نجه م ده رمه يئا. ليم وه رگرت و خسته م گيرفان.

- دياره ديار بيه کي شيرينه وا ده يخه يته وه گيرفانت.

ئه و ئه نگووستيله يه چيرۆکي خوئ هه بوو. له هيئدوستانه وه به ديار ي بو ناتاليان هيئابوو، ده يوت له ته نيشت په رستگايه کي با زاري که لکوتا کراوه. ئه و که سه شي که ديار ي کرد بوو، که سيئکي زۆر ناسراو نه بوو، کا برايه کي هيئدي بوو، هه موو شه مه يه ک له گۆره پانه که ي پلانپالئ، له سه نته ري شاري ژنيئف که پره که ي هه لده دا و بخوور و گواره و ئه نگووستيله و بازنه گ و په لپه له و موورووي ره نگا وره نگی ني مچه کيشوره ي هيئدي ده فرۆشت. ناتالي زۆر شتي لئ کريبوو، ئه ويش هه ر به ديار ي دا بوويه ناتالي و وتبووي ئه م ئه نگووستيله يه موفه رکه. به تاييه ت لاي زيئرنگره کاني که لکوتا دروست کراوه.

- ئه ي چژن! ئه م ئه نگووستيله يه موفه رکه موفه رک.

- به داخه وه. به لام ئه نگووستيله له گيرفان موفه رک بيه که ي ناميني، ده بي له په نجه بيت.

- لاي ئيوه يه وا يه.

- ئەمەم لە نەنکەم بیستوو، جا نازانم راستە یا نا. بەلام شتیش هەروا لە خۆرایبەوه ناوتریت.

- کورپ ئەم خورافاتی پرۆپیرەژنە و لە دەوری ئەنگووستیلەش دەیان حکایەت و چیرۆکی هەمەچەشنە هەیە.

- بەهەر حال، زۆر سوپاس قارداش.

زۆر سوپاسی دوکاندارە تورکەکەم کرد و کەمیکیش لەگەڵ مەولوود و زەکی راوهستام. مەولوود کورپکی سپیلکەمی بالا بەرز بوو، دەموچاویکی منالانەیی هەبوو. لە تەمەنی چوار سالییەوه لە فەرەنسا دەژیا. باوکی وەکو کرێکار لە شەستەکان هاتبوو فەرەنسا و لە ناوچەی مۆنبیلیار لە کارخانەی بیجۆ ئیشی کردوو. پاشان ژنەکەمی و کورپ و کچەکانی دیکەمی هیناوه. مەولوود دەبگوت (من باوکم ناناسم. هەمیشە هەر لە باخەلی دایکم بوومە و لە نیوان دایک و خوشکە گەورەکەم گەورەبوومە؛ لە هەققەتدا خوشکە گەورەکەم بەختی کردووم. لە تەمەنی چوار سالی، کاتیک هینامیانە فەرەنسا، ئینجا باوکی خۆم ناسی. بەلام هەمیشە بەجەختەوه، بەلکو بووبوو جۆرە وەسواسییەک بۆی، دەبوت من کورپەزای عومەر موحوشم. زوهدی خەلکی چیاپی هەبوو، کراوەیی خەلکی دەوری حەوزی ناوەراست و زیرەکی بەرەبەرەکانیشی هەبوو. بەلام عەشقی کچیکە عارەبی وەهرانی گەیانندییە قەرەغ دێوانەیی مەجنوون. وەهرانییەکە ناوی فاتیمە بوو، کچی پارتیزەریکی کۆنخواری ملهوپر بوو. بەنیسبەت مەولوودەوه، فاتیمەمی دەموچاوی پان، پیتست سپی و کەمی نوورانی، دەچوو سەر کچانی ئەهلی بەیت و دەبوت نووری کچی پیغەمبەرانی هەیه. مەولوود لە سیکۆچکەمی خۆشەویستی دەژیا.

سیکۆچکەمی خۆشەویستیش واتە شونخوونیی ئەشکباران. کوچکەمی سێبەم عەلی لیبی بوو، تاقە فەیلەسووفی سەحراي لیبیا بوو، لە مەر پرودۆمی ئەنارشییەوه نامەیهکی دکتۆرای ئامادە دەکرد.

عەشقی فاتیمە گەیشتە بنەبەستیکی دیوار هەلژناو، مەولوودیش هەر لە داخا سەری خۆی هەلگرت و چوو بۆ پاریس بەو نیازهی پلیتیکی دوورگەمی گوادولوپ بپریت و پروا چەند هەفتەیهک لە دوورگەمی بیتیئەوه و عیشقی فاتیمە لە عەقڵ و شعوری دەرپهینێ. ئەمە رەوتی رومانسییەکانی سەدهی نۆزدەهەم بوو، کاتیک عیشق یەکیکی بگەیاندا یە

قەرەغی خەرەند، ئەوه یەکسەر دەچوونە کەعەبی عیشقی ئەو سەردهمە، واتە شاری فینیسیا. بەلام ئیمپرو فینیسیا لە بن دەستە و هەواریکی ئیگزۆتیک نییە، بۆیه مەولوود دەبویست بەتەواوی کیشوهری ئەوروپا تەمی کات و بچیت لە خۆی لە ئاو و هەواي دوورگە دووردهستهکان هەلکیشیت و خۆی پاقر کاتەوه. شەیدایی مەولوود هەندە بەهتیز و بەتاو بوو، نەبوترا لە هەوارگەمی یار دوورکەوتەوه. دواي ئەوهی لە پاریس گەراپەوه، باسی ئۆدیسێهەمی خۆی بۆ دەکردم. رەنگ پەریو و چاو ئەبلەق، دەتوت ئەجندەمی عیشق دەستی لی وەشانوووه و دەبوت: (کورپ وەخت بوو شپت بم. دەزانی کاتیک لەناو میتروکانی پاریس گوزەرم دەکرد و سەیری بنمیچ و تاقی میتروکانم دەکرد، عەلی و فاتیمەم دەبینی وەکو یەک لەش وابوون، بەئاسمانەوه هەلئاسرابوون، یەک لەسەر ئەوتەر). (ئەمی بۆ نەچوویت بۆ گوادولوپ، قەول نەبوو بچیتە گوادولوپ؟) (کورپ ترسام لەوهی رینگای گەرانەوهم لی ون بیت. ئەوهی کە لەناو میتروکانی پاریس بینیم بەس بوو.) مەولوود لەو رۆژانە وەکو دێوانە وابوو، عەشقی فاتیمە تەواو لە کەللەمی دابوو بەتایبەتی کاتیک گومانی ئەوهی دەکرد کە فاتیمە بۆتە دۆستی عەلی لیبی. بەتورپیهوه دەبوت: کورپ عەلی بەدوووه. نامەمی دکتۆرا لە بارەمی فەلسەفەوه ئامادە دەکات، بەلام هیشتا ئینتیمای بۆ عەشیرەتەکەمی زیاترە وەک بۆ کورپی فەیلەسووفان. هەرۆهە ئەوهشی وت: (باشە عەلی تۆ لەکوئی، بورودۆن لە کوئی، ئەویکی ئەنارشیست و تۆی قەبەلی). بەلام مەولوود نەچوووه گوادولوپ و گەراپەوه بیژەنسۆن و یەک دوو هەفتە خەریکی ئەوه بوو لیبوی خۆی لە لیبوی فاتیمە جیاکاتەوه، چونکە دەبوت: (هەست دەکەم لیبوی ئەوه بەسەر لیبومەوه).

مەولوود تەقەمووسی شەخسییەتی فاتیمەمی کردبوو، لەشی خۆی لە هی ئەو جودا نەدەکردهوه. ئەمە ترازان و هەلۆهشانهوهی زاتی مولوود بوو. مەولوود وەکو هەموو زەرریهکی دیکە، لە گەردووندا بەبی (من) دەژیا. کاتیک دەستی بەدەم و لیبوی خۆی دەبرد، هەستی دەکرد دەست لە دەم و لیبوی فاتیمە دەدات. هەمیشەش دەبوت (من کورپەزای عومەر موحوشم. دایە دەمەوی لیت دوورکەومەوه).

ماوهیهکی زۆر نەگەراپەوه سان قییت، نەچوووه لای دایکی، بۆ ئەوهی منە هەلۆهشاوهکەمی خۆی دروست کاتەوه.

مەولوود خەریکی قسەکردن بوو لەگەڵ زەکی. مەولوود زۆ حەزی دەکرد لەگەڵ بیگانەکانا قسە بکات. لەناو ئەواندا بەشیکی ون بووی خۆی دەدۆزییەوه، ئیتەر ئەو کەسە کورد بوایە

یا تورک، بهر بهری بوابه یا عاره ب.

تهوقه مان کرد و دهم ناراسته می مه ولود کرد:

- ئیستا خه ریکی چیت مه ولود؟

ئه ویش پی ده چوو له نه خۆشیه که ی فاتیمه چاک بوو بیته وه.

- له تاقیکردنه وهی کاپیس ده چووم. ئیستا مامۆستام له ناماده ی ته کنیکی. به لام ده پۆم بۆ باشوور. دهمه وی له حه وزی ناوه راست نزیک بیمه وه. من به چکه ی ئه ویم. من له سی توخم دروست کراوم: هه تاو و ئاو و با. ئه م سی توخمه سه ره کییه ی ده وری حه وزی ناوه راست.

به لام ئاگری له بیرده چوه وه که هه موو کیانی داگیر کردبوو.

زه کیش گالته ی به م ئه نتیلکتوتله ده هات و پی ده که نی و ده یوت:

- کوره برۆ کچه بهر بهریکی چیاکانی لای خۆتان بیته، به پۆنی زهیتوون گه وه کرابیت و کچیکی حه لاله زاده بیت. هه وه کو خۆم.

کچی ئاپۆی خۆم هینا، هی گوندی خۆمانه. به رفیکت!

مه ولودیش به لچ خوارکردنه وه وه ده یوت:

- ناجیح نییه ده زانی بۆ من، کچیکی باش ئه وه یه که به ته واوی له دایکم دوور خاته وه. گرینگ نییه، عاره ب بیت، بهر بهری بیت یا فه ره نسی. به لام به یه ک مه رج مه غریبی نه بیت.

زه کی به واقورمانیکه وه:

- باشه بۆ مه غریبان چیبانه پسمام؟

- محه مه دی برام له جه هه ننه مدا ده ژیت. ژنه که ی مه غریبییه، به ته واوی رایکیشتوه ته لای دایک و خزم و که سی دایکی کچه که.

محه مه د شه خسییه تی خۆی به ته واوی ون کردوه، ژنی مه غریبی پیاو ده خه سینن. دایکم هه میشه ده لئ، محه مه ده که م گۆراوه، کوره که ی من کوره که ی جارن نییه. خۆزگه کو تیرایم داده هات و حه مه که ی خۆم قه د و نه ده بینی.

ده ده قه یه ک له گه لیا نا راوه ستام و و خواحافیزیم لی کردن. له گه ل خواحافیزیدا مه ولود

پیی وتم:

- له م یه ک دوو پۆزه دیم سه ریکت لی ده ده م.

کاتی سه رنجم دا ئه نگوستیله که ی ون کردوه، غه میکی ته نک، به لام قورس گیانی ته نی. (راست ده کات، ده بی ونی کردی، یا به ئه نقه ست فرپی داوه و بۆ ئه وه ی ئیتر بیر له من نه کاته وه. باشه ئه گه ر ونی کردی، ئه مه که مه ته رخه می نییه. که مه ته رخه می یانی چی!!)

ئا له و له حزه یه، منیش حه زم ده کرد ئه نگوستیله که م ون کرد بابه، هه ستم کرد له سه ر په نجهم قورسه و له شی گران کردووم. هه ستم به دلته زینیک کرد. سه ره تابه کی قورس ده ستی پیکرد.

پی ده چوو ناتالی دلی خۆش بیت، به بی ده نگیی به پتیلیکانه کانا هاتینه خواره وه. دوو رتگا هه بوو بۆ ئه وه ی له شه قامه که به پرینه وه: یه که میان به ژیر زه مینا تیده پهری، ئه وه ی دیکه شی به ته نیش باخچه باز نه یه که دا. ئیمه به ژیر زه مینه که دا به ره و ویتسه که ی پاسه که چوین. به دوو جاده دا په پرینه وه تا که وتینه سه ر شه قامی گشتی. که پری پاسیک به رامبه ر به کۆشکیکی خنجیلانه، تاقه خانووی شه نگ بوو له و گه ره که. پی ده چوو له بیست و سییه کانی سه ده ی رابردو دروست کرابیت. باخچه یه کی جوانی هه بوو، دره خته کانیش به ته مه ن دیار بوون. بورجیکی تاییه تیشی هه بوو، به بورجی سه ده کانی ناوه ندی ده کرد. قه د چرایه کم نه ده بینی داگیرسابیت. کۆشکیکی سه رسامکه ر دیار بوو.

له ژیر که پری چاوه روانیی، له ته نیشته یه کتر راوه ستاین. حه زم ده کرد ئه و شتیک بلت، حه زم ده کرد گویم له ئینتیباعی بیت. هیچی نه ده وت و سه یری به رامبه ری خۆی ده کرد، واته سه یری کۆشکه که ی به رامبه ر و سه یری باله خانه ی ویتسه که ی ده کرد که ئه ریشته کتووریککی زۆر تاییه تیش نه بوو. ورده ورده هه ندی له موسافیره کان ده هاتنه ژیر که پری پاسه که و چاوه روانیان ده کرد. پاس ده هات و موسافیر داده به زین و موسافیر سوار ده بوون. هه ندی نه برد پاسه که ی ئیمه ش هات. وتم:

- سواری ئه م پاسه ده بین.

- ژماره چوار.

سواربووين. كه مئى باسى گه ره كى پلانوازم بۆى كرد و به كورتىش باسى به شى ناوخۆم بۆى كرد. له ناو پاسه كه شوئى دانىشتنىش هه بوو، به لآم هه به پتوه راوه ستاين. جار به جارئ سه يرى دهره وهى ده كرد. ناوړىكى لئى دامه وه و وتى:

- كه واته له گه ل قوتابى ديكه دا ده ژيت؟

- ئه پارتمانه كه ئىمه هى چوار كه سيبه، واته له گه ل سئى قوتابى ديكه ده ژيم، به كى كيان ئىتنامى و دووه ميانىش چينى و سيبه ميان خه لكى لىبريايه، ناوى جۆنه. ده زانى له ۱۹۹۰، ولاته كه يان له شه رى ناوخۆ دايه. جۆن خه لكى مۆنرۆ قيايه. پئى ده جئى نه شگه پرتنه وه ولاته كه ئى.

- سوود به خشه.

- له راستيدا، ده زانى من قه د بىرم نه ده كرده وه كه ده ست به خوئندنى هونه ر بكه م و بيمه بيزه نسۆن و له شه قامى شامپانيا بژيم.

- سه يره! بۆجى ناوى شامپانيايه.

- له وه گه ره كه ئى من ده ژيم، هه ر شه قامه و ناوى شارپك يا ناوچه يه كى فه ره نساي هه يه. شامپانيا پئيش ئه وهى ناوى خواردنه وه به كى فه ره نسى بيت، ناوى ناوچه يه كه له فه ره نسا كه به تر بيه كى تايه ت ناويانگى ده ر كرده وه كه شامپانياى لئى دروست ده كه ن. هه ر وه كو كۆنباك، ناوى خواردنه وه به كى ديكه يه و له هه مان كاتيش ناوى ناوچه يه كيشه. به لآم توخوا كئى ده زانى كۆنباك ناوى ناوچه يه كه؟

- لئيت داوه. له شه قامى شامپانيا ده ژيت.

- راسته به لآم من چه زم زباتر له شه رابى سوورى بۆردۆيه.

ناتالى پئيكه ئى:

- من چه زم له شامپانيايه.

ئا به م شتوه يه قسه مان ده كرد تا گه يشتينه پلانواز، له پاسه كه دابه زين و هه ر به كسه ر ده ستىم بۆ په نجه ره كه ئى سه ره وه دريژ كرد و وتم ئه وه ش ژووره كه ئى منه. له جاده كه په رينه وه و ده رگا كه ئى خواره وه م كرده وه و به په يژه كانا سه ركه وتين:

- له دوا نهۆم ده ژيم.

به زه رده خه نه يه كه وه:

پيازه يه كى باشيشه!

- ده زانى به ئه نقه ست ئه م باله خانانه چوار نهۆم، چونكه ئه گه ر پئنج بوونايه، ئه وه ده بوايه ئه سه نسۆر دانئين. به م شتوه يه كه متر ته كليفى كرده وه.

ناتالى به پئيكه نينه وه وتى:

- ئاى كه پئيتاليسىت!

گه يشتينه نهۆمى چواره م.

- ئه مه ش ئه پارتمانه كه مانه.

ده رگا كه م كرده وه و مه تبه غه كه به ده ستى لاي راست بوو، جۆن و تيه ها خه ربكى چيشت لئيان بوون. سلاومان كرد و ناتاليم پئيشكه ش كردن. جۆن به زۆلئيبه كه وه سه يرى كردم وتى:

- خانم بۆ شه قامى شامپانيا به خيتر بيت، ئتوه نه ناسراو نين له لامان.

ناتاليش ده ستى ته وقه ئى بۆ ره وانه كرد و به زه رده خه نه يه كه وه وتى:

- سوپاس.

تياه اش، ئه ويش هه ر له مه تبه غه كه بوو، خه ربكى شووشتنى قاپوقاچاغه كانى بوو، ده ستى به خاوليبه ك سربيه وه و زۆر به ئه ده ب و رتيزى رۆژه لائى دووره وه ده ستى ته وقه ئى بۆ دريژ كرد و وتى:

- به خيتر بين و پئىخۆش حالم به ناسينتان.

به ناتاليم وت:

- تيه ها، مامۆستاي زمانى فه ره نسيبه و له وه ته ئى ليره شه خه ربكه ئىتناميم فير ده كات. زمانئىكى زۆر سه رنج راکيش و تايبه ته. ده زانى زمانئىكى مۆنوسيلابه!

- مۆنوسيلاب!

- ئا ئا هه ر وشه يه ك ته نها يه ك پرگه ئى هه يه و به س. وه كو تئى، تا، تو، توو، تين، تان، هه ر پرگه يه ك واتايه كى هه يه و هيج په يوه نديشيان به يه كه وه نيبه!

- خۆ مانا کانیان دەزانی؟

- ئا ئا، نووسیومە، وا له دهفته ره کهم دایه. دهته وئ ژووره کهم ببینی؟

جوئیش به هیتواشی پیتی وتم:

- ههر ئیستا دیت، کوره ههر ئیستا دین. مه دامزیمسیبو.

تیگه یشتیم مه به سستی کئی بوو. ئاههنگی ته عاروف دهست پئ دهکات. قه بیله کهی جوئن
ئهم ئیواره یه داوه تن.

دهرگای ژووره کهم کردهوه و ناتالی وتی:

- کئی دیت؟

منیش دهستم بۆ ناو ژووره کهم دریژ کرد وتم:

- ئهمهش قه سرده کهی منه.

ناتالی ههر به پیتوه سهیری ژووره کهمی دهکرد. په نجه ره کهی کردهوه، ورده ورده ته می
ئیواره له شه قامی شامپانیا کۆده بوونهوه.

- بیزه نسۆن شارپکی جوانه؟

- ئهم ئیواره یه پیاسه یه که دهکین، شهوی بیزه نسۆن ببینه؛ به یانیش پیاسه یه که دیکه
دهکین، بهرژیش ده ببینین. ناوچه یه که کۆنه، پیتی ده لئین (فرانش کۆنتنی)، دهزانی
یانی چی؟

- هه لبه ته وشه به کی کۆنه؟

- فه ره نسی کۆنه. فرانش واته ئازاد و کۆنتیش به واتای ناوچه یا شار دیت. واته
شاری ئازاد، واته شاره زاد.

- له دهستی کئی ئازاد کراوه.

- تا سه دهی شانزهم ئهم شاره له ژیر دهستی مهملکه تی ئیسپانیا بووه.

- ئمممم.

- شاره زاد شتیکت ده خاته وه یاد؟

- دهته وئ چ بلتیت، بیزه نسۆنیش به غدا یه و تۆش شاره یاری؟ چیرۆکی رۆمانسی و

رۆمانتیکه کهی ژنیقت دیته وه یاد؟

که می به ته ریقییه وه پیکه نیم.

- شتیکت ده خۆتیه وه؟ سه لاجه ی قوتابیانیش ته نها ههر بیسی و ئاوی پرته قال و
هه ندی جاریش بیره ی تیا یه، ئه گه ریش هه ز ده کهی چایه ک ده خۆینه وه؟

- باشتر نییه، پیاسه یه کی ناوشار بکه یین؟

- زۆر چاکه.

خه ریک بووین خۆمان ئاماده ده کرد بۆ ئه وهی بچینه ده ره وه ناتالی چوه هه مامه که،
منیش کلبله کهم به دهسته وه بوو و له پیتیش دهرگای ژووره کهم چاوه رپیم ده کرد، له زهنگ
درا. دهرگا کرایه وه له پرپیکدا گوتمان له دهنگه دهنگ و زهنا و غه لبه غه لب و پیکه نین و
دهنگی هاتنه ژووره وه و ورشه ی کراس و چه پله لیدان بوو. کامیرۆنییه کان بوون، ههر
هه موویان له سالۆنه که کۆبوونه وه، کاتیکیش ناتالی له هه مامه که دهرهات، توشی
حه په سان هات، ده بوا یه به ناویانا تپیه ری، واته به نیوه ند بۆنویه رامه و رهنگ و ورشه ی
کراسه وه تپیه ری تا بگاته لای من. دهستیم گرت و به ره و دهرگای هه وشه هه نگاومان نا،
جوئن خه ریک بوو به خیرهاتنی لئ ده کردن و چاوی به ئیمه کهوت که نیازمانه بچینه دهری،
به دهنگیکه هه راش وتی:

- ئه مانهش هاوړیمن. وهرن هاوړییان. با به به که وه ئهم ئاههنگی به خیرهاتنه ساز
بکه یین. ئهم جهژنه به هاتنی خانم ناتالی ده بیته دوو جهژن و دوو ئاههنگ. هاهاهاهاها.
دهستی کرده پیکه نین. ئاههنگی به خیرهاتنی ئهو سازادانه ی کامیرۆن و به خیرهاتنی
سازاده ی ژنیقیشه.

ناتالی سهیری منی کرد، وهکو ئه وهی سه ر له هه یج دهرنه کات. بروای نه ده کرد ئهم کیژه
جوانانه ببینی، هه موویان به کراسی ئالاو والاوه، میزه ری رهنگین، له قوماشی به هادار،
شالی فراوانی ئاوریشم نیوهی شانوپیلیانی داپۆشیبوو. کاتیکیش ده جولانه وه ورشه ی ئهو
قوماشه نایابانه له یه کتر ده خزین و چرووسکه ی لپوه دههات. بۆنی عه تری کیشوه ری
گه رمیش به ناو سالۆنه که یا په رشوبلاوده بووه. یه کیکیان له هه موویان بالا به رزتر و
شه نگتر و به دهنگیکه ساف و بی گری قسه ی ده کرد و به چاوه ره شه قه ترانییه
گه وره کانیه وه سهیری ئیمه و ئه وانی دیکه ی ده کرد. میزه ریکی نارنجی تیری له سه ر

نابوو، پيشالنه کانی له پشتهوه هندی له ملی داپوشیبوو، یهک دوو تیلی رهنګ زهرديش له ناو میزهره نارنجییه که یهوه دهرهاتببون، دهتوت کلپه یه که و له تهوقی سه ریبه وه بهرز ده بیته وه؛ سوخمه یه کی تهنگی شینی ناسمانیشی له بهر بوو، په راویزه کانی به داوی زپین دوورا بوون، راست و چهپ تیکه له کتیش کرابوون، قوچچه ورده کانی به قوماشی کی شینی توختر دور درواوو، دوو پز به رامبه به یهک، تلیشی له سینهی دهرکه وتبوو: رهنګی قاوه به شیره وه. تهواوی جوانی ژنیک لهو فزا تهنگه کوپوه وه. کراسه کهش تا بهره و خوارتر ده جوو، فراوان و فش ده بووه، رهنګی خوماری هه بوو، له ناو ریشمی کی ده گمن دروست کرابوو. له ناوهندی سالونه که پراوه ستا بوو و دهسته خوشکه کانی شی له دوری کوپوبوونه وه و به ئی عجاب وه سه بریان ده کرد. دوو چاوی فراوان و روون، دوو لیبوی تهستوو و حه شیری، لووتیک که موکه یهک شوژر، شه هوانی، میزاجی ده دایه نهو لیبو ته پانه ی که رهنګی تیریان هه بوو، خالیک ده که ویتته ژیر لیبوی، خالیک تا بلتی رهش، که می کالی ده دایه پیسته ره شه که ی، پیستی کی بی گهردی هه بوو، ههر له پیستی میوی مانغا ده جوو. پی ده جوو ههر نهو بیت شازاده ی شازاده کان.

جۆن خه ربک بوو ئیمه ی گل ده دایه وه، قوتابییه قیتنامییه که شی نارد بو نه وه ی له نه پارتمانه کانی به رامبه ر و نه وه ی خواره وه، نه سه که میبل کو کاته وه، چونکه نه وه ی هه بوو به شی نهو هه موو که سه ی نه ده کرد. نه سه که میبله کان، به لاکیشه یی له سالونه که دانران و میزه کهش که له ناوه ند داندراوو، خرایه پال په نجه ره که و به سفره به کی سپی کاغه زین دایانپوشی، شه ربه ت و بیره و شه راب و قودکا و جین و ویسکی له سه ر دانرا، هه روه ها که نه په ی جوړاو جوړ (جوړه سه موونی کی چوارگوشه و سیگوشه ی بچوکن، خواردنی تاییه تی هه مه چه شنه ی ده خرینه سه ر) له سه ر هندی کی کافیار و ماسییه سووره ی دهریای باکور، له سه ر هندی کی ش مایونوز و نیو هیلکه کولای که رت بوو و ورده په نیریشی خرابوه سه ر، دانراوو. هه موو زور به جوانی و نه ندازیاری رازاندراوو نه وه. له نیوان که نه په کانی له ناو قاپی پلاستیکی، فستق و بادهم و گهغه شامی برژاو و جوړه ها پسکی تی شوژی چه شنی چیلکه له نیوان شووشه کان داندراووون. ورده ورده که چه عازبه کان ده جوونه سه ر نه سه که میبلتیک و خانمانه داده نیشتن. ئیمه ش گه یشتووینه بهر ده رگا و خه ربکی رویشتن بووین، جۆن گه یشتوو هه نه نیشتمان زور به هیز پیلی گرم و سه بری هه ر دوو کمانی کرد و وتی:

- به گیانی پاکی دارستانه کانی نه فریقیا نابیت برۆن.
 نه م رسته یه له زاکیره ههره قووله کانی جونه وه هاته ده ری. رسته یه کی شاعیری بوو، به لام پیش شاعیریش بیت، نه نیمی بوو.
 رسته یه که بوو، روچی ده خسته بهر گزوغیا و دار و به رده وه. پاشان به زمانیکی دیکه، تکای لی کردین:

- به بی هیچ پروتوکولی، فرمون له گه لمان دانیشن و شتیک بخونه وه.
 منیش سه بری میوانه که ی خوم کرد و پیتم وت:
 - چ ده لیتی؟ دانیشن یا ده ته وی برۆین؟
 - حه ز ده که ی با هندی کی دانیشن.
 تا هیزی تیابوو، جۆن هه ر دوو ناو له پی به یهک دادا و، وتی:
 - به خیرین. ههر هه موو به خیر هاتن. ئیمشه و ئاهه نگی ئاهه نکه کانه.

ده دوانزه کچ ده بوون و قوتابییه قیتنامییه کهش نه یددزانی له کوئی دانیشی و له کویش به پیته بوه ستیت. نه یددزانی له چ سووچی جیبی خوی بکاته وه. دوو قوتابی نه فریقیش له گه ل کچه کان هاتبوون. نه وان له په رده وه، به یه که وه دانیشتبوون. جار نا جار ده ستیان به پیکه نین ده کرد، به تاییه ت کاتیک جۆن رسته ی فره نسی و ئینگیزی تیکه ل ده کرد.

جۆن خوی شه ربه تی ده به خشیه وه. په رداخی پلاستیکی پر شه ربه تی ده دایه نهو که چه جوانانه. پاشان هندی جینی تیکه لی ئاوی پرته قال کرد و هینای بو ئیمه، به کیکی دایه ده ست ناتالی و نه وی تریشی دایه من و وتی:
 - نه مه جین و ئاوی پرته قاله. نوشتان بیت.

پاشان دهستی نایه سه ر دوگمه ی ته سجیله که و شریتیکی بزب مارلی خسته سه ر. ناتالی ش سه بری نهو که چانه ی ده کرد که ته مه نییان له نیو بیست و بیست و پینج سال ده بوو، به لام لهو جلویه رگه فش و رهنگا وره نگانه به خانمی پیگه یشتوو ده جوون، به پرونیسه وه سه بری به کترین ده کرد، به بو تریه وه قسه یان ده کرد. هه مووشیان به فره نسییه کی زور ره وان قسه یان ده کرد، زور جار له فره نسییه کان جوانتر قسه یان ده کرد. نه م کیژانه، له راستیدا ژن بوون، زور له خو رازی بوون. نه وه ی زیاتر سه رنجی منی

دابوو دهنگیان بوو: زۆر ساف و بی گری. سهره‌رای ئه‌وه‌ی حه‌رفی (r) یا به (r) ته‌له‌فوز ده‌کرد، نه‌ک وه‌کو فه‌ره‌نسییه‌کان که به (غ) ته‌له‌فوزی ده‌کن، نه‌ک ته‌نها هه‌ر نه‌شاز نه‌بوو، به‌لکو نه‌غمه‌یه‌کی شیرینی ده‌دایه‌ زمانی فه‌ره‌نسی و ده‌بخسته‌ گۆزانییه‌وه. به‌تایبه‌ت کاتیک وشه‌یه‌کی له‌بیرچوه‌وه ده‌وترا و ده‌کرایه‌ رسته‌یه‌کی زۆر ئاسییه‌وه، هه‌نده‌ی دیکه‌ زمانی فه‌ره‌نسی خۆش ده‌کرد. له‌ راستیدا، ئه‌وان زمانی فه‌ره‌نسییان له‌ بێژنگ ده‌دا و ده‌یانوته‌وه، سبهران ده‌دای. هه‌ندێ سهرنجم ده‌دا و هه‌ستم ده‌کرد زمانی فه‌ره‌نسی له‌ جۆگه‌له‌ی دارستانه‌کان هه‌لده‌کێشن و کاتیک حه‌رفیک ده‌وترا و ئاوێکی سازگاری لێوه‌ داده‌چۆری، هه‌ر حه‌رفیک به‌شيعر بارگای ده‌بوو، ده‌بووه‌ نه‌غمه و ئاوازیکی پاراوی لێ ده‌تکا.

چرای سالۆنه‌که‌ کوژابوووه، ده‌یه‌ها مۆم داگیرسابوون، ئه‌و مۆمه‌ بۆنخۆشانه‌ی که له‌گه‌ڵ توانه‌وه‌یاندا بۆن و به‌رامه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌به‌خشییه‌وه. مۆمی په‌نگاوه‌رنگ بوون. کاتیک کچیکیشیان هه‌لده‌ستا و بۆ ئه‌وه‌ی په‌رداخ‌ شهربه‌ت یا بیره‌یه‌ بێنی، له‌ یتگای چرای مۆمه‌کانه‌وه، هه‌یکه‌لیکی سبهری به‌هه‌یه‌ت له‌ قه‌د دیواره‌که‌ی پشته‌وه‌ دروست ده‌بوون. ورده‌ ورده‌ جین و بیره‌ ئاو و هه‌واکه‌ی ساز ده‌دا، دهنگی گری و که‌رخه‌که‌ی بۆب مارلی، تیشکی مۆمه‌کان و روخساره‌ په‌شه‌کانی ئه‌و ژنه‌ جوانانه‌ که هه‌ندێ جار تیشکی مۆمه‌که‌ لایه‌کیانی داده‌گیرساند، تاریکی و ره‌شی و تیشکی نارنجی تیکه‌ڵ ده‌بوون. ورشه‌ی ئه‌و جلویه‌رگانه‌ی که له‌ خه‌زی ئه‌سلی دروست کرابوون، ده‌توت ورشه‌ی دره‌خته‌ ئیستواییه‌کانه‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ شه‌وه، ته‌می گه‌ره‌کی پلانووز تا ده‌هات ئه‌ستووور تر ده‌بوو، ده‌توت شه‌و خه‌ریکه‌ دروست ده‌بیت، شه‌ویکی تایبه‌ت. ئه‌و چه‌ند دره‌خته‌ی که له‌ باخچه‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ش بوون، ئه‌و که‌مه‌ گه‌لایانه‌ی که به‌سه‌ر لقه‌کانه‌وه‌ ماپوونه‌وه، له‌گه‌ڵ چله‌ پروتاوه‌کان هه‌ندیکیان له‌ناو ته‌مه‌که‌ توابوونه‌وه‌ هه‌ندیکیشیان نووکه‌کانیان دیار بوو، به‌رده‌وامییه‌کی ئه‌و که‌شه‌ بوون، که ورده‌ ورده‌ له‌ سالۆنه‌که‌ی ئیمه‌ دروست ده‌بوو. ده‌ره‌وه‌ سهره‌رای سه‌رما، ده‌توت به‌رده‌وامییه‌کی سروشتی گه‌رماکه‌ی ژوووه‌وه. نه‌مده‌زانی چۆن، له‌ هه‌ندێ ئیواره‌ی تایبه‌تی وا دا، هه‌موو به‌رجه‌سته‌یه‌ک ژیانی ده‌چیته‌ به‌ر، هه‌موو مادده‌یه‌ک سوزه‌ی تی ده‌چی و هه‌موو توخمیک ده‌که‌وێته‌ جووله‌ و ئاو و هه‌وای سبهریکه‌ خه‌ریکه‌ ده‌زی و دنیا بۆ چه‌ند ساتیک ده‌بووژێتیته‌وه‌ و رۆحی سهره‌تایی ده‌چیته‌وه‌ به‌ر ژیان. ئۆخژنیکی سه‌یری ده‌به‌خشییه‌ من، بۆیه‌ هه‌ندێ جار نغرو ده‌بوومه‌ نیو پامانیکی ساده‌وه، له‌ هیچ فه‌لسه‌فه‌یه‌کیشه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت. به‌ساده‌یی هه‌ستم ده‌کرد،

دنیا ئیمرو له‌ دایک ده‌بی.

چۆن هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ و چوو داوه‌تی ئیزاییلی کرد بۆ ئه‌وه‌ پیکرا سه‌ما بکه‌ن. ئه‌ویش به‌نازیکی تایبه‌ته‌وه‌ هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ، سه‌یریکی ده‌سته‌خوشکه‌کانی کرد و چاویکی له‌ یه‌کیکیان داچووکاند و لیتیکی قورچان و هه‌ردووک چوونه‌ ناوه‌ندی سالۆنه‌که‌ و ده‌ستی یه‌کتریان گرت و سه‌مایه‌کی سلۆیان کرد. له‌سه‌ر ریتمیکی هیواش، له‌ پشته‌وه‌ش له‌ ته‌سجیله‌وه، دهنگی تام تام، ته‌پلی کیشوهری ئه‌فریقا به‌رز ده‌بووه. ریتمیکی هیواش بوو، به‌لام بانگه‌شه‌ی جموجۆلیکی تایبه‌تی ده‌کرد. پیکرا هه‌ردووک ده‌خوولانه‌وه‌ چۆن وه‌کو له‌ خۆیایی، سه‌یری بنمیچی ده‌کرد و ده‌یویست به‌ناسته‌م بۆنی ئه‌و عه‌تره‌ بکات، که شازاده‌که‌ی کامیرون پڕژاندبوویه‌ سه‌ر کراس و بنملی و تک تک ده‌رژایه‌ خواره‌وه. له‌ میزه‌ره‌ نارنجییه‌که‌شیه‌وه‌ هه‌ندێ گولینگ شوپووبوونه‌وه. چۆن چاوه‌کانی داده‌خست و بۆنی ده‌کرد و پاشان هه‌ردوو ده‌ستی بۆ که‌مه‌ری برد وه‌کو شه‌پۆلی ده‌ریا خۆی ده‌کیشایه‌ ئه‌م لاوه‌ ئه‌و لای ئه‌و جه‌سته‌ گه‌رمه‌ی که هیشتا گه‌رمایی ولاتی کامیرونی تیا بوو. ئه‌ویش له‌سه‌ر ئیقاعیکی تر ده‌یویست چۆن به‌ره‌ ئاواز و میلوودییه‌کی دیکه‌ راپیچی. شربتیکی دیکه‌یان خستبووه‌ سه‌ر ته‌سجیله‌که‌، ئه‌مجاره‌یان ته‌نها گۆتمان له‌ دهنگی ته‌پل و ده‌هۆل ده‌بوو، له‌سه‌ر ریتمیکی خیراتر، تا ده‌هاتیش خیراتر ده‌بوو. هه‌ستم به‌ده‌یان، به‌لکو سه‌دان پێخواس ده‌کرد، له‌ ده‌وری ناگریکی جۆشدراو، ده‌مامکیان له‌سه‌ر روخساره‌ و گۆزانی ده‌لێن و که‌شیکی ئه‌فسووناوی دروست ده‌کن، دهنگه‌کان رۆ ده‌چنه‌ قوولایی دارستانه‌کان و جارێکی دیکه‌ش گۆتمان له‌ زایه‌له‌ی دهنگه‌کان ده‌بیته‌وه، ئه‌م زایه‌لانه‌ تیر و ته‌سه‌لی ئه‌فسوون و جارێکی دیکه‌ ده‌گه‌رێته‌وه، به‌لام به‌جیاوازی ده‌گه‌رێته‌وه. سه‌مای سلۆ بوو به‌کو سه‌ما.

کچیکیان داوه‌تی قوتاییه‌ قیتنامییه‌که‌ی کرد، ئه‌ویشیان هه‌ر به‌زۆر هینایانه‌ ناو جه‌رگه‌ی سالۆنه‌که‌وه. نه‌یده‌زانی سه‌مای ئه‌فریقای بکات، هه‌ندێ خۆی راوه‌شاند، به‌لام پیتی ده‌چوو، بیه‌وی بگه‌رێته‌وه‌ شوپنه‌که‌ی خۆی. دوو قوتاییه‌ ئه‌فریقاییه‌که‌ هه‌لسان، هه‌ر یه‌که‌ و ده‌ستی کچیکێ گرت و خۆیان نووسانده‌ له‌شیاانه‌وه‌ و ده‌ستیان به‌سه‌ما کرد. چۆن ئاویری له‌ من و ناتالی دایه‌وه‌ و به‌ده‌م و لووت ئیشاره‌تیکی زۆر تایبه‌تی کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی پیمان بلتی (وه‌رنه‌ ناو سه‌ماوه، چیه‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌ لاتره‌یکیه‌ بن!)

منیش به‌ناتالیم وت ، ده‌ته‌وی هه‌ندێ سه‌ما بکه‌ین، ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتی: (حه‌ز

دەكەم بچین پیاسەیهکی شارەکه بکهین).

وتم (با هەندێکی دیکە دانیشین، ئینجا پیاسەیهکی دەرەو دەکەین). نەمزانی بۆچی ناتالی حەزی نەکرد لەوئێ بێنیتەو. ئەم ئیوارەیه چ بۆ من چ بۆ ئەو تاییەت بوو، سەرەرای ئەوێ هەردوو کمانیش ئاھەنگ و جەژنی ئەفریقایمان بینیوو، بەلام ئاھەنگی وا عەفەوی و هی خەلکانییک هەر دوینی پێیان ناوێتە سەر خاکی فەرەنسا و هیشتا گەرموگۆری و شەھووتی دنیای ئەوییان پێوێ، دیاردەیهک و دیارییهکی دەگمەن بوو. ئەم ئاھەنگە لە پێناوی سەیرکردن نەبوو، سەپتیکاکل نەبوو، ئەمە ئاھەنگییک تاییەتی جۆنە، ئاھەنگە بۆ ئەوێ خۆت پۆلی تیا بیینی، کەس نەھا توو بۆ ئەوێ سەیری ئەوێتر بکات، هەموو هاتوون بەشدار بن، هەر بۆیە، هەموو سنوور و رێگر و بەرەبەستەکان دەشکینن، ئەمەش لە پێناوی پێشکەشکردنی لەزەتیکی کاتیی بوو بۆ لەش. جۆن لەم ئاھەنگانەدا، هەموو سالتیک زۆر لێزانانە، یەكەم میوێ وەرزی عیشق و خۆشەوێستی لێ دەکردهو. ئاھەنگی وا بەھیچ جۆری دەستکردی پێو دیار نییە، راستە لە شوێنییک و سالتونیکی مۆتەوازبەیی بەشی ناو خۆ دەکریت، بەلام پاراوی ئەم ئاھەنگە گەلێ لەو ئاھەنگانە بەچیتر و بەزەوقتر بوو کە بەئەنقەست دەیانەوئ کولتوور و مۆسیقای ئیگزۆتیکی ئەفریقای پێشکەشی فەرەنسییەکان بکەن. لە هەمووشی خۆشتر ئەو بوو، کە ئیمە هەموو بێگانە بووین. ناتالیش، هەرچەند فەرەنسی زۆر بەباشی دەزانی، سەرەرای ئەوێ خۆی ئەلمانیزمان و بوو، هەرەھا لە ولاتیکی دیکەو هاتبوو، ئەویش وەکو ئیمە بێگانە بوو، رەنگبێ لە هەموومانیش بێگانەتر ئەو بوو بیت!

حەزم دەکرد ناتالیش هەلسیئە سەر پێ و بەو جلۆبەرگە رەشە جوانەیهو، بەو لەش و لارە باربیکەیهو، بەو قژە بلێسییەو، دەستەکانی بۆ بنمیچی سالتۆنەکە بەرز کاتەو و نووکی پیتلاو و وردەیلەکانی بچەقینیئە سەر مۆکیئە پلاستیکییەکە و بالییهکی ناسکمان پێشکەش کات. یا ئەوێتا بێر و بێرکردنەوێکانی بۆ چەند لەحەزیهک لە عەقل و شعوری دامالێ و رەشیی جلۆبەرگەکی تیکەلێ تیشکە تاریکەکانی مۆمەکان بکات و لەگەڵ ریتمی سەرەتاییانە هەلپەریت و بانگی منیش بکات بۆ ئەوێ وردە وردە خۆ نغزۆ کەمە ناو ئەو ئاھەنگ و سەما نوێیانەکی پێوێست ناکات کۆد و دەستوورەکانی فێر بین. یاسا و دەستووری ئەم سەمایانە تەنها هەر جەستە خۆی لەکاتی خۆیدا دەیانئافرینی، سەمای لەشە لەگەڵ ریتمی تام تام. جۆرە ناویتیە بوونی لەش و مۆسیقایە. خۆ ناتالی، بەباشی

دەیتوانی لەم رووێ تێوری خۆیم پێ بلێت. بەلام سەیری دەکرد و بەس. منیش جار بەجار سەیری چاوەکانیم دەکرد، سەیری روخساریم دەکرد، سەیری لەشیم دەکرد، نیگای تیکەلێ ئەو تاریکییە دەبوو، تیشکی مۆمەکەش جلە رەشەکانی کال دەکردهو، بەلام نەمەزانی بێر لە چی دەکاتەو و چۆن لەم ئاھەنگە کتوپرە تی دەگات. نەمەزانی ئایا پێی خۆشە یا نە، دەبیزویتی یا نە! ئایا دەبەوئ بچینە دەرەو لە پێناوی ئەوێ بەیهکەو بین، یا چیتر و ئاھەنگ و لەزەت بیینی زیاد لە پێوێست، خەمۆکی و غەمباری دەکات. پێ دەچوو، ناتالی تا سنووریکی دیاریکراو، دیاریکراو و بەس حەز لە لەزەت و خۆشی بکات، پێ دەچوو کاتییک پال بە لەزەتەو دەنێن تا سنووری توانەو لەناو شەھووت و خۆشی و لەزەت، هەست بەگوناھ لە بێرەو ریبە قوولەکانی بپوژینیئەو. پروام بەمە نەدەکرد، چونکە هەرگیز ناتالی، باسی ئایینی لە لا نەکردم، هەرگیز هەستەم بەو نەکردم کە هەستکردن بەگوناھی یەكەم، لە ناواخی شعوری ناتالی هەبوو بیت. بەلام ئایا من پۆچووبومە ناو هەست و نەستە هەرە شاراوەکانی ئەو شازادە سیاپۆشە؟

ئەویک حەزی لە مۆسیقا بوو، حەزی لە کەلتووری دنیای دیکەش هەبوو؛ سەفەرە بۆ نیپال لەبەرئەو نەبوو، لە نزیکەو کولتوور و نەریت و شیوێ ژیان و ژینگە هیتران بیینی! باشە لەبەرچی نایەوئ، بۆچی چەند ساتیک، بۆ چەند ساتیک و بەس، ئیمەش، هەردوو کمان هەلسینە سەر پێ و خۆمان بنووسینیئە قەد یەکتری و بخوولینیئەو. منیش هەر دوو دەستم لە کەمەرە باربیکەکی بئالینم و سکی بنووسینیئە قەد سکم و بۆنی ملی بکەم، بۆنی ئەو گەندەمووانە بکەم کە دەتوت رەگەکانی لە میسکا و هەلکیشراون. ناو لەپم، نەخیر قامکە بیژییەکانم، ئەوانە هەمیشە دەکەونە داوی لەزەتی جەھەننەمی، وردە وردە بساومە بناگوئ و بەنووکی پەنجەکانم، حەسەرەتی گەندەمووکان بسپرمەو، ئاھ و نالەئ ئەو موو تەمەن کورتانە رابالم. جاریکی دیکە، با دوا جاریش بیت، هەر قەیناکە دەستی راستم ورت دەمە ناو سەرچاوەی لەزەتییک کە سەرچاوەکی ژان و پەرکەمە، بۆ ئەوێ ئەم دەستە سیحراوییانە من، سبەینی، بەدیار ئەم لەشە هیشک هەلگەراو دەمەو ئیشک بگرن. نازانم چۆن باسی ئەو سەمایە بکەم، کە نەمانکرد.

دوو جنی ترمان خواردەو و مالتاوایمان لەو ئاھەنگە کرد کە نەماندەزانی کە کۆتایی دیت، بێگومانم کە ئەم ئاھەنگانە کۆتاییان نایەت، دەمەو بەیانیش کاتییک دینیئەو، پەرداغە باغەکان لەسەر قەبرغە کەوتوون، شووشەکان هەر هەموویان، یا زۆرەیی زۆربان

به تال بوونه، بونی دوکله‌لی جگه‌ره و بۆنوبه‌رامه‌ی ئه‌و هه‌موو خوارده‌وه پۆحییانه و عه‌تره تاییه‌تیانیه‌ی ولاتی کامیرۆن، به‌لکو هی هه‌موو ئه‌فریقیا تیکه‌لی یه‌کتر بوونه، بیده‌نگیه‌ک به‌سه‌ر سالۆنه‌که‌یا راشکاوه. بیده‌نگی!! نه‌خپه‌ر، ئاهه‌نگه‌که‌گواس‌تراره‌ته‌وه ژووره‌کان، جۆن له‌گه‌ل شازاده‌که‌ی خۆی دایه. هه‌ردووک، دۆشه‌که‌که‌یان هیتاوه‌ته‌وه‌وه، چونکه‌ جیتی ئه‌و دوو له‌شه‌ زله له‌سه‌ر ئه‌و قه‌ره‌وتله‌ یه‌ک نه‌فه‌ریه‌ نایه‌ته‌وه، ئه‌و دوو له‌شه‌ سیاهه، ئه‌و دوو له‌شه‌ گه‌رمه، ئه‌و دوو له‌شه‌ی شه‌و پیرۆزبایی لی‌ کردوون و ده‌میکه‌شه‌ خه‌ون به‌یه‌ک‌تره‌وه‌ ده‌بین، وه‌کو چل و ره‌گی دره‌خته‌ ئیستواییه‌کان تیکتالان و چۆراوه‌گی ئه‌فین و عیشق و له‌زه‌تیش به‌ته‌نیشتیانه‌ چۆره‌ی دیت. دره‌ختی ئیستوایی هه‌میشه‌ هه‌ر ئاره‌قوین، له‌شی ئه‌و پووکه‌ گه‌لاپان و ئه‌ستوورانه، دلۆپه‌ شی‌ وه‌کو ده‌نکه‌ قه‌زوان له‌ سه‌ریان کۆده‌بیتته‌وه.

مۆسیقایه‌کی کزیش له‌ ته‌سجیله‌که‌وه‌ به‌رز ده‌بیتته‌وه، زۆر کز وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌نگیک بیت له‌ ده‌روه‌ه‌ پرژیتته‌ ئه‌و ژووره‌ تاربه‌ک و تنۆکه‌وه، ده‌نگیک بیت له‌ نیو ئه‌ستوورایی ته‌مه‌ چه‌که‌نه‌وه، له‌ دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه‌ بخزیتته‌ ژووره‌که‌ی ئه‌وانه‌وه. شازاده‌ش به‌زمانه‌ حه‌شه‌ریه‌که‌ی هه‌موو له‌شی جۆن بلیسیته‌وه، هه‌ر له‌ نووکی پتیه‌وه‌ تا ته‌وقی سه‌ر، هه‌ندێ جاریش وه‌کو دوو ئه‌لقه‌ زمانیان له‌ یه‌ک‌تر گیر بکه‌ن و به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ بیان‌ه‌وی وه‌ک یاری و جه‌نگی زینده‌وه‌رانی ده‌ریا یه‌ک ئه‌وی تر قووت بدات. یا وه‌کو ئه‌فسانه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان بچنه‌وه‌ ناو له‌شی یه‌ک‌تر و بینه‌وه‌ ئینسانی یه‌که‌م. جۆنیش، به‌ناو له‌پ، نه‌وازش له‌گه‌ل ئه‌و جه‌سته‌ تاربه‌که‌ بکات، له‌ هه‌ر بسته‌له‌شیک گولتیکی ده‌گه‌م بکاته‌وه. ته‌نها به‌نووکی په‌نجه‌ و ناو له‌پ ئه‌و له‌شه‌ فراوانه‌ به‌سه‌ر کاته‌وه: ئیره‌ قۆرتاییه‌کانی ناوکه، سه‌رچاوه‌ی حه‌زه، ئه‌ولاتر، نیوان سمت و گژوگیا ره‌شه‌کانی موحیبه‌ت، کانگای بوورانه‌وه‌یه، ئه‌ولای تر ته‌لاره‌ گۆشته‌کانه، ترۆپکی حه‌وانه‌وه‌ن، گومه‌ته‌ نه‌رمونۆله‌کانیش به‌ره‌و به‌رزاییه‌کان ده‌رۆن و به‌بداغی ره‌حتبوونیان هه‌لگرتوه، تاکو پشته‌وه‌ی ئه‌ژنۆش، شو‌ربوونه‌وه‌یه، شو‌ربوونه‌وه‌یه به‌ره‌و هه‌لاکه‌ت، به‌ره‌و نیرفانا: ئا له‌و قۆرتاییانه‌ نه‌وازش خۆشه‌ تا پووژه‌ توره‌کان و ئیتر قووله‌قاپ و پتیه‌ناسکه‌کان و په‌نجه‌ی پتیه‌کانه‌ که‌ هه‌رس ده‌ست لیدانیکیان ته‌زوویه‌ک بۆ شه‌وور و هه‌ست ده‌نیرۆ، هه‌ر نه‌وازشیک له‌ حزووریان بلتیه‌ی حه‌زیک له‌ ته‌وقی سه‌ر ده‌کاته‌وه. ئیتر هه‌ر حه‌زه، گر ده‌گرۆ، هه‌ر له‌زه‌ته‌ و داده‌گیری و هه‌ر چۆراوه‌گی ئه‌فینه‌ و ده‌بیتته‌ چرخان...

ناتالی ده‌ستی بۆ جاننا ره‌شه‌ بچکۆله‌که‌ی برد و سه‌ریکی منی کرد، منیش سه‌ریکی جۆنم کرد و چاویکیشم له‌ ئیزابیل داگرت و پیم وت: دلخۆش بووم به‌ناسینیت و یه‌ک‌تر ده‌بینیه‌وه. (ناتالی زۆر ئۆتۆماتیکیان جانتا که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و پیتی ده‌چوو دالعه‌یه‌کی قوول بردبیتتیه‌وه. دوا ته‌ماشای سه‌ماکه‌رانی کرد و خواحافیزی لی‌ کردن). ده‌ستیکم نایه‌ سه‌ر شانی و قه‌بیلله‌ نازه‌نینه‌که‌مان جیتتیه‌شت.

نه‌مۆم به‌نه‌مۆم به‌پتیلیکانه‌کانا ده‌هاتینه‌ خواره‌وه، ورده‌ ورده‌ ده‌نگی ئاهه‌نگه‌که‌ کزتر ده‌هاته‌ به‌رگویمان. ده‌رگا که‌ی خواره‌وه‌مان کرده‌وه و ته‌میکی چر و ئه‌ستوور شه‌قامی شامپانیای داگیر کردبوو. دوو کچمان بینی، ده‌ستی یه‌ک‌تریان گرتبوو و به‌حریکه‌ حریک له‌ شه‌قامه‌که‌ ده‌په‌رینه‌وه‌ و ده‌چوونه‌ ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی به‌رامبه‌ر. گه‌یشتنه‌ ته‌نیشتمان، یه‌کتیکیان هات و له‌ من نزیک بووه‌وه و داوای ئاگری لی‌ کردم.

ئه‌وی دیکه‌شیان جگه‌ریه‌کی به‌سه‌ر لی‌وه‌وه‌ بوو. چه‌رخه‌که‌م ده‌رکرد و جگه‌ره‌ی هه‌ردووکیانم داگیرساند. سوپاسیان کردین و ده‌ستیان به‌پتیه‌نینه‌ کردوه‌ و ده‌ستی یه‌کیان گرتوه‌ و له‌ناو ته‌مه‌ چه‌رکه‌ ون بوون.

ناتالی ته‌ماشایه‌کی منی کرد و چاوه‌ سه‌وزه‌کانی وه‌کو دوو کانگای فسفۆری وابوون چرووسکه‌بان تی‌ که‌وتبوو، حه‌زم ده‌کرد بیگرمه‌ باوه‌ش. گه‌یشتینه‌ ژیر که‌پری پاسه‌که‌. هه‌نده‌ی نه‌برد پاسه‌که‌ هات. سواریبوین. ته‌نها هه‌ر چوار پینج که‌س له‌ پاسه‌که‌دا بوون. ژنیک و پیاویک، ته‌مه‌نیان چل، چل و پینج سال‌ ده‌بوو، له‌ ته‌نیشته‌ یه‌ک‌تر دانیشتیوون، هه‌ر دووک فوول مه‌ست بوون. پیاوه‌که‌ ریشیکی هه‌فته‌یه‌کی ده‌رچووبوو، ژنه‌که‌ش قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی مۆزی له‌به‌ر بوو. پیاوه‌که‌ ده‌ستی کردبووه‌ ملی ژنه‌که‌ و جاربه‌جار به‌چه‌یه‌ شتیکی پینج ده‌وت و ماچیکی ده‌کرد. ژنه‌که‌ش پیتی ده‌چوو زین بوویت و نه‌یده‌هیتت پیاوه‌که‌ ماچی کات. دوا چهند ویستگه‌یه‌ک دابه‌زین. له‌ جاده‌که‌ش په‌رینه‌وه‌ هه‌ر چه‌قه‌چه‌قیان بوو. ئیمه‌ش گه‌یشتینه‌ گۆره‌پانی سان پیار. ده‌ستی لای راستمان وه‌رگرت، ورده‌ ورده‌ به‌شه‌قامی لاگران روو دا سه‌رکه‌وتین. به‌ناتالیم وت:

- ده‌زانی لاگران روو، مه‌به‌ستم ئا له‌م شه‌قامه‌یه‌ که‌ من و توۆ لی‌ین، کاتی خۆی ریگا و بانی رۆمانه‌کانیش بوو! ئیره‌ش که‌وتبووه‌ ژیر ده‌ستی رۆمه‌وه.

- توۆ شتیکی نییه‌ سه‌رنجی نه‌ده‌یت!

- کچی ئاخر، شتیکی سهره! تۆی ئەلمانیزمان، منیک خەلکی خری خاسه، لهوپهری دنیاوه هاتووم، لهم شاره یه کتر ببینیوه و به جاده یه کیش پیاسه بکهین که کاتی خۆی پیچکهی گالیسکهی رۆمانه کانی به سهره خولاونه توه. ئەو بهرزاییه دهبینی، ئەوهی که به چرا و رۆشنایی دهوردراوه؟ ئەو قهلایه. هی سه ده کانی ناوهنده هزده کهی سبهینی دهچین له نزیکیسه وه دهیبین.

ورده ورده به شه قامی لاگران روودا سه رده که وتین، دنیا به ته واوی ساردی کردبوو. دهستیم گرت و خۆم لپی نزیک کردبووه و شانم بهرسانی ده که وت. گه یشتینه کوتایی شه قامه که، ئیتر بن بناری قهلایه. به دهستی لای راست، مالی فیکتۆر هۆگۆ بوو، به دهستی چه پیش، ههر به رامبهر ماله کهی هۆگۆ، مالی (دوو برای رووناک) یه. پلاکتیکی برۆزی هه لۆسرابوو، وینهی ههر دوو برا کهی له سه ره هه لۆگۆ لرابوو و میژووی له دایک بوون و چه ند رسته یه کی له سه ره نووسرابوو؛ ئەو دوو برابه، له کوتایی سه دهی نۆزده ههم سیحری سینه مایان داهینا. له راستیدا، ئەم ناوه زۆر لایق به و دوو برابه یه، گه یشتبوینه تهنیشت مالی فیکتۆر هیگۆ و به ناتالییم وت:

- فیکتۆر هۆگۆ به ریکه که وت خه لکی بیزه نسۆنه!

به ریکه که وت؟

- ئا ئا، ده زانی باوکی جه نه رالی له شگری فه ره نسی بوو، له شکریش وه کو دۆم وان، ههر ماوه و له شوینیکن. له گۆرپانی گرانقیلیش هه یکه لیککی نابوتیان بۆ دروست کردوه. ههر به های ریکه که وتتیکی هه یه و به س. با لیره وه با بدهینه وه، له و پشته چه ند باریکی خۆشی هه یه، بچین که می خۆمان گهرم بکهینه وه و شتیکیش بخۆینه وه.

- هه ز نا کهی سه ره قه لاکه بکهوین؟

- تۆ لای خۆت سه ره ما برده له ی، به لām ئەگه ره هه ز ده کهی با برۆین. ئیمرو ته مه ئەگینا له سه ره وه شاری بیزه نسۆن زۆر جوان دیاره.

رووباری (دوو) وه کو مرواری چرووسکهی دیت.

گه یشتینه کوتایی شه قامه که، ئیتر چله کوتانی لی جودا ده بیته وه، به گه ره که کهی دهوری قه لادا په رت دهبه وه؛ کۆمه لی داموده زگای نایینی لییه کوتانیکیشی به دهستی چه پدا، ئیتر ده بیته پتیلیکانه و پاشانیش دوو رچهی لی جیا ده بیته وه: به کیکیان په یژه یه که

به رد ریکراوه، ئەوهی دیکه قیرتاوه، بۆ تۆتۆمبیل و بۆ پیادهش ده شیت. ئیمه جاده قیرتاوه که مان وه رگرت، چونکه رۆشنتر و ناسانتریش بوو بۆ سه رکه وتن، له پیشه وهش کاتیدراله کی گۆتیک بهرزبۆته وه، له پیشه وهی قه لاکه دایه. پیش ئەوهی بگه یته قه لاکه ش ده روزه یه کی رۆمانی لییه، له راستی پاشماوهی ده روزه یه کی گه وره یه. ئیتر تا ده گه یته شووره کانی قه لاکه دره ختی سنۆیه ره و دره ختی دیکه به حه وایا بهرزبوونه توه. له م سالانه ی دوابی، به پرۆژه که ته ری سپی، دهوری شووراکه یان دا، ئیتر کاتیک له خواره وه ده تروانییه قه لاکه، ههر هه موو شووراکه به په له ی تیشکی سپی رووناک بۆته وه، کاتیکیش ته م له و نیوهنده کۆده بیته وه، ئەگه ره له خواره وه سه یری قه لاکه بکه یته، ههر به کۆشکیکی گه وره ی هه لۆسراو ده کات؛ گه لی ئەفسوونبه خسه. رووباری (دوو) له شتیوهی گواره یه ک، یا له شتیوهی ئەلقه یه کی دانه خراو ته وقی شاره کۆنه کهی داوه.

(شار و رووبار دوو دهسته خوشکن. منیش خه لکی میزۆپۆتامیام، واته ولانی دوو رووبار. باشه بۆ شاره کانی ئیمه نه که وتوونه ته سه ره ئەو دوو رووباره، باشه ئەمه ریکه وته یا سیاسه ته. ئیمه په سترایینه ته ده شتایی و چۆله وانی و بن بناری چیا سه رکه شه کان!!)

به ده م سه رکه وتنه وه، جار ناجار تیکیش ئاورمان ده دایه وه، چراکان له ناو ته م دا چرووبوونه وه و وه کو مانگی بچووک بچووک خه رمانه یان دابوو. ته واو سه رکه وتبووین؛ بیتگومان ده روزه ی قه لاکه به م نیوه شه وه داخراوه، به لām هه وایه کی ساردی ته ندروست، نه ی شتی هه بوو، له سه ره ده موچاومان ده نیشته وه. چ سه رمایه کی خۆش بوو. ههر دووک، له تهنیشت یه کتر راوه ستاین و سه یری خواره وه مان ده کرد، دهستم ئاراسته ی گه ره کی پلانواز کرد و وتم: (ئوه ش شه قامی شامپانیایه)، ته نها ههر ئاراسته کهی ته واو بوو، ئەگینا گه ره کی پلانواز به نویتز نیوه رۆژتیککی سایه قه ی سامالیش، له قه لاکه دیارنییه.

چه ند له حه زه یه ک وا له تهنیشتی یه کتره وه راوه ستابووین و سه یری خواره وه مان ده کرد. دهستم بۆ دهستی ناتالی برد، وه کو ئەوهی چۆله که یه ک به گره ده ست وابوو؛ به ئاسته م دهستیم گووشی، که مییک چاوه روان بووم بۆ ئەوهی بزانه ئایا ئەویش ههر به ده ست وه لām ده داته وه! زۆر حه زم له و پیشه کییانه بوو، حه زم ده کرد پیش ئەوهی به ته واوی له ئامیزی به گرم، سه ره تا با ده ستمان، به دوو قۆلی بکه ونه وه گفتوگۆ، ئەو دوو دۆسته قه دیمه ی جارن با یه کتر بناسنه وه و بۆنی یه کتر بکه نه وه. دهستی ئەو وه کو چۆله که یه ک وابوو که تازه به تازه مرداره بووبیت، جووله ی تیا نه ماوو، به لām هیشتا گهرم بوو، وه کو بلیتی هیشتا

پۆچی تیا مابیت. نهخیر! خاوه ناو چنگی من دۆش دامابوو، تاساو، یا بوورابوووه؛ نه دهکوته زمان و نه دهجوولا. ئەمجارهیان، بهئاسپایی ناولهپم بهسەر پشتی دهستی هینا و بهناو لهپ یهک بهیهک جومگهی پشت دهستیم بهسەر دهکردهوه. خۆشیهک بهر ناو لهپم دهکوت، جومگهی سهر پشت دهستی ئەویش، وهکو گردۆکه، یا رهشمالۆکه، یا تهپۆلکه و ابوون، ختووهکی ناو لهپمیان دهدا. ناتالیش لهسهرخۆ، زۆر بهئاستهه چوو نهیو گهمهی جومگهکان و بههپواشی، وهکو ئەوهی بازنه بچووک بچووک له ناولهپم بکات، یا چهند هینلیکی هیلوگرافی بنووسیت. شتییک بوو نه دهخویندرايهوه، راقه نهدهکرا، تهلیسمیک پیم شی نهدهکرايهوه. پاشان راوهستا. ئەمجارهیان بهنووی پهنجهی شایهتمان نهوازشم لهگهڵ دهستی کرد. وهلام نهبوو. چۆلهکه که گیانی دهدا و بهتهوای چوووه قۆناغی مردار بوونهوه. بهههر دوو دهست، ههر دوو شانیم گرت و پرویم کرده خۆم و سهیری چاوه جوانهکانیم کرد. بهئاستهه پروناکی گلتۆبه شیریهکهی پشتمانهوه، لایهکی دهموچاوی رۆشن کردبووه و لایهکی دیش بهئاستهه لێوارهکانیم دهبینی. ئەویش سهیری دهکردم. ههر ههموو وشهکانی دنیا لهسهر نووی زمانم کوپوونهوه و تهنها ههرفیکیشی لێوه پهیدا نهدهبوو! باوهشم پێیاکرد، ئەویش گرقیه خۆی. نهمدهزانی چی بلێم! ئای لهم لهحزانه! رستهی (خۆشتم دهوێ) چهند بێ مانا دههاتنه بهر گویم، ههچ رستهیهکی دیکهشم نهدهدۆزییهوه بهبهرابهری ئەو رستهیه بوهستی، ههنده پووج و راستهوخۆ نهییت. (له ههققهت رهنگی کارهساته گهورهکهی من ئەوه بوویت که له راستهوخۆی ههلهتبیتم) بێدنهنگ بووم. ئەویش ههچی نهوت، سینهه نووساندبووه قهه سینهیهوه، ههستم بهلیدانی دله بچکۆلهکهی دهکرد. نازانم ئەم باوهش لیدانه گهرمی دهکردینهوه یان نا بهلام بهم بێدنهنگیهش نهدهکرا لهوه زیاتر درێژه بخایهنی. ئەم باوهش لیکدادانه تهنها ههر بهقسه، بهوشه بهرسته، گرینگ نییه سروشتی ئەو رستانه چۆن و چین، نهک تهنها دهتوانن واتایهک بدهنه ئەم له ئامیزگرتنه، بهلکو ئیدامهی پێ بدن. بهلام بهمهرجی رستهی زۆر راستهوخۆ نهبن، نهبنه ئاخوتنیکی دووباره بووهوهی سواوی بێ تام. گرینگ نییه، با رستهی زۆر ئاسایش بن، تهنها رستهی بێ پۆچی پۆمانسیبانه نهبن. بۆ نمونه ههزم نهدهکرد پێی بلیم (ئێستا ههموو دنیا له پرخی خهودان، تهنها من و تۆ نهییت!) یا پێی بلیم (ئوه وای چوار سالی دیکهش، چاره نووس ئەوهی بۆ نووسینهوه که یهک بگرینهوه!) یا پێی بلیم (ناتالی، لهبن دنیاش بیت ههر دتدۆزمهوه!) یا ههر بهکورتی و سادهی پێی بلیم (دهزانی شهویکی زۆر خۆشه!)

ئهم بێدنهنگیه و ههچ نه دۆزینهوهیه تهنها بهره یهک رچهی دهبردین، یا راسته بهره یهک رچهی دهبردم، ئەویش ئەوه بوو: کۆتایی هینان بوو بهو باوهشلیکردنه؛ کهواته دهی جارێکی دیکه دهستی بگرهوه و سهیری شاری بیزه نسۆن بکهینهوه. ئەویش ههچی نهدهوت.

ئاخر دهباوه من شتییک بلیم، چونکه من دهسپیشخهری ئەم کردهیه بووم، دهباوه من شتییک بوتایه! ههچم بۆ نهدههات، سهیری تههم دهکرد و نیگام رۆ دهچوونه نیو تهستوورایی ئەو تههمه چره، بهلام وشهیهک چیه نهیده توانی له نووی زمانهوه بێته دهوی و کۆتایی بهو دیمه نه دراماییه بهیستی. تههم وهکو ماسکی روخساری ههر دووی داپوشیبوین، دوو ماسکی تهستووری مهعدهنی، دوو کون بۆ دوو چاو و ههچی تر. له شۆین دههیش، تهنها ههر بهقه له میکی رهنگی، وینهی دهمیکی تراژیدی کرابوو، وهک کهوانیکی سهر بهرهو ژیر، بهخهچی بهرهو خوارهوه شۆر بووبوووه. دوو کونیش بۆ گوێ: ههندی جار گهلائی داریک دهکوت، ورشهیهک له نیو چله کانهوه له دایک دهبوو، دهنگیک له نیو درهخته کانهوه بهرز دهبووهوه، ئاخیکم ههلهکتیشا و دهتاسام. سروشت به زمانه ساکارهکهی خۆی هاتبووه زمان، قسهی دهکرد و حیکایه ته باز نهییهکانی خۆی دهگێرایهوه و منیش وهکو ئەوهی گری کویرهیهک له گهرووم بدری، وشهیهک نهبوو بێته سهر زارم.

وهکو شهو بێدنهنگ بووین. نیگهران نهبووم، بهلام ههزم دهکرد ئەم شهوه بهماچ و دهست له مل یهککردن پرازیتمهوه، دهمویست سهرهتای ئەو شهوه بکهمه سهرهتای پهیوهندییهکی دوور و درێژ. یا ههر نهییت دهروازهیهک بخهمه سهریشته که پروانیتته داهاتوو. بیرم له داهاتوو دهکردهوه بۆیه لهحه ئیستاییهکان وهکو لم بهنیو قامکانهوه دهپژانه خوارهوه. له ناخهوه ههزم دهکرد پیشهکییهک بۆ ئەم چیرۆکه بنووسم، ساده بیته، بهلام پتهو، ئینسانی بیته و بهبیری ههر دوو کمان دهگرا بۆ ئیحتیماله جوداوازهکان بکاتهوه. ئەگینا ئەم تهلاشهی من بهچی دهچی، بۆچی دواي چوار سال ویستم جارێکی دیکه ناتالی ببینمهوه، ئایا ههر بۆ زاخا و پرشتن بوو یا بۆ ئەوهی ههز و ئارهزووهکانم له یهک بۆته دا بتوتینیهوه. بۆ ئەوه بوو جارێکی دیکه ئەشک و شهونخوونی و ئازار که له که بههستن و منیش شهوان لهسهر رایهخی ژیهلمۆ بهرمه سهر، یا رایهخییک له گهلا و چیلکهی دار و بهسهر پشتی زهلاکاوکاندا، بهویستی رهوتی با، بهرهو که نار هه جیا جیا و نهانسراوهکان بهریت؟ ئەم

خهون و ئاره زووانه مه به سستی ناخی من بوون. ئەوی ئەو دەبێ مە به سستی چی بووبیت، وا دواي چوار سال، له ژنیقه وه بیه بیزه نسۆن؟ هەر بۆ ئەو هی بمبینه و بهس؟ نایا له قوولایی نا- هۆشیاریی ئەو کیژه سیاپۆشه پلانیکی نه بوو دهیوست خۆی بئالینیتته پلانه کهی من. یا ئەو تا پلانه کهی ئەو له قوولایی ناهۆشیارییه وه سه رچاوهی وه رده گرت و له نیو تاریکایی سادیزما نه خشه سازی بۆ ده کرا! ئەم لیکنانه وه یه مومکین نه بوو، ئەویکی رۆح سووک وه کو په پوله، چاو خومار و خه والووی ره شپۆش وه ک شه نکه خه ونیک، چۆن دواي چوار سال دا بران، جاریکی دیکه ئەو ئاره زووه شه وه زه نگییهی تیا سه ره له بده وه و کپی مار و سامیی تازار و مه رگی هه بیته!! ئەی ده بی ئەو ته لیسمه چی بووبیت که منی سه رسام کرد بیت و نه متوانی بیت سه ر له و ئاره زووه سه رشیتانه ده رکه م؟ یا هه یچ شتیکی له گۆرئ نییه، دنیا یه که من بۆ خۆم له مینشکما دروستی ده که م و له هزرمدا ده به ژمه وه و خۆم ده ره یته ر و ئەکته رم. خۆم ته خته ی شانۆ و بیته رانم، هەر خۆم چاوم و هەر خۆمیش دیمه نم!

هه میشه له گه ل ناتالی ده بوا یه وربای جه سته ی خۆم بم، به و مه به سته ی که بۆ ما وه ی دوور و درێژ رۆ نه چیتته دنیا ی دا لغه بازی و سه ره نگوون نه بیت له جیهانی ئەندیشه بازی. ده مویست خۆم بۆ نیستا خر که مه وه و خۆم ته سلیمی هه نووکه بکه مه وه، به لام ئەفسوس، هه میشه داویک نه یینی و خه یال و هه ست و نه سستی جله و ده کردم و شۆر ده بوومه وه ناخی خۆم. بۆیه به هه یز ده مویست جاریکی دیکه به په یژه کانا سه رکه ومه وه و بیمه وه ئاستی واقع. بیرم له ده سته چکۆله شیرینه کانی کرده وه و ده ستیم گرت و پیتم وت:

- هه ز ده که ی با دابه زین.

ئەویش بێ دەنگ. ورده ورده به پیتیلیکانه کانا شۆر ده بووینه وه. ته نه ها ده نگی پیتلا وه کافمان نه بیت، ئەگینا گویمان له هه یچ ده نگیکی دیکه نه ده بوو، که سمان هه یچمان نه ده وت. بێ ده نگییه ک بوو شه پۆلی ددها، شه پۆلیکی نارامبه خش و ده به ها شه پۆلیشی ها جانه دل و ده روونیا ن ده ته نیم. منیش گویم له ده نگی پیتلا وه کان گرتبوو، چوار پیتلا و به ریتمی جیاواز ده که ونه سه ر چه مه نتۆبه شتداره که و هه ندی جاریش زیخیک، خرچه یه ک په یدا ده کات. (بۆ ئەو هی بزانی دوو که سی پیاسه که ر تا چ راده یه ک پیکه وه ن، ئەو ته نه ها سه یری هه نگا وه کان و ریتمی شه قا وه اوتشتنیا ن بکه، گوئ له شلپه ی پیتلا وه کانیا ن بگره، ئەوجا ده زانی تا چ راده یه ک ئەم دوو پیاسه که ره به دل و هه ست به یه که وه ن. گوئ له تیقا ع

و ریتمی پیتلا وه کانیا ن بگره، ئەو زمانحالی ته واوی پیاسه که رانه). گویم له هه نگا وه له سه رخۆکانی خۆمان را گرتبوو. هه زم ده کرد ئەو له جیاتی ئیمه قسان بکات، چونکه من نه مه ده زانی چی بلیم، نه شم ده زانی ئەو بیری له چ ده کرده وه. نایا ئەویش له ناو هه مان گه یژاو دا بوو، یا بۆ ئەو پیاسه یه، پیاسه یه کی زۆر خۆشه و تووشی نیگه رانی نه ها تووه. ده مویست له م خه یاله یان دلنیا بم، بۆ ئەو هی بزانه، ئەو چۆن بیر ده کاته وه، ویستم ته نه ها شتیکی بدرکینم، بۆ ئەو هی گویم له نه غمه ی ده نگی بیت. نه غمه ی ده نگ به س بوو بۆ ئەو هی بزانه هه ست و شعوری ئەو چۆنه. زۆرجار ته نه ها درکاندنێ حه رفی، وشه یه ک، رسته یه ک که شی زه یه نیی ئەوم بۆ روون ده بووه وه. ئەمه ش ئاسان نه بوو، به تابه ست بۆ یه کیکی وه کو ئەو، چونکه ئافره تیک بوو زۆر چوو بووه ناو اخنی خۆیه وه. هه رچه نده پرواشم نه ده کرد که ناتالی پراتیکی هه یچ خۆرا هینانیکێ رۆحانی رۆژه لاته نه بکات، به لام به سه ر خۆیا زۆر زال بوو، له و که سانه بوو که ده یترانی هه ست و جۆش و خرۆشه کانی خۆی کۆنترۆل بکات و بیانشاریته وه. و بزانه ئەمه ش کلتوری جیرمانیه. هه ندی جار هه ستم ده کرد له ناو نیرفانایه کی تابه تی ده ژیت، که شیک بوو وه ک بلبی ته نه ها هه ر خۆی له رێگای خه م و تازاره وه هه لی هه ینجاییت. له تازار و ماندوو بوونی به رده تاشیک ده چوو، که مایه ی ژیا نی ئەوه بووبیت قه لئه م بکیشیتته گابه ردیک و بیه وی په یکه ری جوانیی بدۆزیتته وه که گومانی ئەوه ی نه بیت که له ناو رۆحی ئەو به رده دا کرۆشکی داوه، وه کو هه موو په یکه رتاشه بلیمه ته کان، کاتیک سه یری گابه ردیکیا ن کردوو و لیتی راماون، په یکه ری نازداریکێ دۆشدا مویان بییوه، له ناو رۆحی به رده که دا په یکه ری جوانیا ن بییوه کرۆشکه ی داوه. ئەمه ماندوو بوونی سیزیف نییه، چونکه ئەو ماندوو بوونه ته نه ها لۆچ ده خاته نیو لۆچه کانی دیکه ی ته ویله وه و ئاگریکیش له هه ناو ده کاته وه. ماندوو بوونه کانی ناتالی بوو بوونه مایه ی هه یمنیه کی رۆحی که شه پۆله کانی به ئاسانی ده گه یشتنه ته نیشته ئەو که سه ی که لییه وه ی نزیک بوایه. منیش زۆر جار هه ستم پیی ده کرد، هه ندی جار حه وانه وه یه کی ناوه کی ده دامی: شه پۆلیک بوو خۆی ده ساوییه ده مویست و پیم وت:

- پیاسه یه کی خۆش بوو.
- جه ویکی سارد و خۆشه.
- با بچینه قاوه خانه که ی گرانقیل، له گۆره پانی سان پیاره، قاوه خانه یه کی خۆشه،

شتیکی گهرم بخۆینه وه.

- با برۆین، بۆ کوئی ده لیتی «من» دوات ده که وم.

نهمده زانی ئایا ناتالی به ئه نقه ست، یا له بهر ساویلکه یی بوو، هه ندی جار و له بارودۆختیکی تاییه تی وادا، رسته ی ههنده مولته بیس و دوو فاقه ی دهوت، نهمده زانی مه بهستی چیبیه! بیده نگییه که ی سه ر قه لا، ئه و باوه ش لیدانه، ئه و ده ست له ده ستییه و ئیستاش پیتم ده لتی: (با برۆین بۆ کوئی ده لیتی «من» دوات ده که وم). ئایا نه ده بوو له سه ر قه لا، کاتیکی سینه م نووسان دیووه قه د سینه ی، ئه و رسته یه م پی بلتی بۆ ئه وه ی ئیتر قه د به ره لای نه که م و ههنده ی دیکه ش بیووسینه له شی خۆمه وه. ئه و رسته یه به س ده بوو، بۆ ئه وه ی هه ردوو با لم بئالیتیمه قه د که م هری و پاشانیش، هه ردوو دهستم به ره و لاملی به رز که م وه و هه ر ده په نجه میش رۆ بچینه م نیو قژه خاوه که ی و پاشان به هه ردوو ناو له پ ئه و لا و ئه و لای لاجانکی بگرم و به لیتو گاز له لیتو هه ریکه کانی بگرم! ئیستا، رسته ی واچ بایه خیکی هه یه؟ ئه م رسته یه به بالنده یه کی جوانی کیتی ده کرد که له قه فه زی به ند کرابیت. بالنده یه کی سیحری، به لام توانای فرینی لی زهوت کرابیت. رسته یه ک بوو له سیاقی خۆی ترازا بوو. هیچ بایه خیکی نه بوو. کات و شوتین گرینگن بۆ ئه وه ی وشه یه ک، بزواتیک، ئامازه یه ک، لیتو قرتانیک، لچ خوار دنه وه یه ک و اتای کۆمپلیتی خۆی هه بیت، کاتیکی کات له شوینی خۆی داده مالرئ، ئیتر گشت ئه و وشه و رستانه بی بایه خ ده بن و وه کو میوی کال له دره ختیکیه وه ده که ونه خاوه وه.

له کاتی هاتنه خاوه وه ماندا، دهستی لای راستمان وه رگرت. شه قامیک بوو هاوته ریب له گه ل شه قامی لاگران روو ده وه ستا؛ شه قامی دی مارتلۆ بوو. له سه ره تای شه قامه که بووین، ئه و شه قامه ی که دوای سی سالی دیکه، بۆ ماوه ی چوار سال ئاپارتمانیکم تیا یا به کری گرت. هه ره ها هاوته ربییش ده که وته پشته وه ی ماله که ی فیکتور هیکتور. من له خانووه که ی مه دام بۆلار بووم، ئه و بیوه ژنه ی که روخساری وه کو مۆمی سپی و ابوو؛ ئه و له سه ره وه، له نه مۆمی یه که م ده ژیا، منیش له نه مۆمی زه مینی، دوو پشیله و سه گیتی په گه زی بیژئی ئه لمانی هه بوو، رۆژ له دوای رۆژ ههستم ده کرد، ته نهایی دهیتاشی، هه ر بۆیه چوو بووه ناو گرووی «تیموان و دو ژاڤا» وه. مادام بۆلار ئینجیلی له ژیر روشنایی ته فسیره کانی ئه م گرویه ده خوتینده وه. به گۆیره ی ئه وان ئاخو زه مان هه موو رۆژتیک به ژیر په نجه ره کاغانا تیده په ری. ههنده ش نابات خوا مه سیحمان بۆ ده نیترئ و مه مله که تی یه زدان

دنیا ناوه دان ده کاته وه. ئه م گرویه یه کتی بوو له و گروپانه ی که له ولاته یه کگرتووه کانه وه که یشتبووه ئه وروپا. له هه موو شوینیکی لایه نگیر و موه شیربان هه بوون و هه ن. له لاتهریک ترین گوندی لامانچا بینیا مه وه، که ماوه ی دوو هه زار کیلومه تر له شه قامی دی مارتلۆوه دوور بوو. له گۆره پانه کانی رۆتردام و له پشت کلیسای سان باولۆ، له گه ره کی کۆن له زوربخ، له سه ر قوته کانی غه رناته، له هه یوانه کانی به رشه لۆنه، له سه ر ئوتۆبانه کانی نیوان مه درید و سه راگۆس، له زۆر شوینی دیکه ش ده بینران.

زۆر به ریکه وت مه دام بۆلارم ناسی: ئه و عه سرانه ی که له دوکانیک فۆتۆکۆپییم ده کرد، چاوم به پارچه کاغه زیک که وت که له سه ری نووسرابوو: خانوویه ک بۆ کری. ژوو ریک و سالتۆتیک و مه تبه غیکی هه یه، که وتوته شه قامی دی مارتلۆوه. عاده تن، ژماره ی ته له فۆن ده نووسریت، به لام له سه ر ئه و پارچه کاغه زه ته نها هه ر ناو نیشانه که ی نووسرابوو. یه کسه ر دوای فۆتۆکۆپی کردنه که چووم بۆ ئه وه ی خانووه که ببینم. له زه نگم دا، مه دام بۆلار له ئه نتره فۆنه که وه قسه ی له گه ل کردم. پیتم وت: «ها تووم چاوم به خانووه که تان بکه ویت و له فالانه شوین چاوم به فیشه که تان که وتوو». زۆر به سله مینه وه قسه ی له گه ل کردم. پاشان ده رگای لی کردم وه. من ئه و رۆژه هه ر به ریکه وت کراس و پانتۆلیکی ره شم له به ر بوو، یه کسه ر وتی: «خۆ کاسولیک نیت». منیش له وه لامدا وتم: «نه خیر». هیچی دیکه م نه وت، ویستم هه ر بایی پرسیاره که ی ئه و وه لام بده مه وه. ده ترسام شتیکی زیاد بلتیم و بیکاته په لپ و خانووه که م نه داتی. ئه و پرسیاره یه کسه ر زۆر شتی بۆ روون کردم وه. یا ئه وه تا قینی له ئابینییه کان ده بیته وه، یا پرۆتستانتیکی موته ته ریفه، یا جووله که یه، یا مولحیدیکی ته واوه. به لام هیچیان ده رنه چوو: یه کتی بوو له لایه نگیرانی «تیموان ژیاوفا». نیو سه عاتیکی پیکه وه قسه مان کرد. به ری نه ده دام، ئا له مه وه بۆم ده رکه وت، سه ره رای ئه وه ی که برا که ی له نه مۆمی ئه رزی دوکانیکی هه بوو، به لام ئافره تیک بوو تا بلتی ته نها. هه ره ها وتی: «خانووه که کۆتایی مانگ به تال ده بیت»، به لام من هه زم ده کرد هه ر چۆنی بی چاوتیکم به خانووه که بکه ویت. له گیرفانی کراسه که ی کللیکی ده ره ئینا و ده رگای خانووه که ی بۆ کردم وه. خراب نه بوو. هه تاو زۆر به ئاسته م ده یگه یشتی، ئه ویش له درزیکه وه، له په نجه ره ی مه تبه غه که وه، به هار و هاوینان، ته نها ده مه و عه سران بۆ ماوه ی یه ک دوو سه عات گورزه تیشکیکی لاکیشه یی باریک ده ها ته ژوو ره وه.

تا ئه و رۆژه ی که کللیکه ی دامی و کۆنتراکه ی پی ئیمزا کردم، ماله که ییم نه دیوو. کاتی

چوومه ژوورهوه، بۆنی ناژهال دههات. به مائی ئه و پیرهژنانه دهچوو که به تیپه پینی کات، بۆنی جوارو جۆر له سه ره مۆکیت و قه نه فه و میتز و که ره سه کانی دیکه ی ناومال کۆ ده بیته وه. هه ستت ده کرد توژی کاته و بۆنیان گرتوه. پیره ژنیکه ی زۆر ته نه ها بوو. ره نگ په ربوو، سارد، هه ستم نه ده کرد که خو شیی له ژيانا هه بیته. دوا ی ئه وه ی کلپله که ی دامی وتی «دلخۆشم که ئیوه دینه ئیره به لکو که می به ختیاربی له گه ل خۆتانا ده هین».

به لام زۆر دره نگتر زانیم که مه دام بۆلار لایه نگیری تایفه ی تیموان ژبو قایه. ئه مانه گروو پیکن و یاوه ره کانیان هه میشه هه ره دوو دوو پیاسه ده که ن. کراسی سپی و پانتولی بۆر و زۆر جاریش جانتایه که ی شانیش ده ده نه کۆلیانا، له جاده و بانه کانی ئه وروپا چاومان پییان ده که وئ. به دبه خت و هه ژار و لیقه و ماو و بیکار و ته نه ها و گرت ده که نه وه و ده یانه وئ له شکرکی خاوه رستانی لئ پیک به یین و ناماده یان که ن و له سه ره پچ بن بۆ سه ره له دانی مه سیح؛ بۆ ئه وه ی به گه رمیی و مه حه به ت و میه ره بانیه وه پیتشوازی لئ بکه ن. به یانیان، ده مه و نیوه روانان، ئیواران له ده رگات ده دن، کاتییک ده رگاشیان لئ ده کرتته وه، به دوو قه سه ی خو ش مالتا واییان لئ ده کرتیت. هه ره به دوو فریشته ی کۆل ده که ن. تو ش که مجار بواریان ده ده یته ی بیته ژووره وه. ئه وانیش ته حه مولی فریشته یان هه یه، لیشیان تووره بیت، جوینیشیان پچ به دیت ده ریشیان بکه ییت هه ره به ریز و ئیحرتمه وه مالتا وایت لئ ده که ن و هه نده ش نابات جاریکی دیکه ده گه رپینه وه و له دلی خو یان ده لپن: «ئه مانه به رخی خودان، گومرا بوونه، جوینیان ده بیته که فاره تی گونا هه کمان». بۆیه زۆریه ی کات هه ره به رپوه ن، وه کو بلتی ریازیاتی رۆحی له بیابانه کاندای بکه ن، به دوو فریشته ی گه وجی سه ره لئ شپواو ده که ن، ئه وانیش هه میشه روخساری ره نگ په ربوو، ده لپی پچ ده نیته زه مینیکی غه ربیه وه، ده لپی له ئه ستیره کانی دیکه وه دابه زبونه ته خواره وه.

ئا له سالۆنه که ی ئه و ماله یا بوو تابلۆکه م هه لواسی، مه به ست له تابلۆ ره شه که م بوو، مۆنۆکۆرۆمه که. ده دوازه رۆژ ده بوو ته وام کردبوو، یا بروام ده کرد که ته واو بووه، له سه ره ستانده که دامنا بوو و پارچه خامیکی سپیشم دابوه سه ریا. یه کئ له ئیواره کانی به هار، تازه دارستانه که ی ته نیشته ی ماله که م ورده گه لای گرتبوو، هاو رپییانی په یمانگه ی هونه ره جوانه کان و چه ند هاو رپیه کی دیکه م داوه ت کرد بۆ ئه وه ی خامه که ی له سه ره روو هه لمالم. له و ماوه یه دا بوو که گه نج و قوتابیان، به کچ و کورپانه وه ده چوونه سه ره

چیمه نه که ی گوئی رووباری دوو و بیهره یان ده خواره وه و له ته پلپیان ده دا و خو یان داده یه به ره هه تاو، که ئیواره ش داده هات ناگریان ده کرده وه و تا به ره به یان له ده م رووباری دوو رایان ده بوارد. ئه و براده رانه تا عه سرتیکی دره نگ له ده م گوئی دوو بوون و پاشانیش رژانه ماله که ی من. منیش پیتشوه خت چوو بووم له «گران مه گه زان»، شه راب و قۆدکا و بیهره م هینابوو و له ماله وه ش سانگریتم گرتبووه وه. ده پا زده که س ده بووین، په نجهره که مان له به ره دو که لی جگه ره کردبووه وه و هه ره کپیه ک به سه ره شوسته که شا تیپه رپایه، ئه وه له به ره ده نگه ی مۆسیقا و ژاوه ژاوه سه یرتیکی ده کردین. مۆسیقایه کی کلاسیکی له قه وانه که وه و مۆسیقایه کی غه مگینیش له تابلۆکه ی منه وه به رز ده بوومه وه. زۆر شتمان وت و که همیشه باسی تابلۆکه م کرا. له هه ققه ت به هه یچ جوژی بۆ ئه وه داوه تم نه کردبوون که به بالایی تابلۆکه ما هه لده ن، به لکو چاوه رپیی توانج و ته وزیشم ده کرد. چونکه چپرتی زۆریه ی زۆریانم ده ناسی. یه ک دوو براده ریش که هه یچ په یوه ندییان به هونه ره وه نه بوو، داوه تم کردبوون؛ هه زیان ده کرد بین و به لکو چاوباشقالی له گه ل کپه ژه ئازاده کانی په یمانگا بکه ن. یه کپکیان په نا هه نده یه کی ئیرانی بوو، له زه مانی شا، زه ماله ی خویندنی بۆ ده رچوو بوو، یه ک دوو سال خویندی و ئیتر سلبیاتی شو رشی ئیسلامی به سه ره ئه و اشکایه وه، زه ماله که یان بری و ئیتر نه گه رپایه وه ئیران و بپرای بپر مازهنده رانه خو شه ویسته که ی خو ی نه بیینییه وه. په نا هه نده یی ته واو بیتزاری کردبوو، به لام رۆح سووک و کو رپیکی زۆر عه نتیکه ش بوو. نوکته ی دنیای له لا بوو، به تابیته سه باره ت به جمه وری ئیسلام و مه لا عه مامه ره شه کان. باسی ئه وه ی ده کرد که شاعیریکی گه وریان به نه سه ب بلوچی بوو، له یه کئ له ولاته کانی باکووری ئه وروپا په نا هه نده یه. ئه وه شی لئ نه شار دینه وه که هه لئشار دنی ولاتی سوید ته نه ها له به ره ئه وه بووه که له ئه نجوومه نی خه لاتبه خسانی نۆبل نزیک بیته وه. بۆ زۆریه ی ئیرانییه کان گه وره ترین شاعیری هاو چه رخیان بووه، به لکو هه ندیک هه بوون ده یاندا یه پال که له شاعیرانی وه کو سه عدی و حافز. ئه ویش وه کو زۆریه ی شاعیران، چه زی ده کرد هه میشه ناوی له ناوان بیته. له ناخی خو ی بیری له نووسینی شیعرگه لپیک ده کرده وه که زیاتر ته ر و پارا و بیت، به لکو ئیرو تیکیش بیت، به لام قه زبیه ی بلوچ وه کو په رده یه ک و ابوو، نه یده هیشت به سه راحه ت ئه وه ی له دلی دایه ده ربیرئ. له لایه کی تریشه وه، ده یزانی ئه و له چه رخییک دایه، قه د به شیعیری ئیرو تیکه ی ناوبانگ ده رناکا. سه ره تا له تاران بوو به زمانیکی ره مزبی شیعیری ده هۆنییه وه، کاتییکیش گه یشته تاراوگه به یچ په رده ده یو بست قه زبیه که ی به دنیای ئازاد بنا سیتن. به لام گه وره ترین کو سپ، ئه وه بوو

که له فارسی زیاتر زمانیکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی، یه‌ک دوو وشه‌ی سوئیدی و دوو رسته‌ی ئینگلیزی فیر بوو. به‌لام کافی نه‌بوون بۆ‌ئوه‌ی باس له‌گر و کلپه‌کانی خۆی بۆ بیگانه‌کان بکا. بۆیه له‌سه‌فه‌ره‌کانی هه‌میشه‌ موته‌رجیمه‌کی هاوړتی له‌گه‌لا بوو، به‌قسه‌ی ئه‌و هاوړتی ئیرانییه‌ موته‌رجیمه‌که‌ی دوازده‌ زمانی ده‌زانی. پیش ئه‌وه‌ی به‌یه‌ک‌جاری بگه‌رته‌وه و لات‌ته‌که‌ی له‌لایه‌ن «میزۆن دو لا پویه‌زی» له‌پاریس کوړتیکی شیعری بۆ‌ساز ده‌که‌ن، پیش‌وه‌ختیش چهند کوړله‌یه‌ک له‌شيعره‌کانی ته‌رجه‌مه‌ی فه‌ره‌نسی کرابوو.

هاوړتی ئیرانی ده‌ستی برده‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی و چهند کوړله‌یه‌کی به‌فه‌ره‌نسی بۆ خوتندنه‌وه. یه‌ک‌ن له‌کوړله‌کان ئه‌وها ده‌ستی پێ‌ده‌کرد:

مه‌ره‌که‌ب

له‌قوتوویه‌که‌وه‌ په‌ره‌مووچی سه‌یری ده‌کردم،

له‌نیو ده‌فته‌ری شیعری گیبانی ده‌دا،

له‌سه‌ر په‌فه‌کانیش کورته‌ چیرۆکی: ده‌ک بۆتان بم

شيعریکی دیکه‌ی واپوو:

به‌روو

به‌روویه‌ک کلاوه‌که‌ی بزر بوو،

دارستان غه‌م دایگرت،

سوئسکه‌یه‌کیش زیت، هه‌لفری،

گه‌وه‌ دلێ ده‌دایه‌وه،

توت‌رکیکی خۆی له‌سه‌ر کراسه‌که‌م گیر کرد،

منیش کلاوی قه‌له‌مه‌که‌م داکه‌ند و شیعریکم تیبگرت.

زۆر به‌ئیعجاب‌ه‌وه‌ باسی ئه‌و شاعیره‌ بلووجه‌ی ده‌کرد. ده‌یوت: کاتیک خۆی و موته‌رجیمه‌که‌ی ده‌گه‌نه‌ پاریس، له‌فرۆکه‌خانه‌ بێرنارد لیفی فه‌یله‌سوف و چهند رۆژنامه‌نووسیکی به‌ناوبانگی پاریسی چاوه‌رێیان ده‌کرد. هیتشتا دانه‌به‌زی بوو، چهند چرکه‌یه‌ک ته‌ماشای ئاسمانی پاریس ده‌کات و قژه‌ خاوه‌که‌ی که‌ با ده‌یجولا‌نده‌وه‌ و برۆکانی

له‌یه‌کدا و ویستی ئینفیعالاتی خۆی پیشان بدات. له‌چهند له‌حزیه‌کدا، بیری له‌حلقه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی پاریس کرده‌وه، بیری له‌بۆدلیر ده‌کرده‌وه و به‌چ ده‌ده‌سه‌ریه‌که‌وه‌ سه‌ری نایه‌وه، بیری له‌نوسه‌ره‌ به‌ناوبانگه‌که‌ کرد، مه‌به‌ست فیکتۆر هیگۆ بوو، له‌به‌ر خۆشه‌ویستی راده‌به‌ده‌ری بۆ‌ئو و نوسه‌ره‌ هه‌ر به‌فیکتۆر بانگی ده‌کرد و ده‌یوت: «سبیه‌ری فیکتۆر به‌سه‌ر یه‌ک سه‌ده‌ راکشاهه‌. سبیه‌ری فیکتۆر بارستانی نییه‌، سبیه‌ری فیکتۆر رووناکییه‌».

یه‌ک دوو دلۆیه‌ فرمیسک له‌چاوانی قه‌تیس بوون کاتیک له‌پتیلیکانه‌ی فرۆکه‌که‌ هاتبووه‌ خواره‌وه‌. بێرنارد لیفی ده‌ستی ده‌گوشی و سه‌یری یه‌ک‌ن له‌کامیراکان ده‌کات: «ئیمرو پاریس له‌حزیه‌که‌ی پر له‌شکو‌دا ده‌ژیت و به‌خیره‌هاتنی شاعیری گه‌وره‌ی بلووجستان ده‌که‌ین». موته‌رجیمه‌که‌ش ته‌رجه‌مه‌ی ده‌کات و ئه‌ویش ده‌ستیک به‌قژه‌ خاوه‌که‌یدا ده‌هینێ و بۆینباغه‌که‌ی توند ده‌کات و ده‌لێ: «گه‌لێ شه‌رفه‌مه‌ندییه‌ بۆ ئیمه‌، پێ‌ده‌نیینه‌ سه‌ر خاکی ئازادی، سه‌ر خاکی شو‌رش، یه‌که‌مین و گه‌وره‌ترین شو‌رش له‌ سه‌رتاپای گۆی زه‌مین له‌سه‌ر ئه‌م خاکه‌ رووی داوه‌». به‌رسته‌ی گشتی و له‌سیاقی زۆر جیا‌ازدا ده‌کرێ به‌کار به‌یتریت، به‌و جو‌ره‌ی هه‌میشه‌ خۆی رزگار ده‌کرد. کاتیکیش بۆ ئیواره‌که‌ی شیعره‌کانی ده‌خوتینیه‌وه، نزیکه‌ی په‌نجا شه‌ست که‌سیک کو‌بوو‌بوونه‌وه‌. به‌شیک‌ی دۆستی بلووج بوون، به‌شیک‌ی هه‌ر له‌به‌ر فزوولیه‌ت هاتبوون، به‌شیک‌ی دۆستی «میزۆن و دو لا پویه‌زی» بوون، به‌شیک‌یشیان هه‌زیان له‌شيعر بوو، به‌شیک‌یشیان ئه‌و ئیواره‌یه‌ نه‌یان‌ده‌زانی چی بکه‌ن. وا بزانه‌ یه‌ک دوانیکیان له‌وه‌وه‌ پیش گو‌تییان له‌میله‌تی بلووج و شیعری بلووجستان بوو. دوا‌ی کو‌ره‌که‌ دوو رۆژنامه‌نوس داوا‌ی لێ ده‌که‌ن چاوپیکه‌وتنیکی له‌گه‌ل ساز بکه‌ن. له‌گه‌ل موته‌رجیمه‌که‌ی بردیانه‌ په‌نایه‌که‌وه‌:

- پاریس چتان پێ‌ده‌لێ؟

- «دایکی هه‌موو شارانه‌».

- ئایا ئه‌ده‌بی فه‌ره‌نسی ته‌رجه‌مه‌ی بلووجی کراوه‌؟

- ئیمه‌ به‌منالێ بۆدلیر و ئه‌نتۆنیۆ ماچادۆمان خوتیندۆته‌وه‌.

رۆژنامه‌نوسه‌که‌ پیتی سه‌یر بوو ئه‌نتۆنیۆ ماچادۆ و بۆدلیر پیکه‌وه‌ باس ده‌کات، بۆیه‌ هه‌زی کرد پرسیا‌ری هۆی ئه‌م له‌ته‌نیشته‌ دانانه‌ بکات:

- مەبەستان ماچادۆی ئىسپانىيە؟

- بەلى، بەلى. بەنىسبەت ئىمەھو ئەدەبى ئەوروپى يەك ئەدەبە. ئەویش ئەدەبى ئازادىيە.

رۆژنامە نووسەكە خەرىك بوو كەمۆكەك لەم تەعبىرە زۆر گشتىيانە بىزار دەبوو، بۆيە ويستی كەمى تايبەتمەندانە تر پرسیارى لى بکات:

- پى دەچى جەنابت، لە شىعەرەكانتان زۆر رەمزی چىا بەكار دىن. ئايا ھۆيەكى تايبەت، ھۆيەكى ئۆنتۆلۆژى بۆ ئەم بەكارھىتايانە ھەيە؟

دەمى خستە پشت گوپى موتەرجمەكە و بەدەنگىكى زۆر نزم پى وت: «ئەرى مەبەست لە ئۆنتۆلۆژى چىيە؟ موتەرجمەكەش كەمى دام، نەيزانى چۆن ئەم وشەيە تەرجمە مە بکات. دەزولە عارەقىەك بەنىو شانىا فىنك فىنك داچۆرى. ئەویش نەيزانى چۆن تەرجمەى بکات. وتى:

- رەنگى مەبەست لە سەرەكى بىت!

شاعىرەكە، جارىكى دىكە، تەماشای موتەرجمەكەى كردهو و بەپىكەنىنەو وەلامى داپەو:

- چونكە بلوچستان چىا لى نىيە. شىعەرى من ھەمىشە باس لەو شتەنە دەكات كە نىمانە. چىا رەمزی ئازادىيە و ئازادىشمان نىيە.

جارىكى دىكەش دەستى كردهو بەپىكەنىن. رۆژنامە نووسەكەش بۆ ئەوەى جەوئىكى سەغلەتكەر دروست نەكات، ئەویش لەگەل شاعىرەكە دەستى بەپىكەنىن كرد.

ئەو برادەرە ئىرانىيە. زۆر جار باسى ئەو شاعىرە بلوچىيەى بۆ دەكردم و ھەمىشە لەسەر پارچە كاغەزىكىش يەك دوو شىعەرى بۆ دەھىتنام، بەفارسىيەكەى دەخویندەو و منىش سەيرى نوسخە فەرەنسىيەكەم دەكرد. لەبەردەم ئەو دلخۆشىيى خۆم دەردەخست، بەئەركىشم دەزانی لایەنگىرى خەباتى بلوچىيەكان بىم، بەلام شىعەرى زۆر دەشتەكى بوون، بەفەرەنسى بوکولىكى پى دەوترىت، لە سەدەكانى ناوەند باوى ھەبوو. بەلام ھەزم دەكرد بزەنم ئەو شاعىرە گەرمەسىرە چى لىھات لەو بەستەلەكى باكورە، بۆيە ھەمىشە پرسیارم لە ھاوړىيە ئىرانىيەكەم دەكرد و ھەمىشە باسوخواسى نوپى ئەوى لا بوو. پى دەچو شاعىرەكە زۆر بىزار بوو بىت و خەلاتى نۆلى زۆر دوور بەدەست دەبىنى،

چاوەروانى ئەرەى دەكرد، جنسىيەكەى بدەنى و وەكو رۆژئاواىيەك بگەرتتەو و لاتتەكەى. ئەو رۆژەى كە لە فۆكەخانەى تاران دادەبەزى، پاسەپۆرتە رۆژئاواىيەكەى بەدەستەو بەو و لە پۆلىسەكە نزیك دەبیتتەو و يەكسەر بەپۆلىسەكە دەلى: «اغا من فرنگى استم».

برادەرەكەى دىكەشم عەزىز بوو، تەمەنى پەنجى سالىك دەبوو. خەمو خەفەت بەتەواوى ھارى بووى. ئەو زۆر جار ئامۆزگارى دەكردم و دەپوت: «كۆرە تۆ دەست رەنگىنى، بەس ئەوئەندە تابلۆى رەش بکە. كورد دەلى دەست رەنگىن، نالى دەست رەش. ھەى نەگبەت، دىمەنى دلرفىنى چىاكانى لای خۆمان بکە. كۆرە ھەر نەبى تابلۆى جاجم و بەرەكان بکە، فەرەنسىيەكان ھەز بەشتى رەنگاوپرەنگى دنیاى رۆژھەلات دەكەن كاك عەزىز گىان، من ھونەرمەند نىم، نەگبەتم، نەگبەت، دەزانی يەعنى چى نەگبەت؟ ناتوانم شتى دىكە بکەم. ھونەرمەند ئەو كەسەيە، ئەوەى بىەوئ بتوانى بىكات، من ئەمەم لە دەست نایەت و ناتوانم. بەم سەراحتەو لەگەل فەرەنسىيەكان نەمدەويست قسە بکەم، چونكە شارەزايان بووم، لەگەل ئەوەى دەبوايە تەمسىل بکەم. دەبوايە خوینتال و رەزاگران خۆمیان پى نىشان دەم. ئەو ئىوارەى كاك عەزىز زۆر بەئىعجابەو سەيرى منى دەكرد و دەپويست بەفەرەنسىيەكان بلىت: «سەيرى كەن! ئىمەى كورد بلىمەتى وامان ھەيە كە كەس سەر لە ئىشەكانى دەرناكات». ئەو كەم قسەى دەكرد، ھەر گوپى دەگرت ئەگەر باس بگەشتايەتە سىياسەت و بەتايبەتىش سىياسەتى رۆژھەلاتى ناوئەند، ئەوە خۆى قووت دەكردەو و شتىكى لى ھەلدەكړاند، بەلام كاتىك مەوزووع، مەوزووعى نىشتمان و پىشمەرگايەتى بوايە، ئەو سەرەتا بەچىرۆكى شەخسى خۆى دەستى پى دەكرد. زۆرىش بەشانازىيەو دەپوت: (je suis Kurde monsieur). واتە «بەرتىز، من كوردم».

شەقامى ۸ى دى مارتلۆمان تەى كرد، لە سووچەكەى دەستى راست، ھەوزىكى زۆر جوانى لى بوو، لە شىكىلى ھەيكەلى رۆمانى تاشراو بوون، پەيكەرى دوو مندالى خەپە بوون، جەرپەكىيان بەدەستەو بوو، دەمەكەيان غل كرىبوو و و ئاوى لىو دەرپرايە ناو ھەوزەكە. بەدوو پۆرۆكەترە شىرى رەنگىش، رووناك كرابوونەو. بەقامك ئامازەم بۆ جەرپەكە كرد و ناتالىش بزەيەك گرتى. ئىبتر بەرەو قاوہخانەكەى گرانقىل شور بووینەو:

- ناتالى، خۆ سەرمات نىيە؟

- با كەمپك.

- ھەر ئىستا دەگەينە قاوہخانەكە و خۆ گەرم دەكەينەو.

- من حەزم لە شکۆلاتە یەکی گەرمە .

- بە راستی فیکرە یەکی عەزیمە .

گەشتینە بەردەم قاوە خانە کە، هیشتا دایان نەخستبوو؛ چوینە ژوورەو. لەسەر مێزێکی دوو نەفەری، بەرامبەر بە یەک دانیشتین، پری کور و کچی هەرزەکار بوو، دەیانخواردووە و قسەیان دەکرد و پێ دەکەنین، دەستیان لە ملی یەکتەر گیر دەکرد و ماچی یەکتریان دەکرد. گارسۆنە کە بەرە و لای ئیمە هات:

- چیتان دەوی؟

- دوو شوکۆلاتە ی گەرم.

دەستمان هەلدەگۆفی و خۆمان گەرم دەکردهو. زەردەخەنە یەک لەسەر لیوی ناتالی بوو، پێ دەچوو شتیکی پێ بیت:

- بە راستی پیا سە یەکی زۆر خۆش بوو. من حەزم لەم پیا سە یە، بە تاییەت لە شەوێکی وا ساردا و لەو هەش تاییەت تر، دەمێکە تامە زۆرۆ یەکی تاییەت م هەبوو: حەزم دەکرد لە شەوێکی تەماوی ئەنگۆستە چاودا، بە شە قامی شارێکدا پیا سە بکەم کە قەد لەو هەو پێش نەمیبینی. کاتێکیش گەشتینە قەلا، هەستم کرد، ئەم خەنەم هاتە دی. لە هەققە تیشدا نازانم رەگی ئەم تامە زۆرۆ یە لە کوێیەو هەتوو. هەستم دەکرد لەسەر ئەستێرە یەکی دیکەم. پێ دەنگ، هەستم بە کێشی خۆمیش نە دەکرد، چ لە زە تێکی مەزنی پێ دەبەخشیم! هیچم نە دەبینی، ئەمەش گەلیک دلخۆشی دەکردم، بە چاوی خەیاڵ شتە کانم دەبینی.

- سە یەکی پیا سە یەکی دیکە دەکەین. دەشتوانین بچینە ناو قەلاکەو. باخچە ی ئازەلانی لێیە، هەر جەندە زۆر گەورە نییە، بەلام ئازەلی دەگەن و جوانی لێیە. دوو شیر و دوو پلینگ و چەندین جۆرە مەمیونی ئاسیا و ئەفریقا، هەروەها دوو گورگی چا و هەلمە تیی، شین وەک بلیسەشی لێیە. زۆر جار بە تاییەت دیم بۆ بینینی ئەو دوو گورگە. گورگم زۆر خۆش دەوی، مێژوو گەلی غەدری لێ کردوون. گەلیکیش لە سەگ رەسەن ترن. شوێنێکیکیش بۆ بالندە و ماسی تەرخان کراو؛ هەروەها بۆ زیندەوهرانی شەوانیش شوێنێکیان تەرخان کردووە، تاریک و تنووکە. کاتێک دەجیتە ئەو شوێنە، جیھانی شەو و ئەو جانەوهرانە زیندووە دەبیتەو. ئەو مۆزە خانە کە؟ ئا لە بیرم چوو باسی ئەو

مۆزە خانە یەت بۆ بکەم، مۆزە خانە یە کە تاییەت بە هۆلۆکۆستی جوولە کەکانی شەری جیھانی دوو مە، بۆ یە کەم جار کاتێک چوومە ئەو مۆزە خانە یەو دەوای دەرهاتنم و و گێژی کردم، بە راستی نامەوی جارێکی دیکە بچمە ژوورەو. بەلام ئەگەر تۆ حەز دەکە، دەتەمە پێش دەرگاکی و من لە دەروە چاوە پیت دەکەم.

گارسۆنە کە دوو شکۆلاتە کە ی هینا. پێش ئەو ی دەست بکەین بە خواردنەو ی، بە ناولە پ گرتان بۆ ئەو ی ناولە پمانی پێ گەرم بکەینەو.

- با بزانی. با بزانی سە یینی چی بۆ هەلگرتوین!

- باشە.

بێ دەنگییەک...

- دەزانی چوار سال زۆرە. دەزانی ئەو چوار سالە یە کترمان نە بینووە.

- خۆ جارانی کاتی لە ژنیفیش بویت، یە کترمان زۆر نە دەبینی.

- راستە، بەلام قەد چوار سالی نە خایاند و کاتیکیش بمانویستبایە دەمانتوانی یە کتر ببینن. توخوا وانییە؟

- تەکا دەکەم بە هەل لیم تێ نەگە ی: گەلی دل م خۆشە بەو ی کە ژنیفم جیھیش ت. دەزانی لە دوا رۆژەکانی شاری ژنیف، هەستم بەو دەکرد کە ئەکتەرێکم و لەسەر تەختە ی شانۆ راوستانبیتم و دوا دیمە نیش کۆتایی هاتبیت و بینەرانی ش رویشتبیتن و منیش هەر وا بە پێ هۆ ماییتەو. هەموو لە حەز یە ک زۆر بە بیمانایی بە بەردەما تیدە پەری. ترسی ئەو شەم لێ نیشتبوو، کە دەرگام لێ دابخریت و ئەو شەو هەر وا بە تەنھا بەسەر تەختە ی شانۆ دەبیتەو. هەستم دەکرد ئەگەر لەسەر تەختە ی شانۆ بە جیم بهیلتن بۆگەن دەبم.

ناتالی بە پێکە نینەو:

- لە بەینی خۆمان بیت کە مێکیش موبالغە دەکە ی!

- موبالغە ی چی! ئەمە شعورم بوو، برواش بکە، بۆگەن دەبووم... بروا بکە.

- ئە ی ئیستا. وا دیارە ئیستا ژیان ت زۆر پیر مانایە؟

- مانا... کەم تا زۆر. ئیش دەکەم. هەر ئەمە یە مانا دەداتە ژیانم. ئەگەر بەمەش بلین

ئىش... سببىش كاتىك دەگەن پىمە ۋە ۋەلات لىم دەپرسن ئەو قەرنىكە چىت لەگەل خۆت بۆ
ھىناۋىنە تەو؟ منىش لە باۋلەكەم كەتەلۈگىك دەردەكەم و مۆنۈكرۆمە كانيان پى نىشان
دەدەم. دەشزانم رەنگە بىمە جىي قەشمەرى ھەر ھەموو قەوم و قىلەكەم.

- ۋەلات؟

بى دەنگىيەك.

- ۋەلات! بەلام پى دەچى ۋەلات ھەمىشە پىرۆزەبەكى مۇئەجەل بىت. چىتر بلېم؟

- ئەى تۆ (ھەزم دەكرد پىي بلېم "ئەى تۆ ھەياتەكەم") بەچىيە ۋە خەرىكى؟

بەنەبرەيەكى نوبىترال ۋەلامى دامەو:

- سكرتېرى پارىزەرىكەم. كابرەيەكى زۆر بەرپىزە ۋە ھەر لەۋىشەو ۋە فېرە شامپانىيا
خواردنەو بووم.

بى دەنگىيەك...

- ئەى كەۋاتە بۆ دەتەۋى بچىتە پارس؟

- دەمەۋى شىتېكى دېكە بىكەم. ھىشتا گەنجىم ۋە ئىشى سكرتارىيەتم پى دەكرى، بەلام
كاتى تەمەنم دەپىتە چل ۋە بەرە ژور، رەنگە زەحمەت بىت، تەھەمولى فرمانى نەبەجى
ناكەم، ھەرچەندە ئەم قەسەبە پارىزەرەكەى من ناگرىتەو. كاتىك سىنى يەك ۋە دوۋى
ناۋەندى بووم، خەونم بەو ۋە دەبىنى كە رۆژىك دابى ھونەرى دېكۆرسازى بخوئىم. بەلكو
ئەم خەۋنە منداللىيەم بىتە دى!

ئەو ئىۋارە تايىتە، ۋەكو چەندىن ئىۋارەى تايىتە دېكە، لە شوئىن ۋە جىگەى جىاۋاز،
بەلام ئەو جارەيان لە قاۋەخانەى گرانقىل، ۋەكو دوو كەس ۋەبوۋىن كە تازە بەكتر بىناسن.
من ۋە ناتالى ھەمىشە لە سفەرەو دەستمان پى دەكردەو. كاتىك يەكترمان نەدەبىنى،
ماۋەكان سەرتاپاى پەيوەندىيەكەمانى ئەگەر نەسراپايەتەو ۋەش، ئەو بەبى ھىچ گومانىك
دەھىنايەو ۋە ئاستىكى زۆر سادە ۋە سەرەتايى، سىرى دەكرد ۋە دەبىيەتايەو ۋە ئاستى
ناشنايەكى بى تام. بەلئى!! ناۋى يەكتر پى دەزانىن، دەزانىن لەو ۋە پىش يەكترمان
بىنيۋەو ۋە تا رادەيەكېش ھەز دەكەىن يەكتر بىناسىنەو. بۆيە دانىشتەكان زۆر بەيەكترىان
دەكرد ۋە نەدەكرد. ئەو جارەيان، كەمى جوداۋازتر بوو، چونكە چوار سال ماۋەيەكى كەم
نەبوو، بەتەۋاۋى كارى خۆى لەسەر ئەو پەيوەندىيە كىردىبوو، ئەو زەمەنە ئەكتىفە ھەر

بەجرىكى دەكرد ۋە رۆژ بەرۆژىش خەرىكى كرۆژتىنى ئەم پەيوەندىيە بىت. بەلام چ
بەنىك، بەنىكى ناسك ۋە بارىك. قەد روۋى نەدا، عەفەۋىيە ۋە بەسادەى قەسە لەگەل
يەكترى بىكەىن. تاقە رىستەى عەفەۋىيە ۋە تىبى: ئەو يەكەم رىستە بوو كە يەكەمجار
ناتالىم بىنى: «ئاگادارى رەوتت بە». ئىتر ھەر بۆ ئىۋارەكەى كە كاتى دەعەتى لاي خۆم
كرد، ۋەشەكان بەشېۋەيەكى سىروشتى دروست نەدەبوون ۋە ۋەكو مېروۋلەيان لى دەھات ۋە
خاۋ خاۋ. دواى يەكتر دەكەوتىن، ۋەكو ئەو ۋە پەيوەندىيان لەگەل يەكتر نەبوۋىت. رەنگە
ھەر بۆ ئەم ھۆبەش بوۋىت كە داۋەتەكەى قوۋل نەكردىمىم.

ژۋانەكانان، ۋەكو تاقە گۆۋاللىكى كىچ ۋە كال ۋەبوون، ھەرىكە ۋە بەرەنگىنى خۆبەو، لە
كەندىر، لە كەنداللى، لە قۆرتى. لە دەم ھەردى، لە كىزە رىگايەك، لە لىۋارى شوئى، لە
قەراغ پەرىزى، لە بەردەم كارىزى، كەوتىبى. ھەر ژۋانىك، لە دىمەنە دەركىيەكەى شەنگى
ۋە جوانى لى دەككى ۋە لە ناۋاخنىشىدا ۋەكو ژەقنەبووت تال بوو. روۋە دەركىيەكەى
دىارىيەك بوو بۆ جىھان ۋە ناۋەرۆكەكەشى رۆحم گلى دەدايەو.

جارىكىان دەمگەيان دەو مال، ئىۋارەيەكى درەنگ بوو. ھەزىش دەكرد ئەو نىۋانە قەد
كۆتايى نەيەت. ھەزم دەكرد مەسافەكان دەست لە مىلى ئەبەدىيەت بىكەن. ۋەكو دوو مارى
ئاشقە ۋە باشقە، چركە سىرت ۋە كەمخايەنەكان لە ناۋەدى ھەمىشەى بئاللىن. شىنى
دەريا بىت ۋە پىرۆتتە گەروۋى ئاسمانا. دەمىست ۋە دەمىست ۋە زەمەنىش ۋەكو دەنكە لم
ۋەبوون، دەكەوتتە كەمۆلەى بۆشايىيەو. ۋەسىست بەرستەيەكى مېتافۆر تەعبىر لە
خۆشەۋىستىيەكەى خۆم بىكەم، پىم وت: «دەزانى تۆ ۋىنەيەكى بەنىسبەت مەنەو،
ۋىنەيەك!» تەنھا ھەر خۆم ۋە بەس دەمزانى چ دەللىم. زۆرجار ھەموو ژبانم، بەلكو ھەموو
ۋەجوۋد دەئالانە ۋىنەيەك، يا ۋىنەيەك ھەموو بوۋمى دەئالۆزكاند. ۋىنەيەك ۋە بەس،
دىيا ۋەكو شىرىتىكى ۋىنە ۋەبوو ۋە لەيەكدى ترازابوون. ھەر ۋىنەيەك بەتەنھا لە بووندا
تەجەلەى دەكرد. يا ئەۋەتە ۋەجوۋد لە ۋىنەيەكى تاقدا كۆ دەبوۋەو ۋە دىياى دەركەى
دەسپىيەو ۋە مەھفى دەكرد. تا ئەمە تراژىدىيەك بوو نەمدەتوانى خۆمى لى قوتار بىكەم.
دواى چەندىن سال، ئاى كە ساۋىلكە ۋە نەلەد ۋە گەلخۆ خۆم دەھاتە پىش چاۋ. ھەموو
لەزەت ۋە شەھۋەتى دىيام لە ۋىنەيەكى مۇجەرەددا دەبىنى. مۇتلەق تەجرىد كىردىبوو،
ئەۋىش مىنى تىرۆ دەكرد. راستىيەكى ۋەجوۋد مىنى تەجرىد كىردىبوو. نەمدەزانى رەگ ۋە
رىشەى ئەم تەئەمولاتە فەلسەفەيەكى كۆى سەرچاۋەى ۋەرگرتىبوو. ئاىا دىارىيەكى تاراۋگە

بیت. ئەشکەوتییکی هیمن و گەرم بیت و بتوانم خۆمی تیا بشارمەوه و بەرگری لە بوونە دەغەزەراکەم بکەم؟

دەبێ مەبەستم چ بووبیت لەوێی که کچیکی شوخ و جوان، لە گوشت و ئیسقان، لە سۆز و میهرەبانی، بکەمە وینەیهک و تەنھا هەر بەوینەیهکی بچوینم! خۆم بەرۆمانسییهکی گەوج دەهاته پیش چاو، هەر که مۆکهیهک لەو دوو فریشتەیه جوداواز بووم که ئوقیانووسی ئەتلهسیان بوو ئەوه بریوه جار بۆ هاتنی مەملەکهتی یەزدان لێدەن. منیش جارم بۆ گواستنەوهی واقع لێ دەدات و دەمویست بیگەرینمەوه نیو ئیدیال. دەمویست واقع لە سهختی و ناههمواری رابتهکینم و رۆحی جاویدانی بکەم بەر و لە دەستی مەرگ و تەفاهەتی ژیان قوتاری بکەم. بەلام خۆشهویستی، هەر وهکو زمانی کوردیش زۆر به جوانی قەوارە پێداوه و کردویتی بەمادده، واتە ویستنی خۆشییه و گەڕانە بەدوای لە زەهت و مومارەسه کردنی. زۆر به پێچەوانە عیشقەوه که رەگ و ریشەکهی تەنھا هەر لە شەیدایی و سهوداسەری دایه. عیشق وینەیهکه لە زیندا، خۆشهویستیش، مومارەسهی خۆشییه لە جوگرافیای لەش. لەش نەک جەسته، چونکه جەستهش دیسانەوه، سیتبەری فیکرەیهکی موجهرەد لە دەور خۆ کۆدەکاتەوه.

دوای ئەوێ شکۆلاتە که مان خواردهوه، هەندیک دانیشتین و هەندیک قسه مان کرد، پیش ئەوێ قاوه خانەکش داخەن، پیشنیاری ئەوێ کرد که بچینه بارێک که وتبووه ئەوێ روبرو بارەکهوه، شویتییکی تایبەت بوو، زۆر بهی ئیواران گرووپییکی جاز دەهاتن و مۆسیقیان لێ دەدا. ناتالی فیکرەکهی بەدل بوو. دەرچوینه دەرەوه و دەستی چهپمان وەرگرت و هەر به پێ بەسەر پردی رێپوبلیکدا تێپەڕین. خەلکیکی زۆر کهم بەدەرەوه بوون. بارەکه لە قاوه خانەکهوه هەر تەنھا سێ سەد مەترێک دوور دەبوو. ژوورەوه تاریک بوو، هەندێ گۆبۆی کز دەسووتان، دەرگامان کردەوه و چوینه ژوورەوه. چوینه قوژبنییکهوه و دانیشتین. داوای بیرەیهکی سپیم کرد و ئەویش داوای بادەیهک شەرابی کرد. لە قوژبنەکهی ئەوێ ریش گیتارژەنیکی و پیانوژەنیکی و ساکسهفۆن ژەنیکی دەمیک بوو مۆسیقیان لێ دەدا، سەریان دەلهقاند، دەتوت حالیان گرتووه. گیتارژەنهکه قژی پاک تاشیبوو و پیانوژەنهکه پیاویکی زۆر به خۆ به شانوشه و کەت بوو و ساکسهفۆن ژەنهکهش کابرایهکی پیست رەش بوو، لە تەنیشتمانیسهوه کابرایهک به تەنھا دانیشتبوو و بیرەیهی دەخواردهوه، پیره مێردیک بوو. سەیریکی ئیمەیهی کرد و بەسەر لهقاندن به خیر هاتنی لێ

کردین. منیش هەر بەسەر لهقاندن وەلام دایهوه، رووی کردەوه سەر شانۆکه و لەسەر ریتمی مۆسیقاکه دەستی بەسەر لهقاندن کردەوه من سەرەتا وا تێگەیشتم هەز دەکات، کهمیک ئەو تەنهاییهی برهوتیتهوه و هەز دەکات قسه مان له گەل بکات، بۆیه منیش هەر به ئیشارەت پێم وت: «ئەگەر هەز دەکەن فرموون، وەر نه سەر مێزەکهی ئیمه»، ئەویش هەر به ئیشارەت کردنەوه وەلامی دامهوه: «نا شویتەکهی خۆم باشتره، هەز دەکەم گۆی بۆ ئەم مۆسیقایه هەلدێرم». بەناتالییم وت:

- دەزانی کاتیکی لە ژنیف بووم، زۆر جار دەچومە ئەو بارەیهی که وهکو دوورگهیهک وابوو، دەزانی کامه؟ ئەوێ که دهکەوتە ناو رووباری رۆنهوه، ها ئەوێ نزیکی مهیدانی لا مۆنی بوو.

- ئا ئەوێ. گەلهریهه کیشی لێ بوو، تابلۆی پیشهروبی تیا عەرز دەکرا.

- بەخوا شتی پووچیان عەرز دەکرد.

- بۆ؟ هەندێ جار تابلۆی جوانم تیا دەبینی.

من ئەو شەوه چەند بیرەیهکم خواردهوه و ئەویش تەنھا هەر دوو بادە شەرابی کۆت دوو پۆنی خواردهوه. وتیشی «هەرچەنده من زۆر هەز لە شەراب ناکەم، بەلام شەرابی فەرهنسی خۆشه». منیش باسی شەرابی ژوورای سویریم بۆی کرد و وتم: «دەزانی ئەگەر پۆژنیک بیری سویرا بکەم، ئەو تەنھا هەر بیری ئەو شەرابه سپییه دەکەم که لەقەد بنارەکانی ژوورا دەگیرایهوه». ئەویش پێکهنی و وتی: «مەبەستت شەرابه کهیه یا خەلکی ژوورایه؟» دەزانی مەبەستی چی بوو، بەلام من نەمویست لەسەر ئەو بابەته برۆم. ناتالی ئەو شەوه ویستی کهمیک باسی پاريسم له گەل بکات. مەبەستی ئەوه بوو مەوزووعی سەفەرەکهی خۆیم بۆ باس کات. سەرەتا لە تەلهفۆن زۆر به گەرمییهوه باسی کرد، پاشان تا دەهات بەساردییهوه باسی ئەو پڕۆژهیهی دەکرد. وتیشی: «ئایا زۆر جار سەفەری پاريس دەکەم و ئایا هاوێی و برادەرم لە پاريس هەن؟» منیش باسی کامەرانی بۆی کرد. پێ دەچوو زۆر گۆی بۆ شل نەکردبیتم، بۆیه درێژم بەقسه کانم نەدا. تا درەنگی، واتە تا سەعات دوو و نیو که کاتی داخستنی دەرگای بارەکه بوو، هەر لە بارەکه دانیشتبوین و هەولێ ئەوێ دەدا داوهکان پێکهوه گری بدهمهوه و یا هەر نەبێ سەری یهکی لهو داوه ئالۆزهکاوانه بگره دەست، ئەفسوس! ئەوێ من هەولێ دروستکردنیم دەدا، ئەو بهبێ مەبەست تیکومهکانی دەدا.

هەر بەدەستی ئەو بەرەوه، گازی نۆبەکی لیبوو، جیتی رۆلێت و مەکی نە یاری بوو، هەر له بەرامبەرە کەشی تەكسی لێ دەههستان، پەڕینهوه و بەتەكسییهك گەڕاينهوه بەشی ناوخرۆ. گەشتینهوه بەرامبەر بەلەخانهكەمان: ۱۷ شەقامی شامپانیا.

سەرتێكم هەلبێری و تەماشای پەنجەرەكەم كرد، پێ دەچوو ئە پارتمانەكە له خەوێکی كەستەکی داویت، یا هەر وهكو فەرەنسییهكان دەلێن خەوی كۆتەرە دار. بۆنی ئەلكۆل وهكو توپێتێك بەسەر بەرجەستەكاندا یخ لێ كەوتوو. دەستی ناتالیم گرتبوو و له شەقامەكە پەڕینهوه و دەرگای خواروهم كردهوه، چوار نەهۆم سەرکەوتین و چوینه ژوورهوه. بۆنی دوکەلی جگەرە تێكەڵ بەبۆنی ئەلكۆل ببوو. بێ دەنگییهك بەسەر سالۆنەكەیا كیشابوو. پەنجەرە سالۆنەكەم تۆزقالتی كردهوه بۆ ئەوهی تاكو بەیانی هەوای خاوتین ئەم بۆنە رادهمالی. چوینه ژووره بچووكەكە منەوه. چاویكم بەژوورهكەما خشاندا، هەر وهكو ئەوهی ئەمە یەكەمجار بێت ژوورهكە خۆم ببینم. حەزم دەكرد ژوورێکی فەراحم هەبوايه، سیسەمێکی دوو نەفەرش له ناوهند ژوورهكە بوايه. حەزم دەكرد ئەم مێواندارییەتە بەوپەری لوکس و كەشخەبییهوه بۆ بەخێرھاتن و پێشوازی كردنی ناتالیم تەرخان بكردابە. حەزم دەكرد دوو پەنجەرە گەوره، بیانروانیایەتە چیمەن و حەوز و فواره لەبەن نەهاتووەكان. سبەینیش هەتاوی كۆتایی رەشەمە، له درزی پەردە تەنكەكانەوه تیشكێکی هێمن و نەرمی بگەیاندا یەتە سەر سیسەمەكە و لەشە ناسكەكە ناتالیبی له خەو هەلساندا یە و بەگزنكێکی نوێ، بەیانی باشی لێ بكردابە. حەزم دەكرد هەر وهكو خەونە سەرەتاییەكان گیا لەژێر سەرىنەكانمانەوه شین بوايه، جۆگەلەى جریوێش بەتەنیشتمانا خورەى بەهاتبايه. له كۆتاییدا حەزم دەكرد ئەم خەونێك بوايه، نەك شەوی پێش دوا شەو! بەتەریقییهكەوه سەیری ناتالیم كرد و هەر دوو شانەكانم بەناسپایی هەلتهكاند و هەردوو دەستەكانیشم بێ دەسەلاتانە وهكو كورەكەى مەریەم بەم لاو ئەولای خۆما داچەقاند و پێم وت:

- تاقە چارەسەر ئەو یە كە پێكەوه لەسەر ئەم قەرەوێلە یە بنووبن. ئەویش بێ سلەمینهوه وەلامی دا یەوه:

- زۆر باشە.

بەرەو جانتا بچووكەكەى چوو و نووشتایەوه و زریزەكەى راکیشا و كرديیهوه. قاتە بێجامەكەى له جانتاكە دەرھێنا و وهكو تەرمێکی مردوو خستبوو یە سەر هەردوو پەلی و

بەرەو روى من گەرايهوه و لچێکی خوار كردهوه. منیش چوومه دەرەوه. ئەمەم بەهەل زانی و چووم دانم شت و كاتێكیش گەرامەوه، ناتالی بێجامەكەى لەبەر كردبوو و بەلام گۆرەوییهكانى دانەكەندبوو.

پێ دەچوو ماندوو بێت، ماندووی سەفەرەكە و ماندووی ئەم شەوه دێژەش! چووه ژێر بەتانییهكە و ویستی چا و لەیەك نێ. ئەدى ئەمن چۆن بتوانم چا و لەیەك نێم! دواى ئەوهى هەر بەپالکەوتنەوه، چەند رسته یە کمان لەگەڵ یەكتر گۆرپییهوه، شەوباشی لێ كردم و نغزو بووه نێو خەونێکی شیرینەوه. شیرین هەر وهكو خۆی.

ئەوه شەوه هەر گینگلم دەدا. كاتێك كچێك له تەنیشتت بخەوێ و دەسپێشخەرى شەوباشت لێ بكات، ئەوه مومكین نییه شەوێکی باش بەریتە سەر. بەتایبەتى له سیاقێکی وادا. شەوباشی چی. ژەهرا و بوو گیرا یەوه، یا زەقنەبووت بوو؟ ئەو شەوه بیرم له زۆر شت دەكردهوه. بیرم له سنووری نیوان مەحالی و مومكین دەكردهوه. بیرم ئا لهو خالە رەشە دەكردهوه كە هەمیشە دەبووه پانتاییهك و تاقە گۆرەپانەكەى خۆم و خۆم بەتەنها تیا دەدۆزییهوه. چ جەنگێکی كوشنده بوو بەرامبەر بەپەروانەى ئاسیا وەكان بەریام دەكرد!

ئەمجارە یانیش، دیسانەوه خۆم زۆر بەتەنها دەهاتە پێش چا و سببەرى و تینە یەكیش وا له تەنیشتم دا یە، بەلام تا چاویش بر دەكات دووره.

دووری و نزیکى دوو جەمسەر بوون پزابوونە یەكترییەوه. دوو روى یەك شت بوون. دوو دووری یەك مەسافە بوون. دوو دژە بوون، بەیەكەوه نەبوا یە هەلیان نەدەكرد. ئەم دوورییه، ئەم ماو یە، ئەم مەسافە یە، بەهیچ شتێك نەدەپتوران، تەنها بەتازار و شەونخوونى و ئەشك نەبێت. تا ئەو تینگەیشتم كە تەنها ئاخ هەلکێشان پتوهرى راستەقینەى ئەم مەسافە یە نیوان من و ئەو لەشە ناسكە یە كە رۆ چۆتە نێو خەوێکی سادەوه. سادە! تەنها ئاوەلناوی پڕ بەپێستی ئەوه خەو بوو كە خودا بەدیاری پێشكەشى چاوه جوانەكانى ناتالیبی كردبوو.

نافرەتێك وا له تەنیشتم دا یە، راکشاه، لەش پێگە یوو، تەنها هەر بێجامە یەكی گولدار نەبێت وهكو كاژى هەر زەكارى، شەوان دەيكاتەوه بەر، ئەگینا نافرەتێكە وهكو هەلووژە یەكی پێگە یوو، یا ئەگەر جوانتر وەسفی بكەم، وهكو دەنكە ترییهكى رەش، لهو دەنكە تری رەشانەى كە توپێتێکی سپیتى وهكو پۆدرەى بەسەر وه یە ئەگەر پەنجە یە بخەیتە سەر جێپەنجەت بەسەر وه دەمێنێ. ئەگەریش بەدوو پەنجە ئەو دەنكە ترییهش هەلگری و

بیخه‌یته سهر زمانت و ههر به‌زمانیش به‌ریزی که‌یته‌وه تا بهر ناسمانی مه‌لاشوت ده‌که‌ویت و پاشانیش له نیوان کاکیله‌ی دابنیتیت و به‌ناسته‌م بیته‌قینتی و شیرینی و مزربیه‌ک وه‌کو نارنجوک له ده‌متا ده‌ته‌قیتته‌وه و دیواری ژوروه‌وی زارت به‌ره‌نگی خۆماری و به‌تامیکی تاییه‌ت ناوه‌ریشین ده‌کات. چ تامیکی کورتخایه‌ن، وه‌کو تریشقه‌ی له‌ززه‌تی هه‌وری، دنیا بۆ چه‌ند چرکه‌به‌ک ناوس کات!

سه‌یری ناتالیم ده‌کرد و به‌و ده‌نکه‌ ترئ ره‌شم ده‌چواند. ده‌نکه‌ ترئیه‌کی نوستوو، ده‌بی خه‌ون به‌چییه‌وه بیینی؟ ئای هه‌تاویکی گه‌ش و گه‌رم تا ئیستا له‌ناو رۆحی هه‌لنه‌هاتوو؟ قه‌د له‌وه‌وه پیتس ناتالیم ئا به‌و جوژه‌ نه‌بینیوه‌وه. وه‌کو روه‌کیکی وا بوو، وه‌کو چله‌ لاولاو، گه‌شه‌ی ده‌کرد و نه‌شونمای ده‌کرد و ده‌گه‌یشته‌ سنوره‌ بی کۆتاییه‌کانی جه‌سته‌م.

بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که‌ چه‌ند شازادانه‌ له‌ پیتلیکانه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه دادبه‌زی و نه‌رم نه‌رم، پیتلاوه‌ سووکه‌کانی هه‌ر ئه‌وه‌ته‌ی ده‌که‌وتنه‌ سهر زه‌مین. چ سیحرئ بوو جه‌سته‌ی ناتالیمی به‌و شتیوه‌یه‌ به‌رز ده‌کرده‌وه. سه‌یریم ده‌کرد و بیرم ده‌کرده‌وه که‌ ئه‌و ئیواره‌یه‌، به‌تاییه‌ت له‌ قاوه‌خانه‌که‌ی گرانقیل، له‌ باری مۆسیقاکه‌، چه‌ندئ جوان بوو، به‌و فانیه‌یه‌وه که‌ له‌ که‌تانی ره‌ش دروست کرابوو، چوار ریز قۆچچه‌ی وردی مۆر به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک و پانتۆلیکی ته‌نگ و ناسک که‌ سمت و پووزی به‌ته‌واوی گووشی بوو، کهدبوویه‌ به‌ر. هه‌ر وه‌کو په‌یکه‌ریک و ابوو که‌ له‌ مه‌رمه‌ری ره‌ش تاشراییت. خۆی له‌ناو قاپووتیکی ته‌نکی ره‌ش ده‌پیتچییه‌وه و وه‌کو مامزی کیتی هه‌نگاوی ده‌نا و ره‌وتی ده‌کرد، ئا به‌جوژیک ره‌وتی ده‌کرد، له‌ پشته‌وه‌ی چمکی قاپووته‌که‌ی به‌م لاولا ده‌له‌ریبه‌وه و ناوه‌وشی پر با ده‌بوو؛ به‌چارۆگه‌ی به‌له‌میکی ده‌کرد که‌ له‌ پیتس چاو ون ده‌بیت و ئاسۆی ناوی هه‌للووشی.

ئه‌و شه‌وه‌ بووبوومه‌ دتیوانه‌، یه‌ک دوو جار هه‌لسام و له‌ دووره‌وه‌ تیمده‌روانی. له‌ سه‌رخۆ هه‌ناسه‌ی ده‌دا، برژانگه‌ باریک و درتزه‌کانی، هیتشتا کلی دویتئ شه‌وی پیتوه‌ بوون، سیبه‌ریان بۆ ئه‌و دوو چاوه‌ فراوانه‌ کهدبوو که‌ هه‌ستم ده‌کرد ره‌نگی خه‌ون به‌دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه‌ بیین. چه‌رچه‌فه‌ سپییه‌که‌ش به‌ناسته‌م له‌شی داپۆشیوو، ته‌نها هه‌ر لایه‌کی له‌شی داپۆشیوو و به‌س، لایه‌که‌ی دیکه‌ی که‌وتبووه‌ سهر عه‌رزه‌که‌ و لۆچه‌کانی سیبه‌ر و تاریکییان دروست کهدبوو. ته‌نها هه‌ر له‌ گلۆپه‌که‌ی شه‌قامی شامپانیاوه‌ رووناکییه‌کی کزی زه‌ردباو ده‌هاته‌ ژووری که‌تیشکی زه‌ردباو و تاریکی ژووره‌وه‌ به‌شیتوه‌یه‌کی په‌له‌یی

تیکه‌ل یه‌کتر ده‌بوون. گویم له‌بۆ بیده‌نگی له‌شی هه‌لده‌یرا. بی ده‌نگییه‌ک بوو باسی بی ده‌سه‌لاتی منی ده‌کرد.

بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه ئیمه‌ی رۆژه‌لاتی کاتیک پین ده‌نیینه‌ سهر ئه‌م کیشوه‌ره‌، گه‌وره‌ترین ترازانان، ترازان نییه‌ له‌ شوین، به‌لکو ترازانیکه‌ له‌ چه‌رخ، له‌ سه‌رده‌م، له‌ قۆناغه‌کانی سه‌رده‌م. هه‌ستم ده‌کرد نیوه‌ی گیانم له‌ چاخه‌کانی ناوه‌نده‌وه‌ هاتوو، نیوه‌که‌ی دیکه‌شم، بارستایی گشت سه‌ده‌کانی دوای ئه‌وی هه‌لگرتوو. بۆیه‌، کاتیک چاوم کرده‌وه، ئینجا شته‌کانم بیینی: عیشقیک سه‌وداکه‌ر، هه‌ر له‌ هی فه‌ره‌ادی ده‌کرد، له‌ هی دتیوانه‌ی جاف، یا له‌ هی کوره‌که‌ی مله‌وه‌ح، له‌ هی ترستانانی باکور ده‌کرد، به‌هی لاسیک ده‌چوو، به‌کورتی ره‌گوریشه‌که‌ی وا له‌ زه‌مینیکی دوور ئاو ده‌خواته‌وه، کاتیک ده‌مویست تیۆریان‌ه‌ش ته‌عبیر له‌و خۆشه‌ویستییه‌ بکه‌م، ئه‌وه‌ په‌نا‌م ده‌برده‌ به‌ر که‌له‌پووری هاوچه‌رخ، ماددیانه‌ شیتته‌لم ده‌کرد، فرۆبیدیانه‌ راقه‌م ده‌کرد، زۆر جاریش ده‌مدایه‌ پال سه‌دمه‌ له‌ بن نه‌هاتوو‌ه‌کانی نیوان شارستانییه‌ جوداوه‌زه‌کان. به‌لام هه‌موو کارته‌کان تیکه‌ل ده‌بوون. ئه‌وه‌ی که‌ قه‌د لیتی تینه‌گه‌یشتم ئه‌وه‌ بوو که‌عاشق ناتوانی باسی عیشق بکات.

بۆیه‌ ئه‌و شه‌وه‌ نه‌نووستم، بیرم له‌ خۆم ده‌کرده‌وه و ده‌موت (باشه‌ بۆچی ده‌بی گیرۆده‌ی شتی وا بم؟) رسته‌که‌ی کاک عه‌زیزم چه‌ندین جار به‌خه‌یالا ده‌هات که‌ زۆرجار پیتی دوتم (کاکي خۆم، وه‌کو دارای نامۆزامت لئ نه‌یه‌ت؟) کاک عه‌زیز وه‌کو حه‌کیمیکی شه‌رقی، ته‌علیمیانه‌ هه‌نده‌ ئه‌و رسته‌یه‌ی له‌ لام دووباره‌ کهدبووه‌ و رۆژتیکان خۆم پین نه‌گیرا و لیم پرسی: (ئه‌رئ ئه‌و دارای نامۆزایه‌ت کییه‌ و هه‌نده‌ باسی ده‌که‌یت و منی پین به‌راورد ده‌که‌ی؟) بۆ ئه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌م زۆر زه‌ق و ناقۆلا نه‌که‌ویتته‌وه، ئه‌وه‌شم پیتی وت: (بروا بکه‌ کاک عه‌زیز، ئه‌م پرسیاره‌م لئ نه‌ده‌کردی، به‌لام به‌شیکي هه‌لاتنیشم له‌ ژنیف هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌ هه‌میشه‌ په‌ناهه‌نده‌کورده‌کان له‌به‌ر لووتم قووت ده‌بوونه‌وه‌ و به‌نامۆژگاری نابه‌جئ و بیتام به‌ته‌واوی بیتاریان کهدبووم له‌ هه‌موو شت ناقۆلا و ناهه‌موارتر ئه‌وه‌یه‌ که‌ گویت له‌ ره‌خنه‌ و نامۆژگاری په‌ناهه‌نده‌ی فاشیل بیت. له‌ سه‌رووی هه‌مووشییه‌وه، به‌لکو له‌ هه‌مووشی سه‌یرتر په‌ناهه‌نده‌ خۆی به‌خواه‌ن په‌ناهه‌نده‌ ده‌زانی به‌لام بروا بکه‌ کاک عه‌زیز مه‌به‌ستم تۆ نیت و باشیش ده‌تناسم، ده‌شزانم دلته‌ وه‌کو کاغه‌زیکي سپی ساف و بی گری و گۆله‌، حه‌زیش ده‌که‌م باسی نامۆزایه‌ی خۆتم بۆ بکه‌ی.)

کاک عه‌زیزی سه‌هی، به‌درتیی که‌وته‌ گێرانه‌وه‌ی نه‌ک ته‌نها به‌سه‌ره‌اته‌کانی دارا،

به لکو چپوڙکی ٺه و خيزانه په روازيه ي بؤ گيرامه وه که زور نمونه يي بوو. ده پوت باپيري دارا که مام غه فووري چه مه زرده يي پي ده وترا له گه ل باپيره ي من برا بوون؛ روژتيکيان مام غه فوور له گه ل تاغاي گونده کاني سنه ده بيته مشتومريان و تاغاش هره شه ي لي ده کات، ټيواره يه کيان دوو پياو به تفه ننگه وه ده کوتنه سهر مالي مام غه فوور، خو شبه ختانه مام غه فووريش زووتر ناگادار کرابوه وه، ټه گينا هه ر ټه و شه وه که وليان ده کرد. ټيتر هه ر به و شه وه هه لات و دواي چهنډ روژتيکيش خو ي ده گه يه نيته خزم و که سه کاني که له هه له بجه ده بن. ټيتر مام غه فوور بپراي بپري ناگه ريته وه ناوچه و زيدي خو ي و له وي ژن ده هيني و باوکی داراي ده يي که مام شه ريفي ده روازه زه رديان پي ده وت. ټه م دارايه له کو تايي هه فتاکان به شي هونه ره جوانه کاني له به غدا ته واو کرد. له هه قه تدا، چو بوو خو ي له موسيقا ناو نووس بکات، جي نه مابوو، ناوي خو ي له ته شکيلي نووسي.

بؤ شه ري ټيران و عيراقی به سهره نايه ت، دارا فيرار ده کات و خو ي ده گه يه نيته لاي ټيمه، من ټه وکات هيشتا له سنه بووم و چهنډ هه فته يه کيش له مالي ټيمه ده مينيته وه و پاشان سهر ي خو ي بؤ هه نده ران هه لده گريت و ماوه يه ک له ټيتاليا ده بيت، پاشان ده چيته پاريس. له وټيش له مومارته ر خه ريکي پورترت و ټيشي هونه ري ده بيت، وه زعي مالي و دارايي زور باش ده يي. يه ک دوو جار يش هاته بيزه نسون سهر ي ليدام. منيش تازه هاتبوم ټيره، وا بزانه هه ر سالتیک دواي ده رچووني دارا منيش تووشي چاره نووسي خوم هاتم و تووشي ټه م په رته وازيه و ناواريه بووم. پرواش ده که م، خيزانه که ي ټيمه دوعاي لي کرابيت هه موو ناوچه وان سيانزه ين. هه ر له مام غه فووره وه بگره تا دارا، زه لاميان تيا نه بوو، روژگار که لبه ي خو ي لي گير نه کرد بيت. سهره تا، وامان زاني، ټه م دارايه ټيستسنايه، چونکه سهره تا زور به کارامه يي به خت ياريه وه ده رکه وت، خو ټه و هه ر له سهره تا وه کو من به ديه خت و سياچاره نه بوو؛ ټه و ده ست ره نگين بوو، ده ست ره نگين! پروا بکه له و مومارته ره تا قه هونه رمه نديک بوو که هه موو خه لکی ريزيان لي ده گرت، ته نانه ت چيني و کامبو جيه کانيش خو شيان ده ويست. هه ر ته نها به سه ير کرد نيک، به سه ير کرد نيک و به س پورترتي ټه و سايحانه ي ده کيشا، ده قاوده ق وه کو خو ياني دروست ده کرد. ټه دريس و ناو نيشاني نبوه ي دانيشتواني سهر ټه م زه مينه ي له لا بوو. خه لکی ده ناسي له نبويورک داده نيشتن، خه لکی ده ناسي له که بيتک داده نيشتن، کوره خه لکی ده ناسي دوورگه ي مانگه وه هاتبوون! پياح که ده ست ره نگين بوو! (ټه مه ي زور به ټيعجابه وه وت) کوره ژياني ټه م دارايه هه ر وه کو حه کايه تيک کو تايي هات. سو دفه له

پاريس تووشي کچه ټيسپانيه ک ده يي، دواي ده که وي، و ابزانم خه لکی سانتياگو ده بيت، دواي ده که وي ت و گيروده ي ټه و کچه ده بيت، ټيتر له و روژه وه هيچ ناگاداري نين. براده ر کاني گه لي پتيان وت، کوره دانيشه و سهر ي خو ت به فته تاره ت مه ده، فايده ي نه بوو نازانين چي به سهر هات و له کو يي ټه م دنيايه گيرساوه ته وه ټاي بؤ ټه و به سزمانه! نه نامه ي هات، نه ټه دريس يکي ده زانين، نه براده ر کاني هه واليکي له باره وه ده زانين. و ابزانم ټه و کچه به ته واوي ميشيکي تيک دا. ټه مه ره نگي نووشته ي قه ره جه کاني غه رناته ي بوويت! يه ک دوو جار چوممه پاريس و هاوړتبه کانيم بيني، سهره تا چوممه لاي سالاري عه به. کاک سالار زور براده ري بوو. کوردي ديکه ي زور ده ناسي، به لام زوره ي ټيواران له گه ل سالار ده بيرده سهر. سالار يش له کو تايي حه فتاکانه وه له پاريس بوو. به خوا مالکاول بوو، ټه ويش ده ست و پي سپي بوو.

کاک عه زيز زور به ورده کاربیه وه به سهره اته که ي داراي بؤ ده گيرامه وه، بويه منيش حه زم ده کرد بزانه ټه م چاخناوه ندييه چي لي هات، بويه ليم پرسى:

- ټي چيان پي وتي و ټه وان، مه به ستم له و کاک سالاره يه، ټايا شتيکي له و باره وه پي وتي؟

له وه ته ي کاک عه زيز له بيزه نسون بوو، ته نها هه ر دوو جار چو بووه پاريس، ټه ويش به دواي سو زاعي ناموزاکه ي. ټه وانه ي که مېش سه فهر ده که ن، زور به وردييه وه سه فهره کانيان ده گيرنه وه، حه زم له جوړي گيرانه وه که ي بوو، به له زه ته وه ده بگيرايه وه و سو که له هجه يه کی سنه ييشي هه بوو. کاتيک پرسيا ري ټه وم لي کرد که ټايا سالار هيچ هه واليکي دابوي، کاک عه زيز به م جوړه باسي سه فهره که ي دووه مي کرد:

بليتم بري و چوممه پاريس، گه يشتمه وټيستگه ي گار دوو ليو ن، هه ر گه يشتم و نه گه يشتم زرينگ زرينگ ته له فونم بؤ کاک سالار کرد؛ ټه ويش خوا قبول ناکا زور پياوانه، هه نده ي نه برد له به رده مم قووت بووه وه. کتبيکي زلي به ژير باله وه، ده توت تازه باره ريشي چهنډ روژتيکيشي ده رچو بوو، جگه ره يه کيشي به سه ر ليو وه بوو. به ته له فون پيم و تبوو که چاکه تيکي قاوه ييم له به ره و سمپلم ماشورنجه و قرم له پيشه وه پروتاوه ته وه و شوني برينيکيش له سه ر ته وټلم دايه (هه ر بؤ پيکه نينيش پيم وت: بير له ټه توار ي خراب نه که يته وه، شوني چه قو و مه قو نييه، به منالي له سه ر خه رمان له جه نجه ري به ريو مه ته وه)، هه ر بؤ نيشانه ش روژنامه يه کی ليبراسيون به ده سته وه ده گرم، نا نا

دېخه مه سهر سينگم. ئه وېش پټكهنى و وتى (به ساقه گوښى مه ده رى، ده موچاوى كوردان به ناسانى ده ناسمه وه.)

سه ماعه كه م دانايه وه و له تهنېشت كابينه ي ته له فونه كه وه ك رېشونه ي توقيو هه لوتو تام، نيو سه عات زياترى پېچوو، له گه ل كورپكى ديكه پد يا بوو، ئه وېترېان حه مه ي مه عارېفېان پى ده وت. گه نجىكى كورته بنه ي زور گورجو گوڙ. له ئاواييه كه ي ئيمه به كه سانى و ايان ده وت گزگل. دم هه راش، ده توت چاپخانه ي قووت داوه و ده يه وى دنيا به قه پالټىك لووش دات. له دووره وه بېنېمن، كاك حه مه كه موكه يه كېش له پيش سالاره وه هه نكاوى هه لده نا. خو له وه و پيشتر به كترېشمان نه بېنېبوو، به خواى زور به زىتېيه وه چاوى گر ده دا، له دلې خو م وتم به خوا هه بى و نه بى ئه وه خو به تى. هه ر كه چاوى پيم كه وت به سالارى وت (ئهرى ئه وه خو ي نيه ؟) منېش روظنامه كه م توند نووسانده بووه سېنگمه وه به ره و روويان ده چووم، سالاويان كرد و سالار وه كو ناسيا و پكى نزيكى باوه شى ليدام و كاك حه مه شى پى ناساندم. كه وتينه رى به بى ئه وه ي بزائين بو كوئى ده چين! (با برؤين بو قاهه خانه ي سان بېرنار، چونكه مه وعيدمان له گه ل به هزاد هه يه.)

له راستيدا، ئه مه رټىكه كه وټىك بوو بو خو ي، نه من سالارم له وه پيش بېنېبوو، نه حه مه ش له وه وه پيش به هزادى بېنېبوو، نه منېش به هزاد م ده ناسى، ئه م حالاتانه ش زور روو ده دات، هه مېشه كوردىك ئاواره كوردىكى ئاواره ي ديكه ي وه كو يه ده ك پټيه. ئه مه خووى كوردانه قه د حه وسه له يان به تهنيايى ناكړتېه وه. وه كو مه فرزه ي بچووك به ژئير ميترويه كانا دېن و ده چن.

ئيمه ش مه فرزه يه كى سى نه فه رى، گار دوو ليو مان گورج به جى هېشت و چوينه خواره وه و ميترو مان وه رگرت. هه موومان كه موكه يه ك په شو كا بووين. زور قه له بالغ بوو، بوئى شى و پيسايى ده هات. سى جار ميترو مان گوڙى و له شاتلى دابه زين كاتىك كه وتينه وه سه رزه مين، به قولى هه ناسه م هه لده كيشا و پټيانم وت (به خوا من ناتوانم له م پاريسه بژيم، تهنه له بهر ته نكه نه فه سييه كه م نيه، پيباح قه له بال و ئيزعامه). به م قسه يه ي من، حه مه مه عاريف دا به قاقاى پټكه نين ده ستى نايه سهر شانم و وتى: كاك عه زيز ئيمه له ناو قه لى عه وله مه ده ژين عه وله مه، هېشتا له كوټته براى خام! (كاك سالارېش جه غدى له سهر كرد) پاريس به روظ دوانزه مليون كه سى تيا ده ژئى، ئه مه يه عنى به لايه ن كه م شه ش مليون ئوتومبيل، هه زاران ميترو، هه زاران پاس، به كورتى هه ر دوكه له و

به رزده بېته وه. ئه مه ش حه زاره تى روظئاوايه، مه ئزه قه ي كو مپلېته هه وده رده كانم. به دم قسه كرده وه بووين گه شتېنه قاهه خانه كه ي سان بېرنار و چوينه ژووره وه. كورپك له قوربىك دانېشتبوو، خه ربكى خوئنده وه ي روظنامه يه ك بوو، هه ر ئيمه ي بېنى كه مى سه رى قووت كرده وه ده ستى بو هه لېرين و لى نزيك بووينه وه. به هزاد بوو، ته مه نى له نيوان بېست و پټنج و سى سالتىك ده بوو، له ئه نېستېتوى كورد، له كتېبخانه كه ئيشى ده كرد. ئه سكه مېلېتكمان نووقسان بوو، داواى لېبوردم له و پېره ژنه كرد كه به تاقى تهنه به رامېهر به به سته نيه ك دانېشتبوو، ئه سكه مېلېه كه م هه لگرت و هېتام. كاك سالار سه رته تا به هزادى به كاك حه مه ناساند و وتى: (ئه مه به رټيز كاك حه مه يه، روظن بېرترين كورده له م ئه وروپايه، ئه وه باسى كوردستان هه رمه كه. كاك حه مه، ئه مېش به هزادى خو مانه، له ناو كوردان به به هزاد ژورنال ناوبانگه، ئاگاي له لاپه رترين هه واله كه له سهر كورد نووسرا بېت، گارديان و فرانس سوار و پارمياچېش ده خوئېته وه. له ناو پياو و ژنه گرېنگه كانى دنيا ده زانئى كى رچه له كى كورده و كى رچه له كى كورد نيه. ده لى بېزار، سه ماناسى فه رنه سى كورده، با پېره ي روظبېرت حوسېن خه لكى چه مچه مال بووه، باوكى زولفه ققار عه لى بو توى كورد بووه، گوندىكى كوردان له ئه فغانستان هه يه ناوى گوڙده ره يه و (هه موو دا يانه پټكه نين). پاشانىش به منى ناساند و به به هزادى وت: ئه مه ش ئاموزا كه ي دارايه، قه بيمترين په نا هه نده ي ئه م ئه وروپايه يه. جارېكى دېش هه موويان دا يانه وه قاقاى پټكه نين و بېده نكيه ك و ئېتر كاك سالار كه وته مه حت كردنى كاك به هزاد و وتى: كاك به هزاد تا بلټى كورپكى به رټيز و روظن بېره. هه موو به يان بيه ك، گشت روظنامه فه رنه سى به كان به سهر ده كاته وه، هه ر چ با به تېكىش له مه ر كوردانه وه نووسرا بېت ده بېرى و به فو توكېبېه كه ي ئه نېستېتوو گه وره ي ده كاته وه و له سهر مېزى كتېبخانه كه دا يانده نى، وه كو زه خيره ي په نا هه ندان، ئه فكارى گه لى گرېنگ و موهيمى هه يه.

كاك حه مه ي مه عاريفېش، خو ي پى نه گېرا. هه ستم كرد كه موكه يه ك ئه مه ي به ته وزه وه وت:

- ئېتى؟

بو ئه وه ي درټزه به قه سه كه ي بدات، جارېكى دېش هه توه قسه:

- هه ر هه موو روظئى؟

ئو وېش زور خوئېنگه رمانه:

- فیگارۆ، لوموند، لیبیراسیۆن، فرانس سوار، کەنار ئەنشیۆنی، چوزانم هەر هەمووی دەخوینیتەو.

کاک عەزیز زۆر بەئیەجابه‌وه باسی ئەو چاوپێتیکەوتنەوی ئەو عەسرانەوی دەکرد. درێژەیی بەقسەکانی دەدا:

{دەزانی حەمە مەعاریف لە راپەرینەکه بەشداری کردبوو. پاشان لە کۆرەوه‌که چووێوه ناو خەلکی و شیعری بۆ خویندبوونەوه و بانگەشەیی بۆ کردبوون که بگەرینەوه و نیشتمانی بەجێی نه‌هێلن. هەر‌وه‌ها وتبوی لە‌گەڵ چەند کەسیکی دی، هەلمەتەمان برده سەر ئەمنه سوورەکه و زیندانییەکانمان دەرکرد و پێانیشمان وت: «فەرموون برا تازینەکانمان، ئێوه تازان. لە ئیمپروۆش بە‌دواوه خەمی داپلۆسین نەما».

سالاریش دەمێک بوو ولاتی جێ هینشتبوو، حەزی دەکرد زیاتر گۆیی لە حەمە بیت، بۆیه دەبوت:

- باشه کاکه حەمە، ئەی ئەمنەکان دەستیان نە‌کرده‌وه.

- دەست کردنە‌وه‌ی چی!! کورە هەر هەموویان رایان کردبوو. چونکه فشارێکی زۆریان بۆ چووێوه. ئەمەش بە‌دوو شیوه دەرکۆی لێ‌کدریتە‌وه: یە‌که‌میان پە‌یوه‌ندی بە‌وه‌می تە‌مەن درێژی قە‌معه‌وه هە‌یه، دوو‌هە‌میشیان یە‌کاویە‌ک پە‌یوه‌ندی بە‌تە‌مەن کورتی قە‌معی وە‌هە‌مه‌وه هە‌یه.

لە‌ولاوه بە‌هزاد، بە‌تە‌واوی گۆیی راگرتبوو و پە‌نجە‌ی کە‌لە‌ی نووساندبووه قە‌د لا‌جانی و وە‌کو ئە‌وه‌ی لە‌م دوا رسته‌یه‌ش تی‌ نه‌گات، پاشان دە‌می ئاراسته‌ی سالار کرد:

- کاک سالار، لە دوا لاپەرە‌ی فیگارۆ ئیمپروۆ شتیکی سە‌رنج پراکتیش نووسرا بوو.

کاک سالاریش هەر که گۆیی لە وشە‌ی فیگارۆ بوو، لچتیکی خوارکرده‌وه و وتی:

- فیگارۆ!! راست‌ه‌وه! ئێ‌ی باشه چی نووسرا بوو؟

- بابە‌تی‌ک بوو لە‌سەر رپالپۆلیتیک، بە‌کورتی نووسرابوو لە رپالپۆلیتیک بە‌دەر‌وه‌هەر هە‌موو فشه‌یه.

هەر‌چە‌ند حە‌مه‌ی مە‌عاریف ئا‌گادارییە‌کی باشی وە‌زعه‌که‌ بوو، لە‌و باره‌یه‌وه سە‌رنجی تاییه‌تی خۆ‌ی هە‌بوو، بە‌لام لە‌م زاراوه‌یه‌ تی‌ نه‌گە‌یشت. بە‌لام لە‌ خە‌یالی، بی‌ری بۆ وشە‌ی

(رپال) چوو که واقیع دە‌گرتە‌وه و (پۆلیتیکیش) سیاسە‌ت دە‌گرتە‌وه، بە‌لام ئە‌و دوو وشە‌یه بە‌یه‌که‌وه واتە (واقیع سیاسە‌ت) نە‌یدە‌زانی مە‌به‌ست چیبه، بە‌لام خۆ‌ی بۆ نه‌گیرا:

- هە‌موو واقیعی‌ک سیاسە‌تی خۆ‌ی هە‌یه، یا راست‌ر بلێ‌م، هە‌موو واقیعی‌ک سیاسە‌تی خۆ‌ی دە‌وی، یا سیاسە‌تی خۆ‌ی دە‌سە‌پینی، کە‌واتە ئێ‌مه‌ش، مە‌به‌ستم کورده، پێ‌ویستمان بە‌واقیعی سیاسی خۆ‌مانه و دە‌بی‌ جه‌خت لە‌سەر گشت بنه‌ما ئە‌ساسییه‌کانی بکه‌ین. رە‌نگبێ‌ هە‌بن پیرسێ‌ن چۆ‌ن. منیش بە‌سە‌ری‌حی وە‌لامیان دە‌دە‌مه‌وه و دە‌لێ‌م: چۆ‌ن و مۆ‌نی ناوی: ئێ‌مه‌ ئە‌گەر لە‌ خۆ‌مانه‌وه دە‌ست پێ‌ نه‌که‌ین کە‌س دە‌سمان نا‌گرت.

(بە‌هزاد لچتیکی خوار کرده‌وه وە‌کو ئە‌وه‌ی دانیشتمانی تی‌ بگە‌ینی که ئە‌م خیتابه‌ی هێ‌ چه‌پە‌کانی شه‌ست و هفتایه، بە‌لام هی‌چی نه‌وت).

حە‌مه مە‌عاریفیش بۆ ئە‌وه‌ی رسته‌که‌ی ئە‌و تە‌واو کات وتی:

- مە‌عریفه‌ش دە‌سه‌لاته و دە‌سه‌لاتیش مە‌عریفه‌یه.

بە‌لام وە‌ک بلێ‌ی سالار دە‌یویست زیاتر باسی گرتنی ئە‌منه سوورە‌که‌ی بۆ بکرت، بۆ‌یه دە‌می ئاراسته‌ی حە‌مه کرده‌وه و وتی:

- کاکه حە‌مه، ئە‌ی کاتی‌ک زیندانییە‌کان بە‌ری‌وون چیان کرد؟

پیش ئە‌وه‌ی کاک حە‌مه جگەرە‌یه‌ک دا‌گیرسینی، جگەرە‌ی پیشکە‌شی ئە‌وانی دیکه کرد: فە‌رموون، فە‌رموون بیدە‌نه‌ بایه، دنیا هە‌ندە‌ نایه‌تی. دە‌ستی کرده‌وه بە‌بابه‌ته‌که‌ی:

- کاتی‌ک خە‌ریکی شکاندنێ‌ دەر‌گاکانی زیندان بووین، بە‌بیرم دیت، سە‌مه‌دی ئایشه و چالاک‌ی قادر پێ‌په‌تی و شه‌وه‌تی ئە‌ورە‌حمان و زۆ‌ریه‌ی زۆ‌ری براده‌رانمان لە‌ گە‌لا بوون، من یە‌کسەر بیرم لە‌و گشت بە‌لگه‌نامانه‌ ده‌کرده‌وه که دە‌ستیان بە‌سە‌را بگرتن و نە‌فه‌وتین.

کاک سالار زۆ‌ر بە‌پەرۆشه‌وه وتی:

- ئی‌ بە‌راست چیتالن لێ‌ کردن؟

- کاکه حە‌مه‌ش زۆ‌ر بە‌ساردیبه‌وه:

- هە‌مووی کۆ‌کرایه‌وه و ئا‌ودیو کرا، تە‌سلیمی دەر‌ه‌وه کرا. ئاخ‌ر تو‌خوا ئە‌مه‌ که‌م دە‌ماخی نا‌گرتە‌وه؟ ئاخ‌ ئاخ! می‌ژووی خۆ‌مانمان تە‌سلیمی دەر‌ه‌وه کرد. بیرم لە‌ شاعیرانی کۆ‌ن دە‌کرده‌وه، هەر بۆ‌نمونه، مە‌لا حە‌مدوون خۆ‌که‌مبێ‌نا‌بوو، بە‌لام وە‌سفی سە‌فه‌ری‌ه‌لکی

کردوه له ده چاوساغ زياتر شتى بينيوه، ئەمانه ئيمرومان، مەبهستم سياسييەكائمانه، كورە هيچ نابيين؛ كوتيرن كوتير! كاتيكيش زيندانييەكان بەرەلاكران، ئەوانيش هاتنه پال ئيمه و دروشمي وهك «نازادى بۆ گهل، نازادى بۆ گهل» يان دووباره دهكردهوه ههروهوه دهزانن زينداني و بيكار گهورهترين لهشكرن. ئەوانيش هاتنه پال ئيمه. لهو پرووهوه نيتشيتي عهزيم فەرموودهيهكى ههيه، بەراستى هەر لايهق بهخۆيهتى.

سالار بهواقورمانهوه:

- مەبهستت نيتشيتي خاوهن زهردهشتهكهى خۆمان نهبيت؟ توخوا چي فەرموه؟

- دهلت جهنگ شتيكي ئاسانه، بهلام ناشتي پراگرتن ماندوووبوني دهوت.

سالار ههزي دهکرد، حهمه مەعاريف زياتر باسى زيندان شکاندنهكهى بۆ بکات، بۆيه وتی:

- ئەى دوايي؟

چۆن، ئەى دواي!

کهميک ماتهيني دايگرت و سهري شوکردهوه و بي دەنگ بوو. جگهرهكهى لهناو تهپله كريستالهكهى بهتورهبهوه كوژاندهوه و كهوتهوه قسه:

- ئەى نازانن چ پرووى دا دوايي؟ كۆره دهستى پيكر، خيانهتمان لى كرا. ئەمهريكا خيانهتى لى كردين. هاوكيشهيه دهسهلات تووشى لاسهنگى هات. من لهو رۆژانه بيرم له تهليليكي جيدي دهكردهوه. بيرم لهوه دهكردهوه دهبت، چمكه كۆمهلايهتى و ئەبستميهكان له ژير رۆشنايي فەلسهفەى هاوچهرخ بخوتندريتتهوه. ههروهها بيرم له جالييهى كوردى دهكردهوه و بهخۆم دهوت ئاخ ئەگەر ئيستا له ئەوروپا، له ئەمهريكا، له كهنهدا كهسانتيكمان دهبوو خهميان لى بخواردينايه، قەد رۆژمان نهدهگهيشته ئەم رۆژه. كوا... كيتمان ههيه؟

لەم فەرهەسا گەورە و گرانه، ئەندامى جیگير له نهتهوه يهكگرتووهكان، ولاتى تهنویر و شوپش، ولاتى زانست و هونهر، ولاتى دانستون و رۆيسپير، ولاتى رۆسو و قولتير، ئاخ! باشه كوان مەسئولهكانى كورد له دهروهه؟ قهرارم دا بيتمه فەرهەسا. نهك بۆ ئەوهى بيمه مەسئول، نهخیر بهلكو دهبت جالييه دروست كهين لۆبى وهكو جوولهكهكانى ئەمهريكا، بيينه وههقهى زهغت. ئەوروپا جيتى پرياره سياسييەكانه نهك كوردستان. خۆ ئيمهش هيچ

بههيچ نهكهين، ئەوه رۆلكائمان دهبنه شت، سبهى دهچنه ناو كۆمهلكاى ئەوروپاييهوه، دهبنه سياسيتمهدار، دهبنه پەرلهمنتار، دهبنه بيزنيس مان، بهكورتى و كرمانجى دهنگى كپكراوى كورد دهگهيهننه دنيا.

بههزاد هيدي هيدي سهري بۆ دهلهقاند و هەر دوا بهدواى وشهى جوولهكهكانى ئەمهريكا، وتی:

- دهزانى راگهياندى فەرهەنساش له ژير دهستى جوولهكهكانه، دهزانى ناسيني جوولهكهيهكى فەرهەنسى له سهدان كاسوليكي فەرهەنسى بههاى زياتره، جا با پيرهژنيتي گۆچان له دهستيش بى، بهخوا هەر سوودى ههيه. بۆ نمونه خاوهن مالهكهى من پيرهژنيتي جوولهكهيه، زۆرجار سهري لى دهدهم و باسى كوتيرهوهري خۆمانى بۆ دهكەم. بهعهكسهوه ئەو پيرهژنانه عهتف و سۆزيان دهجووتى. پياو دهبت عهقل بکاته كار عهقل. ههروهها ئيمه دهبت چهكى ئەعلامى بکهينه كار، ئيمرو ئەعلام دنيا بهرتيه دهبات.

بههزاد كه مي قورگى پاك كردهوه و جارتيكى ديش ههلبدايهوه:

- وهلا راست دهكات، كوره خهزينهكانيشيان بخهينه ژير دهست هەر خۆمان قازانجهمانه!! پياو دهبت ئەم ميشكه بخاته كار، توخوا وانبيه برادهران؟ با بيينه سهري مهوزووعيتي جيدي: كاك حهمه، كاك سالار چي دهلين، تۆش كاك عهزير نهگەر ههز دهكهى بهشداريمان بکه... چ دهلين گۆفاريكي زانستى دربهنين. گۆفاريكي مهنهجي بيت. من سهريهري تهرجه مەى گشت ئەو بابەتانه دهكەم كه بهيانيان له ئەنيستيتو بهمهقهس دهياتيرم. هەر لهوي له كاتى پشووى نانخواردن له سهري كۆمپوتتهر تهرجه مەيان دهكەم.

باش نييه؟ ئينگليزيهكهشى دهدهمه سهباح، ئەو ئينگليزيهكهى پەرفيكتنه.

حەمه كه مي پام، ههستى دهکرد، ئەم فيكره له بنهرتدا هي ئەو بووه و وا خهريكه بهكيكي ديكه پيشنيارى دهكات؛ بهلام لهو پرووهه هيچى نهوت، بۆيه سهيري بههزادى كرد و وتی:

- لهوه باشتەر. كاتى ئەم قسهيه دهكهى، تووشى ئينفيعال ديم، بهراستى گريانم ديت. سهيرتيكى پهنجهرهكهى كرد و تفيكي قووت دا.

دهزانن بۆچي؟

لهو کاته گارسۆنه که هات و وتی «چی دهخۆنهوه؟» سالار ده می ناراسته می من کرد وتی «چی دهخۆبتهوه کاک عهزین» منیش داوای بیرهیه کم کرد. بههزادیش وتی «قاوهیهک»، کاک سالاریش قاوهیهکی داوا کرد و کاک حه مهش جگهره که می به دوو په نجه گرت و که می یک لچی خوار کرده و وتی «ئون که فعی میسی» به له هجه می بیگانه یه که تازه گه یشتبیتته پاریس، داوای قاوهیهکی کرد و مژیک می تهواری له جگهره که می دا و دهستی کرده به قسه.

کاک می خۆم حه مه کتیبی بوو بو خۆی. شه و رۆژ قسه می بکرد بایه قه د ماندوو نه ده بوو. دهتوت کتیبه کانی له به ره، هه موو مه عریفه می شهرق و غه ربی له به ره بوو. له رۆژه لاتی نیستی بیدادییه وه رایکرد بوو رۆژتاوای دیوکراسی و نازادانه و ره خنه می له رۆژه لات و رۆژتاوا دهگرت. قسه می ده کرد و دهیوت:

- چۆن وا ده لئین!! راسته رۆشنبیری ئیمه ئیفلیجه، سیاسه تمان پیتی شکاوه، سیاسه تمه دارمان به دار شه قه وه نه بی ناتوان هه نگا و بنین، نووسه رانمان قه له مکورتن، شاعیرانمان یا غه مگین، یا ساویلکه ن، یا له به ره که بت رایان کردوو، رۆژنامه نووسانمان هه ر زمانی پیا هه لدان ده زانن. که له پوو رمان، هه موو که له پوو ری کوردیشمان له سه ر ره فیه ک جیی ده بیته وه. دیوانی که له شاعیرانمان ته گه ره به خه تی ورد بنووسریت، هه موو دیوانه کانیان ده پانزه لاپه ره ده رناچن. باشه ده زانن بوچی تووشی ته م رۆژه ره شه هاتوین؟ ده زانن بوچی، چونکه میره کافانمان (میر) یان نه خویند بووه، مه به ستم له مایچی قیلییه. (مه به ستمی میکا قیلی بوو، کاک حه مه می مه عاریف ده یویست هه موو ناو تیک وه کو له زمانه که می خۆی ته له فووز بکات) ته وه می ده لئ ده بی «شه لم کو یزم نا پار تیزم بکه می تا ده گه یته ده سه لات». ئیمه ده بی هه موو گر تیکو یته کانی میژوو مان شی بکه ینه وه، ده زانم هه ز ده که ن پیتان بلیم چۆن! پیتان نالیم، ده بی ئیوه ش ته لاش بدن، هه ول بدن، ئیمه ده بی تا لیروه، تا له سه ر خاکی کی شه وه ری کۆنه وه ده توانین رۆژه لات زیندوو بکه ینه وه و بیبوژ تینیه وه و به نجه هه زار سالییه که می جه سته په رکه مبووه که می خا وکه ینه وه.

منیش چه ندین سال پیتشه مرگایه تیم کردبوو، ده مزانی ئیمه له چ واقیعی تیک داین و له هه ققه تیشدا هه ندی وشه م به دل نه بوو و هه سستیشم ده کرد که کاک حه مه زۆر به سه تخی باسی کولتوری ئیمه می ده کرد و زۆر به سوو کیشه وه باسی خۆمان ده کات، بو به زۆر به ریز و ته ده به وه به کاک حه مه مه عاریفم وت:

- نه می باشه کاکه حه مه بو دوا ی راپه رین جه نابت ولانت جی هیشت؟ چه ندین سال بوو، دوا ی خوینرشتن و شه ر و کوشتار و شه هیدیکی زۆر، به بی ته وه می باسی لی قه و ماوی وه کو ئیمه و مال کولبوونی هه زاران که سی بی تاوان بکه یین، چاوه پروانی ته وه مان ده کرد که رۆژ تیک میلله ت بلیت نه و راپه ریت، که چی جه نابت هاتووی، سه ره رای راست گو یی و خوینگه رمیت، ده ته وی میلله تمان له م پار یسه قه له بالعه وه بو رزگار بکه می ت. له گه ل ریزم بو ت به لام مه جالم بده ری با تر حیو تیکت بو بکه م. من ره نگه وه کو ئیوه خوینه وار نه بم و ناوی ته و حه مکه که سه ش نه زانم که ئیوه شتتان له بار یانه وه خویندۆ ته وه، ناوی زۆر به می زۆریشیانم قه د به رگو ی نه که و تووه، به لام وه کو کوردان ده لئین «مانگه شه ویش هه ر سه ر له ئیواره وه دیاره». له دل خۆشم ده موت: ئاخه ر من بوچی هاتم و تووشی چی هاتم. هه روه ها ته مه شم بی وت:

- کاک حه مه ده ته وی کوردستان به گو قاری تیک، ته نها هه ر به گو قاری تیک و به س، تا له م تارا وگه یه وه، مه به ستم تا له م رۆژتا وایه وه رزگار که می ت؟

کاک حه مه ش، به هیمنی و ریزه وه ویستی قه ناعه تم بی بکات، بو به وتی:

- هاو رپی خۆشه ویستم نازیم، میژوو می هه جره تی کورد له سه ده می نۆز ده مه وه ده ست بی ده کات. ره نگه بلیی «ئوه هه میسان میژو و میژوو و گپرانه وه ده ستمی بی کرده وه» به لام هه موو لیقه ومانیکی کورد، به شه پۆلی هه جره ت ده ستمی پیکردوو: روخانی میرنشینی به به، شاعیران هه جره تیان کرد، هه ره سی حه فتا و پینج، هه جره تی پیتشه مرگه بوو، شه ری ئیران و عیراق هه جره تی سه ربازی فیرار بوو، راپه رین و شه ری دو وه می که ندا ویش میلله ت به ته وای هه جره تی کرد، واته دوا هه جره ت. هه جره ت و کورد مورادیفی به کترین. ته مه ش دوا هه جره ته چ خه تایه کی منی تیدا یه، ئاخه ته مه قه ده ری ئیمه یه و منیش به ره ته م شه پۆله که و تووم. به لام با ته وه شت پی بلیم هه جره تی من له پیتاوی سنوور دانانه بو هه جره ته کان، بو نازاره کان، بو مه خاز و مه شققه تی ئینسانی کورد. له ره حمی ته م هه جره ته وه میلله ت له دایک ده بی!!! به لی ده گه رتینه وه، ته م به لینه م به رام به ره به زات و که رامه تی خۆم ناراسته کرده وه، گه رانه وه به لی، به لام نه ک به ده سه تالی، به لکو ده بی گه رانه وه می، چاکتره بلیم گه رانه وه می ئیمه وه کو بو مه له رزه یه کی لی بیت. ده لیم ئیمه چونکه من ته نها نیم، ئیمه کۆمه له یه کین له هه موو کی شه وه رکه کانی دنیا لایه نگیرمان هه یه سه دان هه ن که ناوی حه مه مه عاریفیان نه بیستوو به لام ده زانم لایه نگیرمان. ئیمه

هاورپین، به لّام بهرزه و هندی بالا له پیش بهرزه و هندی نیسانییه کورتخایه نه کانه و هن. به لّام نه و هوش ده زانم که من به ته نهانیم. نیمه ده رویشی ریگای نازادین و درووشمانیش «بیری نازاد، ته عبیری نازاده». ده مانه وئ گه شه به لّوی کوردی بدهین.

مه سئووله کورده کان له نه و روپا به ته و اوای کاروباری کوردی ناخه نه پیش پای جیهانییه وه. ده فرمون، ده ئاخر فرمون کیتان له فرهنسایه ههیه؟ نه و هی بی توانایه ده می هه راشه و به پهره و شه بۆ میللهت، نه و هشی به توانایه ته نهان بیر له خوئی ده کاته وه. ده ردی تا قمچیستی ئیره هشی گرتوته وه. به لّی گوڤاریک ده توانی ئاور له گشت ئه م نووقسانیه باده ته وه. لیره نازادین و به باشی ده توانین هه ر چیه کمان بوئی بیلین. دوور له چاوی حه سحه س و سیخور، له سه ر ئه م خاکه نازاده، فیکری نازادی کورد ده بی گه شه ی بی بدهین.

منیش به کوردی و کرمانجی پیتم وت: کاکای خۆم، هه ر خۆتان ده نیوسن، هه ر خۆتان ده یخویننه وه. به لّکو ده بی پاره ی پۆسته و یه ک دوو عانه شی تیکه ن و بلین ئه مه ش حه قی خویندنه وه تانه. تکام نه و هیه ئه م رسته یه ش له به نده قبول کیه ت و بیته وه یادت که عه زیزی سنه یی خاوه ن ئه و رسته یه یه .

حه زم نه کرد زیاتر به دوا ی ئه م کیشه یه دا بچم، لئی بیده نگ بووم و بیره که م خوارده وه و ده مم کرده کاک سالارم و پیتم وت: نه چین خه میک له دارا بخوین؟ کاک حه مه مه عاریف و به هزادمان له قاوه خانه که جی هیشته. ده رچووینه ده ره وه و کاک سالار وتی: با سه رده تا بچینه مؤماتره ر، سه ریک له هونه رمه ندان بدهین، حه تمه ن کامه ران، مه به ستم کامه رانی هاورپیه تی، ئیستا هه وائیکی پیته. میترۆمان وه رگرت و له گه ره کی بارییس دابه زین. بارییس چی، گه ره کی عاره ب و ئه فریقیه کانه، بازاریکی تیکه لوییکه لی رۆژه لاتانه یه، رۆژه لاتیش بۆ فره نسبان له باکووری ئه فریقیه وه ده ست بی ده کات و کوئی نایه ت؛ به لّکو ئه فریقیای ره شیش ده گرتته وه. قاچاخچی و حه شیشه فروش و خه لکائیکم بینی له سه ر شوسته که به پیته وه ستابون، زنجیر و سه عات و ملوانکه ی دزراویان ده فروشت. هه ستم کرد، بیزه نسۆن له چا و پایته خت ته نهان هه ر شارۆچکه یه کی لاتهریک و گچکه یه . کاک سالار پیتی وتم: ئامۆزا لیره ناگاداری جزدانه که ت به، ئا له م ناوه پیا و به کالی قووت ده دن. هه ره وها منیش پیتم وت: ئه ری ئه و کاکه حه مه یه، خه ون نابینی؟ باسی نه و دیوم بۆ ده کات! نه و دیوی چی و حاللی چی. نه و به لّگه نامانه وان له بۆلدر، ده زانی بۆلدر له

کوئییه؟ له ویلایه تی کۆلۆرادۆی ئه مه ربکایه و له ژیر رکیفی وه زا ره تی خاربییه. نه و دیو! کوره دوو ملیۆن و نیو به لّگه بوون! (نه ویش له وه لامدا وتی) گرینگ نییه، گرینگ نه و هیه، به خه و نیکی گه وره وه کوردستانی جی هیشته وه. نیمه ش سه رده تا وا گه رموگور بووین، ده مانویست له ماوه یه کی که م شتیکی زۆر گه وره ئه نجام بدهین، ئیتر ورده ورده هه ر که سه و لای خوئی وه کو چلووره توایه وه. سه رده تا وه کو کۆمه ل ده رده که وتین، هه نده ی نه برد، هه ر که سه و به ته نهان به دیار خه می دووره ولاتی خویه وه دانیشته. خو خویش ده زانی ئه م نه و روپایه، رۆژ له دوا ی رۆژ به بی نه و هی که سیکیش هه سستی بی بکات، به بی نه و هی که سیکیش پیت بلتیت، کاری خوئی ده کات و وه کو ئاسنی سووره وه بوو، ده تچه مینیتته وه. به لّام هه موومانی وه کو یه ک نه چه ماندۆته وه. هه ست ده که م ئه م تاراوگه یه، منی نه چه ماندۆته وه، به لّکو له ناوه وه ئیشی له سه ر کردووم، ناوه وه می هه لّکۆلیوه، له ده ره وه به پیاویکی تیکسمر وا و به خو ده چم، به لّام له راستیدا، ناوه وه م کۆکه، وه کو سیتیکم کرم ناوه وه ی خواردی.

من نه وه ده دوانزه ساله لیرم، تۆش، وا بزانه هه ر ده دوانزه ساله لیره ی، ده توخوا سهیری گشت نه و که سانه بکه که له گه ل ئیمه دا هاتوون. چیان به چی کرد. تاراوگه هه موو سالیک، له گه ل هاتنی بابا نوئل، سه رو ماسک ده داته په ناهه نده کان، ده داته موهاجیره کان، به و حیسابه بیت، ئیستا من و تۆ ده دوانزه ده ماکمان له سه ر روخساره، نه خۆمان ده ناسینه وه نه هیتران ده ماناسنه وه. هه ر که سه و به نه و عی گۆراوه. ئه م نه و روپایه ئه ندیشه یه. نه و هونه رمه ندانه ده بینی، مه به ستم هونه رمه نده کورده کانه، ده ستیان فروشته وه. کوره له ده ستیش زیاتر. بۆ یادکردنه وه ی رۆژی هه له بجه، له سه ر کرینی لافیتیه که له نیوان خوئیانه کردیانه چه قه قه و لایان گران بوو سه د فره نک بدهن. من که نه مه م بینی خوام نه ما. توخوا به سه رکردنه وه ی رۆژی شه هیدان به وجۆره بیت، نه کردنی چاکتر نییه. با نه و رۆژه هه ر که سه و له مالی خوئی دانیشی و ویزدان بکاته ئاوتیه و سهیری خوئی بکات. به خوا ئه مه به سه. هیچیسی تی ناچیت!

با باسی خویش بکه م، بۆ نه و هی نه لئی هه ر باسی خه لکی ده کات. من نه خویندنه که م ته و او کرد، نه سنعاتیکیش فیربووم. ده زانم من تازه هیچ. له کوردستان ده یانوت فلان سفری دوا ی فاریزه یه. من سفری دوا ی سفرم. تۆ باشه له و فابریکه یه ئیش ده که ی و ته قاعودیه که ت به رده که وئ. من ته نهان یه ک ریم له پیته، خه باتکردن، خه بات له پیناوی

کورد و کوردستان. ده‌شزانم کاک همه که می‌میسالییه، به‌لام شتی پییه، وریایه، زۆر گهرم و گوره و وا به‌ناسانیش سارد نابیتته‌وه. ره‌نگبێ ئه‌و له ناسنی هه‌وجۆش دروست کرابیت، کاک عزیز با شتیکت پی بلیم: نه‌که‌ی که‌س له خه‌و هه‌لسینی، چونکه په‌شیمان ده‌بنه‌وه. ئاخ‌ر ده‌بێ دان به‌وه‌شا بنین، کاکه همه لاویکی موسه‌قه‌فه. ئیمه پی‌ویستمان به‌خه‌لکی وایه. خۆزگه به‌ر هه‌بجهره‌تی پی‌شو ده‌که‌وت. «ئه‌مه‌ی که‌میک به‌توانجیه‌وه وت.» هه‌ردووک له کۆلان و جاده‌کانی پاریسا ریمان ده‌کرد. ملمان شوێر کردبووه خواره‌وه و سه‌یری پی‌شی خۆمانمان ده‌کرد. قورس قورس ریمان ده‌کرد. خه‌می سه‌دان سالمان هه‌لگرتیوو. له‌شمان له پاریس بوو، به‌لام رۆحمان، نازانم له کوێ بوو، له هه‌وره‌مان یا له سه‌قز یا له پی‌نجوین، یا له قه‌د پاله‌کانی باوه‌نوور بوو، چوزانم... له شوێنیکی دیکه بوو، هه‌ردووک سه‌یری شه‌قامه به‌ردرژیه‌کامان ده‌کرد و گوتمان بۆ نازاری به‌کتر شل کردبوو. نه‌مده‌ویستیش له زۆر شت رایگرم و ناره‌زایی خۆم ده‌پریم، نازانم ته‌مه‌ن بوو هیلاکی کردبووم، یا حیکمه‌تی پیری بوو و هه‌میشه له دلی خۆم ده‌موت: «قه‌یچیکه با وا بیری‌کاته‌وه».

گوێم بۆی قولاغ کردبوو. دوو گوێ له راستیدا، له‌ناو ئه‌م قه‌له‌بالغییه، ئه‌م دوو گوێیه دیارییه‌که. هه‌رچه‌نده زۆر شتی‌ش نه‌ده‌چوو هه‌قه‌لمه‌وه، به‌لام بیده‌نگیم هه‌ل‌بژاردبوو. تا ده‌هاتیش شه‌قامه‌که به‌ره‌و به‌رزایی ده‌چوو، تا گه‌یشتی‌نه ناردنه‌وانه‌کان و ئیتر ده‌بوایه سه‌رکه‌وین. جار نا جارێک ناره‌زایی خۆم ده‌رده‌بیری و ده‌موت: به‌خوا ژبان له‌م شاره دوکه‌لاوییه سه‌خته. کاک سالار ده‌یویست دلم بداته‌وه: ده‌زانی له مۆمارته‌روه هه‌موو پاریسمان لێوه دیاره؟ ده‌توخوا وه‌ره... ده‌لێی تازه به‌تازه له سه‌نه‌وه هاتوویت، ده‌خۆت که‌می گورج و گوێ که، لای خۆت پی‌شمه‌رگایه‌تیت کردوو. ریکردن ریا‌زه‌یه. ده‌ی برام پر به‌سینه هه‌وا هه‌لمژه.

منیش زۆر به‌نادلییه‌که‌وه وه‌لام دایه‌وه:

- هه‌وای چی و حالێ چی. ئه‌مه دوکه‌لی ئه‌گه‌زۆزه!! کوره جارانی‌ش گه‌نج بووم. پاشان ئینسان له پی‌ناوی شتی‌ک ماندوو بیت، هه‌ست به‌ماندوو بوون ناکات.

- که‌واته دیاره ئه‌م سۆراخ کردنه‌ت به‌فشه وه‌رگرتوه؟ خۆ داراش ئامۆزاته!

- به‌فشه وه‌رم نه‌گرتوه. به‌لام توخوا ئه‌مه‌ش ئامانجیکی پی‌رۆزه ئاخ‌ر خۆی کابرایه‌کی بی‌میشک بوو. نازانم بۆچی خۆم له خوت و خۆراییه‌وه تووش کرد!

نووکی په‌نجه‌ی شایه‌تمانی له شانم دا و وتی:

- سه‌یرکه ئه‌ویش سه‌کری کویره («Sacre coeur»)، ئامۆزا سه‌یری ئه‌و بینا زه‌خمه‌ بکه.

منیش عاره‌قم کردبوو و داوام لێی کرد که پشوویه‌که به‌دین. پی‌م وت:

- کاک سالار من ته‌نگه نه‌فه‌سیم هه‌یه ته‌نگه‌نه‌فه‌سی، با که‌می له‌سه‌ر خۆری که‌ین.

کاک سالار هیواشی کرده‌وه و ئیتر له‌سه‌رخۆمان سه‌رکه‌وتین. چاره‌که سه‌عاتیک زیاتری خایاند تا کو گه‌یشتی‌نه سه‌ره‌وه. پی‌ش ئه‌وه‌شی بگه‌ینه گۆره‌پانه‌که، یه‌ک دوو کاریکاتۆریست یه‌خه‌یان گرتین و ده‌یانویست هه‌کسمان بکه‌ن. له گۆره‌پانه بازنییه‌که‌ش، ده‌یان پۆرتیستی لیبوو، له‌و پی‌نجه‌سه‌د مه‌تره دوو جایه، ده‌یان ره‌گه‌ز و زمان فه‌ره‌نگی جیاوازی لیبوو. گه‌یشتی‌نه ناوه‌ند گۆره‌پانه‌که و کاک سالار چوو له‌ لای کابرایه‌ک ته‌مه‌نی سی، سی و پی‌نج سال ده‌بوو و و سلاری لێ کرد و به‌چرپه شتیکی پی‌ وت، ئه‌ویش یه‌کسه‌ر لیم نزیک بووه‌وه و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم و سه‌ری راده‌وه‌شاند و حه‌یف حه‌یفی بوو. پی‌ش ئه‌وه‌ی پرسیاریکی لیکه‌م، وتی: (کاک عه‌زیز، حه‌یف، سه‌د حه‌یف). ویستی داوه‌تی قاویه‌کمان بکات، به‌لام سه‌ری زۆر قه‌له‌بالغ بوو. پی‌ ده‌چوو کاک هادیش هیچ هه‌والیکی دارای له‌لا نه‌بیت. گه‌راینه‌وه. کاک سالار چوو له‌ لای یه‌ک دوو هونه‌رمه‌ندی دیکه و هه‌والی دارای لێ ده‌پرسین، یه‌کێک به‌قه‌شمه‌رییه‌وه وتی: کوره له بی‌میشکییه گه‌ران به‌دوای دارا. دارا ئیستا له باوه‌شی شازاده‌که‌ی خۆبه‌تی، ئه‌وه‌ی بیری لێ نه‌کاته‌وه ئیوه‌ی قورمساغن. به‌گوێی برای خۆتان ده‌که‌ن کورترین رینگا ده‌گرن و ده‌گه‌رینه‌وه مال و حالێ خۆتان. ح|||

منیش به‌خۆم ده‌وت: ئه‌مه چ جیهانی‌که! که‌س خه‌م له که‌س ناخوات! پی‌ ده‌چوو دوا‌ی کلاوی با‌رودا که‌وتیم. هه‌ستی‌شم زۆر به‌ماندوو بوون ده‌کرد. ئه‌ویمان جێ هیشت و چوینه به‌ر سیبه‌ری کلێساکه، سه‌رێکم هه‌ل‌بیری قایه‌ی سپی بووتا حه‌له‌له‌ی ئاسمان به‌رز ببوووه. له سیبه‌ره‌که‌ی زیتر شتیکی دیکه فیتکی پی‌ نه‌به‌خشیم، پشوویه‌کمان دا و ئیتر له‌ویوه‌هه جارێکی دیکه به‌ره‌و پاریس شوێر بوینه‌وه، به‌ناو بازار و دوکانی جه‌زائیری و مه‌راکیشی و مۆریتانییه‌کانا تیپه‌پرین. من به‌ته‌واوی شه‌که‌ت بووبوم، بۆیه به‌کاک سالارم وت ئه‌م شه‌و لات ده‌می‌نمه‌وه و سه‌به‌ینی ده‌گه‌ریمه‌وه بی‌زه‌نسۆن. کاک سالاریش زۆر به‌سه‌راحه‌ته‌وه وتی: نازانم ده‌زانی یا نا، من ته‌نها هه‌ر ژووری‌کم هه‌یه، ده‌چینه‌وه لای خۆمان، لای خۆمانی چی، کوردانه لێی ده‌خه‌وین و ته‌واو.

کاک سالار له پلاس دو کلیشئ، ژووریکي هه بوو، له نهۆمی هه وتهم و په یژهی کاره بایشی نه بوو، ده ژیا. هه ر ئه و رۆژه ده مه و عه سر، له سه رخۆ هه ر به پچ گه راپته وه لای کاک سالار. له ریگاش لامان دایه سوپه ر مارکتیک و قووتوویه ک ته ماته و سپاگه تی و بوتلئ شه راب و بوتلئ ویسکیمان کری. له فلکه که ی لای مالیان بامان دایه وه و که وتینه سه ر کۆلانیکی بنه ست، وه کو هه وشه یه ک و ابوو، ئه م لاو ئه ولashi، خانووبه ره و بالکۆن و په نجه ره بوو، به سه ر په نجه ره و بالکۆنه کانیشه وه ته ناف ریز کرابوون، کراس و بانتۆل و بیجامه به به تالی شوپو بوونه وه. قه ده ریک رامام، رۆحیکي رۆژه لاتانه ی سرفم به دی کرد، هه وایه کی سه به رلوتم که وت، هه وایه کی نوسته لژیانه بوو، له ناخمدا په نگي خوار دبووه وه. کاک سالار ده ستی بۆ ده رگا که ی دریز کرد و ئه ویش سه ریکي هه لپری و به زه ده خه نه یه که وه: (له حه له له ی ئاسمان ده ژیم، به لام و تینه گه ی ته لاری سولتانه کانه، له ژووری بۆن ده ژیم.) مه به ستی له و ژورانه بوو که کاتی خۆی بو رۆژه کان، له نهۆمی سه ره وه بۆ خزمه تکاره کانی خۆیانان دروست ده کرد، ئیستاش ته نها په نا هه نده و مه هاجیری تیا ده ژیت. منیش له وه لاما پیم وت: (له پاریس ژووری بۆنیشن ده ست که ویت هه ر پاشای. کاتی خۆی هاو پیه کم هه بوو له مالی پیره ژنیکي به رچه له ک جووله که ی پۆرته عالی بوو ده ژیا، ژووریکي به کری دابوو پتی، له گه ل مشک و جرج و سیسارک ده ژیا. کاتیک پیره ژنه که به تبا به بۆ کری وه رگرتن، مشک و جرجه کان خۆیان ده شارده وه. کاک سالار ده ستی کرده پیکه نین و پتی و تم: (ده ی کاک عه زیز خۆت بۆ سه رکه وتن ئاماده که، هه م دیسان به رزیونه وه یه.) به پتیلیکانیکي ته نگ و تاریکدا سه رکه وتین، پروا بکه تا گه یشتمه نهۆمی هه وتهم هه ر وه خت بوو هه موو ئازای گیانم بتویتته وه. نامه وی ره خه له ژووره که ی بگرم، چونکه هه ر به ژووره په رپووته که ی خۆمی ده کرد: کومباریک نه ده زانرا کاتی خۆی چ ره نگیکي هه بووه، په له ی قاوه ته لخی کردبوو، قه ره و تله یه ک و سه لاجه یه کی بچووک و ته له فزیونیک و دووشیک به ئاسته م جیگای له شیکي تیا ده بووه وه، بی په نجه ره، ته شتیکي بچووکیش بۆ ئاوده ست و یه ک دوو ره فه ی کتیبیش.

پچ ده چوو کاک سالار دلئ به ژووره که ی خۆش بیت. له م دنیا پانو پۆره ته نها بیست مه تری دوو جاک شک ده بات. چوو به رده م په نجه ره بچووکه که ی که هه ر له تاقیکي ده کرد، بی په رده، په نجه ره که ی کرده وه و بانگی کردم: (وه ره وه ره کاک عه زیز لیروه سه کری کۆیرمان لیوه دباره.) هه لبه ت مه به ستی کلپساکه ی مۆفارته ر بوو. منیش ورده ورده،

دالغاوی به ره و په نجه ره که رۆیشتم و هه ردووک وه کو دوو زیندانی سه رمان له یه کتر نزیک کرده وه و سه یری ده ره وه مان ده کرد.

[چوار چاو به ره و به رزاییه کانی مۆفارته ر نیگای ده کرد. له دووره وه ش شتیکي بچووک دیار بوو. وا بزانه له و پاریسه پانو پۆره کاک سالار ته نها دلئ به و په نجه ره یه خۆش بوو. ئه وه ش راسته، چونکه سه دان، به لکو ده یان هه زار گه شتیار و گه رۆک و سایه ح و توریست، له کیشه ره کانی دیکه وه دینه پاریس، بۆ ئه وه ی لۆقه ر و نوتردام و سه کری کۆیر بیین. ئه ویش به بی ئه رک و ماندوو بوون، په نجه ره که ی ده کرده وه و قوبه ی «دلئ پیرۆز ده بیین». منیش به خۆم ده وت به راستی حه یفه ئه و په نجه ره له رووی کاک سالار دابخریت، تاقه کلارۆژنه یه به ره و به هشتی ده ره وه.]

دوا به دوا ی ئه و سپیکتاکله خۆراییه، کاک سالار به ره و سه لاجه کوله که ی رۆیشت و له فریزه ره که ی قالبی سه هۆلی ده ره ینا. هه ر له گه ل ده ستیشیا دوو په رداغی هینا و له سه ر میزه کورته بنه که داینان و کلۆبه فره کانی هاویشته په رداغه کانه وه و قور قور ویسکی تیکرد.

په رداغیکي دایه ده ستم و ئه وی تریش به ده ستی ئه وه وه، قوونی په رداغه کافان له یه کتر دا و هه ر دووک پیکه وه (چین) یکام کرد و قومیکي باشم لینی دا. دوا ی قومیکي دیکه، که مۆکه یه ک حه سامه وه، هه ستم کرد ماندوو بوونی ئه و رۆژگاره پارسییه خه ریکه له لالوو ته کانه وه ده ردین. دوا ی قومیکي تر:

- ئه ری کاک سالار شریتی خۆشت هه یه؟

- با ماملیکه ی بخه ینه سه ر. ده زانی برازاکه شی لیروه یه؟

- توخوا.

شریته که ی خسته سه ر و ده نگیکي خۆمالی له ژووریکي بۆن، له گه ره کی لاکلیشئ، له ناو جه رگه ی پاریس به رز ده بووه وه. ورده ورده به دم گوگرته وه، یاده وه ری و گوزارشت و بیره وه ریبه جوداوازه کان؛ یه ک بانگیشه ی ئه وی دیکه ی ده کرد و زۆر جاریش رووداوه کان په یوه ندییان به یه کتریبه وه نه بوو، ده مانگپراپه وه. حه کایه تی راسته قینه و چیرۆکی گپراوه ی که له ده می فلانه وه بیسترا بوو، جاریکي دیکه و ده جاری دیکه ش ده بیستری و ده گپردریتته وه؛ تاقه که له پووری ئیمه ی په نا هه نده بوو، هه میشه به گپراوه یان عه هد و

په پیمان له گهڼ نیشتمانه قه پینراوه که ی خویمان نوی ده که یینه وه له ناواخنی هه موو
حیکایه ته کانه وه، دوو جمکه خوشکی تراژیدیا و کۆمیک بوون، هه ندیکه پیماوی له بهر
پیکه نین ده کرده دوو له ته وه، هه ندیکه دیکه ش ئینسانی تووشی دۆش دامان و خه مۆکی
ده کرد.

ورده ورده به دهم قسه کردنه وه، نیوهی بوتله و یسکییه که مان خوارده وه. سالار باسی زۆر
شتی بو کردم، له سه ره هه موو شیییه وه باسی شکستی خۆی ده کرد، له و باسکردنه هه ستم
ده کرد باسی زۆریه ی زۆرمان ده کات، به تاییه تی هه ستم ده کرد ده قاو ده ق باسی من ده کات.

کاک سالار پیشه یه کی ئه و تووی نه بوو، ته مه نی له چل به ره و ژوور، هه ندی جار رۆژنامه ی
ده فرۆشت و هه ندی جار یه یارمه تیدانی په ناهه ندانی دیکه وه خه ریک ده کرد. له و
ستاژه وه به ره و ئه و ستاژه ده چوو. حه زی ده کرد له گهڼ په ناهه نده تازه کان ئیش بکات،
چونکه ده یوت «کاتییک تازه کان ده بینم، خۆم دیته وه یاد، کاتی خۆی هه ستم ده کرد ته مه ن
هه تا هه تاییه و ئه و روو پاش ده روازه یه که تا دیت به ره و رووی به هه شتی تر ده کړیته وه. حه ز
ده که م له گهڼ کورده تازه کان دابنیشم و قسه بیان له گهڼ بکه م، زیاتر گوئیان لئ بگرم،
هه ست ده که م خه ون و هیواکانم نوی ده بنه وه و ده بوو ژینه وه. سه یریان ده که م و هیشتا بوئی
ته پوتوژی ولاتیان پتیه یه. به لام کاتییکش ئیواران ده گه رتیه وه ژووره که م، هه موو
خه ونه کانم له م ژوورده دا حه پس ده کړین و ده ژاکین».

منیش به درتای باسی ژبانی خۆم بو کرد، باسی بیزه نسۆنم بو کرد. باسی کوره که ی
خۆم بو کرد و پیم وت ده ترسم جاریکه دیکه نه ییینه وه. ته واو مه ست بوو بووین،
بیده نگیه کی قورس، له پریکدا بالی به سه ره ژووره که یا کیشا. زۆر به و بیده نگیه یانه
ده چوو که دوای مه ستبوون، دوای ئه وه ی هه رکه سه و هه موو ناخی خۆی هه لده رپژێ و له
پریکدا هه ست به به تالی ده کات، به تالییه کی کوشنده، قورس، بی مانا، بی ویژدان، بی
ئه مه ک، بی هۆ چوقه ره ده کات و هه موو وجود پینشیل ده کات و ده یخنکینی. به لام له
پریکدا گوئیانم له قیژه یه ک بوو، قیژه یه کی بریندار ئه و گومه مه نگه و پووجه ی ئیمه ی
شلوقاند. به ته واوی راجه له کیم و زۆر ئوتوماتیکیه یانه به کاک سالارم وت:

- ئه ری کاک سالار ئه وه قیژه نه بوو و ا که وته به رگویم؟

کاک سالار یه هه ره وه کو هیه شتییک رووی نه دابیت، به زه رده خه نه یه که وه وتی:

- هیه نییه کاک عه زیز. ئه وه هاوسپیه که مه. توخوا سه عات چه نده؟
هیه په یوه ندیه کم له و نیوانه نه دۆزییه وه.

- بو مه به ستت چیه، بوچ په یوه ندیه کیان به یه کتره وه هیه؟

هه ره خۆی سه یری سه عاته که ی سه ره ته له فزیۆنه که ی کرد و وتی:

- ده خۆیه تی. هه موو ئیواره یه ک، ده روو به ری سه عات یانزه، میترده سه رخۆشه که ی
دیته وه و ده یکاته شه ر له گهڼی. شه ری چی!

مه به ستت ده ست ده کات به دار کار یکردنی ژنه که ی، هه موو ئیواره یه ک ئه مه ئه توارییه یانه.
هه موو شه ویک ژنه که ی ده گه یه نیته لیوا ری مه رگ و بو سه یه نیش ئاشت ده بنه وه. ده مییک
لیم بیوه گری، پاشان تیگه یه ستم. هه ردووک بیکارن، ئاخه ئه گه ره و نه که ن، ره نگه
بیتاریی و رگیان هه لدری.

- فه ره نسین؟

- به لئ هه ردووک فه ره نسین. ژنه که خه لکی ستراسبورگه، ئه لزا سییه و میترده که شی و
بزانه له پی ره شه کانی جه زائیره. بی ئیشن منیش هه ره و به گالته وه وتم:

- که واته شتییک نییه له ده ره وه ی سنووری سروشت، ئه ی کورد نالی «شه ر له ده ست
به تالی باشتره»

سه یری یه کترمان کرد و هه ره دووک دامانه قاقای پیکه نین و قاقا که بووه به زریزه
پیکه نینیک و هه ردووک چاومان قه تیبسی فرمیسک بوون، پیکه نینیک بوو خۆمان پی
رانه ده گیرا، پیکه نینیک بوو رۆ چوووه قوولایی شاری پاریس، پیکه نینی دوو په ناهه نده ی
کورد و گریانی ژنه ئه لزا سییه ک و نه ره ی پی ره شتیکی جه زائیری له پلاس دوکلیشی به رز
بووه وه. وه خت بوو هه ردووک هه ناسه مان له بهر بیری.

کاک عه زیز به دوای سۆراغی دارادا سه ری خۆی بو پاریس هه لگرت، نه شوپینپی دارای
هه لگرت، نه هیچی تر، به لکو به غه میکی دیکه وه گه رایه وه بیزه نسۆن. منیش به کورتی و
به کوردی به کاک عه زیزم وت: «کاک خۆم، هه ره که سه و خاچی خۆی. هه ره که سه و
چاره نووسی خۆی.»

VII

نازانم سه‌عات چهند بوو؛ رۆژی دوايي که چاوم کرده‌وه و سه‌يري تهنیشتی خۆم کرد، ناتالیی لئ نه‌بوو. قه‌ده‌ریتک هه‌روا مته‌قم له‌خۆ پری و سه‌يري بنمیچی ژووره‌که‌م ده‌کرد. که‌رته‌ وینه‌ و که‌رته‌ دیالۆگ و مۆنۆلۆگی دوور و دریتی بی برانه‌وه‌ خۆیان ده‌ئاخنیسه‌ می‌شکم و نه‌علته‌ی جۆنم کرد. تا هه‌یزم تیا بوو نه‌فرته‌م لئی ده‌کرد و ئەوم به‌سه‌به‌بکاری ئەم ژوانه‌ تاله‌ ده‌زانی. هه‌ستم ده‌کرد می‌شکم، به‌لکو که‌لله‌م هه‌نده‌ قورس داها‌توه‌ توانای ئەوه‌شم نییه‌ له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ لای ده‌م، ده‌توت سه‌رم به‌سه‌رینه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌. سه‌یریکی دیکه‌ی تهنیشتی خۆم کرد، جیگا هه‌میشه‌ به‌تاله‌که‌ی ناتالیم به‌دی کرد. ئەو جیگایه‌ی هه‌میشه‌ هه‌ر به‌تال و هه‌میشه‌ هه‌ر خه‌یالیکی دا‌هه‌یزاو پری کردۆته‌وه‌، ئەو جیگایه‌ی به‌رده‌وام گه‌شه‌ به‌تالیی خۆی ده‌دات. سارد و سپ، به‌سته‌له‌که‌ ئاسا، موچرک و ده‌کو نوکه‌ ده‌رزبله‌ ده‌ئاخنیته‌ گیانم.

ئه‌گه‌ر بیته‌ و بلیم له‌ خه‌و هه‌لسابووم راست نییه‌، چونکه‌ په‌نگه‌ به‌هه‌مووی چاره‌که‌ سه‌عاتیک، په‌نگه‌ نیو سه‌عاتیک خه‌و نه‌چوو بیته‌ چاوم. می‌شکم قاو و ماندوو بووم. نغرۆی خه‌یالات و نغرۆی دا‌لغه‌بووم، به‌ئاسپایی پشیله‌یه‌ک ده‌رگا‌که‌م کرایه‌وه‌ و ناتالی هاته‌ ژووره‌وه‌، ئەو پیتش من له‌ خه‌و هه‌لسابوو و چوو بووه‌ حه‌مامه‌که‌ دووشیک و ده‌رگریته‌. سه‌یریکی منی کرد و به‌زده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌نکه‌وه‌ و زۆر له‌سه‌ر خۆ هه‌ر وه‌کو ئەوه‌ی نه‌یه‌وی له‌ خه‌و هه‌لمسیته‌ی، رۆژباشیکی لئ کردم. منیش هه‌ر به‌به‌یه‌ک وه‌لامم دایه‌وه‌ و سه‌یریم ده‌کرد.

ناتالی به‌ره‌و جانتا بچوو که‌که‌ی رۆیشت و تاخمه‌ ماکیا‌جه‌که‌ی ده‌ره‌یتنا و له‌سه‌ر ئەسه‌که‌ میله‌که‌ دانیشته‌ و ئاوینه‌ بچکۆله‌که‌ی گرته‌ ده‌سته‌وه‌ و پشتی له‌ من بوو. منیش سه‌یری ئاوینه‌که‌م ده‌کرد: چاویتک، برژانگیته‌ک، برۆیه‌ک، لیوتیک، روومه‌تیک، لایه‌کی ده‌موچاو، هه‌ندئ تاله‌قش، هه‌ندئ جار ده‌که‌وتنه‌ به‌رئاوینه‌ بچکۆله‌که‌ و منیش لییان پاده‌مام. ورده‌ ورده‌، به‌قه‌له‌میکی په‌نگین، لیوه‌ باریکه‌کانی مۆر ده‌کرد، مۆریکی کال، سیبه‌ریکی په‌مه‌یی ئاوینه‌ببوو، له‌گه‌ل ئەو ریزه‌ قۆپچه‌ مۆرانه‌ی که‌ به‌فانیله‌ په‌سه‌که‌یه‌وه‌

کاک عه‌زیزیش له‌ من و له‌ دارا و له‌ کاک سالاریش چاره‌په‌شتر بوو. دره‌نگتر گویم له‌ هه‌والی مه‌رگی کاک عه‌زیز بوو. ئەو له‌ ژووره‌ گچکه‌که‌ی به‌دیار رادیۆکه‌یه‌وه‌، گوئی له‌ ده‌نگی کوردی راگرتیوو، نازانین، به‌دیار گۆزانییه‌کی ماملتییه‌وه‌، یا به‌دیار هه‌والتیکی جه‌رگپه‌وه‌، سه‌کته‌یه‌ک ده‌یکوژتیته‌وه‌. دواي سئ رۆژ ئینجا زانیان کاک عه‌زیز مردوو، چونکه‌ ته‌رمه‌که‌ی بوئی کردبوو، بویه‌ کاتیک هاوسپیکانی پیتیانی زانیبوو، بانگی ئیسعافیان کردبوو و ده‌رگیان شکاند و ته‌رمه‌که‌یان ده‌ره‌یتنا بوو. په‌ناهه‌نده‌کان له‌ناو خۆیاندا پاره‌یان کۆکرده‌وه‌ ته‌رمه‌که‌یان نارده‌وه‌ سنه‌. بالیۆخانه‌ی ئیران له‌ پاریس له‌ ته‌رمه‌که‌ی کاک عه‌زیز خۆش بوو و له‌ گۆرستانه‌ گه‌وره‌که‌ی شاری سنه‌ ته‌رمه‌که‌یان ناشت. کوپه‌ گه‌وره‌که‌ی و ژنه‌که‌ی، هه‌ر دووک به‌به‌رگی په‌شه‌وه‌ پیتشوزاییان لیکرد. من تاقه‌ هاوپی کاک عه‌زیز بووم، منیش زۆر که‌م ده‌میینی، به‌لام ده‌توانم به‌بی سئ و دوو، گشت نه‌یتییه‌کانی کاک عه‌زیز بدرکینم. له‌ راستیشدا ته‌نها سئ شت کاک عه‌زیزیان کوشت: ته‌نهایی، ته‌نهایی و ته‌نهایی.

بوون، وهكو سهروا هاوئاهاهنگيان پهيدا كړدبوو، برژانگه كاني كلرېژ كړد، برژانگه دريژه سياكاني وهكو ستراني عههديكي ديكه، زور له دوورهوه، له ليوار و لوجه كاني ميژووهوه دهكه وپتهوه بهرگويم. ستراني شايهراني بناړه كاني زهمه ن بوون، هي سهردهمه به سهرچووه كان، وهكو سيپهريكي غه مگين ده رژانه روجهوه.

له ماكياز كړدن بووهوه و جزمه كاني هلكيشا و خهريكي به ستنى قهيتانه كاني بوو. هر دوو سهري قهيتانه كهي به دهسته وه گرتبوو و بهره و سهروه رايده كيشا و توندى ده كړد، به گرتيهك كو تايي پي هينا و ناوريكي لي دامه وه. ده توت ده موچاوي له نووراو هلكيشرابوو و به چ چيژ و زه و قيكى زوره وه، ماكيازى كړدبوو، جوړه شيعريه تيك له ناوپته كړدن و پله يي رهنگ و سيپه ره كان دروست بوو بوون.

نه غمه يه كي حه زنيش، وهكو شه پزلوكه يهك بهره و من ده هات، هه رچه ندهم ده كړد نه مده زاني له چ شويتنيكه وه، يا له چ زه مه نيكه وه سهرچاوه يان وهر گرتووه. ليبي ورد ده بوومه وه، ناتالي به دوو دير شيعرى كلاسيكي ده چوو. رهنگ سهرواي دروست كړدبوو و جلويه رگه هاو ئاههنگه كهي رپتمى دابووه له شه باربكه كهي.

زه رده خه نه يه كي ديكه ي بؤ كړدم و وتي: (نه رى باش نووستي؟) دانه ورده مروارپيه كاني شبنه يي و ته رپي بوون، تيخره و بووو. چاوه كاني پر روضنايي و حه وانه وه بوون، ده موچاويشى تا سنوورى نه فسوون پاراو بوو. منيش له وه لامدا:

- نه گهر هه هه موو ته مهن بنووم هه ر تير خه و نابم. من به ماندوويى هاتوومه ته دنياوه.
به نه بره يه كي توانج ناميزه وه:

- ده هه لسه، كاتمان زور نييه. پيش نه وه ي بشگه ريمه وه با رووي روضنى نه م بيزه نسونه ببينم. نه وه ي دويني، به و شه وه ببينم ته نها قزتيكي ئالوزگا و بوو، درابووه سه ر جهسته ي شاره كيا.

كاتيك نه م رسته يه ي و ت، بهره و په نجه ره كه ده رويشت و په رده كهي هه لدا بووه و و سه يري ده ره وه ي ده كړد و پاشانپش ناوريكي لي دامه وه:

- ته مپش ره ويوه ته وه و هه تاو هه لها تووه.

- باسي چ هه تاويك ده كهي. هه تاوي شهرمنى زستان!

به يچ نه وه ي نيازمان بيت، نه و سه ر له به يانييه به زماني ئيستيعاره ده و اين. هه ر

چهنده نه م جوړه زمانه شتيكي ده گمه ن نه بوو له لاي نه و به لام هه نده ي تر خه رهندي نيواني فراوان ده كړدين و هه نده ي تر مه سافه كاني نيوانماني ده كشاندي.

له ناخمه وه له عنه تي نه و جوړه زمانه م كړد، به لام دواي چي، ده ميك بوو كار له كار ترازابوو. نه و شته ي كه رهنج بوايه فريام بكه و تايه، بي ئامان ليم دوور ده كه و ته وه.

بزيه ويستم بگه رپينه وه پله ي سفرى واقيع:

- بليتي گه رانه و هت برپوه؟

- ته به ن! ساعات پينج شه مه نده فرم هه يه.

سه ساعات پينجي زستانى بيزه نسونيش، واته جاريكي ديكه ش شه و. روض به تاريخي بهره و روومان ده بيته وه و به تاريخي به جيمان ده هيلى. له سه ر نه بره يه كي ميلانكو ليكي، وهكو نه وه ي له گه رووي منه وه ده رنه چن، پيم و ت:

- باشه.

هه لسام و كه موكه يه ك له ناوه ندي ژووره كه راوه ستام و له په نجه ره كه يه وه سه يريكي ده ره وه م كړد و به خاوي ده رگا كم كړده وه و بهره و حه مامه كه چووم و ويستم به ناويكي مه يله و سارد دوو شتيك بكم، هه ستم كړد ته نها به و جوړه دووشانه ديمه وه ناگا. دوو هه نكام هه لئا، تووشى قوتابيه قيتناميه كه بووم، كيسه يه كي به ده سته وه بوو ده گه رايه وه ژووره كهي. ئيره يم به و قوتابيه مؤنوسيلابيه برد، هه ستم ده كړد تها ژبانتيكي ئاسايي وهكو مليونان كه سي ديكه ي سه ر نه م زه مينه هه بوو، هيچ شتيكي نه و تووشى نه بوو كه جتي ئيره يي بردن بيت، به لام نه و جوړه ژيانه ئاساييه لاي من زور قورس ده كه و ته وه. چهندين جار، كاتيك باسي قيتنامي بؤ بگردمايه، دواي يهك دوو رسته، جزدانه كهي ده رده هينا و وينه ي كور و كچه كهي و هاوسه ره كهي نيشان ده دام. ئيواره يه كيان به ده م چاي خوارنده وه، كورته يه ك باسي ژيانى خوي بؤ كړدم. له قوتابخانه ي ناوه ندي له قوتابخانه يه كي ده ولته تي ماموزستاي زماني فه رهنسييه و ئيوارانپش سايق ته كسي تي ده كات. ده بوت: «له قيتنام كهس نييه به يهك مه عاش برؤيت». زوره ي زوري ئيواران كيسه يه ك سپاگيتي قيتنامي لي ده نا، كيسه يه كي بچووك بوو، له ناو كيسه كه ش دوو كيسه ي تري تيا بوو، يه كي كيان جوړه به هاراتيكي زور تيژ بوو، نه وه ي تريش جوړه شله يه كي مه يله و شيرين وا بوو. دواي نه وه ي له ناو مه نجه لپك هه ندي ئاوي ده كولاند،

کیسه‌ک‌هی به‌تالّ ده‌کرده ناو ئاوه کولاو‌ه‌که و دواى دوو ده‌قه، ژهمیتک حارز بوو. نیوهروانیش له چیت‌ستخانه‌ی دانیشگا نانی ده‌خوارد. رۆژباشمان له‌یه‌ک کرد و منیش چوومه همه‌مامه‌که‌وه. سه‌پریکی ئاوینه‌که‌م کرد، دلّم خوڤ نه‌بوو به‌ببینی بیچمی خوّم، ریشم تاشی و ددانه‌کانم شوشت و چوومه ژیر دووشه سارده‌که‌وه. سه‌ره‌تا زۆر سارد بوو، قیژه‌یه‌کم کرد و پاشان ورده ورده به‌ئاساییم زانی. خوّم سربیه‌وه و جلو‌یه‌رگه‌که‌م کرده‌وه به‌ر و گه‌رامه‌وه ژووره‌که. به‌ناتالیم وت:

- حه‌ز ده‌که‌ی پیش دهرچوون، قاوه‌یه‌ک بخۆینه‌وه؟

- با له دهره‌وه قاوه‌یه‌ک به‌کرواسۆنه‌وه بخۆین.

چوینه دهره‌وه. پیاسه‌مان کرد. گارد دوّم پێ نیشان دا، گارد دو، وه‌کو کۆرنیش وابوو، به‌ده‌م گوتی روبروی دوو، چیمه‌ن و دارستان و شوینی پیاسه‌ی یه‌ک شه‌مووانی خه‌لکی شاره‌که بوو، ده‌که‌وته خواره‌وه‌ی قه‌لاکه و به‌نیمچه بازنه‌یه‌کیش ده‌وری ددا. له خواره‌وه دیه‌نی قه‌لا زۆر دل‌په‌ینه، هه‌روه‌کو له سه‌ره‌وه‌ش ئه‌م چیمه‌ن و سه‌وزاییه‌ش فینکایی ده‌به‌خشیته دهروون. زۆر له‌و دیه‌نانه ده‌که‌ن که کوریی کیشابووی، به‌لام گشت ئه‌و دیه‌ن و سه‌وزایی و شوینی پیاسه و رابواردنانه به‌بیتام ده‌زانی، نه‌ک ته‌نها بیتام، به‌لکو تامیکی تالیی ده‌لکانده بن مه‌لاشوومه‌وه. وه‌کو مه‌ستی، به‌ده‌م خه‌ونه‌وه ری بکه‌م وابوو. به‌سه‌ر یاده‌وه‌ریه‌که‌نه ساته‌م ده‌کرد و ئیستایه‌کیش به‌تویزی له ژیر رکیتم خوئی ده‌قه‌پینێ و هه‌موو وجودم پر ده‌کات له تامی بێ مانایی. قسه‌ ده‌که‌ین به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی گوتم گرتبێ، بێ ده‌نگیش ده‌بین، ئه‌وه رۆ ده‌چمه نیو ئه‌و چرکه‌ساتانه‌ی که له رابردو روبرویان دابوو، یا هه‌ستم ده‌کرد روبرویان داوه. رابردوویه‌کی ئۆه‌ژکه‌تیه‌فانه نه‌بوو، خوّم دروستم ده‌کرد و دروستم ده‌کرده‌وه و تیکومه‌کانم ددا و جاریکی دیش سه‌ر له‌نوی به‌جۆریکی دیکه دروستم ده‌کردنه‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد، وا جاریکی دیکه‌ش، رابردوویه‌کی سه‌خت و تالّ له ناوما ده‌بووژینه‌وه. حه‌زم ده‌کرد کات گوزهر بکات و شته‌کان تیه‌په‌رن و کاتیش وه‌کو گسکی ئه‌م یاده‌وه‌ریه‌ کۆبووانه رامالێ. دووشه سارده‌که‌ی به‌یانی، قاوه تاله‌که‌ی قاوه‌لتی نه‌یانه‌ینامه‌وه ئاگا، له رکیفی ده‌ستی خوّم دهرهاتبووم. له لایه‌که‌وه حه‌زم ده‌کرد سه‌عات پینج زوو بیت و بیگه‌بنمه‌وه ویتسه‌گی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و مالئاواپیه‌کی هه‌تا هه‌تایی لێ بکه‌م. هه‌ستم ده‌کرد چی دیکه به‌رگری ئه‌م ته‌جره‌به تاله‌ ناکه‌م، تا زووتر کات فه‌رامۆشیم بداتی هه‌نده دره‌نگه.

به‌لام ئه‌م ژوانه دوا ژوان نه‌بوو، ده‌بوايه، جاریکی دیکه سه‌فه‌ری شاری ژنیف بکه‌مه‌وه. بۆ ئیواره‌که‌ی گه‌یانمه‌ ویتسه‌گی شه‌مه‌نده‌فه‌ر. یه‌ک دوو ده‌قه، له‌سه‌ر شوسته‌که به‌یه‌که‌وه راوله‌ستان، هیتشتا به‌ته‌واوی بیست و چوار سه‌عات تینه‌په‌ری بوو، هه‌ستم ده‌کرد بارستاییه‌کی زۆر سه‌غله‌تکه‌ر له‌سه‌ر ئه‌ستۆم دایه. هه‌رچه‌ندم ده‌کرد قسه نه‌ده‌که‌وته سه‌ر زمانم و پیتیک چیه‌ نه‌یده‌ویست بیته سه‌ر نووکی زمانم، ته‌نها هه‌رفی، بیده‌نگ وه‌کو بتی له‌گه‌ل ناتالی له‌سه‌ر شوسته‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که چاوه‌رێم ده‌کرد. ئه‌و هه‌ندی جار وشه‌یه‌کی دهرده‌بری، شتیکی ده‌وت.

له دووره‌وه، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌م بینی ورده ورده نزیک ده‌بیته‌وه و هیتاشی ده‌کرده‌وه دیسانه‌وه ماچیتکی ته‌نک، به‌ئاسته‌م لیومان به‌ر یه‌کتری که‌وت، ماچیتک بوو تامی ژه‌قنه‌بووتی هه‌بوو. پیش ئه‌وه‌ی سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که بیت، پیم وت: «ئه‌مجاره‌یان نۆه‌ی منه. من سه‌رت لیده‌ده‌م». ئه‌ویش وتی: «هه‌ر کاتیک دپی به‌خیربیت». نازانم بۆچی ئه‌و رسته‌یه‌م پیتی وت؟ مه‌به‌ستی من چی بوو. ده‌مویست هه‌روا به‌بێ ئامانج و به‌بێ هه‌یج ئه‌نجامیتک سه‌ری خوّم بیه‌شیتیم. چیم ده‌وی؟ ئه‌ی ئه‌و چی ده‌وی؟ زیاتر ئه‌م پرسیاره‌ی دواپی بوو سه‌غله‌تی ده‌کردم.

سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر بوو، له‌به‌ر ده‌رگا که راوله‌ستا تا مه‌کینه‌که‌ی که‌وته هه‌ره‌که‌ت؛ پاشان چوو له جیگایه‌ک بگه‌ری، منیش به‌چاو دواى که‌وتیم و چاوه‌روانی دوا راوله‌شاندنی ده‌سته بچوکه‌کانیم ده‌کرد. ئاوری لێ دامه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک و مالئاواپیه‌کیش به‌ده‌ست، شه‌مه‌نده‌فه‌ر فیشکه‌ی کرد و وه‌کو ماریک بگه‌ریته‌وه نیو چیا و چۆله‌کانی ئه‌لب.

سه‌عات پینج و یه‌ک ده‌قیقه‌یه. یه‌ک ده‌قیقه تیه‌په‌ری، ئیواره‌یه‌کی غه‌مگین له قه‌راغ شه‌و دایه. ئا له‌و له‌حه‌ز زۆر تاییه‌تانه، حه‌زم ده‌کرد شاعیریکی بام. نه‌ک شاعیریکی لادیی، گۆرانی به‌بالای چیا و قووته‌ی رووته‌له‌ بلیم، به‌لکو بچمه نیو دوورپێانی هیتله ئاسنه‌که و تا هیتیش له گه‌رووم دایه، گۆرانی به‌بالای ته‌نها بچرم. سه‌یری ئاسمانی بێ ده‌نگ و ئیواره‌ی مله‌ور و شه‌ویکی بێ شناسنامه بکه‌م، چۆن وه‌کو ده‌سه‌سریک ده‌یه‌وی گرتیه‌ک به‌لکو ده‌یه‌وی گری کۆیره‌یه‌ک له قورگم بدات. شه‌ری به‌ریا بکه‌م، له نیوان ئه‌و له‌حه‌زه سه‌رکه بیتامانه‌ی که گه‌مارۆی رۆحم ده‌ده‌ن، شیعره‌کانم سترانیکی ئه‌یه‌دی بن و بیکه‌مه به‌یداغی هه‌موو ئازاره‌کانی تاراوگه. شوینیکی نه‌بوو، بیکه‌مه گلکۆی ئه‌م جه‌سته‌یه‌م، چرکه‌یه‌کیشم ده‌ست نه‌ده‌که‌وت تا بیکه‌مه کفنی بۆ ئه‌م له‌شه‌م.

نا ئەو ئىوارەيە، تا بۆلۈپ ئىوارەيەكى غەمگىن بو، حەزم كىرگەن ئىمەنە ئەتتولۇپتەن كەم. ھەستەم دەكرد شتەتەك ھەموو بوونى دەھەژاندىم، ناسرۈتە تىمى دەگە ياندى تىرۈپكى راستەقەينە خۆى. گەرامە، بەھەمان پىپىلىكانەى دوتىندا ھاتمە خوارەو ۋەكو شىكستى، ۋەكو بەفرىك ھەرەسى ھىناپى، ۋەكو چارۋىگە يەك رەشەبا دراندبىتى، ۋەكو گابەردى بەرەو خەرنەكان غل بىتەو ۋەتستەگە كەم ۋەكو كەساسى جى ھىشت. ئايا بگەرئىمەو ۋەتتەر ھەمان كەپرى پاسەكەى دوتىنى، ئايا ئەمە لىك ماردەكردنى لەحزە دژوارەكان ناگە يەنى، ئايا ئەمە مازۇشتىيەكى پىر بەويستى خۆم نىيە؟ نەخىر ناتوانم چاۋەپتى ھىچ شتەك بگەم، ھەموو گىانم ناتۇقرەبىيە، ھەموو بوونم ناخەوانەيە.

ۋەك ھەراسانېراۋىك ھەنگاۋەكانم ھەلنا ۋە گورج بەپىپىلىكانەكانا دەھاتمە خوارەو: ئەو دەو چىرپونەو ھەى لەحزەكانى ئۇقرە نەگرتن بو كە تىياما بەمست دەكىتسا يە رۇحما.

دەبوايە بەناۋ بازارا تىپەرىمايە، تابگە يىشتمايە ئەتتولۇپتەن كەم. سەيرى خەلگ ۋە خوام دەكرد، بەلام كەسم نەدەبىنى، سەيرى دوكان ۋە ھاتوچۇكەرانم دەكرد، كەسىشم لىو دەپار نەبو، ۋەكو بەنگىشىك ۋەبووم، زەق زەق دەمروانى ۋە دىنا لە پىش چاوم بورابوۋە.

گەبىشتە بەر دەرگاي ئەتتولۇپتەن كەم ۋە پالەك بەدەرگاگەۋە نا چومە ژورەو. چومە بەرامبەر تابلىق رەشەكەم ئەو تابلىق رەشەى كە ھەر تەنھا تۇزقالتى شىنايى ۋە سوورايىم تىكەل كىردبو. حەزم كىرگەم بەھەمە گەلە. بەكەمە گەلە ئەو ئەژدەرە ۋە رەمەكانى منىش تەنھا ھەر فلچەى دەم لووس بن. سەعات پىنج ۋە نىبو بو، كەسى ئەتتوى لى نەبو. تەنھا دوو قوتابى نەبى، لە سووچىكدا، يەكىكىان لەسەر كارتونىك دانىشتىبو، ئەو ھەى دىش بەپىتە ۋەستابو، بەبەكەۋە قسەيان دەكرد، ۋە بزائم لە مەر فەلسەفەى ئىستىتەبىكەۋە لەۋجەيان دەدا. ئاي كە بەگەمژەم دەبىنەن. ھەر جارىك دوو سى قوتابى يەكىان بگرتبايە، ئىتر باس باسى ھونەر بو، ئەگەر يەكىكىش كارەكانىانى نەبىنايە، ۋە دەزانى يەكىكىان پۇل كلى ۋە ئەۋى تر كلىمەت ۋە يەكەكەى دىكەشيان پالاتىۋە زاراۋەى زل ۋە پىف دراو، لە ئەرىستەۋە پىيا دەھاتن تا ھىگل نەدەۋەستان، ئىنجا بەكاۋەخۆ باسى دو تەزۋە ھونەرىيەكانىان دەكرد. رۇژىكىان بەتورەبىيەۋە بەپىيارم وت، «چىيە ھەندە باسى ھىگل دەكەى، كەمى سەيرى كارەكەى خۆت بەكەى چاكتر نىيە» ئەۋىش بى سى ۋە دوو لە ۋەلامدا وتى: «دەزانم ھونەر بو ئىتە تەنھا رامانە؛ رامىن، رامىن تا ھەتاۋ لە تابلىكاناندا چەكەرە دەكات»، ئەمەى زۇر بەتەۋزەۋە وت. منىش بەتورەبىيەۋە بۆى چوم،

فلچەيەكەم توند لەناۋچىنگ گرتبو، بۆى چوم ۋە تا ھىزىشم ھەبوو كىشامە سەر قەپۇزى ۋە ھاۋارى كىرد: ھەى عارەبى پىس.

بى ئەۋەى سالاۋ لە كەس بەكەم، چوم سنوۋقەكەم كىردەۋە ۋە كەرەسەكانم دەرھىنا تابلىكە ھىشكەۋە بو بو. جارىكى دىكە رەنگم گرتەۋە، رەشىك بو، رەشىكى خىمانەيى، چرووسكە دەھات، ئۇقرە ۋە دلەراۋكى لە بادەيەكدا بو، ھىمىنىيەكى روت ئالابوۋە شلەزانىكى زىكما. بەفلچە دەم پانەكە تىي بەرېوم، بەھىزەۋە فلچەم رادەۋەشانم دەمويست تەنھا حەرەكەتى راۋەشاندىن خۆى سەلمىنى ۋە بەس. بەتورەبى ۋە ھىزەۋە شەرم لەگەلى دەكرد. ئەۋىش نەدەھاتە زمان، پان، لووس، لە ھەندى شوتىنى بىرقەى رەشايى لى جودا دەبوۋە ۋە ھىچى دىكە. شەرم لەگەل ئەو جەمادەدا دەكرد، حەزم دەكرد ئەۋىش ۋەكو كائىنىك بەكەۋىتە زۇران لەگەلم، حەزم دەكرد لىم ھەنگەرىتەۋە ۋە بەلكو بشقىرتىنى ۋە ھاۋار بىكات ھەركاتىك رىمىك رادەۋەشانم چاۋەپتى ئەۋەم دەكرد خوتىنى رەش بەلا چاۋا يەچقە بىكات. جەنگى رەنگ بو لەگەل ماددە.

لەناۋ ئەو ۋەزە نا ھونەرىيە دابووم، گوتم لە خىشەى پىتەك بو لىم نىك دەبوۋە ۋە لە پىكدا راۋەستا، حەزم نەكرد ئاۋرى لى بەدەمەۋە، چونكە دەمزانى قوتابىيەكى دىكەيە ۋە خۆى بۇ تىۋانچىكى رەخنىيە نامادە كىردوۋە. لە دللى خۇبا دللى «ئەمە بۇباغ سەرف كىردنە چەنى بەچەنە! يا دىسان ھەر خۇبەتى، دەپەۋى رۇخسارى دىنا رەش كات» يا شتى بى كەلكى دىكە. من ھەر بەردەۋام بو. لە پىكدا گوتم لە رىستەيەك بو «خۇزگە تۇ دىيات دروست دەكرد، روۋبارىش دەبوۋە مەرەكەب». ئاۋرم لىي دايەۋە موچرىك بەناۋ لەشى ئەۋ رىستەيەدا تىپەرى. سەبارەت بەھەۋار ۋە ناۋچەكەم، رەنگى ئەم رىستەيە نامازەيەكى ناراستەۋخۆ بىت؛ دەيزانى من لە ولاتى كوتىرەۋەرىيەۋە ھاتووم، بەلام نەيدەزانى ئەۋەى من دىكەم پەيوەندى بەۋىتە نىيە. ئىشەكەى من زۇر لەۋە ئاسانتر بو ۋە پىۋىستى بەھەندە بىر كىردنەۋەش نەدەكرد. خۇ ھەر لە ژىقەۋە، بەتايبەت لە دوو سالەكانى ژيانم لەۋى، خۇم بەتەۋاۋى لە ۋەھمى ھونەر پاقتۇر دەبوۋە. زۇر خىرا، لە لوتكەى ۋەھمى ھونەر ھاتمە خوارەۋە، ئەۋ بەرزابى ۋە كىشۋەرە بلىندانەم بۇ خاۋەنە راستەقەينەكانى جىھىشت.

زۇر زوۋ لەۋە تىگەبىشتەم كە ھونەرەكەى من، درىژەپىدانى دىناى مانالانەيە، تەنھا ھەر لەگەل مىندا دەكەۋىتە دوو، تەنھا ھەر بەرامبەر بەمن زمان دەگرى ۋە زمان ھەراشە. ھەر

کتيهک سهیری ميژووی پالیتته کهم بکات، تهنه ههر رهنگ دهبینی: سههراکان ههولتيکی سيزيفانهیه بۆ ئهوهی دهزوولته بزیهکانی کازبوه بترنجیتمه نیو تابلوکانم، دهمويست کازبوهی رۆژهلالات راکیشمه ژووره کهم، پاشان بهدوای رهنگه هه مه چهشنه و سادهکانی ئاودا ویتل بووم. چه ندين شهو له ناو تابلوشینه کانم دهخنکام، تا به ره به بیان سهولم دهدا، تا بگه مه وه که ناری ئامان، شین گه مارۆیان ده دام. شینی کال، هی کانیاوه ده م تهره کان، شینی پیرۆزه بی، هی رووبار و گوتم، شینی ئوقیانووس، رهنگی رهحم بوو. ده رگا و په نجه ره ده بوونه ئاو، منیش وهکو قهره جه سه ره تاییه کان، قهره جه کانی پیش خهلق، دنیا ی هیشکی ئه وان تهنه که شتی و گه می بووه. کاتیکیش یه زدان هیشکایی دروست دهکات ، ئه وان په راگهنده و په روزه دهبن، ههر بۆیه، پاچکه یان بۆ که شتییه کانیا ن دانا و کردیانه که ره فان. لهو دوا قوناغانه ش، دنیا ی رهش بوو، داگیری ده کردم، ئه مجاره بیان غه زوویه کی ته و او بوو، نهک تهنه دژ به هونه ره که م، به لکو، وهخت بوو ژیانم راپتیچی. رهشایی رهنگ نه بوو، باهۆز بوو، ده بوست رام بآلی. ههر زوو ئه وه شم زانی، که هونه ره که ی من شتیکی نییه سه رنجی هیتران راکیشی، ده مزانی نه له خانه ی ته جریده، نه سه ره به رپتازتیکی زۆر تاییه تیشه بزیه منیش بیتم وت: «نیازم نییه دنیا دروست بکه م، ده مه وی له دنیا یه که ی خۆم هه لیتیم!» دایه قاقای پیکه نین. له دنیا یه که ی خۆت هه لیتی! دهستم کرده وه ئیش کردن.

ههقی خۆی بوو پیسکه نی. منیش ههقی خۆم بوو بهرده وام بهم. ده مزانی من هیچ فهزایهک، هیچ دنیا یهک، هیچ زمانیکی ته شکیلی دروست ناکه م. هونه ری من ئه نجامی فهشل هینانه. ئه وه رهشاییه ی که له سه ر پانتایی ئه وه قوماشه بلا بوته وه، سه ره ئه نجامی هه موو شکستییه کانه، ئه م دوا فلچانه ش، هی دوا له حزه کانی ژیا مه: مالئاوایی! به لئی مالئاوایی، هه موو ژیانم له زنجیره مالئاواییه ک پیکهاتووه، بزووتنه وه یه که دژ به شوین، هه میشه له سه فه رام و نه گه یشتوومه ته هیچ شوین و ناشگه مه هیچ شوین رهنگی گه رانه وه بۆ خالی سه ره تایی نوخته دانانیک بیت له گشت ئه م مالئاواییانه.

نه مده زانی یهک دوو رسته پیکه وه نیتم و وهکو قوتاییه کانی دی، ده رباره ی ئیشه که م شتییک بلیم. باشه ئاخه چی بلیم. بۆیه بریارم دا بوو، له هیچ پیشانگایه ک به شداری نه که م. گریمان، وینه ی ئه م دوا تابلویه و هی ئه وانی دیکه شم گرت و کردم که ته لۆگیک و برده گه له ریبه کان. ئه ی ئه گه رخواه ن گه له ری کاره که ی پی جوان بوو به گه نی کرد و به دوایا

ناردم تا بچم چاوم پیی بکه وی و ئه ی ئه گه ر قسه هاته سه ره ئیشه کانم، ئه ی ئه و کات چی بلیم؟ بلیم هونه ره که ی من، سه ره ئه نجامی شکستی خۆمه ئه م رسته یه خۆ ئه گه ر پیکاسۆ یا پالائیۆ بیکردبایه، بایه ختیکی دیکه ی ده بوو، نهک له به ره ئه وه ی پیکاسۆ پیکاسۆ و پالائیۆش و پالائیۆیه، به لکو قسه ی ئه وان هاو جووت له گه ل به ره مه کانیا ن ده وه ستان. به ره مه کانی من له گه ل بۆچوونه کانم هاو ته ریب نه بوون، به لکو زۆر جار دژی یه کتریش راده وه ستان.

ته نه ا بیده نگ بووم، بایه خ ده دهنه هونه ره که ی من، ئایا ئه م بیده نگییه ش ده کری لالم کات! بیده نگ بوون یا پیکه نین به قاقاوه: قاقایه کی هونه رمه ندانه.

تاقه ره خنه گرم کاک عه زیزی نیمچه خوتنده وار بوو. کابرایه کی به ئه زمون بوو، به لام ئه زمونه کانیسی له رتیگای کتیب و متییه وه نه بوو، به کورتی کاک عه زیز رۆشنییه کی کتیبی نه بوو، به لام خیرا سه ری له شته کانی ده وره به ری ده رده کرد. سه باره ت به منیش، له ده یده نیگای خۆیه وه راستی ده کرد، به لام تهنه ههر بۆ خۆی راستی ده کرد نهک بۆ من. ئه وه ی گرینگ بوو بۆ خۆم، ده مزانی ئه م رچه یه ی من بنهسته، ده مزانی هونه رمه ندیی و نابیت، ههر له خۆرایش نه بوو له سالی پینجه م، پیش تاقیکردنه وه ی کۆتایی سال، به یه کجاری وازم له په یمانگه به یتم و ههر هه موو کاره کانم بسووتیم؛ تهنه ههر دوو ئه کواریل نه بیت. ئه و دوو تابلۆ بچووه کی که له بیرو که م دامان و هیچم پی نالین، دوو ئامازهن بۆ قوناغیتی ژیانم نه به ئیعه جابه وه سه ریا ن ده که م، نه فریشیا ن ده دهم!

ئه و ئیواره یه زۆر بیرم ده کرده وه. بیرم له خۆم، له ناتالی، له دنیا و له هونه ره که ی خۆم ده کرده وه ههر هه موویم به بی که لک ده هاته پیش چاو، ههستم به شکستی ده کرد چه زم ده کرد، مه قه سه که توند له ناو چنگ بگرم و تا هیزم تیا یه بیچه قینمه له شی تابلۆ بی رۆحه که م، شهقی که م و کۆتایی به و جهنگه نابووته به یتم. ئه وه م نه کرد، خۆم هیور کرده وه و ورده ورده دلێ خۆم ده دایه وه، ترووسکاییه ک میشکی که می رۆشن کرده وه ئه ویش ئه وه بوو، دوو سن هه فته ی دیکه، ده رۆم بۆ ژنیف و ناتالی ده بینمه وه.

VIII

یهکن لهو بهیانیبانه، لهو بهیانیبه بریندارانهی که همیشه ژوانیکی حه قیقیم له گه لیدا هه بوو، کاتیک له خه و هه لده ستام یه که م وینه ده ترنجایه میتشکه مه وه، ده ترنجایه هه موو شان کانی له شمه وه، وینه یه کی قورس و لیلی ئه و بوو، بۆیه زۆرجار درهنگ له خه و هه لده سام.

یهکن لهو بهیانیبانه بوو، باران به نمه ده باری، باران یکی جارسکه ر، کۆتایی هه ر ده هات. بارانی نه پراوهی فرانش کۆنتی ساردی ژنیقی نه بوو، به لام هه لگری هه مان دله پراوکی و سه رچاوهی هه مان بیزاری بوو بیزاری به کی که می میتافیزیقیبانه، بیزاری به کی فه رهنسیبانه، بیزاری به کی قالا.

چاوم ده کرده وه، تامیکی مه یله و تال، لینجیبه کی خه ستیش به مه لا شوو مه وه یه، وه ک بلتی چریشم قوت دابیت؛ به ناسته م چاوم کرده وه، سه یریکی بنمیچه ره قوته قه که م کرد، چاو یک به و چوار پننج کتیه ده خشینم که له سه ر ره فه که ن، سه یری چرای میتزه که ده که م، سه ساله هه مان دیمه ن دووباره ده بیتته وه، هه مان رۆتین، هه مان ره تابه ت، هه مان ماده دی به رجه سته ی بی گیان ده بینم هه موو ره نگه کان له پیش چاوم تیکه ل ده بن و سیا خۆبان ده نووین.

هه لسام و قه مسه له موشه مایه که م کرده به ر و پاکه ت و شخاته که م په ستیبه گیرفانم و به ته مای ئه وه بووم بچم له گارد دۆ پیاسه یه ک بکه م. خۆم پیچایه وه، که له ئه پارتمانه که نه بوو، به پیپلیکه کانا دابه زیم و سنووقی پۆسته که م کرده وه، پارچه کاغه زیکی نوشتاوه ی بی زهر فی تیدا بوو، دوو قه د کرابوو، رامکیشا و یه کلام کرده وه. کاک عه زیز بوو ده بوست بمبینی. یه ک دوو جاری دیکه ش، به هه مان شیوه، له هه مان ده فته ر نیو لاپه ره ی لی کرده ته وه و به هه مان شیوه دوو قه دی کرده وه و فرپی داوه ته سنووقه که مه وه. ماله که ی کاک عه زیز، یا باشته ر بلیم ژووره که ی کاک عه زیز زۆر دوور نه بوو. پارچه کاغه زه که م هه لگتۆفی و فریم دایه ته نه که ی کاغه زه وه که له خوار سنووقه کان دانرابوو. پرۆژه ی پیاسه که م گۆری و هه ر به پی به ره و مالی ئه و چووم، ماله که ی ده که وته شه قامی لا

کۆلۆنی، له نهۆمی دووهم ده ژیا، په نجه م نا به دوگمه ی ئه نته رفۆنه که، وه لامی دامه وه (یا ئه لا، ئه وه تۆی؟ ده سه رکه وه).

ده رگای لی کرده وه و هه ر به پی سه رکه وتم. گه شتته به ر ده رگای ژووره که ی، له پیش ده رگاکه ده ستیکی نابوه قه د چوارچیه ی ده رگاکه و پانتۆلیکی بۆر و بلوزیکی فلتی به ده ست چنراوی له به ر بوو، گۆره و بیبه وه کانیشی هه ر له پی بوو، ریشی که میتک ده رچووبوو، منی بینی بزیه کی کرد، به لام تا بلتی ماندوو دیار بوو. ده سته کرده سه ر شانم و فه رمووی لی کردم و هه ر دووک چووینه ژووره وه؛ بۆنی خه و، یا راستر بۆنی ماندوو بوون له ژووره که ی ده هات. فزوولیبانه چاو یکم به ژووره که یا خشانم و پیم وت:

- ریگام ده ده ی په نجه ره که ت بکه مه وه. کاک عه زیز ده پی جار به جار هه و بگۆری. خۆ تۆ له من باشته ری لی ده زانی.

له سه ر نه به ره یه کی زۆر نویترال:

- ده زانم، ده زانم. ده توخوا بیکه وه.

جاریکی دیکه چاو یکم به ژووره که ی هینا، تا بلتی په ریوت بوو، قاپ و قاچاگی چه ند پرۆژه نه شوورابوون، شووشه و یسکی و قوتووه بیهری ده م هه لپچراو که وتوون و مه نجه لیکیش له سه ر ته باگی غازه که بوو، سپاگه تی پیا وشک بووبوو و چه ند گۆقار و پرۆژنامه یه کیش که وتوون.

به دوو په نجه چمکی له په رده چلکنه که ی هه لدا یه وه و قه ده ریک سه یری ده ره وه ی کرد و وتی:

- دانیشه حه زم کرد بتبینم. زۆر ماندووم.

- خیره کاک عه زیز؟

- خیر؟؟

بزبه کی دیکه ی کرد. ده سته کرده خوراندنی ریشه که ی و چوه حه مامه که وه.

ده نگم تۆزقالی هه لبری بۆ ئه وه ی گوپی لیم بیت:

- باشه ناته وی بگه ریتته وه لای ئیلینا.

- جاریکی تر بگه ریمه وه لای ئه و سۆزانیبه. نا توخوا باسی شتی وام له لا مه که، پیم

بلتی پرؤ بۆ سه فاره تی ئیرانی چاکتره له وهی پیم بلتی بگه رتیه لای ئه و بچ ناموسه . ده
واز له و مه زوعه بیته . ئه ی تو چۆنی؟ خه ربکی چیت؟ له گه ل نه ققاشی گه یشتیته کوئی؟

- خه ربکی چی بم، خو تو له من باشتر ده زانی. په یمانگاکه ته واکه م و خه ربکی
شتیکی دیکه بم. به خوا منیش زۆر بیزارم، به لام رهنگی بیزاریه که ی من که می له وهی
تو جیا واز بیت.

- باشه بۆ بیزاریی چند نه وعی هه یه .

دهستم کرده پیکه نین.

- خه ربکی شتیکی دیکه؟ وه کو چی؟

- چوزانم کاتی وهختی هات باسی لیه ده که نین، چه ز ناکه ی پیاسه یه ک بکه یین؟

- وازانم هیشتا باران ده باریت سه ربکی دیکه ی ده وهی کرد.

که میک به رامانه وه.

- ده زانی باران و خه لکی بیزه نسۆن وه کو یه ک وان.

- تنه ا یه ک جیا وازیان هه یه ئه ویش ئه وه یه یه که میان ته ره و ئه وی تریان وشکه . و
بزانم باران هیتور بۆته وه. خو مان باش ده پیچینه وه و ته و او...

کاک عه زیز دهستی کرده پیکه نین، پیکه نینی یه کیکی زۆر داهیزرا و بی تاقت بوو،
پیکه نینیکی خنکا و بوو، پیکه نینی خه مگینی بوو.

- له ماوه ی بیست و چوار سه عاتدا، چوار فه سلیمان هه یه .

- ده بوا یه فیقالدی خه لکی ئیره بوا یه .

- بۆ ئیمه ش و نین. ئه وه ی ئیمه خراپتر، ده می ده م به پیکه نین و دوو ده م دۆدۆنگین.

- ده ی با برۆینه خواره وه تو ش له سه ر قسه دانامیتی.

کاک عه زیز دهستی کرده کوخه کوخ، به پیلیلیکه کانا داده به زین، ده رگای حه وشه مان
کرده وه و به ره و پشته وه ی پلانواز ده ستیمان کرده پیاسه کردن. پشته وه سه وزایی و
دیهمه نیکی دلرفینی هه بوو. له دووره وه ش (چیای ره ش) دیار بوو.

ئه و رۆژه کاک عه زیز زۆر به دریزی باسی ژیا نی خو ی بۆ کردم، به کورتی ده پوست یه کی

هه بیت گوئی لی بگری. رهنگی هه نده ئه م به سه ره ات و روودا وانه ی لای هاوری ئیرانی و
ئه فغانیه کانی باس کردیبت، ئیتر ئه وانیش تاقتیان چووبیت، هه نده گوئی لی راگرن؛ یا
ئه وه تا کاک عه زیز گشت ئه و به سه ره اتانه ی له باخچه نه پییه کانی رۆحی حه شاری دابن.

یا ئه وه تا ده یوست لای یه کی ئه م باسانه بکات، وه کو ئه وه ی کوژی گوئی لی راگرتی.
به سه ره اته کانی کاک عه زیز وه کو به سه ره اتی هه زاران به لکو سه دان هه زار په نا هه نده ی

دیکه و ابوو، به لام ئه وه ی کاک عه زیز فه راده تی پیوه دیار بوو. له هه مان کاتیشدا،
به نیسه بت منه وه، خه م و ئازاری ئه و له هی یه کیکی دیکه که متر نه بوو، جا با ئه و که سه
له به رلین بیت، یا هانۆفه ر، له ئۆسلۆ بیت یا له بروکسل. رهنگی تاقت هه ت ئه وه بیت که

کاک عه زیز له ته مه نی سی و پینج ساله گه یشته بووه فه رنه سا، ئه و کاته دوازه سال زیاتر
بوو له بیزه نسۆن بوو. ده بی ئه وه ش بو تریت که په نا هه نده هه میسه وا هه ست ده کات

ده رنگ گه یشته مه قسه د. ئه وه ی له ته مه نی بیست سالان ده گات، چه ز ده کات له
قوتابخانه ی سه ره تاییه وه ئیره بوا یه، ئه وه ی له ته مه نی سی سالان ده گات چه زی ده کرد له
ته مه نی هه رزه کاری بگه یشته یه، ئه وه شی له ته مه نی چل ساله ده گات، ئه وه تا ماوه هه ر

ئا ه و حه سه رت ده کیشی، هه موو رۆژتیکیش ئا ه و حه سه ره ته کانی قوولتر و توندتر ده بن.
کاک عه زیز له م دوا ییانه هه ر هه موو ژیا نی به چنگی ئا هی ده کرد، له گه رووی گه ردوونه وه
ده ربیت و گه ردیکیش نه بیت گوئی لیبت. فه رنه سیبه کی شرفیر بوو بوو، کاروباری خو ی

بی ده رده په راند، به لام بۆ ئه و زۆر زه حه مت بوو تیکه لی ئه و کو مه لگا نو ییه بیت. تاقت
هاورپی، ئیلینا بوو، ئه ویش ته مه نی په نجا سال به ره و ژوور بوو. وازانم هه موو را بردوی
له ته جره به ی ئه و په یه ندیبه دا کو یوو بووه وه و له ناواخنی ئه و ته جره به یه ش گه یشته
ترۆپکی خو ی و به رووی هه ردوو کییاندا ته قیبه وه.

ئیلینا، ژنیکی بالا به رزی سپیکه لانه، ناشیرین نه بوو، به لام جوانیه کی ساردی هه بوو،
له هی ئه و په یکه رانه ده چوو، ریکوپیک، ته و او بوو بیتن به لام رۆحیان نه چووبیتته به ر.

پاشماوه ی بزوتنه وه کانی شه ست و هه شتی فه رنه سا بوو، ده شی، ژنی و، له ته مستردام
و ئاخ و بروکسل و ژنیف بیرنیش بیسنرین، چونکه شه پۆلی ئه و بزوتنه وه یه به شیکی
ته وای ئه و رو پای گرته وه. ئه م بزوتنه وه یه، چه ند سیما یه کی هه بوو، به لام سیما هه ره
زه که کی کو مه لایه تی بوو.

ئیلینا چه ند هاورپیه کی هاو ته مه نی خو ی هه بوو، پیکرا ده چوونه سینه ما و شانۆ و له

خۆ پېشاندا نه كاني چه پ و لايه ننگيري بيري چه پي كۆمه لگاي فهره نسيان ده كرد. به لكو له هممو خۆ پېشاندا نيكي تاماده ده بوون، به راستي هم به شدار بيه بو «خۆ- پېشاندا» بو. له مه سه له ي هه لئويست ده رچوو بوو، به نيسي به ت هوانه وه هه جوړه هه ميشه له بر دوو ژياننيك بوو. به لكو له خووش به دهر بوو، ئي ستيايان ده گوزته وه هه رابردو وه به سه ر چووانه و به مه ئيدامه يان به ئيستا دها.

هه و ژنانه، له شيان له بهر شالاوي له زه تي سه ره تاي حه فتاكان په ك كه وتبوو، يا سليك بوو بوو. هه و كات ته نها هه ر له مه نزو وري سه ره ستي تا كه كه سي به رفرا وانه وه دنيا يان ده خو ئنده وه. هه م بو چوونه ش، ته نها هه ر سيمايه كي هه م ره وت و ريبازه ي هه و بزو وتنه وه يه بوو، بو به كات به سه ر ده چوو و بزو وتنه وه وه كو موده ناوا ده بوو. كاتيكي ش هاتنه وه ناگا، كه موكه يه ك زه مه ني به سه ر چوو بوو. له ناقو سي زه مه نه وه گو ئيان له كار وانيك ده بوو بارو بار گه ي ده پي چييه وه، واته هوان دوا كه وتن ته مه نيش به ره و ژوو هه لكش ابوو، به تاي به تي ته مه ني ژن، بو كۆمه لگايه كي ئي ستها لاي بو ژو ربه يان ره خساندن و دامه زران دن چو ار چيو هيه كي خي زاني تا ده هات دوور ده كه وته وه، هه ر بو به له په نا هه نده نه گبه ته كان زياتر هيجيان بو نه ما بو وه. هوانه ي با خه لي هاوسه ر و گه رمو گو ري خي زان و يا كه بتيكي مي ژو وي به سه ر هه ستو يانه وه بوو. هه م كه به ته كۆمه لايه تي به بيني ئي ستيتيكي ش به ته وا وي لي شي واند بوون وه كو ني چيريان لي ده هات. بو به هه و ژنانه وه كو لاشه خو ر به ده وري هه و ولا تيانه ده هاتن و ده چوون. له هه مو وشي سه ير تر، هه ر دوو به ره خو ي به را و كه ر ده هاته پيش چاو، هه ر هه مه بو پله ي هه و ترا ئيديايه ي سووك ده كر ده وه، هه ر دوو به ره وه كو لاشه خو ريان لي ده هات، ته بي عه ت و شه هيبه ي لاشه خو ريش ته نها به رام به ر به لاشه ي له وه پيش خورا و ده كر تته وه.

له ناو گه رمه ي بزو وتنه وه كاني شه ست و هه شتدا، ئي لينا و هاو ري كاني هه و كات ته مه نيان له ني وان هه ژده و بي ست بو وه، كه واته له ته مه نيكي زي رين و له سه ر ده ميكي زي ريندا ژيان، ئي تر هوان هه ميشه به ر ده وام بوون له مو مار سه كر دن ژيان به هه مو و ور ده كار بيه كاني به وه. له با خچه ي عه ده ني له زه ت ژيان. نه سي دا كو نتر و لي خو ي ده سه پاند، نه سانسو ري كۆمه لايه تي، به لكو «خوشه وي ستي و ئاسايش و سه ره به ستي» ده بوونه سي كو چكه ي پير و ز به لام كۆمه لگا، هه ميشه له ده ستوور و ياسا ده گه ر يت بو هه ي گه مه كان ري كخات، بو به به هيمني و شي نه يي شه مه نده ره ي كات به خي را يي به ته نيش تيانا تي به ريوه و كاتيكي چاويان كر دو ته وه و ژو ربه ي دا بو نه ري ته كان پو وچ بوونه وه

و ره فتاره كاني 68 تيش ور ده گر ژ بوونه وه و كۆمه لگا گه رايه وه سه ر هه ندي عاداتي كو ن، شه پولي هه خلاق بازي ها ته وه مه يدان. به لام هوان ته مه نيان له چل به ره و ژوو ره، تازه ژو ر شت كو تايي ها تو وه، كه ده شليم ژو ر شت مه به ستم له پر وژه ي ژن و مي ردا يه تي به، بو به له و ته مه نه خه لكاني وه كو كا ك عه زيزيان هه ر له ئاسمان ده قو ز بيه وه: كا براي هه كي ري كو پيكي بي ژن!

سه ره تا كا ك عه زيز له گه ل ئي لينا له شو ققه به ك ده ژيان، پاشان ئي لينا خانو به كي ك ري و پي كرا ده ژيان، به لام ور ده ور ده، هه ستيايان به وه ده كر ده كه ته نها هه ر له بنمي چي ك ده ژيان، هه گينا ژو ر شتيان به يه كه وه نه ده كر ده، هه ر كه سه و برادره ي تاي به تي خو ي هه بوو. ئي لينا هه ميشه هه ر له گه ل پيلو ت و ئيزا بيلابو، به پر وژيش هه ر دوو كيان ئيشيان ده كر ده، به شه وي ش كا ك عه زيز له گه ل هاو ري ئيراني و هه فغان بيه كاني يان ده چوون خو يان مه ست ده كر ده، يا ده چوونه گا زينو كه بو هه ي به دي ار مه كينه ي قو مار وه بو وه ست، چونكه تاقه مه كينه يه له سه رانسه ري هه ورو يا كه كات ده وه ستي ني، يا خه ونيكي پو وچت ده داتي، يا چه ند كاتيكي به سه ر ده به يت ژو ر جاري ش له گه ل ئيراني به كان ده چوونه ري ستو راني «دوو سو ار چا كه كه» مه به ست له چي شتخانه كه ي فه خفو ري هه فغان ي بوو، له وي ده يان خوار د و ده يان خوار ده وه، ژو ر جار خوار دنه وه ي خو يان يان ده بر د.

هه و عه سه ره دوو سه عاتيكي پيا سه مان كر ده، به ته وا وي له بي زه نسو ن دوور كه و تبو وي نه وه، هه ر دوو ك به بي ته وه ي پي زي انين، رچه ي هه و ده شت و ده ره كه سه ك و پارا وه مان وه رگرتبوو، ژو ر به دري ژي كا ك عه زيز با سي رابردو وي خو ي و با سي پيش مه رگايه تي و با سي ژياني خو ي له گه ل ئي لينا ي بو كر دم. له و پيا سه كر دنه، كا ك عه زيز كه مي خو ين به ده مار ه كانيا كه وته وه گه ران، هه ناسه يه كي قو لي هه لكيشا، كه مي ر وحي كه وته وه به ر، هه ستم كر ده گه ل يه كيكي دي كه قسا ن ده كه م، هه ستم كر ده كا ك عه زيز پي تو ستي به هه وا گو رينه، پي تو ستي به سه فه ر كر دنه، بو به پي يم وت:

- بو نا چي ت هه وا يه ك بگو ري؟ سه فه ريكي چه ند روژه خرا پ ني به.

قه ده ري بي ده نگ بوو پاشان:

- ده زاني له مالي كه س ئي داره نا كه م، حه ز ده كه م هه ر لير هه مي نه وه، يه كه شه م له گه ل هاو ري كا نم ده چينه سه ر سه رچا وه ي (لالو و)، ده زاني نا ويكي هه نده سا زگار و في نكي هه يه هه ر ده لي كور دستانه، هه گه ر حه ز ده كه ي وه ره له گه لمان، تكه لي ده دين، شه راب و بي ره و ويسكي ش ده به ين. ناغا، ده وه ره له گه لمان.

به غه میکی رووتیان ده کرد، غه میکی سووک، بی میژوو، بی شه خسییه ت، غه میکی بوو منه که ی که وتبووه قوولایی بیره له بیرچووه کانه وه، ئەو بیرانه ی که له حه وشه فراوانه کان لی دهران، شه وان فریشته و جنۆکه ئاویان تیا ده خوارده وه، پهری به پهل، ههر که ئیواره رابشکایه دهستی یه کترین ده گرت و هه لده پهران، بالنده سپییه کانی شه ویش، له بهرزاییه کان، له سه ر گوئیسوانه کان ده نیشتنه وه و به رامبه ر به و دیمه نه ده حه په سان. شتیکم ده نووسی، پروا ده که م من خاوه نه که ی نه بووم، نازانم چ سرووشیک له بهرزاییه کانه وه ده رژانه کلاورژنه ی رۆحه وه، نازانم هه رچه نده هه ول و ته قه للام دده، نه مده زانی له چ کانگایه که وه، له چ سه رچاوه یه که وه هه لده قوولی، منیکی شه ی دای راده په راند.

ده مه و ئیواره، هیشتا هه تا ده ریاچه ی لیمانی ده چرووسکانده وه، خۆم گه یانده ویتسگه ی شه مه نده فهر، به سه ر پردی جمهوریدا تیتپه ریم، ریک و راست له سه ر پرده که وه ده رگای ویتسگه که دیاربوو چومه به رده م گیشه که و، داوای بلیتی بیزه نسۆنم لیتی کرد، پیاویتی به خۆ، به لکو تا راده یه کیش قه له و بوو، بلیته که ی دامی و وتی «تا دۆل، له وی بیگزهر» . سه یری له وحی کاتی ده رچوونم کرد، دوا ی دوو ده قه، شه مه نده فهریکم هه بوو، به هیواشی به ره و شوسته که که وته ری، زۆر به بی موبالاتی هه نگاوم دنا، ئاره زومه ند بووم که ئەم هه نگاوانه، دوا هه نگا و بن له و ویتسگه یه . گه ییشتمه سه ر شوسته که، هه نده ی نه برد، (TGV) یکی نارنجی وه کو سووره ماسی رایگرت: سرک و سفت و باریک.

سه یری بلیته که م کرد، فارغۆنی شه ش و ژماری کورسییه که شم (A7). سه رکه وتم. خه لکیکی که م له فارغۆنی شه ش هه بوون، جیگا که ی خۆم دۆزییه وه، له نزیک په نجه ره که بوو، ده پروانییه دهستی راست، به ئاراسته ی ده ریاچه که، فارغۆنیکی کپ، بی دهنگ، کتیبه که ی رۆلاند ژاکاری سوسیۆلۆژی سویریم هاته وه یاد، ناو نیشانیکی سه یر، لیکۆلینه وه یه کی کورت، خۆی له سه د و په نجا لاپه ره دده ات؛ به ناو نیشانی «تاراوگه ی ناوه کی»، تابلۆیه کی هونه رمه ندی ئینگلیزی، فرانسیس باکوئیشی له سه ر به رگه که یه، پۆرتیتی «ژۆرژ دیره له کاتی دواندا»، ئەو تابلۆیه له سالی ۱۹۶۶دا ئەنجامی داوه. له سه ر لاپه ره ی یه که م، مه به ست له و لاپه ره یه یه که بو پیتشکه ش کردن ته رخان کراوه، وته یه کی سامۆیل جۆنسۆنی له سه ره، نه ک ته نها کورتکرده وه خه سلته ته دهره کییه کی ولاتیکی وه کو سویرایه، به لکو ده کری له ناوه رۆکیشدا به خه سلته تیکی شارستانییه تی رۆژئاواش بخویند ریتته وه:

«له گریمانیتی هه ره به رچاودا، دنیا به کۆکه ره وه ی ئەفرا د پیکه اتون که ته قه للا ی ئەوه

ده رگا که م له دوا ی خۆم داخست، ده رگایه کی ئاسنی ره شی زۆر قورس بوو، زۆر به نایایی به شیشه ئاسنینه کان زه خره فه ی لی دروست کرابوو. ههر به کراوه یی به جیم هیشت، پاشان له سه رخۆ، به لام به بارستاییه کی زۆره وه له دوامه وه داخرا. ههر وه کو فه ره نسپییه کان ده لیتن، شه ویکی دیکه ی سپیم برده سه ر، شه ویکی به قه دهر بارستایی زه مین قورس و ته یخ بوو. ئەو سه ر له به یانییه گیژ و جارس نه بووم، به لکو روونبینییه کی زۆر تاییه ت جه سته و بینایی داگیرکردبووم، به یه کیتیک ده چووم، له یه کی هه یوانه کانی ئەسفه هان، ئیواره که ی شه رایی فینکی شیرازی خواردبیتته وه. نه خیر گه ییشتبومه کۆلانه پیچیده و بنه سته کانی ناگه هانی، به لکو نغۆ بوو بوومه نیو شه پۆله هاجه کانی ئیغراییه کی لیل، ئیغرایه ک ئینسانی تووشی نابه له دی ده کرد.

بو کوی پرۆم؟ که ی بگه ریمه وه، سواری پشتی چ ئامییریکی نوئی بم و له ناو بزوتنه وه کانی به ته واوی قووتم دات؟ چیه ئەم وه همه ی وه کو پاشکو ده میکه رایده کیشم! بیرم له وه کرده وه که پیش نه وه ی بلیتی گه رانه وه بو بیزه نسۆن بیرم، با پپاسه یه ک به کۆلانه کانی گه ره کی ئاکاسیا بکه م، سه ریک له و شوئانه بده م که بانگه شه و زاکیره ی کۆست که وتنه کانم ده بوژیننه وه، سه رم له دوورگه بچووه که که دا که په یکه ری رۆسۆ لی بوو، زۆر بیباکانه له سه ر ئەسکه میلیک دانیشتوه و پتیه کی ناوه ته سه ر ده سته کتیبی و به ده ستیکیش په ره مووچنکی پتیه ئەمه یانی چی؟

پاشان چومه گه ره کی کاروژ، به به رده م شه قامی مادلینا تیتپه ریم، سه یری دوو په نجه ره که ی جارنم کرد. پاشان چومه باری شانواره وه و داوای په رداختی ئاوی ساردم کرد، ئاویکی ته زیو، نیوان هه رده و کوونه لووتی ته زاندم، پارچه کاغه زیکم له گیرفان دهره ینا و یستم شتیکی بو خۆم بنووسم. وه کو خۆداگرده ن بیت، شتیکی بیت، نووشته یه ک بیت له خۆم، بو ئەوه ی خوا ئاسه واری ئەم عه شقه نا هه مواره م له بیرباته وه، یه ک دوو لاپه ره م نووسی وه کو شیعرا بوو، شیعریش نه بوو، نه خالم بوی دانا نه ویرگول، وه کو زنجیره رووناکییه ک وابوو، له نیوان په نجه کانه وه ده که وتنه سه ر کاغه زه که هه ر

دهكهن بهختياربیهك بنویتن كه ههستی پێ ناكهن».

سامۆیل جانسون

له پێشهکی ئەم کتێبه، نووسەر دهنوسێ، بناغهی ئەم کتێبه له پرسبارێکهوه دهسگیربوو. ده‌لێ: «له هاوینی ١٩٧٤، له ناو شه‌مه‌نده‌فهری نیوان زوریخ و لۆزان بووم، سه‌رنجی فارغۆن- چیشته‌خانه‌که‌م دا، شه‌ست که‌سێک، زۆریه‌یان پیاو بوون، خه‌ریکی چیشته‌ خواردنێ ئیواره‌ بوون، هه‌ر یه‌که‌ و به‌ته‌نها میتزیک و چوار ته‌سه‌که‌ مبیلی داگیرکردبوو؛ به‌بێده‌نگی نانیان ده‌خوارد، به‌بێ ئه‌وه‌ی سه‌ریه‌رزکه‌ نه‌وه‌، گومرا و غایب دیاربوون».

شه‌مه‌نده‌فهره‌که‌ی هه‌ره‌که‌تی کرد، هه‌نده‌ی نه‌برد شاری ژنیقی تێپه‌راند، منیش له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌یری ده‌ریاچه‌که‌م ده‌کرد، ورده‌ ورده‌ دنیا تاریک داده‌هات، فارغۆنیکی کپ، هه‌ندێ سه‌غله‌تکه‌ر، بایه‌کی کزیش له‌ ده‌ره‌وه‌ ورده‌ شه‌پۆلی له‌سه‌ر ڕووه‌که‌شی ئاوه‌که‌ دروست ده‌کرد، ده‌ریاچه‌که‌ش به‌مه‌نجه‌لێکی زه‌به‌لاح ده‌چوو که‌ قورقوشمی تیا بکولێتن، هه‌یچ نه‌شه‌یه‌کی جوانیی نه‌بوو؛ قولتی ده‌دا تا تاریکتریش ده‌بوو، دارستانه‌ چرکه‌کانی دۆلی قیثی و قووته‌ی شاخه‌کانی ئەلب و مۆنبلان ده‌رده‌که‌وتن، هه‌ستم ده‌کرد به‌ناو هه‌ناوی به‌سته‌له‌کێکدا تێده‌په‌رم، یا به‌ناوه‌ند تونیلێک که‌ له‌ سه‌هۆل دروستی کردبێ.

ته‌واو تاریک داها‌تبوو، کاتیکی له‌ سنوور په‌ریه‌وه‌. نه‌مویست ئاوڕ بده‌مه‌وه‌ و مائاواوییه‌کی پر نه‌فره‌تم له‌و شاره‌ کرد، منیش غه‌رقی بیه‌رکردنه‌وه‌ و خه‌یالاتی دوی شه‌و بووم یا چاکتر دوی ئیواره‌. له‌ خۆمیش ده‌پرسی، بۆچی گه‌رامه‌وه‌ ژنیف، ئە‌ی سویندم نه‌خواردبوو، جاریکی دیکه‌ پێ نه‌نیمه‌وه‌ سه‌ر سنووری هیلقیسیا. ئە‌ی چه‌ندین خه‌ونی ئیشرافتمیزم نه‌بینی، هه‌موو جاریکیش پیره‌مێردیکی ریش سپی، که‌وایه‌کی تا ئاودامان سه‌وزی له‌به‌ر، له‌ به‌رده‌مم هه‌روه‌کو خدری زینده‌ قووت نه‌ده‌بووه‌وه‌ و پیتی ده‌وتم: «کوری خۆم، ڕۆله‌که‌م، جاریکی دیکه‌ مه‌گه‌رپوه‌ ئه‌و ولاته‌، له‌ دیری زه‌مانه‌وه‌ نووسراوه‌، هه‌ر که‌سه‌ و ولاتیکی هه‌یه‌ نه‌فره‌تی لێ کردووه‌، ده‌ میتزوی که‌سان و کۆمه‌لگا‌کان بخوێنه‌وه‌، ده‌بینی هه‌ر که‌سه‌و ته‌له‌یه‌کی له‌ ولاتیکی هه‌یه‌، مه‌گه‌رپوه‌ سویرا کوری خۆم» هه‌موو ئه‌و سه‌ر له‌ به‌یانیه‌ی که‌ ئه‌و ده‌هاته‌ خه‌وئمه‌وه‌، ڕۆژیکی خۆش‌نوود بوو بۆم، گه‌لێ کاری سه‌خت و قورسم بۆ چاره‌سه‌ر ده‌کرا، باشه‌ بۆچی قسه‌که‌م شکاند، هه‌موو خه‌تاکانم ده‌خسته‌ ئه‌ستۆی خۆم.

به‌لام به‌چی ده‌چی، له‌ فه‌رمانی ئه‌و ریش سپییه‌ ده‌ره‌اتم و دوینی ئیواره‌ گه‌رامه‌وه‌ ویتستگه‌که‌ی ژنیف. هه‌ر به‌پیاسه‌ به‌ره‌و ٦٧ شه‌قامی لۆزان چووم، ته‌نها هه‌ر پینج ده‌قه‌ له‌ ویتستگه‌که‌وه‌ دوور بوو. سه‌عات ده‌ووربه‌ری حه‌وت بوو، له‌به‌ر ده‌رگای با‌له‌خانه‌که‌ بووم، ئه‌ری به‌چی ده‌چووم؟ به‌شکسبارێک یا به‌گومرایه‌ک؟ سه‌ریکم هه‌لبری نه‌ومی شه‌ش، ئه‌پارتمانی ٨٩، خۆیه‌تی له‌ زه‌نگم دا، ده‌رگای خواره‌وه‌ی بۆ کردمه‌وه‌، دالانێکی که‌مۆکه‌یه‌ک شیدار، چرایه‌کی کز ده‌سووتا، به‌هه‌ناوی له‌رزۆک ده‌رۆیشتم، گه‌یشتمه‌ به‌ر ده‌رگا په‌نجه‌ره‌داره‌که‌ی ئه‌سه‌نسۆره‌که‌، دوو با‌لی هه‌بوو، هه‌ر دوو ده‌سه‌که‌که‌م گرت و به‌ره‌و خۆم رامکیشان و چوومه‌ ژووره‌وه‌. ئه‌سه‌نسۆریکی بچووک، ته‌نها هه‌ر جیتی دوو که‌سی تیا ده‌بووه‌وه‌. له‌ ژووره‌وه‌ش، گلۆپیکی سفر ده‌سووتا و فه‌زایه‌کی ته‌سک، هه‌رچه‌نده‌ خۆ کلۆسترۆفۆیش نه‌بووم، به‌لام هه‌ستی ده‌راوکی تیا دروست کردم. له‌سه‌ر خۆ سه‌رده‌که‌وت، وه‌کو زیندانیه‌کی کاتیی به‌رزی ده‌کردمه‌وه‌. ئه‌سه‌نسۆره‌که‌ راوه‌ستا، دوا‌ی ده‌ دوانزه‌ چرکه‌ ئینجا ده‌رگا که‌رايه‌وه‌ و پا‌لم به‌دوو با‌له‌ده‌رگا دارینه‌که‌وه‌ نا، ویستم به‌زوترین کات بیه‌م ده‌ری. ده‌رگا که‌م کردبووه‌، گویم له‌ ده‌نگیک بوو، ناتالی له‌ پیش ده‌رگا چاوه‌ڕوانی ده‌کردم. قژی سووریکی خه‌نه‌یی بوو و کراسیکی ئال و پانتۆلیکی ره‌شی له‌ پێ بوو، جووتی گۆره‌وی ره‌نگ تاریکی گولداریشی له‌ پێ بوو، له‌سه‌ر کومباره‌ لاکیشه‌یه‌که‌ی به‌رده‌م ده‌رگا که‌ راوه‌ستا بوو.

کاتیکی گویم له‌ ده‌نگه‌که‌ بوو، سه‌ریکم هه‌لبری، له‌ دووری مه‌تریک هه‌لویتسه‌یه‌که‌م کرد، بۆ ماوه‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک وه‌کو ئه‌وه‌ی زا‌ره‌ته‌ره‌ک بوویستم وابوو، نازانم هی ئه‌سانسۆره‌که‌ بوو، یا ببینی ئه‌و له‌ قوولایی ناخمه‌وه‌ هه‌ستم به‌دوا له‌حزه‌کانی ئە‌م په‌یوه‌ندییه‌ش ده‌کرد. دوا ساته‌ ئاگرینه‌کان. لینی نزیک بوومه‌وه‌ و ئامیزم بۆی کرده‌وه‌، ئامیزیک بۆ جه‌سته‌یه‌ک که‌رايه‌وه‌ چوینه‌ ژووره‌وه‌.

چاویکم به‌ماله‌که‌یا خشاندم، سالتۆیکی فه‌راح ده‌یروانییه‌ شه‌قامی لۆزان، قه‌نه‌فه‌ و میتزیک، هه‌رچه‌نده‌ زۆر ده‌سترویی پتوه‌ دیار نه‌بوو، به‌لام مالتیک بوو تا را‌دیه‌ک را‌زاوه‌ بوو. سه‌یریکی ناتالیم کرد و:

- مالتیکی ریکوییتک و گه‌وره‌یه‌.

- خراپ نییه‌. حه‌ز ده‌که‌ی با ڕۆینه‌ مه‌ته‌غه‌که‌، له‌وێ به‌ئیسراحت داده‌نیشین و قسه‌ ده‌که‌ین.

- باشه، وه کو ده ته وئ.

- وت، هارمۆنیکا نامیرتیکي قورسه.

چووبنه مه تبه غه که وه، زۆر گه وره نه بوو، په نجه ره یه کی بچووکي هه بوو ده پروانیه دیوی ژووره وه، له ده وری میزه لاکیتشه ییه بچووکه که دانیشترین. ناتالی هه به دانیشته وه دهستی بو سه لاجه که ی پشتی برد و بوتلی شه میانیای بچووکي ده رکرد و سه یرتیکي کردم و بزیه کیش له سه لایوانی بوو، هه لی پچری. دوو په رداخی درتیکۆله شی هینا و شامپانیا سارده که ی رشته باده که وه، که فیتیکي ئالتوونی که فوکولی کرد و زهنگوله ی گازی سووک و وردیش به رز ده بو نه وه. نه شئه یه کی زیندوو بوو له لیوار نه دوو په رداغه. به دوو په نجه که مه ر باریکه که ی په رداغه که مان گرت و په نجه ی که له شمان نووسانده بنی په رداغه که و له یه کتر نریکمان کرده وه، به نوشی ناگر هه لماندا.

فینکییه که و ده زووله تامیتیکي لیمو و تا ناواخنی که پووشی که مۆکه یه ک تۆزانده وه.

نه و ئیواره یه، تا دره نگیتک هه ر له مه تبه غه که دانیشترین، به یه کیشه وه لزانیا یه کمان له فینه که گهرم کرده وه و شه رابیتیکي کۆت دوو رۆمان هه لپچری و به دیار مۆمیکه وه، نامان خوارد، هه والی دهسته خوشکه که یم پرسی، وتی:

- مالیان له لۆزانه، چۆته وه سه ر له دایک و باوکی بدات.

- نه م عه سه ره، پیتش هاتنم، له ویستگه ی بیزه نسۆنه وه، به ته له فۆن قسه م له گه لی کرد.

- راست ده که ی، له سه ر پارچه کاغه زیک هه واله که ی بو جی هیشتووم.

نه و ئیواره یه نه و زۆر قسه ی کرد، باسی رابردووی خۆی بو کردم. رابردووی نریک، واته هی نه و چوار ساله ی که یه کترمان تیا نه بینوو.

هیچ پرۆژه یه کی ناوشارمان نه بوو، چونکه منیش فه رزه ندی ژنیقم. له و شاره کاژی هه رزه کاریم کرده به ر و هه ر له ویش کاژی هه رزه کاریم داکنند، یا راسته ر بلیم له و شاره - نۆردوگایه هه لاتم.

بیرم له و سالانه ی خۆم ده کرده وه و پیم وت:

- نه و شه وه ت دیتته وه یاد که هارمۆنیکام له ته له فۆن بو عه زف کردی؟ ده زانی چیت پی وتم؟

- نه وه لا به باشی نایه ته وه یادم چیم پی وتی؟

- ده زانی، کاتن هارمۆنیکاکام بو لی ده دای، ته نه ا بیرم له تو و عیشق ده کرده وه. پینکه نی. هه ستم کرد که هزی کرد گوتی له و رسته یه بیت به لام له پرپیکیشدا که می غه مگینی به روخسارییه وه ده رکه وت، زوو زانیم هی چیه! چونکه زۆرجار، به زیز بوون ناتالیم جی ده هیشت، به لام هیچیان ناگاته نه و شه وه ی که ناتالی له ژووره که ی من بوو، به یه که وه شیومان ده خوارد پاشان چووبنه ژووری دانیشتن، له راستیدا هه م ژووری نووستن بوو هه م ژووری دانیشتن، دوو فه رشم دانابوو، رایه خیک و کتیب خانه یه کی بچووک و هه روه ا رۆژه لاتیا نه له عه رزیش داده نیشترین. له و ئیواره دره نگه، گویمان له مۆسیقا راکرتبوو. سه یریم ده کرد، خه یالی عیشق مه سستی کردبووم، مه سستی عیشقیش جوړیکه له دیوانه یی. خه یالای بووم، هه زم ده کرد نه و له حزانه رابوه ستان و منیش له گه لیا رابوه ستم و له ناو یه کتر بتوتینه وه. نایژهنیکي فارسی ژووره که می کردبووه به هه شتیکي چکۆلانه. ئای که به ختیاربی بوو که له و به هه شته چکۆلانه یه رۆحم بو یه کجاره کی ده رچووبایه و تیکه لی ده نگه نه و فلووته بوایه، جار به جاریش سه یری شوخه که ی خۆم ده کرد، نه ویش چاو خومار و خه الوانه، هیچم نه ده ویست، ته نه ا نه وه نه بیت هه ر وا پیتکه وه بین و به س، هه رگیز نه و له حزانه به پیتی پیویست درتیکۆله بوون و هه میشه ش له ناوه ند ده قرتان، ده قرتان و له چاوتره کانیکدا ژووره که میان ده کرده وه به دۆژ، دۆژتیکي وا له هه موو لاهه حه زیا و نه ژده ها، کولازدم و تۆپه له سه رمیکوته له په نجه ره و ده رگا که وه ده هاتنه ژووره وه و به ر ده بوونه لاشه که م، که به ناسته م هه ناسه ی ده دا، هه ر تۆزقالتیک رۆحی تیا مابوو. گویم له قیژه و هاواری نه جنده لینگ رووته کان ده بوو و باله چه رمییه کانیا ن ده کوتایه قه د ستوری په نجه ره داخراوه که م و گویم له قاقای نه هریمه نیش ده بوو، وه کو جرجی کلک رووت، له ژتیر قه ره ویله که مه وه سه ربان ده رده کرد.

سه یری چاوه سه وه زه کانی ناتالیم ده کرد، پاساری نیگام له نیو نه و قه رسيله که سه که نیشتبوونه وه، باله ورده کانیا ن له ناو ته روپاراوی نه و کیتلگه نه فسووناوییه ده شوژد، خۆیان ده دایه به ر هه تاویتیکی تیشک که سه کی هیمن و ده نووستن گویتیان بو مۆسیقایه کی ئیلاهی شل ده کرد، ئا له و هه واره میرغوزارییه پاساری نیگاکام ده یانویست تۆزقالتی هیتور بنه وه، تۆزقالتی سحریان به رکه وئ، تۆزقالتی شوژبنه وه قوولایی هه سته ورباکانی ئینسانیه ت.

لهویندهری ده‌مویست کاژی په ژمورده‌یی رابردوی سامناک دامالم، به‌لام ناتالی له پړیکدا وتی: «ده‌بی برۆم» ئەمه نه یه‌که‌مین هه‌لسوکه‌وتی ناتالی بوو نه دوا هه‌لسوکه‌وتی بوو، هه‌میشه هه‌ستم ده‌کرد به‌دهستی راستی شمشیرتیکی دووفاقی زۆر تیژی پییه و تا هیزیشی تیاپه له‌ززه‌ته‌کانم له‌تویه‌ت ده‌کات، له‌حزه هیتوره‌کانم پر ده‌کات له زهر و گه‌نده‌لیی. تا هیزی شک ده‌برد، به‌هیزیک تا بلتی ئینسانانه، به‌لام موجه‌ر ده‌له هه‌ست و شعور؛ ئەوجا ئەو له‌حزه ناسکانه‌ی منی ده‌کرده دوو له‌ته‌وه و ده‌مبینی چۆن له‌حزه‌کانم وه‌کو‌نا‌ژه‌لیکی یه‌زدانی له‌به‌ر ده‌میا ده‌که‌نه گیانه‌لا و وه‌کو‌پ‌ش‌ۆ‌له‌ی به‌ریه‌یانی خه‌زان مرداره‌وه ده‌بن. له‌راستیدا، ئەم هه‌لسوکه‌وته کتوپرانه‌ی ناتالی ماندووی کردبووم، گه‌لی ماندووی کردبووم. تی نه‌ده‌گه‌یشتم، مه‌چه‌کیم گرت و به‌تورپه‌یه‌وه پیتم وت «مه‌پۆ‌ۆ‌ۆ».

ئویش زۆر به‌هیمنییه‌وه سه‌یری ده‌رگاکه‌ی کرد و وه‌لامی دامه‌وه، وتی: «ده‌بی برۆم». مه‌چه‌کیم به‌رنه‌دابوو، که‌میک به‌لای خۆمدا رامکیشتم و تا هیزم هه‌بوو زله‌یه‌کم کیشایه بناگوتیا. دایه‌ پر مه‌ی گریان، چاوه‌ جوانه‌کانی غه‌رقی فرمیسک بوون، پۆ‌حی من بوو هه‌نسکی ده‌دا. پۆ‌ندکی که‌سک، له‌کیشوهره ئه‌فسووناوییه‌وه وه‌کو‌ده‌نکه‌ مرواری ده‌که‌وتنه ناو له‌پی من، بی وچان ده‌مویست فرمیسکه‌کانی بسپه‌مه‌وه و منیش له‌گه‌لیا دامه‌ پر مه‌ی گریان. هه‌ر دووک به‌کۆ‌ل ده‌ستمان به‌گریان کرد، به‌لام پۆ‌هه‌مان شت نه‌ده‌گریان. من پۆ‌ئو و به‌ختی ره‌شی ئەم عیشقه‌ ده‌گریام، ئویش هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کانی ژبانی هه‌رزه‌کاری له‌ناو هه‌ناویا په‌نگیان خواردبووه و له‌پړیکدا ته‌قین و بوونه ئەو زه‌نگۆله‌ گه‌رمانه‌ی که‌ بی‌ ئامان به‌ناو له‌پ دم سپه‌مه‌وه. حه‌زم ده‌کرد ئەو دلۆپه مرواریبانه‌ بخۆمه‌وه و بیانخه‌مه‌ ناو ئەو جه‌هه‌نه‌مه‌ی که‌ ده‌میک بوو له‌ناو ده‌روونم هه‌لگه‌یرسا‌بوون، بوونی کردبووه‌وه چنگی ژبیه‌مۆ، نه‌مه‌دزانی چۆن چۆنی دل‌ی بده‌مه‌وه و به‌چ زمانی له‌گه‌لی بدویم.

ته‌وی‌لی خسته‌ سه‌ر شانم و هه‌نسکی ده‌دا، له‌گه‌ل هه‌نسک دانیشا هه‌موو نازاری به‌ده‌نی ده‌هه‌ژاند، هه‌ستم کرد ئەم گریانه‌ی ناتالی ده‌میکه‌ له‌ناو هه‌ناوی پنگی خواردۆ‌ته‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ی ژیرم کرده‌وه و هه‌لسا پۆ‌ی، به‌بی قین پۆ‌ی، بی‌ ئاوردانه‌وه، زۆر به‌ئاسانی ده‌رگای کرده‌وه و چوو ده‌ره‌وه. له‌هه‌ققه‌ت حه‌زم ده‌کرد به‌غه‌زه‌به‌وه سه‌یرم بکات، ده‌مویست جوینم پی‌ بدات، به‌لکو‌ ده‌مویست ده‌س بکاته‌وه، هه‌ر نه‌بی پیش ده‌رگا کردنه‌وه به‌تورپه‌یه‌وه سه‌یرم بکات، نه‌خیر پی‌ سووک به‌ناردنه‌وه‌کانا چوو خواره‌وه.

چ ته‌نه‌یاییه‌ک ژووره‌که‌می ته‌نی. ده‌مویست ده‌ستی خۆم له‌مه‌چه‌که‌وه لی‌ که‌مه‌وه، هه‌ستم کرد ئیتر خاوه‌ن ده‌ستیکی بی‌گانه‌م. ئیتر ره‌نگی‌ توانای ئەوه‌شم نه‌بی‌ت تابلۆ بکه‌م! کێ له‌م گونا‌هه‌م خۆش بی‌ت؟ ئەو ته‌نگه‌یه‌ به‌ره‌مه‌ییکی لی‌ زا، تابلۆیه‌کی ناوی بوو ناوی «ئو کچه‌ی ده‌گری» م لی‌ نا. تا بلتی تابلۆیه‌کی دزیو و بلخ و چاره‌ره‌ش بوو. چۆرا‌گه‌ی سامناکی لی‌وه‌ داده‌چۆری، شانزه‌ سه‌عات خه‌ریکی ئەو تابلۆیه‌ بووم، شانزه سه‌عات نووشتا‌مه‌وه سه‌ر ئەو تابلۆ بچووکه و تا‌کو هه‌ستم کرد خه‌شی فلچه‌ پۆ‌خی پۆ‌حم ده‌مالی، تا سنووری توانه‌وه، خۆم نووشتا‌نده‌وه. خۆم نووشتا‌ندبووه سه‌ر رابردوویه‌کی دۆزه‌خین، نووشتا‌بوومه‌وه سه‌ر رابردووی هه‌موو به‌شه‌ریه‌ت، تا‌کو گویم له‌گریانی فلچه‌کانم نه‌بوو وازم له‌و تابلۆیه‌ نه‌هینا. هه‌ستم کرد جه‌ماده‌کانی ده‌رووبه‌رمیش ده‌گرین، کاغه‌ز ده‌گری، مه‌ره‌که‌ب ده‌گری، پینووسی خه‌ل‌ووزه‌کانم ده‌گرین، ستانده‌که‌م ئەس‌رینی ره‌ش ده‌پۆ‌ی. گشت به‌رجه‌سته‌کانی ژووره‌که‌م ده‌گریان.

هه‌رچه‌ند دوا‌ی ئەو به‌سه‌ره‌اته، ناتالی بی‌رای بی‌ر باسی ئەو زله‌یه‌ی نه‌کرد، بی‌ گومانم له‌وه‌ی که‌ تا ماوه له‌ بی‌ری ناچیته‌وه و ئویش خۆی پۆ‌تۆ‌له‌یه‌ک ئاماده‌ ده‌کات. ده‌بی چ تۆ‌له‌یه‌ک بی‌ت؟ منیش به‌پی‌چه‌وانه‌وه ده‌مویست ئەو لاپه‌ره‌یه‌ له‌ ژبانم هه‌ل‌وه‌رینم، ده‌مویست به‌گوتی‌ان‌تیکی تیژ و باریک ئەو لاپه‌ره‌ ناشرینه‌ بکه‌مه‌ دوو له‌ته‌وه و پاشانیش بی‌سووتینم. دل‌یشم به‌و تابلۆیه‌ خۆش نه‌بوو. له‌ راستیدا تابلۆ نه‌بوو، به‌لکو‌ خۆ‌ج‌له‌کردن بوو، خۆ‌پاک‌کردنه‌وه بوو له‌و گونا‌هه، تابلۆ نه‌بوو پۆ‌هه‌ل‌واسین، به‌لکو‌ تابلۆیه‌ک بوو منی هه‌ل‌ده‌واسی. ئەو تابلۆیه‌ش ماوه. ده‌شزانم لای خۆمه، به‌لام نازانم له‌کو‌تیه‌، نازانم له‌ به‌ینی کام هه‌گبه‌ کاغه‌ز و ده‌فته‌ره‌ بی‌ سووده‌کانه‌! به‌لام ده‌زانم چه‌ندین شار و چه‌ندین ولاتم پی‌ کردوون. نامه‌وی به‌دوا‌یا بگه‌ریم، به‌لام ناشمه‌وی فری ده‌م. نامه‌وی فه‌رامۆشی بکه‌م و ناشمه‌وی له‌ به‌رچاوان بی‌ت. وه‌کو‌ ته‌رازوویه‌ک ده‌بی پۆ‌حم هه‌ل‌واسی.

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ له‌ شاری لۆزان رایگرت، ژنی‌ک هات و له‌ کورسییه‌کی ته‌نیشتم (N7) دانیشتم و پیره‌میردی‌کیش به‌گۆ‌چانی‌که‌وه، له‌ دیوه‌که‌ی دیکه، چه‌ند کورسییه‌ک لی‌مه‌وه دوور بوو، به‌ره‌و رووی ئی‌مه‌ دانیشتم. ژنه‌که‌ له‌شی‌کی باریکه‌لانه‌ی هه‌بوو، زۆر که‌له‌گه‌تیش نه‌بوو، کراسی‌کی شینی خامه‌کی له‌به‌ر بوو، ته‌مه‌نی سی و پینچ تا چل سال ده‌بوو، منالی‌کی کۆ‌رپه‌شی له‌ باوه‌ش بوو، به‌ئاسته‌م ته‌مه‌نی سالی‌ک ده‌بوو. دوا‌ی دوو ده‌قه شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ که‌وته‌وه گه‌ر.

ژنه که له جانتاکه‌ی گۆفاریکی ده‌ره‌ینا، "ئه‌بدۆ" بوو، گۆفاریکی هه‌فتانه‌ی سوپسرای فره‌نسی زمان بوو، لاپه‌ره‌کانی هه‌لده‌دایه‌وه، به‌لام مناله‌که ده‌ستی بۆ لاپه‌ره‌کان ده‌برد و له کۆتایی وازی له خویندنه‌وه هینا و خه‌ریکی کۆرپه‌که‌ی بوو. سه‌رم که‌می هه‌لپه‌ری، پیره‌میره‌که زه‌ق زه‌ق سه‌بری منی ده‌کرد، به‌لام نه‌مده‌توانی ته‌عبیری سیما و پوخساری بخوینمه‌وه. برۆکانی ره‌نگ خورمایی بوون، تا راده‌یه‌ک درژ بوو، ته‌ویلتی پان و قژی له پێشه‌وه پووتابووه‌وه، لووتیکی باریک و چاوه‌ پوونه‌کانی وه‌کو دوو هه‌لمه‌تی ناگرین وا بوون، ده‌چرووسکا‌نه‌وه. پێشیکی ئاوریشمی گولدارای به‌ره‌ سینهی شوپ ک‌ردبووه. سه‌ر و هه‌یه‌تی له چیا‌ییبه‌کانی ژوورا ده‌چوو، له‌ هه‌که‌میکی ده‌چوو، به‌غه‌ریبیبه‌وه ده‌پروانیبه‌ ئاووه‌وای فارغۆنه‌که به‌لام به‌بی‌ ئه‌وه‌ی ساویلکه‌یی پێوه‌ دیار بیت.

هه‌روه‌کو رۆژانده‌ ژاکار له‌ کتێبه‌که‌ی ئاماژه‌ی بۆ ک‌ردبوو، ئه‌ویش له‌ دوورگانه‌ راده‌ما که ئینسانی نیو فارغۆنه‌که بوون. هه‌موو ئینسانی له‌یه‌ک دا‌برای سه‌ر دوورگه‌یه‌کین و شه‌مه‌نده‌فه‌ریش زه‌ریابه‌که له‌ بزوتنه‌وه و هه‌لاتن. ژنه‌که‌ی ته‌نیشتم هه‌ستی نه‌ده‌کرد که من وا له‌ ته‌نیشتم، ئه‌وانی دیکه هه‌ستیان نه‌ده‌کرد که له‌ ناو فارغۆنه‌که که‌سانی دیکه هه‌ن، خاوه‌ن میژوو و به‌سه‌رهاتن. منیش ده‌مویست هه‌رچۆنیک بیت ته‌عبیریکی له‌ پوخساری ئه‌و چیا‌ییبه‌ بقه‌پینم، بزانه‌م چی رازیک، چ په‌نه‌انیکی له‌ دوو توپی گیانی هه‌شارداوه! ئه‌ویش سه‌بری ده‌کردم، چاوی نه‌ده‌ترووکاند. دوو چاوی سه‌وز، وه‌کو دوو به‌ردی ژیر کانیویتیکی فینک و سازگار. له‌ملا و ئه‌ولاشی، چه‌ند هیلکی چرچولۆچ رچه‌یان به‌ره‌و چاوه‌کانی ک‌ردبووه‌وه، به‌ئه‌ندازیار و په‌یکه‌رتاشی بلیمه‌ت ده‌چوون.

ئاو‌رپیکم دایه‌وه، چه‌ند موسافیریکی دیکه نووشتابوونه‌وه سه‌ر رۆژنامه‌کانیان، بۆ ئه‌وه‌ی خۆیانی پێ پۆشاک بکه‌ن، خۆیان بدزهنه‌وه، خۆیان بپێچنه‌وه، له‌ دوورگه‌که‌ی خۆیان، خۆیان مه‌لاس دهن و به‌لکو بتوانن به‌رگری له‌ خۆیان بکه‌ن. سه‌بریکی پێشه‌وه‌م ک‌رد، چه‌ند که‌له‌یه‌کی دیکه‌م بینی، ئه‌وانیش خۆیان له‌ په‌شته‌مالی خۆ دزینه‌وه هه‌شاردبووه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد هه‌ر که‌سه و خه‌ریکه‌ شووری به‌هیز و ئه‌ستور له‌ ده‌وری خۆی هه‌لده‌زنی. ته‌نه‌ا من و ئه‌و کۆرپه‌یه‌ی ته‌نیشتم نه‌بی، ئه‌و ده‌یه‌وی لاپه‌ره‌ی گۆفاره‌که‌ی دایکی له‌توپه‌ت بکات و منیش ئاره‌زوویه‌کی ته‌واوم هه‌بوو، له‌ ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که خۆم پووت که‌مه‌وه. چ شه‌رم و شووره‌بیبه‌که ئینسان خۆی پووت کاته‌وه. خۆ تا سه‌ده‌ی شانزه‌میش، پووتایه‌تی نه‌نگی نه‌بوو، به‌رووتی ده‌نووستین. له‌ پێش هه‌تران خۆمان ده‌کرده‌ به‌ر و خۆمان پووت ده‌کرده‌وه،

شو‌ره‌سواره‌کان له‌ هه‌مامدا ژنان ده‌یانشو‌ردن. هه‌مامه‌ گشتیبه‌کان ته‌نه‌ا شو‌ینی خۆشو‌شتن نه‌بوو، به‌لکو شو‌ینی چاوپێکه‌وتنی کور و کچی گه‌نج و بورژوا و لاهووتیبه‌کان بوو، به‌لکو سو‌زانی و عاشقانیش هه‌ر له‌وی چاویان به‌یه‌کتر ده‌که‌وت.

ئینسانیه‌ت تووشی ئینحیسات هات، هه‌ر دوا به‌دوای سه‌ده‌ی شانزه‌مه‌وه، به‌سه‌ره‌لانی نه‌خۆشی سفلیسه‌وه، ورده‌ ورده‌ ئه‌م ره‌فتاره نه‌جیبه‌زاده‌یه پاشه‌کشی ک‌رد، تا گه‌یشته‌ راده‌یه‌ک له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، بووک و زاوا، کاتێ بۆ یه‌که‌م جار یه‌کتربان ده‌بینی، خۆیان پووت نه‌ده‌کرده‌وه، چ‌راک‌انیان ده‌کوژانده‌وه و به‌تاریکی موماره‌سه‌ی سینکسیان ده‌کرد، چ شو‌ره‌بی و نه‌نگیبه‌که! له‌ کۆتایی ئه‌مه‌ سه‌ده‌ی بیسته‌میش، ئینسان نه‌ک ته‌نه‌ا به‌جلوبه‌رگ نارازیبه‌، به‌لکو ده‌یه‌وی له‌ویتر هه‌لبیت، لیتی دوورکه‌وتنه‌وه، چا و نیگا و ته‌ماشای له‌ یه‌کتر هه‌ل‌دین.

هه‌ستم ده‌کرد له‌ ناو ئه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ زیندانیبه‌که‌م، زیندانیبه‌کی به‌ره‌لا، زیندانیبه‌کی ئازاد. وه‌کو ئاژه‌لیکی رچه‌نیو، سه‌بری ئه‌وانی دیکه‌م ده‌کرد، له‌ پیره‌میره‌ چیا‌ییبه‌که به‌ترازی که‌سیکی دیکه نه‌یده‌بینیم، باشه‌ که‌واته بۆ خۆم پووت نه‌که‌مه‌وه. ئه‌وانی دیکه وه‌کو قاقله‌جنۆکه‌ن، هه‌رکه هه‌ست به‌که‌مترین مه‌ترسی بکه‌ن، رادارک‌انیان به‌ره‌و ناو‌خۆ راده‌کێشنه‌وه، خۆیان ده‌کووتنه‌ قوزاغه‌کانیانه‌وه. من ده‌مه‌وی له‌ قوزاغه‌که‌م ده‌ریتم، به‌پووت و قووتی هه‌لپه‌رم، پاشان برۆم ده‌ستی ئه‌و پیره‌میره‌ بگرم و پێک‌را له‌ ناو فارغۆنه‌که ده‌ست به‌سه‌ما بکه‌ین. چ پووت ده‌دات؟

هه‌ستم ک‌رد هه‌موو شتی که‌م له‌ ده‌ست دا: زید، نیشتمان، هونه‌ر، عیشق. چیم ماوه؟ هه‌یج. که‌واته با به‌پووت و قووتی بگه‌ریمه‌وه به‌شی ناو‌خۆیا وه‌ک تاراوگه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ هه‌زم ده‌کرد ئه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ جارێکی دیکه له‌ هه‌یج ویستگه‌یه‌ک پانه‌وه‌ستیت، زه‌مه‌ن به‌سپه‌رته‌وه و شو‌ینیش بکاته شو‌ینه‌کان، هه‌زم ده‌کرد له‌ ناو بزوتنه‌وه‌کانی خۆی بمتوینیته‌وه ده‌ره‌وه تا ده‌هات تاریک‌تر ده‌بوو، دارستانه‌کان ره‌شتر، ته‌مومژی چیاکانی ده‌روبه‌ریش ئه‌ستور و قه‌به‌تر، هه‌یج لێوه‌ دیار نه‌بوو.

سه‌بریکی کۆرپه‌که‌م ک‌رد، ده‌مویست که‌می یاری له‌گه‌ل بکه‌م، جارێکی دیکه‌ش سه‌برییم ک‌رده‌وه، دایکی سه‌ریکی هه‌لپه‌ری، چاوه‌ سه‌وزه مه‌رمه‌ریبه‌ پرک‌په‌وه‌کانی بوون، وه‌کو کێر‌دی شه‌خته‌یی ده‌موچاویان به‌ریندار ده‌کردم. له‌ دوو چاوی زیاتر هه‌یجی دیکه‌م نه‌ده‌بینی، توانای ئه‌وه‌م نه‌بوو ئادگاری سیمای بخوینمه‌وه، ده‌موچاوی شتی که‌م بوو ده‌توت له‌ ژیر

ئاویکی لیل دایه، نه ده بینرا، یا به جزیرکی تاییهت ده بینرا، خوی دووپات ده کرده وه و هکو چهن دین چینی روخسار بوون، له سهر یه کتر کۆبوو بوونه وه، ئاویکی لیخن و قوراوی به سهر روخسار یا چۆره ده هات، له پیش چاوی من هه لده هات و غاری ددها.

ده موبست هه لیبیم و خۆم له وینه یه راببسکینم، ههستم ده کرد ئیحتوام دهکا، قووتم ددها، له هه موو لایه کیشه وه چوار چیتوه ریژم دهکات.

شتیکم ده بینی، غه ریب و ئاشنا بوو، دیار و نادیار بوو، له نیوان حزوور و غیابدا، ئه و بوو، ئه ویش نه بوو. توخمیککی پروت بوو بو هیلتنجدان و رشانه وه، رچه یه کی ته و او بوو به ره و خه رهن دی گیتروون.

له کویم؟ ههستم ده کرد له نا- کات و له نا- شوین دام، واته شوینیککی به ئیمتیاز بو دوور له زیدان، هه موو ئه شکه نجه

میتافیزیکه کانی تاراوگه له ناو ئه و فارغونه به رجه سته بوون، قه واره یان دا به خۆ، واته گه یشتمه قه راغی هه لوه شان هه وه، قه واره یان دا به واتاکان، واته ئیتر ده بی له نا- شوینکاتدا بریم، قه واره یان دا به واتای شارستانییه تی رۆژتاوا، واته دوورگه کان ماون له یه کتر دوور ده که ونه وه، قه واره یان تا به جه سته و گشت ده لالاته کانی، واته ده بی له ناو تاریککی موماره سه ی عیشق بکه ین.

سه بیرتکی سه ره وه م کرد (N7) ژماره ی ئه سکه مبیله که ی ته نیشتمه، که و تمه نیو لیکدان هه وه ی شته بی سهر و شوینه کان، ده موبست شته پووچه کانیش بخوینمه وه. حه رفی (N)، ئینسیالی ناتالی نییه؟ واته حه رفی یه که می ناوه که ی نییه؟ ژماره ی (7) ئه و حه وت ناوه نییه که ئافره ته که ی ته له کۆمیاکسیۆن دایم: ئاوپرکی دیکه م له ژنه که ی ته نیشتم دایه وه، ئه ری خۆ ئه م ژنه ناتالی نه بیته. ئه م کۆریه یه ش دووم منالی نه بیته. باسه ناتالی بو کوی ده چیت؟؟ به لئی ده گه رپته وه بو «قیشتی». نیو سه عات له لۆزان هه دووره. هه نده نابات داده به زئی. ئه گه ر له قیشتی دابه زی ئه وه خۆیه تی. به خوا ده بی خوی بیته. لیتی ده پرسم، دهستی ده گرم، ئه مجاره یان دهستی به رناده م، مه چه کی توند ده گرم، نایه لم پروات.

ئه ی ئه و پیره مپیره کتیبه؟ کابرای پیش سپی نییه. ئه ری ئه و نییه که زۆر جار ده هاته خه ونه کاغه وه و ئامۆژگاری ئه وه ی نه ده کردم که جاریککی دیکه نه گه رپتمه وه ژنیفت. ئیستاش

وا چهنده مه تریک له به رامبه رم دانیشتمه وه، ئایا نه هاتوه داوای حیسابم له گه ل بکات. چی پی بلیم؟ ده چم ده سته موباره که کانی راده مووسم، پییه کانی ماچ ده که م، تکای لی ده که م و داوای لیبووردنی لی ده که م، داوای لی ده که م عه فووم کات. ئه و راستی کرد، ژنیفت نه فره تیککی راسته قینه یه و وا به دوامه وه یه.

سه بیرتکی پیره مپیره که م کرده وه. زه ق زه ق ته ماشای ده کردم. هه رچه ندم ده کرد بزیه کی بو بکه م، بز ه سهر لیوه کانم نه ده که وت. رووخساری منیش وه کو قالبه سه هۆلیکی لی هاتبوو، بی ته عبیر. وه خت بوو ده ست به قیژان بکه م و بلیم نا ئه مه یه «تاراوگه ی ناوه کی». کن فریای کن ده که ویت. ههستم کرد ده رگرام، تور هه لدرام، وه کو لاپه ریه کی هیچ لی نه نووسرا، بدریته ده ست منالیکه وه، به که یفی خوی خه تی شه ره پشیله ی له سهر بکات، گلۆله هیللی ئالۆزکاو، نه سه ره که ی دیاری بی نه کۆتاییه که ی. بوو بوومه گلۆله به نیتکی هه لگۆلۆفاو، تیکچرژاوی، لیک ئالۆزکاوی بی سهر و بن.

کاتیک سه عات ده وروبه ری ده ی شه و گه یشتمه وه به شی ناوخۆ، وه کو ئه وه ی له زره خه ویکدا هاتیبتمه وه ئاگا، قورگم هیشک و حه زم ده کرد یه کن بیینم. «باشه له م بیابانه ی که فرانش کۆنتیتی پی ده لین، بچم کن بیینم!» دهستم بو چه که مه جه ی بیرۆکه م برد و ده فته ری ته له فۆنه که م ده ره ینا و لاپه ره کانم هه لده دایه وه، یادگاری یانزه سالی تیا بوو، به لام نه ک به نووسینی یاداشت، به لکو له رینگای ژماره ی ته له فۆن و ناو نیشانی جیا وازه وه. چاوم به ناو نیشانه که ی ناتالی که وت، مووچرکیکی کوشنده هه موو گیانی ته نیمه وه. یه کسه ر دهستم برد بو کۆرپکتوره که ی به رده م که له سهر بیرۆکه دانرا بوو، شووشه بچوکه که م توند له ناو چنگم گرت و راموه شاندا، راموه شاندا و پاشان قه پاغه که ییم کرده وه که به فلچیه کی بچووک کۆتایی هاتبوو. جاریککی دیکه ش رۆمچوانده شووشه بچوکه که و به باشی فلچیه که م نغرو کرده ناو شله مه نییه سپییه که و ناو نیشانه که ی ناتالیم پی سواغ دا. فووم لی کرد و ورده ورده هیشک بووه وه، هه مان کرده م دووباره کرده وه. توپژی سپی، یادگارییه سیاکانی داپۆشی. به ته وای سریمه وه، سه یری ئه و پانتاییه سپییه م ده کرد که چ به سه ره هاتیککی له ژیره. کن ده توانی، سه یری ئه و پانتاییه سپییه بکات و مووچرکیک به له شیا نه یه ت. ئایا ده بی چ مووچرکیک بیت! ئایا ته نه ها مووچرکی رۆحی په روازی منه که په له قازیتی بو ئه وه ی سهر ئاو که ویت، یا رۆحی په روازی یه کیککی دیکه یه که هه میشه و بی وچان ده چرپیتته بنا گویم؟ وه لام نه بوو!

کاتیکیش رۆح سووی دهبیتهوه، حه کایه تهکانی خووی دهگپرتتهوه: حه کایه تی نه ندیشهن. نه ندیشهش دوو گورزه رهگی ههیه، گورزتیکیان له قوولایی ئاو دایه، گورزه که ی دیشی له سه ره رووخساری ئاوینه دایه. بۆیه، به جه خته وه بیرم له وهش ده کرده وه، ئایا نه و ئافره ته ی که نیستا به ته له فۆن قسم له گه لێ کرد، ته نه ها هه ر زا به له یه ک نه بوو بیت که له ناو اخنی وینه یه که وه هه له قوولا بیت. چی بوو؟ وینه یه کی سرکی ناتالی بوو که له ژیر فلچه کانه وه دههات و دهچوو، هه ندی جاریش دههاته زمان و هه ندی جاریش بی دهنگ ده بوو، ئیواران وه کو مانگیکی گه ش هه لدههات، کاتی سپیده ش ده که وته نیو زه لکا وه کان. یا نه وه تا دهنگی خۆم بوو، دارستانه کانی بن بناری نه لب قووتی ددها و وه کو زا به له ده گه رایه وه و ده یچرپانده بنا گویم!

ههستم کرد له خه ویتی قوولدا هاتومه ته وه ئاگا. ده میکیش نییه پۆسته چیه که ی به سواری پاسکیله زهرده که ی زهرفه موسه جه له که ی دامی. سه یری زهرفه که م کرد. سه یریکی دیکه ی پشته وه ی زهرفه که م کرد، سالار!! باشه کی ئه درتسی منی داوه ته سالار؟ سه یری پوله که م کرد، دوو پوولی رهش و سپی بوون. یه کیتی وینه ی پیره میردی بوو له گه ل کۆرپه یه ک، نه وی دیکه هی جووتیاریک بوو گالیسکه یه کی راده کیشا! ده می زهرفه که م هه لپچری، کاغه زه که م لێ دهرهینا، نامه که ته نه ها هه ر له چوار پینج رسته پیکهاتبوو. دوو هه والی تیا بوو: یه که میان هه والی مردنی کاک عه زیز بوو، دوو هه میشیان... قه د بروام نه ده کرد...

پیره میرده که گه یشتبووه نه و قۆناغه ی که سویرای جی ده هیشته. دۆش داماو ته ماشای رابردوو خوی ده کرد و بیری له گونده بچکۆلانه که ی خوی ده کرده وه. نه م ریکه که وته رایچه له کاند. سه یری سه عاته که م کرد و ده ستیم گووشی و به په له دهرچومه دهره وه. دوو راهیبه که م بینی، گورج به ره و سالۆنی نانخواردن دهرۆیشتن و خه ربکی ئاماده کردنی وه جبه ی دووه می نانخواردن بوون. منیش به ره و پرستگا که رۆیشتم، سه یری دهرگای شووشه به نده که ی حه وشه م کرد و خه زوورم و پالۆمای هاوسه رم بینی له دهری نه سه که میله پیکه داره که ی «نه نه» دانیشتون. لیبیان نزیک بوومه وه و کاتی منیان بینی هه ردووک پیکرا:

- نه وه له کووی بووی؟

- لای پیره میردیک، پیره میردیک له و ژوورده یه، هه ر هه موو شه ری ناو خووی بو گپرامه وه.

- باوکی پالۆما که ئیتیجا هیکی که می راستره وانهی هه بوو:

- کورپه رهنگی خه فاو بی!

- برپا ناکه م، زۆر به وردی رووداوه کانی له بیر ما بوو.

ته و قه م له گه ل «نه نه» کرد و ویستی ماچم بکات، خۆم نووشتانده وه سه ره نه سه که میله که ی، بۆنی نه خووشخانه ی لێ دههات و به چاویکی زۆر زیته وه سه یری کردم.

خواحافیزمان له «نه نه» کرد و سواری ئۆتۆمبیله که بوینه وه. حه قده هه ژده سال، واته مندایی و هه رزه کاری، ده سالیش له خانه ی پیر و په که وتان. نه مه تیکرای ژبانی نه و ئینسانه یه له زید و نیشتمانه که ی خوی ده بیاته سه ر. نه ری نه مه ده بی چ مانایه کی هه بی؟؟؟

۲۰۰۳

